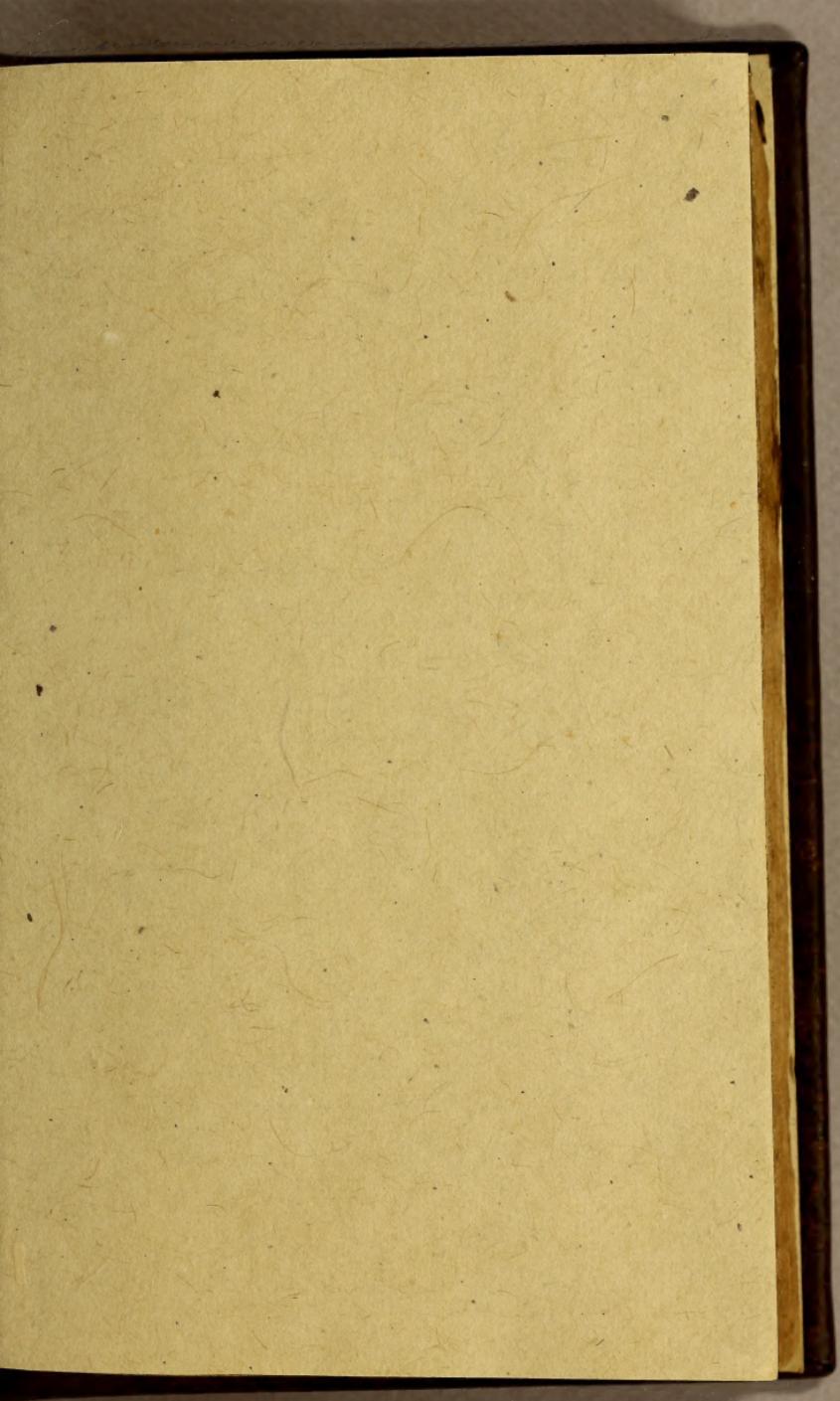
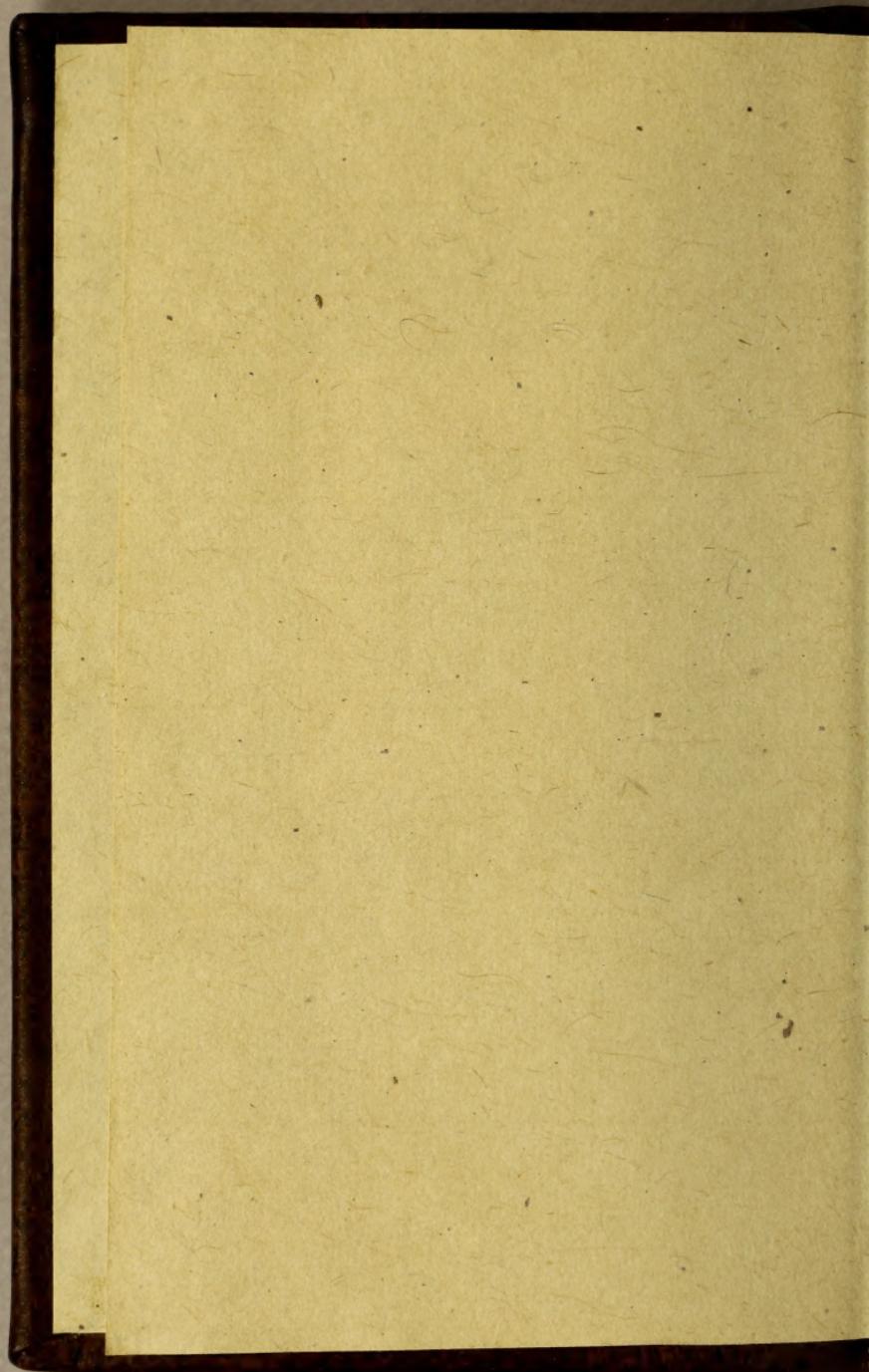

John Carter Brown
Library
Brown University

C no 78. '9
h

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΣ

ΔΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙ-
ΚΗΣ ΒΙΒΛΙΑ ΤΡΙΑ.

ARISTOTELIS DE
arte Rhetorica libri tres.

College Library.

P A R I S I I S
Ex officina Christiani Wecheli;
M. D. XXXVIII. f. b

MURISTOTHEIS DE
MURISTOTHEIS DE

RPLCB

LIBRARY
W. D. DODGE LIBRARY
EAST GREENWICH, NEW HAMPSHIRE

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΗ-

Ζεινης τῇ εἰς τεία τῷ πλέον.

ΡΗΤΟΡΙΚή ζειρ αὐτίπτροφος τῇ δι-
αλειπεῖν. ἀμφότεροι γαρ τῶν contacto. est
τοιούτων οὐδεὶς οὐδεὶς, ἀκονάρο-
δωρ οὐνά απάντων δέ μνωρίξεις,
καὶ οὐδὲ μάς ὑδιστήμης αὐθωρο-
μένης. διὸ, καὶ πάντος βόρων οὐνά μετέλουσις
ἀμφοῖρ· πάντος γαρ μέλει πινός καὶ ἐξετάξει
καὶ υπέχειρ λέγον, καὶ ἀκληγεῖσι καὶ ια-
πηροφεῖρ ἐγχειρούσι. τῇ μὲν οὖν φλάδη, οἱ δὲ
εἴηται τὰ δεῖσιν· δέ, @ Δῆλοι σωκέταιναι αὐτοῖς
ἔξεις. ἐπεὶ δὲ ἀμφότεροι αὐτέχεται, δηλαυόνει εἴη
αἱρ αὐτὰ καὶ οὐδὲ διεῖπον. διὸ γαρ ὑδιτυγχάνου-
σιν, οἱ τε Δῆλοι Σωκέταιναι, καὶ οἱ αὐτοὶ ταυτομάζον,
πλὴν αἱ Καὶ θεωρεῖρ αὐτέχεται. τὸ δὲ τοιότερον δικαίη
πάντος ἀμύνησθεντος, τεχνης δρῦμοι εἶναι.
οὐνά μὲν οὖν οἱ τὰς τέχνας τῇ λέγοντες σωκέ-
ταιναι, οὐτεχιόν δέ μόνον· τὰ δὲ δηλα, προσθήκην.
οἱ δέ, τῶν μὲν αὐτούρημά πάντων οὐδὲμι λέγουσις,
ὅπορ δέ τῶν σῶμα τὸ πίσεως τῶν δέ τοιότερον δικαίη
ματθεῖ, τὰ τολεῖται πλεγματούντοι. διαβο-
λή γαρ, καὶ ἔλεθος, καὶ οὐρή, ητο τὰ γειωτα πά-
θη τὸ φυλῆς, οὐ τῶν τὸ πλεγματός δέ μι, δηλα
πέρος τῷ μηδεσίν. οὕτως τὸ τοιότερον πάσας λιταί
κρίσεις, οὐδέποτε οὐχίας τε οὐνά δέ τὸ πόλε-

... quod ambeda-

to. et
omnium cognitio-

Reg. Ceterum scilicet
litteram cum cognitio-

formam modum
dignitatem cogni-

thorū officium.
indicationis prefere-

re cetera. Cognitio
proficitur

o. Regula grata
dativus sequitur
metaphorae

est. Propositio.

in compositione

sequitur regit

casum, quem

extra compositionem
regebat

Reg

*dein. oute
Apostet leges sic caure*

Νοτ ει. ιμ. γαντ⁴ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
judiciorum feruntur αρι, καὶ μάλιστα ταῖς δινοματικίαις, οὐδὲρ ἀλλ
ad inam exētū στόχον, οὐδὲ λέγουσιν. ἀπαντεῖς ταῦτα, οἱ μὲν οἵοις
οὐδὲ πειρωδαῖς διέρροντα τὸν νόμους ἀπορεῖται, οἱ δὲ καὶ χρῶν-
ται, καὶ ισχλύεσθι τέξω τὸ πλεύρατος λέγεται.

*Quod nihil
ejus est*

*Oti claxita
quaia remissio*

δεινος λαγυνηται
ex longo tempore
separationibus
fuit
Iudicia quaten
et difficile est
Reg. Festia

personae opti-
malis et cisi sepi-
tabantur

Reg. Εὐχαριστας
infinitus inde-
buti et futur

cau varlo melleo que falso omnia vocum
Reg. Oste et vado et infinitus interdum
indicacionem ragit

καὶ θύμοις συμφέρομενοι τοις δολάκις· ὡς
πειρατέων μαίαδαις θεωρεῖται οὐκέτις πόλιθες,
δῆλος· ἀδισκοτεῖται πάντη οὐκέτις πόλιοι οὐδὲ λυπτι-
στοί. πρὸτι μὲν οὖν τῇδε δῆλοι, ὡς αὐτοὶ λέγομεν,
δῆλοι ἐλαχίστων φρεστοῖς πόλιοι οὐκέτις πόλιτοί· πε-
ρεῖ δέ τῷ γενοντού, οὐ μὴ γενοντού. καὶ ἔσθισται, οὐ
μηδὲσθισται πάνται, οὐ μηδὲν, ανάγκη οὐδὲ τοῖς
κριτικοῖς ισταλέπειρ· οὐ γαρ δικαιοτέροις τῶν τα-
χών νομοῦ θέτου πειρεῖται. εἰ δὲ ταῦθ' οὔτε τοις ἐ-
χει, Φανδρόμ, οὐδὲ τὰ ἔξω τῷ πλεύγματος περιο-
λογεῖσθαι, οὐδὲ τὰλλα μιορίζουσιν· διοι, οὐ δὲ πά-
περοι μοι, οὐ τὰ δικήσιμα ἔχειν, καὶ τῇδε ὅλ-
ῷροι ἔναστοι μορίωροι. οὐδὲν γαρ τοῦτον τοῖς αὐτοῖς δῆλο
πλεύγματα διένται, τολιώδη πάντας πόλιοι οὐκέτις, τοι-
όν Ιωνας φέρει· τοσὲ δέ τῇδε φύτευσιν πίστεων,
οὐδὲν διεινύουσι. τοῦτο δέ ἐστιν, διέρευ αὖτις Ιωνας
εὑθυμηταίτερος. οὐδὲ γαρ τοῦτο, τὸ αὐτὸν ζῆσις με-
θόδου τοσὲ τὰ δημητριώδη· καὶ διηνύναι, καὶ
ιελλίονθε· καὶ τολιώνειτορέαστος τὸ δημητρι-
κῆς πλεύγματέαστος ζῆσις, οὐδὲ τοσὲ τὰ σωματ-
λάγματα· τοσὲ μὲν ἐκείνης, οὐδὲν λέγεσθαι· πε-
ρεῖ δέ τῷ δημητριών, πάντοτε πειρῶντος περιο-
λογεῖται, οὐποτέρον τοῦ περί δρύγων, τὰ ἔξω τῷ πλεύ-
γματος λέγεται οὐ τοῖς δημητριευκοτέροις· καὶ οὐ ποτέν
τοις ιακωδέροντος δημητριούσια μηκολογίαστος, δῆλος
ποινότορος. οὐ τοις μὲν γαρ οὐκέτις οὐδὲ οἰ-
κείων οὐδὲντος· οὐδὲ τοῦ οὐδὲν μὲν δῆλος οὐδὲ τολιώδη
ξιμεῖ, οὐδὲ τοις ἔχει, οὐδὲ φησιν οὐ συμβολιώροις· οὐ

*Rez
Proprietatis
vel concorditatis
gratia quodvis
participationis
eleganter fere
explicatus per
etiam et
particulariter
cum dum quod
est interdum
sit, nisi, steti*

*etiam
mutuus.*

*Stockzonai
collineo ad
fugam tendo
conjecto*

*Rez. Propositiones sequente articulo et
infinitive propositus pro adversario vel ea
negatione*

6 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

δε τοις συγγενοῖς ὅντας ἵκανομενοῖς, ἀλλὰ πέρι
θρῆγες δὲ μὲν ἀναλαβεῖν τὸν ἀκροατικόν ἀλλά
λοτέσιων μηδὲν οὐτις. ὡς τε πρὸς τὸ αὐτὸν οὐ πο-
πόμενοι, καὶ πρὸς χαλεπὸν ἀκροώμενοι, μεθα-
σι τοις ἀμφοτελεῖσι, δὲ μὲν οὐκέντασι. Μήτοι
πολλαδέν, φασερός τοῦ πότερον εἶναι, οὐ νόμος
καλύτερος λέγεντος ἔξω τῆς περιγρατος· ἐκεῖ δὲ αὐτοί
οἱ οὐρανοὶ τέλος τηροῦσιν οὐκέντασι. Εἴ περ δὲ φα-
ντορόν δέσι, ὅπις ἡ μὲν αὐτοῦ περιγρατος μέντος, τοσὶ ταῖς
πίστεις δέσι μὲν πίστις, ἀρχὴν εἰσὶ οὗτοι τοπερ γαρ
πιστεύομεν μάλιστα, ὅταν ὀρθοδεξίαν θεωρεῖται
θεωρεῖται δέσι, ὡς ἐπειν αὐτοῖς κατηγορίαν τῆς πι-
στεως μὲν δὲ αὐτούμνα, συλλογισμός οὗτος. τοσὶ δὲ
συλλογισμοὺς ὄμοιως ἀπαίστους τὸ διαλεκτι-
κῆς διδύμην, ή αὐτὸλης ή μορίας οὐνός. δη-
λομ δέ δὲ οἱ μάλιστα τέλος μωάμενοι θεωρεῖν,
ἐπιτίνωρ, καὶ πῶς γίνεται συλλογισμός, διτοσ
καὶ αὐτούμνατος ἀμφι εἴη μάλιστα, προσλα-
βὼν τοσὶ ποιατέ διτοσ αὐτούμνατα, καὶ ίππας
ἔχει θιαφορὰς πρὸς τὸν λογικούσιν συλλογισ-
μόντο, τε γοι ἀληθές, καὶ τὸ ὄμοιον τοῦτο ἀλη-
θέα, τὸ αὐτὸν διτοσ μωάμενος ἰδεῖ μὲν ὅμα τοῦτο
αὐτῷ διτοσ πρὸς τὸ ἀληθέας τε φύνεσιν οὐκέντασι,
η τὰ τολείω τυγχάνεσι τὸ ἀληθεύον. Μήτοι, πρὸς
τὰ αὐτοῦ διτοσ σοχασινοῦς ἔχειν, τὸ ὄμοιος ἔχοντος
τοῦ πότερος τὴν ἀληθεύσιν δέσι. Ηδὲ δὲ μὲν οὖν τὰ ἔξω
τῆς περιγρατος καὶ οἱ ἀλλοι περιχολογοῦσι,

© 8

Σδιόν μᾶλλον ἀσκενεύσεις πρέσ τοῦ δικολο-
γεῖν, φαν δρόσ. χρήσιμις δέ οὖτις ἐν τοιχίαι, διά σὲ χρήσι-
πε φύσει εἴναι ιπρέπει ταῦλην, καὶ τὰ δίκαια ποσ ή ἐν-
τέλλεται τοιχίαι. ὡς περὶ αὐτὴν ηγετὲ τὸ πρωτόκολλο τοιχίαι.

αἱ πρίστεις γίνονται, ἀνάγκη δὲ αὐτῆς οὐ πάσῃ
ὅποι δέ ἐστιν ἄξειον ὑδρίτημός εως. ἔτι δὲ πλέον
νίous, οὐδὲ τὰ αὐτοῖς βεστέτω ἔχοι πλειντική-
μος, ἄξειον αὖτε εἰνίος πείσει λέγοντος. διαθέσουσ-

λίστον ταῦτα, οὐκετὲ πιὸ ἀδικήματα λέγος· το-
τοῦ ἐδίωκαν, δηλ. ἀνάγκη μῆτρα τῆς κενωνῶν φ-
ενθαντὰς πίστεις @ τούτῳ λέγεται· ὡς απειροῦνται τοῖς
ζοπικοῖς ἐλέγομεν, τῷδε τοῦ πρέσβυτοῦ πολλαλεῖται
εἰπτελέγεται. ἔπειτα τάνακτία δεῖ διώκασθαι πει- τάνακτία
θεῖν, οὐδέποτε διά τοις συλλογισμοῖς· οὐχ οὐ- παθεῖται
πιεσθεῖσα πεπτωμένη οὐδὲ διέτα φωνῇ λα- εἵτειπται.

πιας αριστούρα πεπάνων τον οποίον ήταν φέρει
πείθει) δόλη γίνεται μήπε λαμπάνη, πιας ἔχει. @ ο-
πως, δῆλη χρωμένου τοῖς λέσσοις αὐτοῖς μήδι-
καιών, λύεται ἔχωμεν. Τὴν μὲν οὖν δύναντες πέχ-
νων οὐδεμία τάνατία συλλογίζεται. Ηδη δι-
αλεγετικήν @ μέρη σινέται σύντονος ποιητικής

αλεκτικήν ή δημόσιην λογοτεχνίαν είναι.
Ο μέιως ταχύτησιν αύμφοτρομ την σκηνή πάρα πολλά
μέντοι την έπονονέμενα πράγματα ουχ όμοιως
έχει, δηλ. μετά τα λαθηθεὶς καὶ τὰ βελτίω την φύ-
σει δύσυλλογιστρα την παταγώτρα, ως α-
πλωδές ἐπειν. περὶ τούτοις, ἀπόφθεμα, εἰ τοῦτο σώ-
ματι μέντοι αὐξερόμην δύνασθαι βοηθεῖν ἐμάται,
λέγω δὲ, οὐκ αὐξερόν· ο μᾶλλον ίδιον δύνιν αν-
θρώπου τὸ τοῦ σώματος χρέος. Εἰ δὲ οὐ μεγά-

Lag. Kornwör

Ad huc aliquid
si corpore quidem
tropat ~~quod~~ ~~de~~
non est certum
~~per~~ ~~est~~ ~~de~~
bonum vero
non tropat sed
qui magis propri
tamen bonum.
nam corporis
utrum

a iiiij . *λα*

Reg. Adiectiva partitiva item collectiva - inde
ita interrogativa & ponderativa congiunctiva &
superlativa si partitiva accipiente genitio-

*S) uero
objicstan
quod veld e
nocebit et qui
salutis iuste
liuagredi fa
cul te rationem
id communi
acto auctor
omnia bona*

§ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

λα βλάψεις ἀν ὁ χρόμενος αδίκεις τῇ Ζιωτ
τῇ θυσίᾳ τῇ λέγεν, τῇ πού κοινὸν δῖτη ιστο
πάντων τῇ ἀγαθῷ, τῷ λόγῳ αρετῇ· καὶ μάλι
στα ικατὰ τῇ χρησιμοτάτων, διον, ἡ χρόμενος,
ας, τῶν οὐκέτις, χρωμένος διπάίως. @ Ελά
ττεις, αδίκιας. οὕτι μὲν οὐκέτι σύπειρός τι
ντὸς ζείσις αἴφαριστον ἐντορτή, διλακτιό
πρὸς διαλεκτικήν, οὕτι χρήσιμος, φαντρός·
καὶ οὕτι οὐ τὸ πεῖσμα δρόντος αὐτῷ, διλακτιό τοι ιδεῖται
τὰ ὑπαρχοῦτα πιθανά τοὺς εἴσαστον· ιατρά πόρ
καὶ σταύρος δύναμις πέχυμας πάθεις. οὕτι γείτο
τριηνής τὸ ὑγιαίνονται, διλακτιό καὶ μέχρις τὸ αἰδε
χεται, μέχρι τούτου πλοαρχαγεῖν· οὕτι ποτὲ οὐδὲν
δινατόν μεταλλαγῆ μὲν γένεσις, διμορφος θραπεύ
σιν ιατρός. ποτὲ οὔτε ζείσις, οὕτι τὸ αὐτὸν το, πεπ
θανόν μὲν φαντρόμενον ιδεῖν πιθανόν· οὕτι
ιατρός τὸ διαλεκτικής οὐλαζγισμού τε, καὶ φα
νόμενον οὐλαζγισμόν· οὕτι στρατικής, οὐκέτι
πιθανάτη, διλακτιόν τοι πιθαρέσσει. τῷ λόγῳ, αἴτιο
τοῦ μὲν οὗτοῦ μὲν, ικατὰ τῶν ἀδικητῶν· οὕτι, καὶ
τῶν πιθαρέσσοντων· ιατρά πιθατικής μὲν, ικατὰ
τῶν πιθαρέσσοντων· διαλεκτικής οὕτι, οὕτι ικατὰ τῶν πιθ
ατικών πιθαρέσσοντων, διλακτιόν ικατὰ τῶν δύναμεν. Γροτίον οὕτι
ιατροπονικής μὲν πειρώμαθα λέγειν, πῶς τε καὶ
ἐκ πίναν διωκούμενα τυγχάνειν· τὸ πικεμένον.
πάλιν οὖν διον οὕτις ὑπαρχεῖς οὐσιαμένοις αὐτοῖς,
τίς δῖτη, λέγειν τὰ λοιπά. οὕτω δοῦλος οὕτως οὐ

*Licit enim
etiam illos, qui
non possunt
recuperare
sanitatem
tamen bona
curare*

*Quotiescū igitur
longior de
integro & ordinet
compositio
religio οὐδείτική
dicitur πίθη*

*Rag. I. Odos cum compositis farricis
Rag.*

ναμις τῷδε ἐκεῖσθαι τῷ θεωρῆσαι τὸν αὐτόν χόμε-
νον πατέανός τοι. Λύστο δὲ οὐδέ μάλις ἔτοις δέσι πέχ-
νης δργον. Τὴν γὰρ δώλων ἐνάστη, τῷδε τὸν αὐτὸν
ἔπονεί μενον, δέσι δισδευταλική καὶ πιστή· οἷον
ἰατεική, τῷδε ὑγιεινὸν καὶ νοσθρόν καὶ γεωμε-
τεία, τῷδε τὰ συμβεβηκότα πάσῃ τοῖς μεγε-
θεοῖς μὲν αριθμητική, τῷδε αριθμόν· ὅμοίως δὲ καὶ
αἱ λοιπαὶ τῶν τεχνῶν καὶ ἀδικημάτων· δέ τοι δη-
ρική τῷδε τὸν διδεντόθεν, ὡς εἴπει, δικαιού-
μενη θεωρεῖν τὸν πατέαν· διὸ καὶ φαρμάκων,
οὐ πρὸ τι γένοθεν· ἵδιον ἀφωρισμένον ἐχειν τὸ
τεχνικόν. Τῷρ δὲ πίσεων, αἱ μὲν αἱ τεχνοί εἰσιν· αἱ δὲ,
αἱ τεχνοί. αἱ τεχναὶ δὲ λέπτω, δόσα μηδὶ οὐ μάλις πεπ-
ρισαν, δηλαὶ πλευπῆρεχεμ· διοιμ, μαρτυρεῖς, βάσα-
νοι, οὐγχεχφαμί. αἱ τεχναὶ δὲ, δόσα δηλαὶ τὸ μεθό-
δου, διὸ οὐ μάλις κατεκομασθῆναι δικαιοτόν. ὡς
περ δέ τοι διότων τοῖς μηδὲ, χρήσιμα· τὰ δὲ, διέρεται.
Τὴν δὲ τὸ λέγυτα δοξιζομένων πίσεων, τεία εἴδη
δέσιν· αἱ μηδὲ γαρ εἰσιν αἱ τελεῖς διδεντότελε λέγονταθεν·
αἱ δὲ, αἱ τελεῖς τοῦ αὐτοροατηνὸν διαθεῖναι πως· αἱ
δὲ, αἱ τελεῖς τελεῖς λέγυτα δηλαὶ τὸ δεικνυώμενον φαί-
νεσθαι δικαιονόμαι. Διά μηδὲ οὖσα τὸ διδεντό, διταν δη-
τα λεθῆ δὲ λέγυθεν, ὡς τε αἰξιόπιστον εἰδῆ τοὺς
λέγοντας· τοῖς γαρ ἀδικεῖσθαι πισθύομεν μᾶλ-
λον καὶ διδεντον, πορί πάντα μηδὲ, αἱ ταλάδες· εἰ δέ
δέ τὸ αὐτοριθέες μηδὲ εἶσαι, δηλαὶ τὰ αἱμαφερδεῖται,
καὶ παντελόθεν· διεῖ δέ καὶ δῆτα συμβαίνειν δηλα-
τὸν λέγυτον, δηλαὶ μηδὲ τὸ περιθεμένα μάθε-

ού

ΙΟ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

όν πνα ἔνοι τὸν λέγεντα. οὐ γαρ, ὡς ποτε εἴποι τῷ
περιολγεύντωμ, Κατέαστον οὐ τῇ πέχῃ πλη ἀδί-
κησαι τὸ λέγοντος, ὃς θάλην συμβαλλομένης πρὸς
τὸ πιθανόν δῆλον καὶ εδόμη, ὡς εἰπεῖν, κυριωτά-
των ἔχει πίστιν τὸ ίδεος. Διὰ δὲ τὴν ἀνροασθήν,
ὅταν εἰς πάθος ἕποτε τὸ λέγοντος προσαζωστοῦ· οὐ
γαρ ὅμείως ἀπρίθθη μὲν τὰς ιηρίστις λυσθόμε-
νοι καὶ χαίροντες, ἢ οὐλέωντες καὶ μισθω-
τούς· πλὸς ὁ καὶ μόνον παραζωστος φαμέν πλευ-
κατθάνεται τὸν νῦν περιολγεῖν τας. τοῦτο μὲν
οὖν τούτωμ, μηλοπήσεος οὐλέωντος, ὅταν τε
εἰ τὴν παθῶν λέγομεν. Διὰ δὲ τὴν λέγον π-
ειθύσιν, ὅταν ἀληθές ἡ Φατνόμηορος δείξωμεν,
ἐμ τὴν τούτην ἔνοιστα πιθανῶμ. Εἰ πεί δὲ αἱ πίστεις
μήτε βέντωμ εἰσὶ, Φατνόρομ ὅτι τεία τωταὶ τοι
λαβεῖμ, τὸ συλλογίσαθαι διωματεῖς, @ τὸ δε
ωρήσαι τοὺς τὰ ίδεον @ τὰς αὔρετας, καὶ τείτορ
τὸ τούτο τὰ πάθη, π' πειθασόν τοι τὴν παθῶν,
καὶ τοῦ ὄντος, καὶ εἰ τίνωρ ἐγγίνεται, καὶ πῶς.
ώς πε συμβαίνει τὸν ἑκτορεικῶν, διορ παραφυές
@ τὸ διαλειπεῖν τοῦτον ἔνοι, @ τὸ τούτο τὰ πάθη
πλευματεῖας, λιμνούλογον τοι περιστρέψθειν τὸ
λιπικῶν. Μήτε καὶ ἕποθνέται τὸ τὸ δημίου τοῦ
τὸ τολιπεῖν, ἡ ἑκτορεική· καὶ οἱ ἀνποτίρμενοι
ταύτης, τὰ μὲν, δηλαπεῖν στον· τὰ δὲ, διὶ ἀλλα
ζοντεῖν τὰ δὲ, καὶ δὶ δῆλος αἰτίας ἀνθρωπιάς.
ἔστι τὸ μόριόν @ τὸ διαλειπεῖν ή ὅμείωμα, η
θάπτορ καὶ αἱ χόμενοι, εἴ πομεν. τούτοις οὐδενὸς δῆλος
ώριομε-

ώρησμάς οὐδετέρα αὐτῇ τοῖμον ἀδίκημι, πῶς
ἔχει· ἀλλα διωκμεις Σὺνεστέθει λέγετε. πε-
ρὶ μὲν οὖν τὸ διωκμεως αὐτῇ, καὶ πῶς ἐπο-
ιστολέος διηγήσεις, εἴρηται χεισθῆναι παντες· τῇ δὲ
δικῇ τὸ δικινόνα, οὐ φάνεθεν δικινόνα, οὐδέποτε
καὶ οὐ τοῖς διαλεκτικοῖς, διὰ μὲν ἐπαγγελτοῖς·
ἡ δὲ συλλογισμός, οὐ λαθόδι, οὐ διηγήμα μὲν, οὐ
τολμηρού συλλογισμού· παραδίγμα δὲ, ἐπαγγελτοῦ

τὸ ὄργανον
τὸ ἐκβεβι-
κῆς πίσε-
ως.

Ζεριφρού συλλογισμόν· παραδίγμα δὲ, ἐπαγγελτοῦ
ἐπιζητούσι. πάντες δὲ τὰς πίσεις προσωπαυ, Διὰ
τὸ δικινόνα, οὐ παραδειγμάτα λέγοντες, οὐδὲ
μήματα· καὶ ταράτα ταῦτα, διδέρη πασι. ὡς τὸ ἔ-
ποτε καὶ διλογία ἀνάγκη συλλογιζόμενοι, οὐ ἐπά-
γοντα δικινόνα ὄτιον, οὐ ὄντιον (δῆλον δὲ οὐ-
μῆρον διῆρε ἐκ τῇ ἀναλυτικῷ) ἀναγκαῖον εἴσι
τορον αὐτῇ εἴσατερ φέρετεν τῷ αὐτῷ διεν. Τις
δὲ τοῖς διαφορὰ παραδειγματθ, Καὶ διηγή-
ματος, φανδρὸν ἐκ τῇ ζητιδρ. εἰκῇ γοι πόρι
συλλογισμοῦ καὶ ἐπαγγῆς εἴρηται περτροί.
Ἐγὼ μὲν δὲ οὐδὲ τὸ παλλαχθεῖσον οὐδείς
κιννοθεν, διὰ ταῦτα εἴχει, εἴκει μὲν, ἐπαγγῆς τοῖμον· οὐ-
ταῦτα δέ, παραδίγμα. τὸ δὲ πινδηρὸν ὄντεν, ε-
πτρόν οὐ Διὰ ταῦτα συμβαίνει παρά ταῦτα,
ζεριφρού ταῦτα διεν, οὐ κατόλευκον, οὐδὲ ἀδιέφολον. εἰκῇ
λο, συλλογισμός. οὐταῦτα δέ, οὐ διηγήμα παλε-
ται. φανδρὸν δὲ, οὐ καὶ εἴσατερ φέρον εἴχει ἀγαθόν
τὸ εἶδος τὸ ἐκβεβικῆς. οὐδέποτε ταράτα καὶ οὐ τοῖς
μενδομοῖς εἴρηται, Καὶ οὐ ζητεῖσι οὐδοίως εἴχει. εἰ-
σι ταράτα, αἱ μὲν παραδειγμάτωδεις ἐκβεβιεῖσι· αἱ
δε.

δὲ, οὐ θυμηματικοί· ή δέ ζεσθε ὁμοίως, οἱ δὲ πα-
ραδειγματώδεις· οἱ δὲ, οὐ θυμηματικοί. καὶ π-
θανοί μὲν οὐχ ἡγούμονει λέγοι οἱ λέγοι τὸν παρα-
δειγμάτων· θερψυθεωπται δέ μαλλον. οἱ οὐ θυμη-
ματικοί. πώ δέ αἴπειν αὐτήν, @ πῶς ἔνατορ
χρηστόν, δρόσον μὲν ὑστροφορ· νῦν δὲ πρότι πούτως
αὐτήν μαλλορ θερψυθεωπται λαρέως. επει ταῦτα
ἡ πιθανόρ, πινί πιθανόρ δέται. @ τοι μὲν, δι' οὗτος ὑ-
παρχει πιθανὸν δι' αὐτὸν καὶ πισόν. Βι η, ζερμ οὐ
δείκνυνθαι δοκεῖν σῆμα ποιάτωμ· γέθεμία δὲ τέχνη
σηκοπεῖτο ιατρένασορ (διορ, ιατεινή, οὐ σωκρά-
τει η υγιεινόν δέται η καλλία· αλλά π' ζερμ ζειφθε
η τοις τοιούσθε. τέτοι μὲν ταῦτα, επειχορ. η δὲ ια-
τρένασορ, απειρορ @ οὐκ ἀδισητόν) οὐδὲ η ζε-
ρητή τοι η ηγετορ αὐθεξορ θεωρήσει, διορ, Σω-
κράτειη ι πιτία· αλλά η ζειούσθε, ιατάπορ @
η ιατρεντική. καὶ γω έκείνη ουλογίζεται,
την οὐδὲ οὐρ έτυχε (φαινεται γω αἴτη @ τοις πα-
ραληρούσιρ) δηλ' έκείνη μὲν, εκ την λέγυς θεο-
μένωμην δὲ η ζερητή, εκ την οὐδη βελανέθεται
πούτωμ· έτι δὲ η δρόσοι αὐτή, πρότι πεζιάτως
πορί αἴρη βελανόμθεται καὶ πέχυας μη έργο μέν. @
αὶ τοις ζειότοις αἰροαταῖς, οἵ οὐ δύνανται ιατέ-
ται λαχορ (ιωρεφαρ, οὐ η λεγίζεθαι τοσόρων).
Βουλέμθεται δὲ πορί την φαινομένωμην αὐθεξθεται
αἴροφτορ δρως έχειν· πορί ταῦτα την αἴρωαπωλ-
θηται, η ηνέστη, η έστηθαι, η έχειν, οὐδεις η η
λεπται οὐτως η πολλαμβανειν. οὐδέμην ταῦτα

οι, οὐ σύτας οὐδέχεται συμβόληντι. οὐδέχεται
δὲ συλλογίζεσθαι καὶ συνάγειν, τὰ μὲν, εἰς συλ-
λεγυσμοῖς αὐτῷ πρότορον· τὰ δὲ οὐδὲ συλλογί-
σων μὲν, δεομένων δὲ συλλογισμῷ, οὐδὲ τὸ μὴ ἔν
εὑδέξα. αὖταν δὲ τούτων, τὸ μὲν μηδὲ οὐ πράκτο-
λον θέμεται δῆλον μηκος (όντος ιριθής, οὐδόντος) τὸ
αὐτόντος τὰ δὲ μηκὲ πιθανά, δῆλον μηδὲ οὐ μελετών
μηνών μηδὲ εὑδέξωμ. ὡς τε ἀναποτέλεστο, τε αὐθίν
μηκα τὸ δὲ τὸ πράκτον γεγονόντον,
ὡς τὰ ψαλλά ἔχειν οὐδὲν τὸ μὲν παραδίγ-
μα, ἐπαγγελών· τὸ δὲ αὐθύνημα, συλλογισμόν.
καὶ οὐδὲ λίγων τε καὶ ψαλλάντος ἐλαττόνων, οὐδὲ
ωρὸς πρώτου συλλογισμού. εἴπερ δέ τοι οὐδὲν τούτων
γνώριμον, οὐδὲ διαλέγειν αὐτὸς δέ τοι πρώτην προ-
σίδηστρον οὐκ ροστήσειον, οὐτοι Δωριθνός τε φανί-
των, ἀλλῶνα νενίκηκεν, οὐκοῦν εἶπεν, οὐδὲ διλύμ-
πια νενίκηκεν δέ τοι οὐδὲν τε φανίτης, ἐπειδὴ τὰ διλύμ-
πια, οὐδὲ προσθεῖναι· γινώσκουσι δέ πάντες.
Ἐπειδὲ δέ τοι διαλίγα μηνά τῆν ἀναποτάσσων οὐδὲ
ἔργοντοι συλλογισμοί εἰσιν (τὰ δέ πολλὰ τε
εἰδούσι οὐδὲν αὐτοῖς εἰσιν οὐδέχεται). Καὶ ἀλ-
λως ἔχειν πόρον, οὐδὲ μηνά ταῦτα προσθίουσι, διόλοι
ονται καὶ σκοτεῖσι τὰ δέ προσθίουσι· τὰ δέ προσθίουσι
ζειούσιν ταῦτας διτί. οὐδὲν αὐτοῖς, οὐδὲ τούτων ταῦτα
ναόπικα τούτων· τὰ δέ αὐτοῖς διαλύσιμα βαίνονται
καὶ οὐδέχεται, εἰς ζειούσιν ταῦταν ἀναγνωστοί
συλλογίζεσθαι· τὰ δέ ἀναγνωσταῖς, οὐδὲ ἀναποτάσσων.
δῆλοι δέ οὐδὲν καὶ διόλοι εἰς τούτην ἀναλυτικῶν)

ΦΑΙΟΡΩΝ

ΙΔΑΙ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

Φανερὸν ὅτι ἐξ ὧν τὰ σύνημάτα λέγεται,
τὰ δὲ ἀναγνωστὰ ἔσται· τὰ δὲ, πλεῖστα ὡς ἄνδι γε
τολύ. λέγεται ταῦτα σύνημάτα ἐξ ἑκάτων καὶ
σημείων· ὡς περὶ ἀνάκη Γύτων ἐνεπέδροι ἐνεπέ-
δροι των διατίθενται. Τὸ μὲν δὴ ἕκατον ὡς ἄνδι γε-

ΕΙΚΟΣ.

ମହାତ୍ମା

Τεκμηρίου

τὸ δὲ μὴ ἀναπταιοῦ, ἀνώνυμον δέικνεται τὸν δια-
φοραλν. ἀναπταια μὲν οὖν λέγω, ἐξ οὗ γίνεται
συλλογισμός· διὸ καὶ τεκμήριον τὸ τοιούτοις
τὴν σημείων δέικνει. ὅταν γοῦ μηδὲ δέχεται οἰον-
ται λιγύει τὸ λεζάκι, τὸ περιβόητον καὶ τεπροστομένον. τὸ πέ-
τεκμαρ καὶ τὸ δριαστικόν τον δέικνει τὸν αρχαι-
αν γλωττικόν. ἐστι δὲ τὴν σημείων, τὸ μὲν οὐς τὸ ικε-
δίον εἴκαστον πέρι τὸ ικεδόλου, ἀδελφόιον, ἔτις εἴ-
δοι σημεῖον εἶν, ὅτι σοφοὶ Μήκαιοι· Σωκράτης
ταῦτα καὶ σοφὸς λέγει δίποι Θ., τὸν μὲν οὖν
σημεῖον δέικνει· λυτέομεν δέικνει ἀληθεῖς ή τὸ εἰρημέ-
νον· ἀσυνλλόγιστον ταῦτα. τὸ δὲ, δίοιν, εἴ τις εἴδει ση-
μεῖον, οὐ νοσεῖ, πιερέτει ταῦτα· ή τέποιν, ὅτι γέ-
λα ἔχει, ἀναπταιοῦ ὅπορ τὴν σημείων τεκμήρι-
ον μένον δέικνει. μόνον ταῦτα ἀν ἀληθεῖς ή, ἀλυτόις

τοῦ δέ, ὡς τὸ ιαθόλου πέδες τὸ ιατρὰ μέρος
ἐπονούσιον, εἴ τις ἔισαις ὅτι πυρέζει, σημεῖον ἔχει,
πυνὸν καὶ ἀναπνεῖ· λυτὸν δὲ καὶ δύση, καὶ μᾶ-
ληκτῆς ἡ. οὐδὲ κατατίθεται μὴ πυρέζονται πυνο-
στάλες. πί μὲν οὖν εἰπός έστι, καὶ τί σημεῖον, καὶ
τεμνήσιον, καὶ τί σιαφρόσυσιν, εἴρηται μὲν καὶ
νων μᾶλλον ἢ φανερῶς καὶ πορί τούτων, καὶ
δέ τις οὐτείσαι, τὰ μὲν αὔσυλλογιστά δέ τις· τὰ δέ,
συλλελογισμένα, εἴ τοις ἀναλυθῆκοις διάρι-
σαι πορί αὐτῶν· παράδειγμα δέ, ὅτι μὲν δέ τις ἐ-
παγγελμή, καὶ πορί διαίτη ἐπαγγελμή, εἴρηται. ἔστι δέ
οὐθὲν μᾶλλος πέδες ὄλορος οὐθὲν ὡς ὄλον πέδες μέ-
ρος, οὐδὲ ὡς ὄλον πέδες ὄλοις· ἀλλ' ὡς μέρος
πέδες μέρος, οὐλειον πέδες οὐλειον, ὅταν ἀμφω
ἡ ἡ πεζὸς εἴτε ποτό θεύσει· γνωριμάτοροι δέ θά-
τοροι δέ θάτοροι· παράδειγμα δέ τοισι οὐθὲν
εἰσεβλήθει τυραννίδι Διονύσιος· αὐτῶν τὴν φύ-
λακιν· καὶ γοι γειτηρατος πρότοροι ἀδι-
βουλεύωμεν, οὐτε τὴν φυλακιν· καὶ λαβών, ἐπι-
ράννησε· καὶ θεατὴν εἰ μετέχοις· @ δῆλοι ὁ-
Γούστος, παράδειγμα πάντος γίνονται τὰ
Διονυσίου, οὗ οὐδὲ τυραννίδι, φυλακιν αὐτεῖ· πάν-
τα δέ ταῦτα πεζὸς τοῦ αὐτοῦ ιαθόλου, ὅτι ἀδι-
βουλεύων τυραννίδι, φυλακιν αὐτεῖ. Εἴ δέ μὲν
οὖν λέγονται αἱ δικαιούσαι ἔν τις ἀκριβεῖ-
τικαὶ, εἴηται. Τότε δέ οὐδὲν μάτατον μετέχει δε
αφορεῖ, καὶ μᾶλιστα λεληθῆται χειδὸν πάντας
δέσιμον, οὐ ποτε @ ποτε τὴν σιαφρέτικην μέλοδον

ΙΘ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

τῆν συλλογισμῶν. τὰ μὲν γαρ αὐτῆν δέδι
τὰ πλὴν ἐκπορειών, ὡσεὶς καὶ ιετὰ πλὴν διαλε-
τικῶν μένοδον τῆν συλλογισμῷ πάντας, οὐτε
δῆλας τέχνας καὶ μωάμφης, τὰς μὲν ὄντας, τὰς
δὲ οὐπά ιατρείη μελέας· μήδοντες λανθάνουσι ταῦτα
ἀνροατάς, ή μᾶλλον απόμενοι καὶ φρόσον, δε-
όντας μεταβαίνοντας εἴς αὐτήν. μᾶλλον δὲ σα-
διαλεκτικής εἶσαι τὸ λεγόμενον, σέμιτηλόντων ἐνθέσει. λέ-
κινή δὲ ἐντο τῷ γαρ διαλεκτικής τε καὶ ἐνθεριδής συλλο-
γισμοί συλ γιούμοιστεν, πρὶς ὡραῖς ποτε λέγομεν· ὃντες
λογισμοί δέ εἰσιν οἱ κοινῆι πρὶς δικαίωμα καὶ φυσικόμ, καὶ
πρὶς πολιτειῶμ, καὶ πρὶς φραλλῶν διαφορόν-
την τοῦτον εἴδει· διον, οὐ ποτε μᾶλλον καὶ οὐτον τό-
τα. οὐδὲν γει μᾶλλον εἶσαι ἐκ τούτου συλλο-
γισμῶν οὐδὲν μέρμημα εἰ πεντορί δικαίωμ, ή
φυσικόμ, ή πρὶς σύνοιω· οὐδὲ ταῦτα εἴδει δι-
φορόντοι· διαίτης, δόσα ἐκ τῆν πρὶς ἐναστορί εἴδει
καὶ τελέσθη πεταστέων δικαίων, οὐδὲν πρὶς φυσικῶν
εἰσι πετασόφης, εἴδει ὡραῖς πέντε μέρμημα, πέντε συλλο-
γισμός λα πρὶς τὸ ηδικόν· μή πρὶς πούτην δῆλα,
εἴδει ὡραῖς οὐδὲν πρὶς τὸ φυσικόμ· οὐδοί τοις δέ τοι
ἔχει τούτην· οὐδὲντας μήδεν τούτοις πρὶς πέντεν
τελέσθη ἐμφρονα· πούτην δέντην τούτοις μέλιν λα. παῦ-
τα δέ δόσει τις ἀν βελτίω ἐκλέγεται τὰς πε-
ταστέοις, λίσται φρικόστας δῆλα ἔνδικήματα τὸ δια-
λεκτικής καὶ ἐνθεριδής. οὐδὲν τούτην πούχη αρχαῖς,
οὐδὲ διαλεκτική, οὐδὲν μέρμημα· αλλα τούτη
εἶσαι, μήδε τοις αρχαῖς. εἰτε δέ τὰς πλεῖστα τούτη-

εἰδησικαὶ τὴν, ἐκ Σύτων τῆς εἰδῶν λεγέμενα,
τὴν ιετά μορφήν καὶ ιδίωμα· τὸ δὲ τὴν κοινῶμ,
ελεύθερον πότερον οὖν καὶ τοῖς τοπικοῖς, @
εἰταῦθεν διαιρεπόν, τὴν εἰδησικαὶ τὴν τάπε
εἴδη καὶ τὸν πότιστον, εἴς τὸν ληπτέον. λέγε δὲ
εἴδη μὲν τὰς ιετένας γενέταις περιτά-
σεις πότιστον δὲ, τὸν κοινὸν ὄμοιας πάντως.

περιτορον οὖν εἴπα μὲν τὸν εἴδη τὴν εἰδῶμ· περιτε-
ρον δὲ λαβωμένη τὰ μεταξύ τὸν εἰδησικόν, ὅπως δι-
ελέμενοι τούτους θέσι, τὸν τούτην χωρὶς λαμβά-
νωμένη τὰ συχέα καὶ τὰς περιτάσεις. εἴσι δὲ τὸ
εἰδησικόν εἴδη τεία βίᾳ αριθμός. Κέρτοι γένοι
οἱ αἱροατικοὶ τὸ λέγον ὑπάρχουσιν ὃντες. σύγ-
κειται μὲν γαρ εἰπειδών οἱ λέγοις, εἴπεται λέγον-

τῷ, καὶ τοὺς δὲ λέγει, καὶ πέρις οὗτοῦ τοῦ πέ-
λος πέτον δέσι, λέγε δὲ τῷ αἱροατικῷ. α-

νάπικη δὲ τὸν αἱροατικὸν, οὐδερῷον εἶναι, οὐδερίτικόν
ιηρίτικόν τοι, οὐδὲ τὴν γελενημένων, οὐδὲ τὴν μελόντων.

εἴσι δὲ μὲν πόρι τὴν μελόντων ιηρίνων, διοικ
εικλησιαστής· οὐδὲ πόρι τὴν γελενημένων· οὐδεις
οἱ διηγεστής· οὐδὲ πόρι τὸ διωάμεως, διεωρός. οὐδὲ

εἴς αὐτόγενης ἀντίτεία τὸν εἴη τεία μεταξύ τὴν λέγον τὴν εἰ-
δησικήν, οὐδὲ οὐδενίτικόν τοι, οὐδὲ αἱροατικόν.

οὐδὲ οὐδενίτικόν τοι, οὐδὲ αἱροατικόν, οὐδὲ αἱροατικόν
τοι. Συμβολῆς δέ τοι μὲν περισσότερον δέ, ἀλλαγή Συμβολῆς

ποτέ αὐτοῖς γαρ καὶ οἱ ιδίαι οὐδενίτικοι οὐδενίτικοι οὐδενίτικοι
κοινῇ οὐδενίτικοι οὐδενίτικοι, τούτων δὲ τοι ποτέ δέ,

οὐδὲ οὐδενίτικοι οὐδενίτικοι, οὐδὲ αἱροατικόν τοι αἱροατικόν τοι.

Σύτων γαρ οὐδεποτενών τοι εἴη μανατικόν τοι αἱροατικόν τοι.

ΤΡΙΑ ΓΕ
ΝΗ ΤΩΝ
ΛΕΠΩΝ
ΕΙΔΗΣΙΚΩΝ.

Αἱροατικόν
τοι.

1. Propositio hæc sepe statim post Quodlibet
2. Interdum verbi illius propositi ipsarum enim de
Eleganter apponitur post dictum suum.

Ε' πδφι- Θεσκηωτασ. Ε' πδεικνον δε, τι μλι, επαι-
ζηότα. ιθ. ρ. ζ. πότες. χρόνοι ζείνασσον ζύτωμε σι, ον, ον
χρόνοι λέ μλι συμβλύνονται, ο μέλλουν προτι γαρ την εσσ
γα. μλιώρ συμβλύνει, ή περέπωμ, ή αργέπωμ.

Τέλη Λγ.
γ. Ζεῦς ἡ μητρὸς αὐτοῦ, ὁ θεός τοῦ ποντοῦ πεπλευτικῶν αἰτίας ὁ μὲν οὐτιστικός, ὁ δὲ ἀκλογεῖται. Ζεῦς δὲ ἀδιδεικνύει, καὶ γριώτατος ἡ μήτηρ τοιούτων οὐτανταί γε ταῦτα πάρα πολλά, ἐπιμνούση σφιντέλη γεγονότος πάντοις προσθέτωνται ἢ τοῦ Μάκινος καὶ τὰ γε νόμινα αὐταμημνήσοντες. Καὶ τὰ μέλοντα προειπάζοντες. Τέλος δὲ ἐνάσσοις ποντῷ πεπλευτικῶν αἰτίας. Καὶ τειστὴρ ὅνται, τείσα. Ζεῦς μὲν οὐμβριαλόντος, ὃ συμφέρει πεπλευτικῶν αἰτίας.

τέλη λόγοι.

φεσθίζωται. ἐπειδεὶς οὐδὲν δὲ, τὸ μὲν ἔπαι-
νθάνει, τὸ δέ, τὸ πάρεστον. χρόνοι δέ ἐμέσους γέντων εἰσὶ, δῆ
μὲν συμβολὴν οὖν, ὁ μέλος πορί γαρ τὴν ἐσ-
μένων συμβολὴν εἴη ποιεῖται, ἢ ἀρχή ποιεῖται.
τοῦ δέ σημειοῦ μὲν ὁ γενόμενος πορί γένεται πε-
πλαγματίων αὐτὸν μὲν ιατροφεῖ, ὁ δέ ἀρρεγεῖ-
ται. τοῦ δέ ἀντιδιπλῶν, κυριώτερον δέ ὁ πα-
ρεὼν ιατρὸς γενετὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἐπουνοῦσιν δέ τοι φέ-
γγοι παντούς προσφέρονται δέ τοι μάκις οὐ τὰ γε-
νέμενα αὐταμμινόσιοντες, @ τὰ μέλοντα προ-
ειπάλοντος. τέλος δέ ἐκάστοις τούτων ἔτι δρόλος
δέι. @ τεστίνοις, τείᾳ. τοῦ μὲν συμβολὴν οὖν-
το, ποιητὴν καὶ βλαβορόλος. ὁ μὲν γαρ πο-
ιεῖ ποιεῖ, ὡς βέλτιον συμβολὴν εἴη. ὁ δέ ἀρτρο-
ποι, ὡς κεῖσθαι ἀρχήν επειτὰ δέ δῆλα, πρὸς διάγρα-
σιν παραλαμβάνει, δέ σημειοῦ, δέ ἀδικεῖ, δέ ια-
λεν, δέ αὐχρόλος. τοῖς δέ σημειοῖς μὲν οὖσι, δέ σημειοῖς,
καὶ δέ ἀδικεῖς. τὰ δέ δῆλα καὶ δύοις συμπα-
ραλαμβάνονται πρὸς τὰ πάντα. τοῖς δέ ἐπουνοῦσι
καὶ φέγγοις, ποιεῖται τὸ αὐχρόλος. τὰ δέ ἀλ-
λα καὶ δύοις πρὸς τὰ πάντα ἐπικαθέδονται. ση-
μεῖοι δέ, δέ τοι ἐργαλεῖον ἐκάστοις τέλος. πορί
μὲν δέ τὴν ἀλλαγὴν, σύστοιτε δύοις ἀλλαγολογητέ
σημεῖοι, δέ σημειοῦμενος, ὡς δύο γεγονεῖς, δέ ὡς δύο
ἐβλαβεῖσθαι. δέ τοι δέ δῆλον, οὐδέποτε ἀλλαγολογή-
τε σημεῖον δέ γαρ ἀλλαγὴν δίκιης. ομοίως δέ καὶ δέ
συμβολὴν οὖστος, τὰ μὲν δῆλα μάκις προ-
ειπάλονται. ὡς δέ ἀσύμφορα συμβολὴν οὖσιν, δέ ἀπ-

ὡφελίμωρ ἀφρέδουσιν, οὐκ ἀρ ὄμολογόσαι-
 τε· ὡς δ' οὐκ ἀδικοῦ, τὸν ἀσυγεῖτνας ιατρόθνυ-
 λεῦθαι, καὶ τὸν μηδὲμ ἀδικοῦτας, πολάκις
 οὐλὴν φροντίζουσιν. οἱ μάιας ἢ Καὶ οἱ ἐπανοώ-
 τος, καὶ οἱ φέρεντος, οἱ σοιοθύτηρι, εἰ συμφέ-
 ροντα ἔπειταξιν, ή βλαβόρας δηλαὶ καὶ εἴποι-
 ντο πολάκις θάλασση, οὐλὴ λιγνήσας τῷ αὐ-
 τῷ λυσπελθῶτος, ἔπειταξε ζητάλις. διοις,
 Αχλέα ἐπανούσηρι, οὐλὴ εβούλησε τῷ εται-
 ρῷ παράκλιψ, ἀδικοῦ, οὐλὴ αὐτῷ μὲν ἀφεντάκις,
 εξὸντι ζωτικότω δὲ, οἱ μὲν ποιούτων θαίατων
 καλιοράδει ζωτικότω, οὐμιφόροι. φαιδρόμενοι τοι
 προτάτην εἰρημένωμ, οὐλὴ ανάγκη πορίζωταρ εἴχεις σεις όντε
 πλευτον περιτάσσεις. τὰ γοι πειρήσα, Καὶ τὰ εἰ- ειναὶ πε-
 κτά, καὶ τὰ σημεῖα, πετάσσεις εἰσὶ ρητορικαὶ εἰς ζηνωρ
 ὅλως μὲν γνῶντας, οὐλογισμὲς ἐκ πετάσσεων δέι. ληπτέοις;
 Τοι δὲ οὐδέμημα, οὐλογισμὲς δέι, σωεσηκώς εἴκ
 πλευραὶ εἰρημένωμ πετασάσσωμ. εἴ πει δὲ οὐτε περιχ
 ζῆνται διόν τε, οὐτε περιχθίσθαι τὰ αἰδητά,
 δηλαὶ τὰ διωτά· οὐδὲ τὰ μη γινόμενα, ή μη ε-
 σσόμενα οὐχ διόν τε, τὰ μὲν περιχθέα, τὰ δὲ
 περιχθίσθαι· αναγκαῖον καὶ τῷ οὐμβουλού
 οὐλὲ, καὶ τῷ μητρούλιῳ, Καὶ τῷ ἀδιδεκτῷ,
 εἴχει πετάσσεις πορίζωταρ καὶ αἰδωτον·
 καὶ εἰ γέγενον, ή μη καὶ εἴσαι, ή μη. εἴ τοι δὲ, εἴ πει
 ἀπαντός καὶ εἴποντος τοντος, καὶ φέρεντος, Καὶ
 πετρεύοντος, καὶ ἀφτρέδωντος, καὶ ιατρό-
 φοντος, Καὶ αὐλογόμενοι, οὐλένον τὰ εἰρημένα

δεικνυώμενοι περισσώτεροι· ἀλλα καὶ ὅπερ μέχρι, οὐ με
ηρός ἡ τὸ ἀγαθὸν, οὐ διὰ παντὸν, οὐ διὰ παλέρν, οὐ τὸ
εὐχαρός ἡ τὸ δίκαιομον, οὐ τὸ ἀδίκιον, οὐ πατέτω
λείποντες, οὐ πλέοντες αἱ ληπταὶ βάλλοντες· δῆλοι, οὐδὲ δεῖσι ἀμφὶ καὶ πορί μεγάλους, καὶ
συμπρότητοι, καὶ τῷ μετέχοντοι, καὶ τὸ ἐλάτ-
τον, προστάσεις ἔχειν, καὶ παντούς, καὶ πορί
ἐνάστους· οἷον, πί μετέχοντος ἀγαθοῦ, οὐ ἐλατήσον· οὐ ἀ-
δίκημα, οὐ δικαίωμα· ὁμοίως δὲ καὶ πορί τοῦ
ἄλλων. Περὶ ὧν μὲν οὖν εἴς ἀνάγκης δεῖ λαβεῖν
τὰς προστάσεις, εἴρηται· μηδὲ δὲ παῦτα διαμερεί-
σον ἴδια πορί ἐνάστους τούτων· διομ, πορί ἀμφὶ συρε-
βελή, καὶ πορί ἀρρόνι ἀδιθεικοί λέγοντει-

ΦΕΡΙΣΥΜ
ΒΟΥΛΕΥ-
ΤΙΚΟΥ.

ωρ συμβολίει. ἐπειδὴ οὐ πρὶς ἀπάντα, δῆλος αὐτὸς ἔχεται, @ Μενέθι, καὶ μή· δῆσα δὲ εἴκανά της ή ἔστι, ή ἔσαι, ή ἀδύτατον τοῦτο, ή Μενέθι, πρὶς πούτωρ οὐκ εἴσι συμβολή. οὐδὲ δὴ τῷρις τῇρις αὐτὸς φερεῖται απάντωμ· εἴτι δὴ καὶ φύσει ἐνια, καὶ αὐτὸς τύχης γινόμενα αἰγαλῶ, τῇρις αὐτὸς φερεῖται καὶ γίγνεται, καὶ μή· πρὶς ὅμη οὐδὲτέλε πέρ δρύγα ποστούμην βολήνειται· ἀλλὰ δῆλοι, δῆλοι πρὶς ὁ φρέπει ποστούμην βολήνειται, ποιῶντα δὲ δῆστιν δῆστιν πέφυκεν ἀνάγκηθεν εἰς ήματις, καὶ ὡντὸς αρχῆς της Μενέθιας ἐφ' ήμιν δῆτι. μέχρι ταῦτα ζόντου σπουδού μετέλει, ἔως αὖτις δύναμεν, εἰς ήμιν διωκατὰ ή αδύτατα πρᾶξαι. Ιανθίασομεν μηδὲ οὕτω αἰκριβῶς διαφέρειν.

Μικροῖς μήσαθαι, καὶ μιαλαβέμενος εἰς τὸν πόλεμον, πάλιν
 ὡς εἰώθασι χρηματίζειν, ἔπει δὲ δόσομεν οὐδέχτοις,
 πατέρων αὐτῶν μνοεῖσαι ιατρούς τῶν ἀληθείαν, τὸ δὲ
 ιατρὸν παρόντας ιατρὸν γινέται· Διὰ τὸ μή τε
 τὸ ἐνθερινῆς εἶναι πέριχνος, ἀλλ' ἐμφρονεῖρας οὐ
 μᾶλλον ἀληθινῆς. πολλῷ δὲ πολέμων δεδόθαι
 @ νῦν αὐτῇ τῇ διπέμψας θεωρημάτων. ὅποις η
 καὶ πρότερον ἐργάζοντες τυγχανομένοις, ἀληθεῖς
 εἰσιν, οὐκέτι ἐντορικὴ σύγκειται μὲν, ἕπει τὸ ἄναλυτον Σωτεῖσις
 Κικῆς ἀδισήμης, καὶ τὸ πρὸ τοῦ ἡθικοῦ πολιτειανῆς. ἐνθερινῆς.
 ὅμοια δὲ εἰσιν, πάλι μὲν τὸ μιαλεῖται, πάλι δὲ, τοῖς
 συφρετικοῖς λόγοις. δόσω δὲ ἀντὶ τοῦ μιαλεῖται
 Κικῶν, ἀπό τῶν μηδέποτε ἀντιτίθεται, μηδὲ ποτε ποτε
 ἀδισήμιας περιστατικούς ιατρούς οὐδὲ μαρτυρίας, ἀλλα
 ται τὸν φύσιν αὐτῶν ἀφανίσαις, τοῦτο μεταβάν-
 νειν, ἀδισημάτων εἰς ἀδισήμιας έπονται μέλιται
 Κικῶν πραγμάτων, δηλαδὲ μηδὲ λόγου λογίου. δό-
 μησις δὲ δοσαὶ περὶ δρόγης μὲν εἰσιν, οὐδὲ δὲ
 ποτε πεισμένοι τῷ πολιτειανῆς ἀδισήμης, εἰς πα-
 μὲν καὶ νῦν. σχεδὸν γαρ πρὸς ὧν βολθύονται
 πάντες, καὶ ποτὲ ἀπόγενόταις οἱ συμβόλων
 οντες, πάλι μέγιστα τυγχάνει τάντε πάμικριθμένη
 ὄνται ποτέ δὲ εἰσιν, πρὸ ποτε ποτέ μηδέποτε, να συμβο-
 λεῖσθαις οὐδὲ δὲ πρὸ ποτε φυλακῆς τὸ χώρας, @
 τῇ ἀστακούμενῶν καὶ θεαγομένων, @ νομοθε-
 σίας. ὡς τε πρὸ μὲν πρέψων, τὸ μέλλοντα συμ-
 βολθύσειν, δέοι αὖ πεισθεῖσι τὸ ποτε ποτε
 Κικῶν, οὐδὲ ποτέ. οὐ πως εἴπεις παραλείπε-

ταῦ προσεθῆκει ἐπὶ πελάγη, αὐξηθῆναι δὲ τὰς δεπάνας τῷ ωδέως αἴπασις. ὅπως, εἰς πρὸς ὁργὴν, ἀφαιρεθῆκει ἐπὶ οὓς μείζων, εἰλαλήθων καί ταῦτα. οὐ γάρ μόνον πλέον τὰ ὑπαρχούτα πεστιθέντες, ταλασσώτροι γίνονται· ἀλλὰ καὶ ἀφαιρεούντες τὴν δεπάνημά ταρ. παῖς ταῦτα δὲ οὐ μόνον ἐπὶ τῷ πρὸς τὰ ἵδια ἐμπειρίας εἰδέχεται (υἱοράχη, δλ̄ ἀναγνοῦσσον) @ τὴν προφατίαν δύναμιν ὡρίσθειν πλέον τὴν προφητίαν τοῦτον συμβεβλαίη. πόρι δὲ τολέμεον καὶ εἰρηνής, τὴν δύναμιν εἰδέσθαι τῷ ωδέως, ὁ ωδην πενταφεγγός θεός, καὶ τούτους εἰδέχεται οὐταρχόντα, καὶ τρίτα θεοῦ πενταφεγγόντα, οὐδὲ οὓς εἰδέχεται προστελνέσθαι εἴκοντα δὲ τολέμεον, παῖς Στίνιας τραχλέρικην οὐ μόνον δὲ τὸ οἰκεῖας ωδέως, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν τοῦτα ἀναγνοῦσσον εἰδένειν· οὐδὲ πλέον οὐδεὶς μείζον δολεμέτης. ὅπως, πλέον μὲν τοῦτον κρείτονας εἰρηνήτων πλέον δὲ τοῦτον, ἐπ' αὐτοῖς οὐδὲ τολέμειρον. καὶ τὰς διωκέτες, πότισσον ὅμοιαι οὐδὲν μοιούνται· εἴτι γάρ καὶ ταῦτα τολεονεκταῖνον ἐλαττόντων. ἀναπαῖδει ον δὲ καὶ πλέον ταῦτα μηδέ μόνον τοῦτον οἰκεῖας τολέμεις πεντερημένας, ἀλλὰ @ τοῦτον τὴν δύναμιν, παῖς ἀποβαίνεστιν· οὐδὲ τὴν δύναμιν τοῦτον οὐδεμίαν γίγνεσθαι τοφεύκει. εἴκοντα πρὸς Φυλακῆς τὸ χωραῖς, μηδὲν διάκει, παῖς Φυλακῆται· ἀλλὰ καὶ βασιλῆς θεοῦ εἰδέσθαι τὸ Φυλακῆς, @ τὸ εἴδος, καὶ τοῦτον τὸν θεόν τὴν Φυλακῆται. τοῦτον δὲ

δ' αδύνατον, μη ἔμπειρον ὅντα τὸ χώρας· οὐδὲ τὸ
ἔλαττον καὶ φυλακή, πεσεθῆ· καὶ εἰ οὐ πρί-
στργός, ἀφαιρεθῆ· καὶ τὸν ἀδιτιθεῖς τὸ ποιο-
τηρέωμα μᾶλλον. Εἴ τοι δὲ προφῆτας, πόση συναπά-
νη ηὐαγή τῷ πλεῖ, καὶ δοίας ή αὐτοῦ θεογονίας γιγνο-
μένην καὶ εἰσαπόγυμα· καὶ Κύνων τὸ θεατρογήσ
δέονται, καὶ Κύνων εἰσαπόγυμα· οὐα πέδες ζεῦχος
καὶ σωθῆσαι, καὶ συμβολῶν γίνονται. πέδες
δύναται φυλάττειν ἀναγκαῖον ἀνεγκλήσους τὸν
πολίτας, πέδες τε τὸν ιρεῖτες καὶ πέδες τὸν εἰς
τὰ παραχρήματα. εἰς δὲ ἀσφάλειαν μέλι, πάντας
μέλι τῶν παραχρήματα διατίθεται θεωρεῖται· οὐκέτι
λάχιστον δὲ προὶ νομοθεσίας ἐπαίτεις. οὐ γαρ
τοις νόμοις δέσποιντος φετηρία τὸ πόλεμος· ὡς τὸ
παραχρήματα εἰδούσια, προσαπέβοι τολμητεῖσιν εἴδη, καὶ
ποια συμφρέει ἐνάστη, καὶ τὸν Κύνων φθείρε-
σθαι τεφυκε, καὶ ὀικείων τὸν τολμητέας, οὐ στοιν
Κύνων λέπον δὲ τὸν τολμητέαν φθείρεσθαι, οὐδὲ ἔξω
τὸ βελτίστης τολμητέας, αἱ δύναμι πᾶσαι, οὐ δένεται
έμεναι, οὐ ἀδιτενόμεναι, φθείρονται· διορ, δη-
μοκρατίαν οὐ μόνον ἀνιεμέλινη αὐθεντερέα γινε-
ται, ὡς τε τέλεσης ἔξι εἰς ὅλην αρχήν, ἀλλὰ καὶ
ἀδιτενομέλινη σφόδρας ὡστεροῦ μὴν γρυπότης μηδὲ
σιμότης, τὸ μόνον στοιέμεναι δρύχεται εἰς τὸ με-
σοῦ, ἀλλὰ οὐ σφόδρα γρυπαὶ γινόμεναι μηδὲ σιμά-
τα διατίθεται, ὡς τε μηδὲ μυνητῆρα δοκεῖται
θέντος· χρήσιμον δὲ πέδες τὰς νομοθεσίας, τὸ μη-
μόνον ἐπαίτειν, πάσι τολμητέα συμφρέει ἐπ τὸν

24 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

παρεληλυθότωμ θεωρεῖνπι, ἀλλὰ τὰς πρὸς
τοὺς ὄγκους ἐιδούσι, αἱ φύαι τοῖς φύοις αἰρμότερ
οιν. ὡς περὶ μῆλον, ἔπειτα δὲ τὸν νομοθεσίαν αἱ τῷ
γῆς προΐσθοις χρήσιμοι, αἵτινες θεραπεῖσι
ἔστι τὸν τὴν ἐθνῶν νόμοντος πρέστες ἢ τὰς φαλιζηνες
συμβολάς, αἱ τὴν προὶ τὰς πρέξεις γεραφόν-
τωμι σορίαμ. ἀπαντα δὲ ταῦτα φαλιζηνες, ἀλλ'
οὐ Ἑλληνῆς δρυγοράτην. προὶ ἀριθμὸν οὖσαν ἔχειν
δέ τὸν μέλοντα συμβολθεύειν τὰ μέγιστα, ζε-
σαντα τὸν τοιούτον δέ τοιούτον τοιούτον τοιούτον
εἰπεῖν, οὐτὸν δὲ συμβολία καὶ τὰ μόρια αὐτῷ. ὡς
περὶ παραδείγματος χάριν λάβωμεν, οὐ τοιούτον, ὡς
αἱ τοιοῦτος εἰστεῖν, οὐ συμβολία, οὐ τοιούτον τὰ μό-
ρια ταῦτης. προὶ δὲ ταῦτης οὐ τῷ εἰς ταῦτην
ζεσαντονταν, οὐ τῷ σύναντι τοιούτην, αἱ περὶ^{τοιούτην}
φροπαὶ, οὐ τῷ πασιν τοιούτην εἰσι. τὰ μόρια δὲ πα-
ρασταντα τοιούτην, οὐ τῷ μορίῳ οὐδὲ μεί-
ζον αὐτὸν τὸν τοιούτην οὐ τοιούτην, δέ τοιούτην τοιούτην
τὸν τοιούτην τοιούτην, οὐ τῷ σύναντι τοιούτην,
μηδὲ πρέξειν τοιούτην. Εἴσω δὲ δύσυμονία, δύσπλα-
ξία μετὰ αρέτης οὐτάρχησα τοιούτην. οὐδὲ βίος
μετ' αὐτούς τοιούτην τοιούτην, οὐδὲ αἴτησια ητημάτων
οὐ τοιούτην μετὰ διωκμεως φυλακηνες τοιούτην
καὶ πραιτηνες τοιούτην. Χρεόν τοιούτην τοιούτην οὐ, οὐ
τοιούτην

ΣΚΩΤΩΔΙΑ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΩΝ.

ΕΥΘΑΜΟ-
ΥΙΑ.

πλέον πών δύσκομον αν όμεληγντιρ ἡ ἀπαν-
τεσ. εἰ δὴ ἔστι καὶ δύσκομονία, γειντον ἀνάγκη
αὐτὸν εἶναι μόριη, δύσκολεια, πλυνθεῖσαν, χρή-
στοφειλίαν, πλυντορ, δύσκολνίαν, πλυνθεῖσαν, μέρη δύ-
σκοληρίαν, εἴλει τὰς γειντον σώματος αρέτας· διοι,
ὑγίειαν, ισχύλο, ἵχωμα, μέρεια, διωάμυν ἀγριν-
στική, δέξια, πρύτανος, δύτυχος· αρέτην, ἢ οὐτα μέρη
αὐτῷ, φρόνησιν, ἀνδρεῖσ, φρέσοισι, διπλωματία.
Οὗτον δὲ αὐτορεκτόντος εἴη, εἰ ὑπαρχεῖ αὐτῷ,
τάττεντος αὐτῷ, οὐτα μέρη, μὲν τὰ ποστά
δύνα παρὰ παῦτα· εἴτε δὲ εἰ αὐτῷ μὲν τὰ ποστά
ψυχήν, καὶ τὰ οὐ σώματος ἔξω δὲ, δύσκολεια, οὐτα
λει, καὶ χρήματα, καὶ ζεῦς. εἴτε δὲ πεστίνειν οἱ-
όμοθα, διωάμυντα αὐτῷ χειραν, καὶ τύχην· οὗτον δὲ
ἀμφοτελέσαζε οὐδεὶς. λάβωμεν τοινω
όμοίως, καὶ τούτων ἐνεστον οὐδεῖ. εὔγενεια μὲν εὔγενεια.
οὗτον ἔθνει μὲν καὶ πόλει, δια αὐτούς θεοντας, οὐτα
χαίρεις εἶναι, καὶ οὐ γεμόντας τὸν πεφύγοντας ἀδιφα-
νεῖς, καὶ πλούτοις ἀδιφανεῖς γεγονένται δηλαδὴ αὐτῷ
ἀδιτοῖς λαλευμένοις. οὐδεὶς δὲ δύσκολεια, οὐτα
αὐτοῦ, οὐτα γυναικῶν, οὐ γυναικότητος αὐτοῦ
ἀμφοτερούς, καὶ, ὥστε τοῦτον πεφύγοντας, εἴτε πεφύ-
γοντας μωρούς, οὐτα αρέτην, οὐτα πλάγτων, οὐ δύνα-
τω ποτὲ οὐκέπειρον· οὐτα πλούτον ἀδιφανεῖς εἰκ-
τῆ ζεῦς, οὐτα αὐτούς, οὐ γυναικας, καὶ νέους, οὐτα
πρεσβυτέρος. εὔπεινα δὲ καὶ πλυνθεῖσα, δια
αδηλαδὴς εἴτε οὐδεὶς κοινῷ μὲν δύσκολνία, νεότης αὖ
ηδη πλούτος οὐτα αὐτούς αὐτούς οὐτα αρέτην σώματα

εὔπεινα.

ΤΘ· οἰορ, μέγενδος, ικάλος, ἵζω, μιώαμιρ ἀ-
γεντικῶ· ψυχῆς ἡ, σωφροσύνη Κ αὐδρεῖα, νέα
αρετή· ίδία ἡ, δυτεκνία, @ φρλυτεκνία, πο ταὶ
διατέκνα φλα, ὃς ψιαντα ἡ, @ θηλεα, @ αἴρ-
έναι· φηλεῶρ δὲ αρετή, σώματός μὲν, ικάλος,
Σ μέγενδος· ψυχῆς δὲ, φροσύνη, @ φρλεθ-
ργία αὐδον αὐνελιθρίας. ομοίως δὲ @ ίδία, @
κοινή, Σ ιατρὸν αὐδρεῖας, @ ιατρὰ γνωμικας δεὶς
τεῖρ, εἰατορούπαρχειρ τὴν τοιχτωμ. οἵσις γαρ
τὰ ιατρὰ γνωμικας φαῦλα (ώστερος λακεδαιμο-
νίοις) φεδόν ιατρὰ πολιμους διαμεμονούσι.

Πλούτου ἡ μορφή, νομίσματα, φλακῆς γῆς, χω-
ρίωμητόσεις, έπει δὲ ἄνδι φλωμητόσεις, Σ βοσ-
κημάτωμ, καὶ αὐδρα πόδωμ, φλακῆς καὶ μεγέ-
θει @ ιαλλει φιαφρόντωτ. παῦτα δὲ πάντα
@ ασφαλῆ, @ ελυθρέρια, Σ χρήσμα χρὴ έπει
δηλενόλε. έστι δὲ χρήσμα μὲν, μᾶλλον τὰ παρ-
πιμα εἰλυθρία δὲ, πὲ πέρις ἀσκλασιν· παρ-
πιμα ἡ λέγει, αφ' ὧδης αἱ πεύσσοις ἀσκλασιμα
δὲ, αφ' ὧδης μηδὲν παρατὰ πὺ χρήσμη γίνεται, οἵσις
@ αξιορ. οἵσις δὲ ασφαλείας μὲν, πο ταὶ φη
καὶ οὔτε κεκτήθαι, ως τὸ εὖ αὐτῷ εἶναι πὺ
χρήσμη αὐτὴν τὸ πεδικόν έπειν ἡ μή, διταν εὐ-
αὐτῷ δὲ ἀπαλοτειωθεῖται. λέγει δὲ απαλοτει-
ωσιμη, δόσιμη καὶ πλέσιμη. οἵλως δὲ, πο φλούτειας
δέσι αὐτῷ χρήσμη μᾶλλον, η αὐτῷ κεκτήθαι
καὶ γνωστὸν αὐδρεγενά τὴν ζειότωμ. Σ ή ιπ-
εύδεξία. Εύδεξία δὲ δέσι, πο τὸ πάντωτ
αποικιώμων

απουσίων ἐπολεμένεις, ἢ πιστόν τι εἶχεν,
οὐ πάντες ἐφίστησαν, ὃν οἱ ψευδοί, ὃν οἱ
φρόνιμοι. τιμὴ δὲ ἡδύρων μὲν ὅργελεντῆς τιμῆς.
δέξιες. Καὶ πάνται δὲ σικαίως μὲν ηγαλίσα οἱ
μὲν ὅργελεντῆς οὐ μηδὲ δηλαταῖ, τὸ δὲ δυ-
νατόν μὲν τοῦ μὲν ὅργελεντῆς φρόνιμοι
εἰσι, καὶ δόσα αὐτοῖς τὸ εὖ, ἢ εἰς ψευδούς, ἢ εἰς
ητῶν δημορθῶν αὐτοῖς μηδὲ εὔστοις, οὐ
ὅλος, οὐτανθάται, οὐ ποτέ. ψευδοί γαρ οὐταν-
ηρά δοκεύνται, οὐ μηδὲ τυγχάνουσιν δηλούσι τοῖς
καὶ οἱ καρδιοί, αὐτοίοι μόνοι δὲ οὐ μηδὲ οὐ-
μηνματεῖ μέτροις καὶ αὖθις μέτρων, κέρα, τε-
μῆς.
μέντη, περιεστίαι, τάφοι, εἰκόνες, τροφαὶ μημό-
σται πατέρων βαρβαρικοῖς, οὐτοι, περιστατικοῖς, τὸ
στάσεις. μέρα τὰ παρέκκαστοις πέμπαντες γαρ τὸ
δῶρον δέ, ηπίματος δέστις, καὶ οὐ μηδὲ πημένοι.
διὸ καὶ οἱ φιλοχρήματοι, καὶ οἱ φιλόζημοι εἴσι
εγκαταστατοῦσιν τὸν τοπόν τοις σώμασι. πρόλοι γαρ οὐγιαί-
νουσιν, οὐτερε βέροισιν λέγεται. οὐδὲ οὐδεῖς ἀλε-
σι θεμενούσει τὸ ίγιεινό, οὐδὲ τὸ πάνταρ ἀπέ-
χεισθαι. τὴν αὐθεωπίνων, ή τὴν πελεύστων καλ-
λας δὲ, ἔτοροι οὐτερε εὐάστην ήλικίαν δέ, νέου
μὲν οὖν κάλος, τὸ περός τὸν πόνους χρήσιμον
εἶχεν τὸ σῶμα, τόντος τε πέρος δέσμοις καὶ περί-

σώματος
αρέταις.

28 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

Βίαν, ήδωντα ἵδει μπέσες ἀρχλαωσικ· σιδό, οὐ
ταύτας λοι, καλλισοι, δὲ πέρις βίαν καὶ πέρις
ταχος ἄμα πεφύκασι μ· ἀμαλάζονται τοῦτο, πέρις
μὲν τῶνος τοῦ φαλεμικού, ήδωντα δὲ εἰν δοκεῖν
μᾶλα φοβοφότης· γράμμας δὲ, πέρις μὲν προνοια
τοῦ ἀναγνώσιος ἐνενόμη· ἀλυθῷ μὲν, οὐδὲ τὸ μη-
δέμην ἔχει, ὡρὴν γέρασ λαθεῖται. ιχθύς δὲ, ἐστι
μὲν διώκαμις τῆς κυνέης ἐπερομ, ὡς βούλεται·
ἀνάγκη δὲ κυνέης ἐπερομ, οὐ ἐλκενται, οὐ ἀδούνται,
οὐ αἴρονται, οὐ πέλονται, οὐ σωθλίβονται· ὡς τε οὐ
ιχθύος, οὐ πάσιμ, οὐ γένταρη θεοίν δὲ ιχθύος. με-
γέδους δὲ αρέτη, οὐ πρόρεχει πατα μῆνες, οὐ
βαέδος, οὐ πλάτος τῆς φλλωμ διούτῳ μετέσο-
νι, ὡς τε μη βραδυτρόπας ποιεῖ μὲν κυνίστις δὲ
πλὴν προβολῶ. Απονιστή δὲ σώματος αρέ-
τη, σύγκειται ἐπι μεγέδους καὶ ιχθύος καὶ τά-
χοι· καὶ γαρ ὁ ταχὺς, ιχθύος δὲ γαρ διωά-
μενος τὰ σκέλη ἕιπει μπάσις πως καὶ κυνέη ταχὺ^ν
καὶ πόρεω, δεσμικός· ὁ δὲ θλίβειρ καὶ ιαπέ-
χειρ, παλαιστικός· ὁ δὲ ὁ σπι τῇ πληγῇ, πληκτέ-
κος· ὁ δὲ ἀμφοτρόποις γένεις, παγυράλιαστικός·
οὐδὲ πάσι γένεις, πάντας θλίβειρ. Εὔχηρία δὲ, ἐστι
βραδύτης γηράσως μετ' ἀλυπίασ· οὐτε δὲ, εἰ τα-
χὺ γηράσκει, δύγηρας οὐτε, εἰ μόγις μὲν, λυπη-
ρώς δὲ. ἐστι δὲ καὶ ἐπι τῆς τῆς σώματος αρέτην τοῦ
τούχης· μη ἀνοσος γαρ ὡρ, μη δὲ ιχθύος, οὐκ ἐστι
ἀπαθής, οὐδὲ ἀλυπάς, καὶ πολυχρόνιος· οὐτε δὲ
οὐ τούχης σταμείνειν αὖ. ἐστι δὲ τοις οὐχισ ιχθύ-

ιχθύς.

μέγεδος.

Αγρινισ-
τη.

Εὔχηρία.

ους καὶ ὑγιείας, δῆμη μνάμης μακροβιότη-
τος. τοῖς δὲ αὐτοῖς τῷ σώματος αρέτῃ, μακρό-
βιοι εἰσιν. δηλαδή καὶ ἀντίριθος λογία χρήσιμες,
ἴτινα δύναμις τὰ νῦν. πολυχελιά ἡ οὖτη χρήσι-
φιλία, οὐκ ἄδηλα τῷ φίλῳ ὠρισμένου, στιξίστις φίλος
ἔγινεν τῷ φίλῳ, οὗτος οὐδὲν διέτελε ἀγαπής.

ἐκεῖνων, πλευρικός ὅστις αὐτὸν σύγενείνοις. φέρε
δολλοὶ οἴσιοι τοι, δολύφιλος. φέρε καὶ ἀδιε-
κεῖς ἄνθρωπος, χρηστόφιλος. εὔτυχία δὲ ὅστιμη, ὡς
ἡ τύχη ἀνθρώπῳ αἰλία, παῦτα γίνεσθαι ἢ υπάρχει-
χειν, ἢ πάντα, ἢ τὰ ταλέστα, ἢ τὰ μέγιστα. αἱ πίστεις
δὲ ὅστιμη ἡ τύχη, αἵωμα μὲν, καὶ ὡς αἱ πέχουσαι. δολ
τύχη.

λθρυ ὃ καὶ ἀπέχνων· διορ, ὁ θρυ καὶ φύσις αὐτεῖχ-
ται καὶ παρὰ φύσιμη εἶναι· υγιεῖς μὲν ταῦτα, πε-
χνοίς αὖταν οὐδὲνθους, φύσις·
οὐλοῦς δὲ, τὰ γάλακτα τὴν ἀγαθῶμ δέξιμ ἀρξ τύ-
χης, εφ' οἷς ἐστιν ὁ φόδνος. ἐστι δὲ καὶ τὸ παρα-
λλαγμὸν ἀγαθῶμ αὐτοῖς τύχη· διορ, οἱ δῆλοι αὐ-
τῷροι ἀδελφοί, οἱ δὲ καλέσ. Ή οἱ δῆλοι μηδέποτε
τὸ θυσαρόμ, οἱ δὲ δῆλοι· Ή, εἰ τὸ θαλητὸν ἐπιχε-
ρέλθε, ξύπου ὃ μηδὲ, εἰ δῆλομ μόνος ἀεὶ φο-
τήν, οἱ δὲ ἀπαλέ εἰλεύοντες μεφθάρησαν. πάν-
τα ταῦτα τοιαῦτα. Θετούμενοι δέ μεφθάρησαν.

Γρηι δὲ αρέτῃ, ἐπεὶ πρὸ οὐκανότα τος ὁ καὶ τὸ
ἐπομένους τὸν, ὃ ταῦτα καὶ εἰπομένουν τὰιώμεθα τὸν
λέγομ, τόπει μοιριεῖσθαι. ὡμοὶ μὲν οὖν δεῖ τοχαίξε-
ωμεν πιθαρέαντας, ὡς ἡ Κυμένισμη ὑπαρχόν-
ταμ, καὶ τὸν ἀργαρέαντας, φανδρόμ· τὰ γαὶ εἰσα-
τικ

30 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

Αια πόντωμ βέβημ. επει δὲ περικεπται τοι συμβουλίους οικαπίς ροσμφρόμ. βουλθύουται οὐδὲν τὸ πέλος· ταῦτα δὲ βέβηται τὰ συμφρόντια κατά τὰς πλεξεις. δια-

ΠΕΡΙ ΑΓΑΘΟΥ.

τοι συμφρόμ, ἀγαθόν. ληπτέορ ἄμεινον σοιχεῖα περιάγαθον μη συμφρόντια ἀπλωματ. εἴτω δή ἀγαθόν δημοτ. δὲν αὐτὸν εἰστε σύνεια μη αἰρετομ, μη δὲ σύνεια δηλομ αἰρενύμθατ. μη δὲν εἰστε πάντα, μη πάντα τὰ αἰδηκοιν εἶχοντα, μη νοῦμ, μη εἰ λάβοιν νοῦμ. δι, δοσα ο νοῦς ἐπάσφ αριθμοίν. καὶ, δοσα ο πολέμου επάσφ νοῦς αριθμοιν επάσφω, τοτέ εἰσιν επάσφ αἰδηκομ. καὶ, δον ταχρόντος διδιάκειται καὶ αὐτάριμος εἶχε, καὶ δι αὐτάριμος, οὐτώνηκόρ μη φυλακτηρὸν βέβητωμ. Καὶ, μη ακολουθεῖ τὸ βεβητακαὶ, τὰ ιστοληκα τῆς σύντικωμ, καὶ τὰ φθαρτηρά. Ακολουθεῖ δὲ στιχῷς μη γαρ αύμα, μη νερομ. διορ, τοι μην μανθανομ ρολισταδαι, νερομ. τοι δὲν σύγιανθρ δι λιῶ, αύμα. καὶ τὸ φοιτηκα, τειχός ταλλ, μησ δι σύγιανθρ, σύγιειας. τοι δὲ, μησ στίκα, σύγιειας. τοι δὲ, μησ τὸ γυμνάζεθαι, δον μησ αὐτούσια λυθαιν σύγιειαν. τούτωμ δὲ περιλύωμ, ανάγκη τάς τε ληφτει τῆς αἰδηκον, αἰδηκάς εἶναι, καὶ τάς τῆς ιστοληρ αριθμοάς. ακολουθεῖ γαρ τοι μην, δι μη εἶχει δι ιστορ αύμα. τοι δὲ, μη εἶχει δι αἰδηκομ νερομ. καὶ δι αὐτὸν εἰλάπηνος αγαθόν, μείζονος ληψις. καὶ αὐτὸν μείζονος ιστον, εἰλάπηνος, δι το γίνεται, τοι μη

μὲν λῆψις, οὐδὲ ἀρθροῦ καὶ τὰς αρετὰς ἐ^τ.
 ἀνάπτη ἀγαθόρι εἴναι· οκτά γαρ ταύταις, διὸ τι
 σιάνεινται οἱ ἔχοντες, @ φιλητικὴν τὴν ἀγα-
 θῶντας, καὶ πλευτικαῖς πορίς ἐκάστης δέ, καὶ
 τίς καὶ ποία, χρησίς ἐντεῖρον. καὶ τὸν ἡδονικὸν, ἀγα-
 θῶντας εἴναι· πάντα γοι ἐφίεται τὰ τῶν αὐτῶν τῷ
 φύσει. ὃς τε καὶ τὰ ἡδεῖα καὶ τὰ ισχλα, ἀνάπτη
 ἀγαθῶντας εἴναι· τὰ μὲν γοι, ἡδονῆς φιλητικαί. τῶν
 δὲ ισχλῶν τὰ μὲν ἡδεῖα· τὰ δέ, αὐτὰς ισχλές
 τὰ αἰρετά ἔσις. ὡς δέ οκτὼ αἱ ἐπεῖμα, ἀνάπτη
 ἀγαθῶντας εἴναι τὰδε διὰ διαμονίας καὶ γοι ισχλές
 αἰρετά εἴρηται οὐταρκεῖσθαι, καὶ σύνεισι αὐτοῖς
 ισχλαίς αἰρουμένα) σιναίος αἵη, ἀνθρεπεῖα, φρέσος
 αἵη, μεγαλοφυχία, μεγαλοπρέπεια, καὶ δύνασ-
 ει τιανταὶ ἔξεις, αἰρεταὶ δῆλοι φυχῆς καὶ ὑγίεια,
 καὶ πάλλος, καὶ τὰ τιανταὶ αἰρεταὶ τὸ σώμα-
 τος, καὶ φιλητικὴν ισχλῶν διορύγια, καὶ ἡ-
 δονῆς, καὶ τὸ τιανταὶ διόρυγια, καὶ ἡδεῖα
 διορύγια τοιανταὶ ιμιωτάτωματικόρι ἔσι, ἡδο-
 νῆς, καὶ τὸν τιανταὶ ισχλῶν, αἰρεταὶ γοι ιπτα-
 ως, καὶ φιλητικὴν ισχλῶν· φίλος καὶ φίλια,
 καὶ δῆλοι ισχλές αἵη αἰρετῶν δῆλος, καὶ σιναί-
 οις ισχλῶν· ιμική, δόξα, καὶ γοι ἡδεῖα καὶ τοι-
 αὶ ισχλῶν, καὶ ἀκολουθεῖσι αὐτοῖς, ὡς ἄδι-
 τοιαν τὸ ὑπαρχεῖμεν ἐφ' οἷς ιμιωταὶ διωμα-
 τοις τοιανταὶ ἀγαθῶν ἔτι διάφυτα, μηδιμοις,
 διμάθεια, ἀγχίνοια, πάντα τὰ τιανταὶ φιλη-
 τικαὶ

τικοὶ δὲ αὐτῷ ἀγαθῶν μὲν διωάμφες εἰσίν· ὅμοιως
 τὸν δὲ αὐτὸν μητρὸν πάσαις τῇ αἱ τέχναι, τῇ τὸ ξεῖν·
 εἰ γάρ μηδὲν ἄλλο ἐπιτίθεται τούτῳ, οὐδὲν αὐτῷ
 αἴρετον ἔστι· καὶ τὸ σίκαυον, συμφόρον ταχέρ πι-
 κοντῆς ἔστι· τὰν τὰ μὲν οὕτω χρεδόμ, τὰ δὲ μολογού-
 μένα, ἀγαθά ἔστιν. Εὑ δὲ τοῖς ἀμφορευτικοῖ-
 μοις, ἐπὶ τῶνδε οἱ συλλαγογισμοὶ φέρονται οὐκ
 πόρον, τῷτε ἀγαθὸν τῇ δύναμι σύμβολον τοῖς ἀθροῖς
 συμφόρει, οἷον, εἰ τὸ δειλὸν εἶναι, μάλιστα συμ-
 φέρει τοῖς ἀθροῖς, μῆλοις δὲ τὸ ἀνδρεία μάλιστα
 ὀφέλιμον τοῖς θαλίταις· καὶ διλέσθε, οἱ οἵ τε ἀθροὶ^{τοῦ}
 βούλονται, οἱ ἐφ' φύσιν χαίρουσι, τούναντίον γύντω,
 ὀφέλιμον φαίνεται. Μήδον δὲ ἔρηται, μῆκος γη-
 θίσης Γριάμος. ἔστι δὲ ὅντις αἱ τέχναι, δηλῶς ὡς ἀδι-
 τοφλαύδιον μηδὲν φέρειν λέγεται, οὐδὲ τὰ Ιηκα-
 σιαγύει τοὺς ἀνθρώπους· διταῖ δὲ ταῦτα βλαβη-
 δόμην αἰμοφόρην. καὶ δύναμις μηδὲν ὑποβολὴ, διταῖ ἀ-
 γαθὸν· οὐδὲ ἀνθρώποις μετάζονται δέ, ταῦτα καθ-
 δέκενται διχαλκίαι προσάμων· καὶ, λισσόντει δημόσιον
 τε μὲν μηκεῖν ταρπομέτα δέ, τοι, εἰπί θύραις
 πλὴν οὐδείς αινεῖται· καὶ δύναμις τολμούται· τοι πρό-
 μάχηζον φανομένον· δύναμις ταῦτα εἰπεῖται,
 τῷτε ἀγαθὸν λαβεῖν δέ τολμούται, ὥστε πάντοις
 φαίνονται

φαίνονται. καὶ τὸ ἐπικεντόρον οὐδεὶς γὰρ, τὸ μὴ
ἀγαθὸν ἐπικεντά. καὶ οἱ εὐθεῖοι καὶ φωλοι
ἐπικενούσι τῷ αὐτερῷ γὰρ πάντοτε ἡ δῆμοι οὐλε-
τοῦσι τοῖς οἰκείοις τεσσαράκοντάς τοῖς οὐλε-
τοῖς φωλοῖς, οὐλολογήσαντες τῷ αὐτερῷ καὶ φω-
λοῖς, οὓς οἱ φύλοι θέρουσι. καὶ ἀγαθοί, οὓς οἱ ε-
ὐθεῖοι ἐπικενοῦσι. τοῖς λελειθροῖσι τοῖς υπέλαβοι
κοείνοις, τῶν σιμφονίθινοι θρησκευτοί, κοριν-
θίοις δὲ οὐ μέρμεροι τοῖς ιλιον. καὶ οἱ τῶν Φρε-
νίμων τοῖς, οἱ τῶν ἀγαθῶν αὐλέων οὐ γιανικῶν
περιέκρινεν· διτοι, οἱ δυνατέα, άθηναί· Καὶ Ελένω,
Θησεύς, ήτοι Αλέξανδρον, οἱ θεαί· καὶ Χιλέα,
οἱ μηροφόροι οὐλοις τὰ περιεργατά· περιεργά-
ται δὲ περιπτεροι, τάπειρημιλία, καὶ τὰ ποιεῖς ε-
ὐθεῖοις οικεῖ, καὶ τὰ ζεις φύλοις αἴγαθα. Καὶ τὰ
διωατά· παῦτα δὲ, μιχώς δέται, τάπε γινόμενα
αἴρη, καὶ τὰ ἔραδίως γιγνόμενα· ἔραδία δὲ, δοσαὶ
αὖθις λύπης, οὐδὲ ὅλιγῳ χρόνῳ· τὸ γὰρ χαλε-
πόν, οὐείκεται οὐ λύπη, οὐ ταλαιπωσία χρόνου. Καὶ οὓς
αἴρη βάλονται· βούλονται δέ, οὐ μηδέρη οικούρη, οὐ
ἔλασθρον τοῦ ἀγαθοῦ· τοῦ δέ εἴσαι, εἴρη οὐ λαν-
θάγει οὐκερία, οὐ μηράχη. καὶ τὰς διας, καὶ οὐ
μηδεὶς, Καὶ τὰ διερήθα, Καὶ οὐ παντα γάρ μᾶλλον.
καὶ τὰ αρμότοντα αὐτοῖς· ποιαῦτα δὲ τὰ γε
περισκοντα οικατά θείος καὶ διώαμπρ. καὶ, οὐ μ-
ηλείπειρ οὐ ονται, οὐ μηράχη οὐδὲρ φέρειθροι
περιεργάται τὰ περιπτεροι. καὶ τὰ διατρι-
θρίγαστα, διωατά γα, οὐδὲρ διατριθρίγα-

34 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
σα δὲ, καὶ ἀπάντες, ἡ ὁ πόλοι, ἡ ὁ ὄμοιοι, ἡ
ἡ Ἀρίστος, οὐτώρθωσι. καὶ ἀχριοῦνται τοῖς
φίλοις, ἡ ἀπέχειται τοῖς ἐλεύθεροις. καὶ
ὅσα οὖς θαυμάζουσι, πεισθεοῦνται πλάττειν,
καὶ πέρις ἀδύνατος εἰσὶ @ ἐμπιθεοῦσι φάρ
ικτορθώσειρ διονται. καὶ ἀμιθείς φαῦλοι
ἐπικυνετάντες μάλιστα. καὶ ἀριθμούσι πε
τυγχάνουσιρ οὐταράντες μένοις ήδη, διηταὶ @ βέλ
ηρ φαίνεται. καὶ ἀμάλιστα εἴναισι, πέρις α
ζιούργιοι διητοι, οἱ φιλένθινοι, εἰ νίνι εἴσαι. οἱ φι
λέλικοι, αἱ πρήστειρ φιλοχρήματοι, εἰ χρήμα
τα @ οἱ δῆμοι, ωσαύτας. πολὺ μὲν ἀγαθούς @
τῷ συμφέροντοι, ἐπι τούτωρ μᾶλιθρέοις τὰς πί^τ
σεις.

Εἶπεν δὲ τὸ φλάκης ὄμολοσιωπτες ἀμφιώ
μείζονοι συμφέρειν, πολὺ τῷ μᾶλλον ἀμφισθετοῖσιν,
@ εἰλάττεις εἰς εἴη λειπέορ καὶ πολὺ πείρων
τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τῷ μᾶλλον συμφέροντος. εἴσαι
γατού. μὴ οὐ πορέργον μὲν τούτοις @ εἴτε οὐ πορεύομε
νοι δέ, τὸ οὖν παρέσθιον. καὶ μεῖζον μὲν ἀριθμού
τολεῖον, πέρις εἰλαττορμέγα δέ @ μικρόν καὶ
τολύν οὐ δύλιτον, πέρις τὸ τὸ φαλάν μέγενδος. καὶ
οὐ πορέχον μὲν, τὸ μέγα τὸ δὲ εἰλαττον, μικρόμ
η φαλύν, τὸ δύλιτον, ωσαύτας. Εἶπεν οὖν ἀγα
θού λέγομέν, τότε πεισθεῖται αἱ μητέλλειν αἱρετὸν, @
καὶ φρένησιν λαβόντες ἐλοινο, καὶ τὸ φαίνειν μη
φιλαπίκιον, οὐτοῖς τοῖς Σιαωτας. τὸ δέ οὖν
αἴειν, τὸ πεισθεῖται. πεισθεῖται δέ διπλού, οὐτοῖς τοῖς
δῆμοι.

διῆλα· αὐτῷ δὲ ἀγαπῶντις, ποτέσ αὐτὸν ταῦτα
τε πονθός· ἀνάγκη τά πε τολείω τῇ ἐνὸς καὶ τῇ
ἐλαχίστον ωρι, σπωμενθμούμενον γενέτερον τῇ
ἐλαχίστον ωρι, μεῖζον ἀγαπήσθητιν πρέξειν.
τοῦ δὲ αὐτούτου χρόνου, ὁ πρότερος τούτοις
μεγίστου τοῦ πρότερος χρόνου καὶ αὐτά, αὐτήν.
© οσα αὐτά, αὐτήν καὶ τὰ μέγιστα, τὰ μεγίστα
μείζοντα, οἱ αὐτοί, γαμακές τοῦ μεγίστη
μείζωνται διάφοροι, οἱ αὐτοί, τὴν γαμακώμη
μείζους. καὶ οἱ αὐτοί βασικοί, τὴν γαμακώμην διάφοροι
μείζους. © αὐτήροι μέγιστα, τὰ μεγίστη γαμα-
κές μείζωνται ανάλογοι γενέτεροι τοῦ πρότερον
τὴν γενωμήν, καὶ τὴν μεγίστην αὐτήν. καὶ,
ὅταν μηδὲ πόθε, τῷδε ἔπιπται ἐκείνο δέ, τούτῳ
καὶ ἐπειδεὶ δέ, καὶ τῷ ἀρματῷ τῷ ἐφεξῆς, καὶ τῇ δυ-
νάμει, εἰπεῖσθαι γαρ καὶ χρήσις καὶ τὰ ἐπρύμνατα,
καὶ τῇ θετρόφου ἐπειδεὶ δέ ἀρμα μηδὲ, τῷδε ὑγιάσι-
νθι τὸ λεπτό τούτῳ δέ, ἐκάπερ οὐδὲν πρόσθιον δέ, τῷδε
μειζόνται, καὶ ἀδιτασθαντα. διακόπει δέ, τῷδε ιε-
ροσυλεῖται, τὸ ἀρχιδρόπειτο. ὁ γαρ οὐδεσυληστας,
τούτομορθοστει. καὶ τὰ πρότερα ταῦτα αὐ-
τούς μείζονται, μείζωνται γενέτεροι τοῦ πρότερον
μείζονται. καὶ τὰ μείζωνται αὐτά, τοῦ πρότερον
μείζονται. τοῦ πρότερον μείζονται αὐτά, τοῦ πρότερον
μείζονται. τοῦ πρότερον μείζονται αὐτά, τοῦ πρότερον
μείζονται.

ηγεθ' αὐτό. δι', ἐργάσεις, ὑγιεινούς· τὸ μὲν γαρ, οὐκ
αὐτόν τε φένει· τὸ δέ, αὐτόν διπόδην τὸ ἀγαθόν.
Καὶ τοῦτο μὲν, πέλθων τὸ δέ, μήτε πέλθων· τὸ μὲν
γνώμονα φένει· τὸ δέ, αὐτόν δι', τὸ κυριαρχεῖ-
σθαι, τὸ δέ ἐχει τὸ σῶμα. καὶ τὸ οὐρανοφορί-
σθαι μερικοφορίαν, ἐτρόπων· αὐτοφερεῖσθαι
γαρ· οὐρανοφορίαν πέλθεσθαι τὸ ἐλαττόνωμον, ἐξα-
νωρ περισθεόμενον. καὶ σταύρον τὸ δέ λέ, αὖθις τὸ δέ
μητρί, οὐκ διατάσσειν τὸ θεόντα πόδην δέ, αὖθις
τὸ δέ τοντον αὐτοφερεῖσθαι τὸ δέ, τὸ μηδεόμενον· ὡς τε
φαίνεται μετίζοντος αἴγαθον. καὶ τοῦ αρχῆς, τὸ δέ,
μητρὸν οὐκέτι μητέρα, τὸ δέ οὐκ οὐκέτη, οὐκέτο
αὐτό. αὖθις γαρ αὐτόν οὐκέτη αρχής, αδικίαζειν,
οὐκέται. καὶ δυοῖν αρχαῖν, τὸ δέ τὸ μετί-
ζον θεοφορίαν αρχής, μετίζομενοι· @ δυοῖν αὐτόν, τὸ δέ
τὸ μετίζοντος αὐτόν. μετίζομενοι αὐτάπαλιν δή,
δυοῖν αρχαῖν, οὐκέτη μετίζον θεοφορίαν αρχής, μετίζωμενοι· @
δυοῖν αὐτόν, τὸ δέ μετίζον θεοφορίαν, μετίζομενοι· @
δῆλον οὖτις ἐπ τὴν εἰρημένων, δὲ ἀμφοτέρων
μετίζομενοι. καὶ εἰ αρχή τὸ δέ, τὸ δέ μητραί αρχή,
θέρεψαν μετίζομενοι· @, εἰ μητραί αρχή, τὸ δέ αρχή·
τὸ γαρ πέλθων μετίζομενοι, @ οὐκ αρχή. ὡς παρεργό-
λεωδέμας ιατρομητρώρ ἔφη καλιγράτω, τὸ μη-
τρουλόν τεταγμα, τὸ πλεξαντος μάλιον ἀδικεῖται
οὐ δῆλον αρχή θῆναι, μητρουλόν σαμβίστη πα-
λιν δέ @ καωείας, τὸ μητρουλόν τεταγμα, τὸ βουλού-
τεντος· οὐ γαρ αρχή θεότηται, εἰ μητραί αρχή περίξωρ
τὸντον γαρ φένει, οὐδὲ βουλούτεντος, οὐ πάσι πλεξαντοι.

καὶ

καὶ τὸ αὐτιώτερον, τῷ ἀφθόνου· δὲ) χρυσός,
σιδήρου ἀχρηστότερος ὡμοίωμα τὸ οὐ πῆσις,
δῆ τὸ χαλεπώτερον ἐν. Αλλοι δὲ τρόποι τὸ
ἀφθόνον, τῷ αὐτιών· δὲ) καὶ χρῆσις ὑπέρεχει τὸ
πολλάκις, τῷ ὀλιγάκις ὑπέρεχει. δέρμα λέ-
γεται, οὐ ειτορ μὴ νόσῳ. καὶ δλφος, τὸ χαλε-
πώτερον, τῷ ἔφενος· αὐτιώτερον γαρ. Αλλοι
δὲ τρόποι, τὸ ἔφορον τῷ χαλεπωτότερον ἔχει τὸ
ώς βουλεύμενα. καὶ φῶναντίον μείζον, καὶ
οὐ οὐ σέρνεται μείζων· καὶ αρέτη μὴ αρέτης,
καὶ ικενία μὴ ικενίας μείζων. τὰ μὲν γαρ, τέ-
λη τὰ δὲ οὐ τέλη. καὶ ὡρὰ τὰ δρύγα ιαλλίων, οὐ
αἷχτος, μείζων αὐτά· οὐ ὡρὰ οἰκονίαις οὐ αρέται
μείζον, Καὶ τὰ δρύγα μείζωνεπειπόρων, οὐ τὰ αἴ-
τα καὶ αἱ αρχαὶ, οὐ τὰ ἀφβαίνοντα, Καὶ οὐ τὰ
ἀφβαίνοντα, οὐ τὰ αἴτα, οὐ αἱ αρχαὶ. καὶ ὡρὰ
ὑπόροχη αἱρετωτότερα δρύα ιαλλίων. δέ) τὸ αἰρι-
βῶν ὄραμ, αἱρετώτερον τῷ ὀσφραίνεσθαι· καὶ
νῦν ὄψις, ὀσφρήσεως. καὶ τὸ οιλεταῖον ἐν,
τῷ οιλεταῖα, οιλοχρηματίας. Καὶ ἀντεμβλύως
δὲ τὴν βελτίστων αἱ ὑπέρβολαι βελτίστες, Καὶ
ιαλλιόνων ιαλλίους. καὶ ὡρὰ αἱ ὑδιδυμίαι
ιαλλίους οὐ βελπίους· αἱ γαρ μείξους ὄρεξεις,
μείζονων ἐστι. Καὶ τὴν ιαλλιόνων δὲ οὐ τὴν βελ-
τίστων αἱ ὑδιδυμίαι βελπίους καὶ ιαλλίους
οὐδὲ τὸ αὐτό. καὶ ὡρὰ αἱ ὑδιδυμίαι ιαλλίους οὐ
ποσιθεάτω δραμ, Καὶ τὰ πράγματα ιαλλίων καὶ

38 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
απονθαστόρακώς γαρ ή ἀδικήμη, Θ τὸ ἀλη-
θέσικελθύδε τὸ αὐτὸν ἐπάσκεται τῷ απονθα-
στόρακῷ καλλιόνων αἱ ἀδικήματα, ἀνάλογη δὲ
ταῦτα. καὶ δὲ οὐρίνειν αὖτὴν κακοῖς οἱ φό-
νιμοι, οὐ πάντες, οὐδὲ οἱ ψαλτοί, οὐδὲ οἱ ψαλτίους, οὐ
κράτεσι, ἀγαθὸν μεῖξον, ἀνάγκη οὔτως ἔχειν,
οὐ αὐτῶς, οὐ τοιταῦτα τὰ φρεόντων ἐκρίνειν. Εἴτε δὲ
Οὐρία κοινὸν Καὶ τὸ δῆμων μή γαρ πί, Καὶ ψατήμ,
Καὶ οἰδημ, οὔτως ἔχειν, οὐδὲ οὐδὲ ἀδικήμη Καὶ φρέ-
νησις εἶθεν. Διλέπετε πάγαθον εἰρήναμεν ὡρίσαν-
τε πάγαθὸν εἰναῖν, οὐ λαβόντα τὰ πλευρατα φό-
νησιμ, ἔλοιτε αὖτὴν εἰσεσθε. δῆμοι οὖν οὐδὲ με-
ζοῦν, οὐ μᾶλλον πάφρεόντων λέγεται η τὸ Σείς Βελ-
πίσσιμη οὐταρτούμενη, οὐ αὐτῶς, οὐ οὐ βελπίσσους. οὐ
αὐθορεία, οὐδὲ θεός. καὶ δὲ ἔλοιτε αὖτὸν οὐ βελπίσσων,
οὐ αὐτῶς, οὐ οὐ βελπίσσων. οὐδὲ τὸ αὐτοῦ οὐδὲ μᾶλ-
λον οὐ αὐτοῦ οὐδέποτε θεός οὐδὲ μητερότορος οὐλοίτε
αὖτον. καὶ τὸ οὐδιορ, πάντη οὐδὲ θεός. τὰ γαρ οὐ
δοντα πάντα σιώπη, Καὶ αὐτούριν οὔτε τὸ οὐδὲ μᾶλλον
οὐδέποτε οὐεισαὶ μὲν πούσις τὸ αὐτόν, καὶ τὸ
πέλος. οὐδιορ δὲ τὸ πάλυντορον Καὶ τὸ αὐ-
τονθρονιώτορον οὐδὲ, καὶ τὸ καλλιον τὸ οὐδιορ
καλούμενον. τὸ γαρ οὐκαλόν οὐδὲ οὐδὲ τὸ οὐδὲ, οὐδὲ
αὐτὸν αἴρετον. Καὶ οὐδεις αὐτοὶ εἰσί οὐδὲ θεόις
βουλονται αἴτον οὐνται μᾶλλον, ταῦτα μείζων
αὐγαθόν οὐδὲ οὐκιστα, μείζων κακό. καὶ τὰ
αὐτονθρονιώτορα, τὸν οὐλιονθρονιώτορον οὐδὲ
τὰ βεβαμότορα, τὸ μη βεβαμοτορων οὐπρέξει
γαρ

εαρὶ καὶ χρῖσις, τὴν μὲν τῷ χρόνῳ πᾶμ δέ, τῇ βολῇ στατικῇ διὰ βουλονται, ὑπάρχει μάλλον ἡ τῆς βεβαιίας. Καὶώς αὖ εἰ τὴν συστήσων οὐκέτι οὐδεὶς ἀνθρέων, οὐ ταῦλα αἴολους θεούς, εἰ τὸ ἀνθρέως, καὶ μάλλον οὐκέτι οὐδετώπερον, τὸν φρεόνος. Οὐδὲντεία, φρεόισιν δὲ οὐδετωτῷρχῷ τὸ ἀνθρεῖον δέ, τὸν φρεοντεῖν. Καὶ δὲ πάντες αἴρονται, τὸ μὴ δὲ πάντες. Οὐ δὲ πάντες φαῖται, διάτι δέ, αἴσιοις. ἀγαθόμην, οὐ πάντες ἐφίενται· αἱς τε οὐκέτοις, οὐ μάλλονται.

Καὶ δὲ ἀμφορεύοντες, οὐδὲν εἰ θεοί, οὐδὲν ιερίοντες, οὐδὲν οὐδεῖς ιερίουσι· τὸ μὲν γαρ, αἱς δὲ πάντες φαῖται, διάτι δέ, αἱς οἱ ιερεῖς οὐδὲντες.

Καὶ δέ τι, οὐ πάντες μετέχουσι, μετέχορ· αἰλυμία γαρ, διὰ μὴ μετέχειν· στέψε, οὐδὲ μαδεῖς, οὐδὲ στόλιοι· παντοτορογαρ. Καὶ τὰ ἐπανετωτῷρχηγαλλίωνται. Καὶ ὅμοιοι ιεροί μετέχουσι, ὡσαύτας· οὐ γαρ πική, ὡστερὸς ἀξία τίς διέτι. Καὶ ὥσπερ οἱ θηρίαι μετέχουσι. Καὶ τὰ τὴν ὁμελογυμνίωνται· φανιούμενοι μετέχομεν, μετέχω. Καὶ στατιρούμενα δέ εἰς τὰ μέρη, τὰ αὐτὰ μετέχω φαίνεται· παντούνται γαρ ὑπόροχοι· φαίνεται· διέρη καὶ ὁ παντοπής φησι, πειζει λέγονται διὰ μελέαγροι μάνειται, ὅσα ιερά· αὐτορέσταισις πειλατι, τὴν ἄσυ ἀλφή, ἀνοράς μὲν ητείουσι, πόλιρη δέ περ πῦρ ἀμαθύνει, πίνεια δέ τ' δίλιστρονται, βαθυτάτους πεγματίσ. Καὶ τὸ σωτηρεῖαν οὐκέτι οὐδεις οὐδετέρος εἶπ' χαρμέσ,

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
διά πόλιν, τῇ διαιρέσει ἡ γαρ [ιώθεοις, ὑπροχλωὶ δείνιντο] φαλλού· @ δὲ αρχὴ φαίνεται μεγάλωρ @ αἴποι· ἐπεὶ δὲ τὸ χαλεπώτερον @ σωνιώτερον, μὲν λορ. @ δικαιοροί, @ αἱ ἀληπίαι, οἱ τόποι, καὶ οἱ χρόνοι, καὶ αἱ συνάμεις φαιοντοι μεγάλα εἰς τὸ παρόν δύναμιν, καὶ παρὸν ἀληπίαι, καὶ σφεραὶ τῶν δύναμος. @ εἰ δύντας, ἢ σταῦροι, ἢ τὸ δέξιο μέγεθος @ αἰλοῦροι καὶ ἀγαθῶρ καὶ δικαιολογοῦντοι. @ τὸν σταῦρον δέρμα καὶ τὸ ἀδίχεχμα τῷ δὲ ὀλυμπονίῃ πρόσθετο μὲν ἀμφὶ ὄντοις ἔχον ταχεῖαν ἀσυλαν, ἵνας δὲ οὐρανούς εἰς τεγέαν ἐφθοροῦντοι ὁ Φιλοράτης αὐτὸν εἰς γναμίαζε λέγομεν, δέ τις ὑπῆρχε τῶν ταῦτα. καὶ διὰ αὐτοῦ φυέστη, τοῦ ἐπιτητοῦ χαλεπώτεροις γαρ. δέντε καὶ σφικτής φοιτηρῶν τοδίσαιτος ἀμμεν. καὶ τὸ μεγάλου μεγίστοι μορίον. διῆ, πρικλῆς ποὺ μέτατά φοιτηρού λέγομεν, πῶν νεότητα ἐκ τὸ πόλεως ἀνηρηθεῖ, ὡσπερ καὶ τὸ ἕαρ ἐκ τοῦ σιναϊτοῦ ἐλέγεται. καὶ τὰ οὐ χρέα μείζονι, χρήσιμα. διῆ, πάντη γέρες @ νόσοις. καὶ δυοῖν, τὸ ἐγγύτερον τῷ πέλους. καὶ τὸ αὐτόν, καὶ αὐτῶς.
καὶ τὸ διωατὸν, τὸ ἀδιωατόν. τὸ μὲν γαρ αὐτοῦ, διὰ διὸ οὖ. καὶ τὰ οὐ πέλαφο τῷ βίου πέλην πολλού, ἢ τὰ πελός τῷ πέλαφο. καὶ τὰ πελός αληθειαν, τὸν πελός μέρην. δέ τοι πελός μέρην. δέ λανθάνει μέλωμα, οὐν ἀρὲτος. δέ τοι πελός μέρην. δέ λανθάνει μέλωμα, οὐν ἀρὲτος.

φορ εἶναι· καὶ μὲν ταῦτα, οὐχί λανθάνη, αἴρεις·
τοιεῖμ δέ δι, λανθάνωμεν οὐδεκαὶ ἄρι έλενται.
καὶ δύναται μᾶλλον καὶ δικαιήρευλονται· πέρι
ἀληθειῶν τὸ μᾶλλον· διὸ Στὰ δικαιογνώσια
Φασὶ, μηρόν τεντον, δύναται καὶ δικαιήρευλονται·
φοροῦ· τοῦτο γάρ οὐγιανόμενον. καὶ τὸ πέρι πολλὰ χρη-
στικάτορον δι, τὸ πέρι τὸ δικαιόν, καὶ δι δικαιόν,
Στὰ διδονά, καὶ τὸ πέρι τοῦτον πολλά. διὸ καὶ δι
πλούτοντο, καὶ δικαιήρευλονται· μέγιστα δικαιά εἶναι·
ἄπαντα γαρ οὐχι ποταπά. καὶ τὸ ἀλυπάτερον,
Στὸ μόδον διδονάς πλείω γαρ, ενός δις πεντάρ-
χει Στὸ διδονά αγαθόμενον, Στὸ ἀλυπία· Στὸ δυοῖς,
δι τῷ αὐτῷ περιστέκει μελλον, μετέχομεν τῷ διλορ διει.
καὶ αἱ μὴ λανθάνει παρόντα, καὶ λανθάνει·
πέρι ἀληθειῶν ταῦτα ταῦτα· διὸ τὸ πλού-
τον καὶ δικαιήρον φανεῖν ἄρι μετέχομεν αγαθόν, τοῦ
τοῦτον. καὶ τὸ ἀγαπητόν καὶ τοῖς μὲν,
μένοις τοῖς δὲ, μετρ διλημματον τυφλόσση,
καὶ τῷ διό εἰχοντα ἀγαπητόν γαρ μένον αφύ-
ριπται. εἰκότινοι μὲν οὖν δεῖ τὰς πίσεις φέρειν,
οὐ τοῦ πλεγρέπειν καὶ ασφρέπειν, χειδόμενοι εἰρη-
ται. μέγιστον δὲ, καὶ κινεῖται τοῦτο απάντως μεταστε-
πεῖς τὸ διναθεῖ πειθεῖται, καὶ παλιός συμ- στις ὡδί^{τη}
βουλεύει, τὰς πολιτείας απάσις λαβεῖται, τὰς πολι-
καὶ τὰ εἰργότης εἴδη καὶ νόμιμα Στὸ συμφέρον- τείας.
τὰ διελεῖται πειθονται δι τοῦ παντούς τοῦ συμ-
φέροντος συμφέρει δὲ, τὸ σωζόμενον πάλια. ἐπι-

42 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

δὲ κνείχ μὲν ὅτι, οὐ δὲ κνείου ἀρχῆς ταῦτα
κύριοι, μηδέποτε καὶ οὐταῦ τὰς πολιτείας ὅτι
ταῦτα ὁριτέσσι, τραῦτα καὶ τὰ κνεῖα ὅτι.

ΠΟΛΙΤΕΪΟΝ Εἴσι τοῦτοι τέταῦτας πόλεις, δημοκρατία, ὀλι-

γεραρεον. χαρχία, αριστοκρατία, μοναρχία. ὡς τοῦτο
κύριον καὶ τὸ κρίνον Σύντην ἀντίτιμον, οὐ δη-

λερ Σύνταλ. ἔστι δὲ δημοκρατία μὲν, ψυλιτέσσι
εἰδῶν κλῆροι διακέμενοι τὰς αρχάς. Οὐ λιγαρ-

χία δέ, εἰδὲ οἱ ἀρχῆς Κρητεῖς. Αριστοκρατία δέ,
εἰδὲ καὶ παιδείαν παιδείαν δὲ λέγεται, τὰς τέ-

τέ νόμου κειμένων· οἱ ταῦτα ἐμμεμνηστόθες σφί-

ζοῖς νόμοις, οὐ τὴν αριστοκρατίαν ἀρεστούμενον· ανα-

τινή δὲ τούτους φαίνεται αείσουσαν. οὐδέποτε καὶ

Ζεύνομα εἴληφε τοῦτο. μοναρχία δὲ διατά-

πεστος, εἰδὲ εἴσι απόντωρ κύριος διατά-

πεστος, πυραννίς. τὸ δὲ τέλον οὐ εἴκαστης ψυλιτέσσι,

οὐ δέλανθανειν· αἰρούνται ταῦτα πέρι τοῦ

τέλους. ἔστι δὲ δημοκρατίας μὲν πέλος, ἐλυ-

πεστα· ὀλιγαρχίας δέ, ψυλούσες αριστοκρα-

τίας δέ, τὰ πέρι παιδείαν οὐ τὰ νόμιμα· ψυ-

λεσταίας δέ, τὸ ανόμιμον ἀδικατεῖται. τυραννί-

μος δέ, φυλακή. δῆλος οὖν δὲ τὰ πέρι τοῦ

τέλους εἴκαστης ἔτη καὶ νόμιμα καὶ ουρφέ-

ρονται, θιαρετέομεν εἴπορ αἰροῦται, πέρι τοῦ

αναφέρονται. Εἶπε δέ οὐ μόνον οὐ πίστεις γί-

νονται δέ αρχῆς καὶ ζητούσι, δημητρίας καὶ δη-

μητρίους (τοιούτων διόρθωμα πνα φαίνεται τῷ λέ-

κοντα, πισθύομεν δέ τοι μ, ἀλλα γαθὸς φαι-
νηται, οὐδὲ νους, οὐδὲ φω) δέοις αἱ τὰ ἡδη τὴν
πολιτεῶν ἐνέργειας ἔχειν ήμας. τὸ μὲν δέ τοι
εἰσουσιν θεός παθενώτας, ανάγκη πρὸς εἰδέσιν
θέν. τοι ταῦτα δὲ ληφθεῖσι, οὐδὲ τὴν αὐτὴν τὰ
μὲν γαρ οὐδὲ φανδρά ιστάται πώποτε σιτεῖ
δὲ πεινάμενοις, αναφέρεται πρός τοι πέλαθος.
οὐ μὲν οὖν δέ οὐδένειδι παρεζέσθαις, οὐδὲ Επίλογος
Θεοίων οὐδὲ οὐδέντων. εἰ πάντα μὲν τὰς πολιτείας τὰς
συμφέροντας πίστεις λαμβάνειν εἴτε δὲ τὰς
τὰς πολιτείας οὐδὲν καὶ νομίμουν, εἴτε οὐναν τε
καὶ πῶς οὐδεὶς Θεοί οὐδὲν εἴπειν ταρόν-
τα καὶ φήμιετε οὐδὲν, εἴρηται. δικιρίσωται γε
εἰ τοις πολιτείαις πολεῖται πάντα. μετά δὲ ταῦτα
λέγω μὲν, πολεῖται καὶ ικανίας, Σικελον ΠΕΡΙ Ε'
εἰ μίσχοιν. οὐδὲ τοι γαρ σκοτώσῃ, φερεὶ πολευούντι ΠΙΔΕΙ
εἰ φέρειν. ουμβύσσεται γαρ ἄλλα πολύτωρ ΚΤΙ-
λέγοντας, ικανία θηλοντα, οὐδὲν δέροι οὔνεις
τοι πολιτείας. εἰ τὴν αὐτὴν δέ ήμας πεκαὶ ἄλ-
ληρού ἀξιόπιστον διωκούμενα ποιεῖν πρός αρε-
τῶν. εἰ πει δὲ συμβαίνει. εἰ χωρεῖς ποσοῦντος πολεύ-
ματος ποσοῦντος εἴπαινειρος πολάκις, οὐ μένον ἀν-
θετωτοῦ οὐδὲν, δηλατού καὶ ἀποχα, καὶ τὴν
δημορφὴν τοῦ ποσοῦ, πόνων πρόσφον καὶ
πολεύτων ληπτέον τὰς πρετάσεις. οὐ ποσοῦν
ποσοῦν. καλεῖν μὲν οὖν δέσιν, οὐδὲν δὲ αὐτὸς αι-
καλός.

εἰ τόμ

44 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
φεζηρός, ἐπαινεῖσθι καὶ ὁ ἄριστος ὅμηρος, ἡδύ^τ, ὃν αἰγαδός. εἰ δὲ Γεντός τοῦ παλέλαι, α-
νάγκη τὸν ἀρετὴν, οὐλέμην εἶναι· ἀγαθὸς γαρ
ὅμηρος, ἐπαινεῖσθι δέ, εἴτι μὲν διώαμις,
ώς θυκῆ, φειτική ἀγαθῶσ, καὶ φυλακῆική
διώαμις, δι' ὥργεική πολλοῦντες μεγάλουν, μη
πάντων τούτην πάντα, μέρη δέ αρέτη, μητερού-
νη, ἀνθροεία, φοβούση, μεγάλοπες ἐπεική, μεγα-
λοψυχία, ἐλαυνθριότης, πράστης, φρόνησις,
σοφία. ἀνάπτική δέ μεγίστης εἶναι αρετᾶς, τὰς
τοῖς δῆμοις χρησιμωτάτας· εἴποτε δέ τοι καὶ αρέ-
τη, διώαμις δι' ὥργεική, σύζητος, τὸν δικαίους
καὶ ἀνθροίσις μάλιστα πειθαρίσει μὲν τῇ, το-
λέμω· καὶ δέ, Καὶ τὸν ἔργων χρῆσιμός δέ τοις.
εἴτα ἐλαυνθριότης· προίσταται τῇ καὶ οὐκ ἀν-
ταπονίζονται τούτη τὴν δοκιματωμ, ὡρ μάλι-
στα ἐφίσταται δῆλοι. εἴτι δέ δικαιούση ἡ μητροφύ-
τη, δέ καὶ τὸν αὐτῷν ἔναστοι ἐχοντι, καὶ ὡς ὁ νό-
μος ἀδικία δέ, δέ καὶ τὸ δημότεια, οὐχ ὡς ὁ
νόμος. Ανθροία δέ, δέ καὶ πραιτηνοί εἰσι τῇ
οὐλέμηρος δι' γερμάνης κινδυνοῖς, καὶ ὡς ὁ νό-
μος οὐλέμηται, καὶ ὑπηρετηκή τοῦ νόμου· διὰλισα
δέ, τὸν αντίον. Σωφρούση δέ δέσιν αρετὴν, οὐδὲν
πέρι τὰς ἡδυναὶ σώματες, ὅντας ἐδύσιμη, ὡς ὁ
νόμος οὐλέμηται· αἰκολασία δέ, τὸν αντίον. Ε-
λαυνθριότης δέ, τούτη χρήματα δι' φριγεική.
μεγαλο-
ψυχία. δέ, αρετὴ μεγάλων φριγεική δι' φριγεική
μητροφύ-

Αρετή.

Δικαιο-
σύνη.

Ανθροία.

Σωφρο-
σύνη.

Ελαυνθρε-
τιότης.

Μεγαλο-
ψυχία.

μικροφυχίας, τὸν αὐτὸν μεγαλοπρέψα μεγαλο-
δὲ, ἀρετὴ σὺν πανήμασι μεγάλους φιλικούς πρέπεια.
μικροφυχίας δὲ, @ μικροπρέπεια, τάγανη πά.
Φρόνησις δὲ, ἐστὶ ἀρετὴ σύνανοίας, καθ' οὓς φρόνησις.

Βούλθεοται δώμαται πάντα ἄγαθῶν @ ια-
κῶν τῆς εἰρημένων εἰς θεσμονίαν. Γροτὶ μὲν
ἔντι ἀρετὴ καὶ παιδίας παθόλου, καὶ τούτη τῆς
μορίων, ἔργοται ηγετὴ τὸν οὐεσῶτα ιερὸν ια-
κῶν. τούτῃ δὲ τῆς δύνασιν, οὐ καλεσθέσις ιδεῖται.
Φαντρὸν γαρ, ὅτι ἀνάγκη, ταῦτα ποιητικὰ τῆς
ἀρετῆς εἴναι ιαλά· πλούτος ἀρετὴν γαρ. καὶ τὰ
ἄλλα πρετόγινόμενα· τοιαῦτα δὲ τὰ σημεῖα τῆς
ἀρετῆς, καὶ τὰ δργατικά· πει δὲ τὰ σημεῖα καὶ τὰ
ζιωτὰ, ὅσα εἰσὶν ἀγαθῶν δργατικά πάντη ια-
λά, ἀνάγκη πε, ὅσα ἀνορθίας δργατικά, οὐ σημεῖα ἀν-
ορθίας, οὐ ἀνορθίως τέπειαται, ιαλά εἴναι
πούτα. καὶ τὰ δίκαια, @ τὰ δίκαιως δργατικά,
πάντη δὲ οὐ· εἰ μόνη γαρ πούτη τῆς ἀρετῆς,
οὐν ἀεὶ τὰ δίκαια ιαλέσι, δλ' ἐπὶ τὸ ζημιό-
θεα αὐχρόν τὰ δίκαιως μᾶλλον οὐ τὸ ἀδίκως.

καὶ ηγετὴ τὰς δύλιας δὲ αρετὰς, ωσαύτως.
καὶ ἐφ' ὅσοις τὰ ἀθλα ιμή, ιαλά. καὶ ἐφ'
ὅσοις ιμή μάλλον οὐ χρήματα, καὶ ὅσα μὴ αὐ-
τοῦ στενα πράπει ιης τὴν αἰρετῶς. καὶ τὰ
ἄθλιας ἄγαθα, ὅσα υπὸ τη πατείδ@ ιης
ἐποιει, παρισθώτις τὸ αὐτόν. καὶ τὰ τῆ φύσει
ἄγαθα, καὶ ὃ μὴ αὐτῷ ἀγαθά· αὐτόν τοι σύ-
νεικα τὰ ζιωτὰ. καὶ ὅσα πεθνεῶν εὑδέχεται
ὑπάρχειν

46 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
νπάρεχειρ μᾶλλον ἡ χωνίς τὸ φῶ αὐτούς ἐνε-
ικα, μᾶλλον ἔχει τὰ λόγια. καὶ ὅσα δρῦγα τῷ
καλῷρ ἐνεικάνθησον γυναικεῖσι. καὶ ὅσαις θε-
πειχίαις ποσὶ δύνονται, δημάρτιον αὐτοῖς.
καὶ ποσὶ γένεσιν φύσεις. σίκειρον γαρ.
καὶ τὰ δύναται φύσεις τοῖς αὐτοῖς. καὶ
τὰ σύναντας ἡ ἐφ' οἷς αἰχμώνται τὰ πάντας,
αἰχμώνται τῷ λέγοντος τῷ φύσεις τοῖς αὐτοῖς
μέλλοντες. ὥσπερ καὶ σαπφωτείνηκειρ, εἰ-
πήρις γένεσιν αὐτούς, θέλω τοῦτο πάπειρ, δημάρ-
μει φελίδις αἴσθεις. οὕδε δικαίος ἐπιλέχει τοῦ μόρον τῷ
καλῷρ, καὶ μήτ' ἐπιλέχει τοῦ μάρτιον φερόνται
αἰχμώνταις καίνοτε οὐκ εἶχει φύσεις ποσίας ισικόρ,
αἰχμώνταις καίνοτε οὐκ εἶχει φύσεις ποσίας ισικόρ,
τοσὶ φύσεις ποσίας. καὶ ποσὶ δύναται φύσεις ποσίας
φοβός μηνοί ποσὶ πάντας ποσίας φερόνται
αἰχμώνταις, γένεσις πάρχουσι. καὶ αἱ τοῦ φύσεις
ποσίας ποσίας φερόνται, μαλίονται, καὶ τὰ δρῦγα-
τοι ἀνδρῶν, ἡ γυναικός. καὶ αἱ ἀγάλακτικαι
δύναται μᾶλλον ἡ αἴσθεις. σίκειρον καὶ τὸ σίκειρον τοῦ
μαλίονται, μαλίονται. καὶ τὸ τοῦ εὔχερον τοῦ
μαλίονται μᾶλλονται, καὶ μὴ ιστατλάξθειται
τό, περὶ ἀνταρθριδόναις, σίκειρον. δὲ σίκειρον,
μαλίονται. καὶ ἀνορθοῖται μὴ οὐ πάθειται, σίκειρον
καὶ ίμην, τοῦ καλῷρτος αἴρεται περιφέρεια, αἴρεται
μημονθύται. καὶ τὰ μᾶλλονται, μᾶλλονται:
μᾶλλον δὲ καὶ αἱ μῆτραι τοῦται, οἵ περ πο-
μηικελουνθεῖ, τὰ ποδοτάσσαι, τὰ μέντρα οὐ πά-

τεντα

δυτα, ιαλίω· δύ μη μόντα ταχέρ. καὶ ιπτήματα ἀκαρπα· ἐλυθριά τορα ταχέρ. καὶ τὰς ταχέρ εὐάστοις δὲ ἵστα, ιαλάσ· καὶ δόσα σημεῖας δέ ταχέρ εὐάστοις ἐπαινουμένως· δέ τοι λακεδαιμονικομάτι, ιαλέστε· ἐλυθριάς φέρει σημεῖοις· οὐ ταχέρ δέ ταχέρ εὐάστοις οὐδέτες φοιτὴ μορφὴ θηλεύειρ. καὶ τὸ μηδεμίαν δραχεῖδας βάναυσοι πέχυλα· ἐλυθριάς φέρειρ, τι μη πλέος δύλοις ζων. ληπτέοις δέ, @ τὰς Σιγεγυνές τοις ὑπάρχουσιν, ὡς καὶ ταῦτα ὄντα καὶ πλέος ἔτανον καὶ πλέος φόροι· δέ τοι δύλαβεν καὶ δύ ψυχεις, μελέτη καὶ ἀνθίθεουλοι· @ τοι πλίναλγητες, περιφοις.

καὶ ἔναστοις δέ, ἐπιτῆτε ταρακολαθνωτῶν
ἀεὶ ιατὰ τὸ βέλτιστον· δέ, τοι δρεγιλοις @ τὸ
μαντίλι, ἀπλότερον καὶ τοι αὐθαδή, μεγαλο-
περιστή @ σεμιόλοις. καὶ τοὺς εἰς τοὺς ὑπόβο-
λαίς, ὡς εἰς τοὺς ἀρετοὺς ὄντας· δέ, τὸ Θραζώ,
ἀνθρακεῖον· @ τοι αὐστηροῖς, ἐλυθριόις· δέξει τα-
ντοῖς πλαλοῖς καὶ ἀμάτα παραλογιστοῖς ἐπι-
τὸν αἰτίας. εἰ τοῦ, οὐ μὴ ἀνάγκη κινδυνωθηκέτε,
πλαλῷ μᾶλλον ἀπὸ δόξην, ἔπου ιαλέστε· @ το-
ποεπικὸς γεῖτον τυφεύσοι, καὶ τοῖς φύλοις· ὑ-
πόβολη γαρ ἀρετῆς, τὸ πάντας δύ ποιάτε.

Σικεπάμη δέ Σ παρ' οἷς ὁ ἐπαινοθεός
οὐ σωματίτης ἔλευθεν, οὐ χαλεπόμη Αἴθιωαίς
οὐ Αἴθιωαίοις ἐπαινεῖμ. Δεῖ δέ τὸ παρ' εὐά-
στοις δύ μην λέγεται, ὡς ὑπάρχει· δέ, εἰ σκύ-
θαις,

48 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
θαυμάτων, ἡ φύλαξ· φοισ. καὶ ὅλης
δὲ, ἡ Κύμην ἄγεν εἰς τὸ οὐλός· ἐπεί πόρος
καὶ γεννιαν. καὶ ὅσα οὐτὰ τὸ περιφέρειαν· διὸ
εἰ ἀξία τὴν περιφέρειαν @ τὴν περιφέρειαν·
θίσται μενικὸν δὲ καὶ οὐλός, τὸ περιφέρειαν
θάυματος Κύμη. ἡ ἐπαρὰ τὸ περιφέρειαν ἡδὲ διὰ
Βελτίου @ τὸ οὐλλιού. διὸ εἰ ὁ δύτυχον μὲν,
μέτειος δὲ ἀτυχῶν, μεγαλόφυχος. ἡ μέ-
χανήν θεού, βελτίων @ οὐταλλακτικώ-
τορος. Ζεὺς δὲ τὸ τῆς Φυλάρην, Εὖσοις ωμοῖς
εἰς οἴκα. @ τὸ δύλυμπονίου περάθε μὲν ἀμφί^τ
ῳλιστὸν ἔχω τραχεῖαν. καὶ τὸ τῆς Σιμφονίδου,
ἡ πατρός περὶ αὐδούς ἀδελφῶντ' οὖσα τυ-
ράννων. εἰπεὶ δὲ τὴν περιφέρειαν ὁ ἐπανθρώπος,
ἰδίου δὲ Ζεὺς συνεύσιου, τὸ οὐτὰ περιφέρειαν,
περιφέρειον δεινωών περιποντα οὐτὰ περιφέ-
ρειαν. χρήσιμον δὲ τὸ οὐλάκις φαίνεται τε-
πειαγετα. μιὸν καὶ τὸ συμπάραματα καὶ τὰ ἀρ-
τύχης, ὡς ἢ περιφέρεσθαι ληπτέον. ἀντὶ δὲ οὐλάκης
@ ὅμοια περιφέρειται, σημεῖον ἀρετῆς εἶναι δό-
τος πονος. ξει καὶ περιφέρεσθαι. εἴτε δέ ἐπανθρώπος, λόγος
ἐμφανίζων μέγενδος ἀρετῆς δέ τοι οὖσα τὰς περι-
φέρεις ἡδιμεινωών, ὡς Ζεύς. τὸ δὲ ἐπιτάχυμον,
τὴν δρόσιν δέ τοι δὲ οὐκλαδόν, εἰς πίστιν διὸ θύγε-
νεια, @ παιδείας αἰκός πτ., εἰς αἰγασθῶν, αγαθῶν.
καὶ τὸν δύντα τραφεῖται, τοιούτον εἶναι. μιὸν @
ἐγκωμίαξομεν περιφέρειταις τὸ δὲ δρόσον, σημεῖος
τοῦ ἐξεισθεῖσιν. ἐπεὶ ἐπανοί μὲν @ μηδεπα-
ρότα,

ρότα, εἰ πισθεῖμεν ἐν τοιούτῳ. μακαρισμὸς
δὲ καὶ δύσταλμον σημός, αὐτοῖς μὲν ταῦτα γένο-
τοις δὲ, οὐ ταῦτα δημοσίερη δύσταλμονία, τὸ
άρετικόν τοις δὲ δύσταλμον σημός, πολιέχει ταῦτα.
Εἴτε δὲ κενὸν εἶδος ὁ ἐπωνυμός, καὶ αἱ συμβου-
λαῖς αἱ ταφὴ αἱ τεῖχοι συμβουλούμενοι τοῦδοι,
ταῦτα μεταπεποντα τῇ λέξῃ, ἐπικώμια γίνεται.
Ἐπειδὴ οὖν ἔχομεν, αἱ δὲ πλαγαὶ, καὶ τοῖς Σιναῖ
εἰναι, δὲ ταῦτα, ὡς τετραγωνικοί λέγενται, τῇ
λέξει μεταπεποντα καὶ τρέφειν· διδούσι δὲ
μέγα φρονεῖν ἀδιποτοῖς Δῆλοῖς τούχοις, δηλατοῖς
δὲ αὐτοῖς· δύντα μὲν οὖν λεπτοὺς τετραγωνικούς
διατάπαις. αἱ δὲ ἔτεις αὐτοῖς, μέγα φρονεῖν, οὐ τοῖς
Δῆλοῖς τούχοις ὑπάρχονται, δηλατοῖς δὲ αὐτοῖς.
Ως τε ὅταν ἔτεις αὐτοῖς βούλει, δρακόντες δὲ
τετραγωνοί καὶ ὅταν τετραγωνοί, δρακόντες δὲ
στασιαῖς. οὐδὲ λέξεις ἔσται ἀντικειμένην ἢ ἀνάγ-
κης· ὅταν τὸ μὲν, ισχλύον· τὸ δὲ, μηδὲ ισχλύον με-
ταπεποντοί. χρησέορ δὲ, η τὴν αὔξητην διαλογίαν·
διοί, εἰ μὲν Θεοί, η περιθετοί, η μετ' ὄλιποις, η δὲ
μαλίστα πεποίηκαν· αἱ πανταχοὶ ταῦτα, ισχ-
λατοί. καὶ τὸ ἐπ τὴν χρόνων· η τὴν ισχλέων· ταῦ-
τα δὲ ταράττει περιστορούμ. η εἰ διλάσις τὸ αὐ-
τὸν ιστάσκει· μέρα δὲ καὶ οὐκ ὀλίποις τούχοις,
δηλατοῖς δὲ αὐτοῖς αἱ δύστεις. καὶ εἰ τὰ περιτρέπον-
τα καὶ Σινάντα, Δῆλοι τούτων δύσταλμα· η ισ-
πουρινάδη. η εἰς ὅμηρον περιθετοί εἰς κώμοις εἰς φοι-
νικούς διεί, εἰς ιππόλοχον, Σαρμόδιον, η Αἴγα-

ΣΟΥΛΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
σοκάτονα, δι', εἰ ἀπορᾶται τίνων· ὁμοίως δὲ, οὐ
ἄδι τὴν σταύτην. καὶ μηδὲ περὶ αὐτὸν δύνα-
ταις. πέρις δὲ λόγους ἀνταραβάλλει. ὅποις ι' Κ-
ιράτης ἐφίσι, Διὰ τὰ ἀσωμάτειαν τούτην
πανολογίαν. διὸ δὲ πέρις αὐτῶντος συμφένει.
αὐξήσειν δὲ καὶ καλέσει, εἰ πανομάνιων θελ-
λών. πιπερίδης δὲ λόγων οὐδὲν αὐξήσεις εἰς
πανομάνιν. οὐδὲ προχῆρον δέ τι προχῆρον, τὴν
καλλιθεαν. οὐδὲ, καὶ μη πέρις τοῦ αὐτοῦ, δημά-
πέρις τοῦ δὲ λόγους διὰ παραβάλλειν ἔται περὶ
προχῆρον, δοκεῖ μηνύειν ἀρετῶν. ὅλως δέ, τὴν
κατανώμην ἀπαστροφήν λέγεισι, οὐδὲν αὐξήσεις
ἄδιτηθειστος δράσης οὐδὲν αὐτομάτηκεις. τὰς γαρ
πλέξεις ὁμελοτυψίαν αἱ λαμβάνονται. ὡς τε
λοιωθή, μέγαθος πολυπλεῖναι καὶ καλλίσθηται. τὰ
δὲ παραδείγματα, τοῖς συμβουλοῦσιοῖς· ἐπί-
γαρ τὴν προγενότωμ, τὰ μέλοντα κατα-
ματανόμενοι, καρίνομεν. τὰ δὲ αὐτομήματα,
τοῖς σικανοῖς· αἴτιοι δέ τοι ἀκριβεῖται δέ-
χεται διαγένεσθαι, μάλιστα Διὰ τὸ ἀσφέσ. Εἴκ-
ονται μὲν οὖν οἱ ἔται αἱνοὶ καὶ οἱ τόποι λέγενται
ζεσθήματα, καὶ πέρις τοῖα διὰ βλέψαντας
ἔταινειν οὐ μίγδη, καὶ ἐπί πιναρ τὰ ἔγκαμα
γίνεται. Στὸ δὲ θηρίον, πινάτης δέ τοι. ἐργαλεῖας τούτων,
τὰ σταύτηα τοῦ συλλογισμούς, ἔχομενοι ἄρ-

ΠΕΡΙ ΔΙ-
ΤΟΣ ἐπὶ τὴν σταύτην θείαν. Γροὶ δὲ τῷ ΙΑ-
ΚΑΝΙΚΟΥ ΤΗΓΟΣΙΧΣ καὶ ἀρλαγίχσ, ἐπί πιναρ καὶ φοίων
ΕΙΔΟΙΣ. διὸ ποιεῖνται τοῦ συλλογισμούς, ἔχομενοι ἄρ-

ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Α. §ι

Εῇ λέγεται. Δῆ μὴ λαβέσθη τείχα· εἴ μὲν πίνωμεν τείχα σκε-
καὶ τῶν πορφύρων ἀδικοῦσι· δῆ μὲν τέρος δὲ, πᾶς πήρος εἴ-
ασθεὶς στακτοί μένοι τείχοι δέ, τὸν φύτευε καὶ πάς ταῦθα.

Ἐπειντας. Μοιεπαύμενοι οὖν δι' αδικεῖμ, λείψο-
μεν εἴησθε· δῆ μὲν τὸ αδικεῖμ, τὸ βλάπτειν εἴνεται· τοῦτο γάρ Αὐ-
τα παρὰ τῷ νόμῳ νόμος δῆ τούτον, οὐ μὲν εἰδος· δικεῖμ α-
δὲ, κενός. Λέπω δὲ τούτον οὐκέτι δέρειν, οὐδὲ δέρειν, ταλαντά,

μένοι ταστιθνόντας· πονοῦμεν δέ, οὐδὲ ἔγγραφά
παρὰ πάσην ὁμολογεῖν θεῖνειν. Εἰκόντας δὲ
τοιούτου στρατού, οὐδὲ εἰδότας καὶ μὴ αναπαλλόμενοι.
Οὐδὲ μὲν οὖν εἰκόντας, οὐ πάντα προαιρούμε-
νοι· οὐδὲ δὲ προαιρούμενοι, εἰκόντας καὶ εἰδότες
ἀπανταῖς οὐδὲν γεράθειν προαιρεῖται, αγνοεῖ. δῆ

αὶ δὲ προαιρούμενοι βλάπτειν, μὴ φαῦλα ποιῶν
ταχρά τῷ νόμῳ, οὐκέτι δέ τοι αἱρεσίαι· εἰτί
γεράθεις εἴχει τοι μελησεῖν, μὴ μίαν ἡ ταλεῖσσα, τοῦτο με-
ταδέλλει τούτον, οὐ μολθηροί τυγχάνοντος δέ τούτου, να τῷ με-
καὶ αἵμιοι εἰστρέψοι, οὐ μὲν ἀνελθεθέρηθε, ταῦτα θεριώδεια,

χρήματα· οὐδὲ λαστος, ταῦτα τέ τοι σώμα-
τος οὐδενάς· οὐδὲ μαλακές, ταῦτα τέ εὔθυμα·
οὐδὲ δειλός, ταῦτα τὸν κινδυνόντας, τὸν γειτονι-
δινοντας εἰπαταλιμπάνοντος δέλλει τῷ φόβον·
οὐδὲ οὐλέσιμος, δέλλει τοι μέλι· οὐδὲ δέξιος· τοι
ἔργων· οὐδὲ οὐλένικός, δέλλει νίκης· οὐδὲ πιρὸς,
δέλλει τοι μετρεῖσαν· οὐδὲ αἴφεωμ, δέλλει τὸ απατᾶσθαι
ταῦτα τὸ μήτερον καὶ αἴγαθόρ· οὐδὲ ἀναιχνητος,
οὐδὲ οὐλιγχείσαν οὐδέξιος· οὐμοίως δὲ καὶ τοῦτο αἴ-
λυσθαι εἴκεστος, ταῦτα τοι μετρεῖσαν· τοῦτο τοι μετρεῖσαν.

π. ii διηρεύεται

52 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

δηλατεῖ μὲν ζύπωμ, δῆλοι τὰ μὲν, εἰς τὴν
τοὺς τοῖς αρεταῖς εἰρημένωρ. τὰ δὲ ἐκ τῶν
τὰ πάντη ὄντη οὐδεὶς μέλει, ποιητὴν τὸν
τίνας πλεῖστον μὲν οὖν διελθόμεθα, πίνωμ ὅρε-
ζόμενοι, καὶ τοῖς φύσιοντες, ἐγχειρόμενοι, πε-
νεῖρ. δῆλοι γαρ, ὡς τοῦτο μὲν οὐτικροσών, π'-
σαι τοὺς τοῖς ζύπωμ ὑπάρχει, διὸ ἀνέδην φυε-
πέρομ, ὡμένοι πάντες, τὸν τολμούσιον ἀδι-
κοῦσι. τοῦτο δὲ ἀπρλοτομεῖται, τοῖς καὶ πόσαι
τίνθεται εἰς τούτων οὐχ υπάρχει. παντὸς δὲ πλεύσιον
νενειπάντα, τὰ μὲν, οὐ δι' αὐτοὺς· τὰ δὲ, δι' αὐτοὺς.
τὰ πρόστια τὴν μὲν οὖν μὴ δι' αὐτούς, τὰ μὲν, διὰ τούτων
πλεύσιοντα δὲ, τοῦτο δὲ, διὰ αὐτούς. τοῦτο δὲ διὰ αὐτούς,
τὰ μὲν βίᾳ· τὰ δὲ, φύσει. ᾧ περ πάντα διαστήνει
δι' αὐτούς πλεύσιον, τὰ μὲν, διὰ τούτων· τὰ δὲ,
φύσει· τὰ δὲ, βίᾳ. διαστήνει δι' αὐτούς, ὡμένοι, αἴ-
τοι, τὰ μὲν, δι' ἔνδος· τὰ δὲ, δι' ὄρεξιν. καὶ τὰ δὲ,
διὰ λογισμῶν ὄρεξιν· τὰ δὲ, δι' ἀλγήσισις.
Βούλησις. ἔστι δὲ ή βούλησις, μετὰ λόγουν ὄρεξις ἀγαθόν.

οὐδεὶς διὰ βούλεται, δηλατεῖ τὸν οἰκεῖον ἔνοιαι
αγαθόν. ἀλογοι διὰ ὄρεξιν, ὄργη. Καὶ διαδυμάτια.
Ως τὸ αὐτόν πάντα, διαστήνει πάντα, δι' αὐτούς
εἰπάται αὐτούς τούτων, διὰ βίᾳ, διὰ φύσει, δι' ἔνδος,
Καὶ τὸν διὰ λογισμὸν, διὰ θυμόν, διὰ ἀδιανυμάτια. τὸ
πρᾶξις. δὲ προσδιαιρεῖται οὐδεῖς ή λικίας, ή ἔξις, ή δηλα-
τητα πρᾶξις, πρᾶξις, τοῦτο διὰ τοῦτο. εἰ γάρ συμ-
βεβήκει τοῖς νεοῖς ὄργιλοις ἔνοιαι ή ἀδιανυμά-
τια.

54 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

τὰ ἄκρα τῷ Σωτ. Εἴσι δὲ ἄκρα πάχης μὲν τὰ βιωτὰ γιγνό-
πιχτικά, ὅφερον τε αἵπατα σύστημα, οὐ μὴ εἰπαίτην

γίνεται· καὶ μητέ αἰσθητον, μηδὲ ὡς ἀντίθετον, μηδὲ
πεπταχυμένως. Δῆλοι δὲ ἐκ τῶν οἰκουμονῶν τῆς

φύσις.

τύχης, τοὺς δέ βιωτούς φύσει δέ, οὐσιῇ τε αἵπατα
αὐτοῖς, καὶ πεπταχυμένως· ἢ γαρ αἴσθητον, μηδὲ
ποτελὸν ὡσαύτως ἀντίθετον. τὰ πάντα φύσις,
φύσις δὲ ἀντίθετον, τούτορον οὐταὶ φύσις,

βίαια.

τούτη μὲν αἱ τοῦ βιουταῖς. Βία δέ, οὐσιῇ πάντα
ἀντίθετον, τούτη λογισμοὺς γίνεται, μηδὲ αὐτῶν
τοῦ πραγμάτων. Εἴ τοι δέ, οὐσιῇ σχήματι πολ-
λάκις πεποιηκέναι τοιούτοις. Διὰ λογισμὸν δέ,
τὰ δυνατά συμφέροντα ἐκ τοῦ εἰρημένου μάγα-
θεών, μηδὲ πέλθετο, μηδὲ πέλθετο πέλθετο, οὐταν δέ
το συμφέροντα πράγματα εἴναι γαρ καὶ οἱ αἰνό-
λαστοι συμφέροντα πράγματα, διὸ οὐ σχήματα

διὰ φυ-
μέρην πρά-
γμάτων.

διὰ ἀντί-
θυμίαν.

συμφέροντα πράγματα διὸ οὐδενί. Διὰ δυνάμερον δέ καὶ
οὐργίων, τὰ περιφρενικά. Διαφέρει δέ πμωρίζει καὶ
κέλασις· μὲν δὲ πόλασις, τὸ πάρχοντα οὐ εἰ-
καστική ἐπιμαρεία, τὸ προιωτός, ἵνα πληρεω-
θῇ. τούτη μὲν οὖν θέτει τὸ οὐργόν, δῆλον ἔσαι,
εἰ τοῖς τούτοις τοῖς παθῶντας. Διὰ ἀντίθετον δέ
πράγματα, οὐσιῇ φάνεται οὐδέποτε. Εἴ τοι δέ, οὐ τοῦ
ζωής τοῦτο τὸ έθιστόν εἰ τοῖς οὐδέποτε ποτελάτα τοῖς
τοῖς φύσει μηδὲ μηδὲ ποτελάτα τοῖς οὐδέποτε
προιωτός. οὐ πεποιηθόντες τοῖς φύσει μηδὲ ποτελάτα τοῖς
πράγματα τοῖς φύσει μηδὲ ποτελάτα τοῖς φύσει μηδὲ ποτελάτα τοῖς

φανόμενος

φαινόμενα ἀγαθά· ἡ ήδεα, ἢ φαινόμενα ήδεα.
 ἐπεὶ δ' ὅσα δι' αὐτῶν ἔκοντας πράττουσιν, όχι
 ἔκοντας δ' ὅσα μὴ δι' αὐτῶν, πάντας αὖτις εἴησαν
 ἔκοντες πράττοντες, ἀγαθά· ἡ φαινόμενα ἀγα-
 θά, ἢ ήδεα ἢ φαινόμενα ήδεα. πίθημι δέ, @ τὰ
 τὴν ικανῶν, ἡ φαινόμενών ικανῶν ἀπαλλαγή.
 Ή αὐτὸν μείζον Θ., ἐλάττονος μετάληψιν αὐτοῖς
 ἀγαθοῖς· αἱρετὰ γαρ πας δέ. @ τὰ τὴν λυ-
 πηρῶν, ἡ φαινόμενών άπαλλαγή, ἢ μετάλη-
 ψιν αὐτὸν μεταξύων ἐλαττόνων ὥσπερ ταῦτα νῆσοιν.
 ληπθέον αρέτη τὰ συμφέροντα καὶ τὰ ή-
 δεα, πόσα @ φίλα. πόσα μὲν οὖν τοῦ συμφέ-
 ροντος, αὐτοῖς συμβουλεύοντος εἴρηται πλέ-
 τορον· πόρι δὲ τὰ ήδε Θ., εἴπωμεν ταῦτα. διὸ οὐ νο-
 μίζειν, οὐδενὸς εἴναι τοῦ ὄρους, αὐτὸς πόρι εί-
 οντος μή τε αἰρετεῖν, μή τε αἰσθεῖν. γέρω-
 νείσθω δ' ήδειν εἴναι τὰ ήδονῶν, κίνησίν πνα ήδονή,
 Φυχῆς, ή πατάσασιν ἀθρόαν, @ αἰσθητὰ εἰς
 τὰ οὐ πάρεργαν φύσιν· λύτρων δὲ, ποιητίοι.
 Εἰ δέ δέιν ήδονὴ ποιούμενη, ηλονότε καὶ ήδεα.
 δέ, ποιητικὸν τὸ εἴρημένης διαθέσεως· ποιεῖ
 φθαρτικὸν, ή τὸ οὐανίας πατασάσασις φοιτη-
 κόν, λυπηρόν. οὐανίας οὖν ήδε εἴναι, τὸ περιε-
 ταί φύσιν ιείμεις ὡς ἀδιποφλυτέοντα, μάλιστα,
 ὅταν αἰπειληφότας ή τὰ έατῶν φύσιν τὰ πα-
 τά αὐτῶν γινόμενα, καὶ τὰ ἔθη, καὶ γαρ δι ει-
 διομένον, ὥστε πεφυκός ήδη γίγνεται. οὐδοιοι
 γαρ ποιούσθαι φύσει· εγγὺς γαρ ποιούσθαι λάκις,

ἘΠΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
πᾶς αἰτία ἔστι δ' ἡ μὲν φύσις, πᾶς αἰτία δὲ ἐθος,
πᾶς τολμαίας. Οὐ μηδὲ βίαιον δέ, παρατητικόν φύσιν
γαρ ἡ βία διὸ αἱ ἀνάγκαι, λυπηρόν καὶ σφεδων
εἴρηται, γὰν γαρ ἀναγκαῖον περιγράψαντας
ἔφυτας δὲ ἀδιμελεῖας, οὐ ταῖς αἰσθήσεσι, καὶ
ταῖς ψυχήσις, λυπηράς ἀναγκαῖαν τῇ βίᾳ
παῦτα, αὖτις μὴ ἐθισθώσιν. οὗτος δέ τοι εἶται
ἡδὺ. τὰ δὲ στατικά, ἀδέσποτα διότι αἱ ἀπειθυμίαι, καὶ
αἱ ἀπειθίαι, τῷ αἱ ἀμέλειαι, Σάτια παθεῖσαι, οὐτε
ἀναποτασσεῖσι, καὶ μηδὲν πάντας, τοῦ ἀδέσποτου, πλέον
ἀνάγκης, ζύτωται. καὶ αὖτις ἡ ἀδιθυμία ἐνη,
ἄποτεν ἡδύτης τῇ ἀδιθυμίᾳ, τῷ ἀδέσποτῳ δὲ εξεξι,
τῆς δὲ ἀδιθυμίας αἱ μὲν, ἀλλαζούσαις δέ,
μηδὲ λεῖται. λέγω δέ αἱ λόγους μὲν, ὅστις μὴ ἐπι-
τούσῃ σολλαμβάνειν τὴν ἀδιθυμίαν οὐ σίδε
ζειώται, ὅτε λείπονται ἄνται φύσειν ἀπειθεῖσαι
οἵτινες τῶν μαζεύποροι θεοί, οὐτε τοῖς φοβήσι,
ἀδιθυμία, καὶ αἱ πορίται γενετέ, καὶ πορίται
ἀφροδίσια, καὶ ὁλόφρες τὰ αἴπερ, καὶ πορίται σο-
ματικά, καὶ αἴσια, καὶ ἀνοικτά, καὶ ὄμνυματα λόγου
δέ, ὅσα ἐπι πειθένται ἀδιθυμίας τολμαίας ήτο
καὶ ιδαῖσαδαι καὶ ιππισαδαι ἀδιθυμίαν,
αἴσιας τοις καὶ πειθέντοις. Εἴπει δέ δια τὸ ἡ-
δεῖδαι εὐτελεῖς αἴσιαν θεάτρον παίδων δέ
φαντασία, διτίναι αἴσιασίς Σάτια φαντασίας, καὶ δέ με-
μνημένως οὐτε διτίναι αἴσια φαν-
τασίας Σάτια, οὐ μέμνηται δέ εἰπίζει. εἰ δέ σπουδα,

μηλον

μῆλοις ὅτε καὶ οὐδοναι μάλα μερινημένοις καὶ
ἐλπίζοισι· ἐπείπερ @ αἴσθοντος. ὡς τ' ἀνάπτη
πάντα τὰ ήδε, οὐ δὲ αἰδένεσθαι ἔντοντα πα- Ηδέων
ρόντα, οὐ τῷ μερινημένῳ γεγενημένᾳ, οὐ τῷ τείας.
ἐλπίζει μέλοντα. αἰδένονται μὲν γαρ, τὰ
παρόντα μέρινηνται δέ, τὰ γεγενημένα· ἐλπί-
ζουσι δέ, τὰ μέλλοντα. τὰ μὲν οὖν μνημανθ- α
τὰ, ήδεα δέ τι μ, οὐ μόνοις οσα οὐ τῷ παρόντε, οὐτε
ταρπῖ, ήδεα δέ τι μ, ἀλλὰ ἔντα, καὶ οὐκ ήδεα, ἀμ
ὴ νῦν δροῖ παλέμι καὶ ἀγαθόμ δι μηδὲ δῆδρο. οὐδεν
μή δῆδρο εἴρηται, άλλ' ήδύπε σωθεῖται. μεμνη-
θαισινομ. @, μετὰ γαρ πατει αλγεσι τῷ
πατει αὐτῷ μνημένῳ, δέ οις παλλὰ πάλιοι @
παλλὰ ἀέροι. πούζε δ' αἵ πορ, οὐ ήδυ @ πο μή
ἐχειρ βακούσ. ταὶ δ' οἱ ἐλπίδι, οσα παρόντα β'
η διφρεμένειρ οὐ φελεῖρ φαίνεται μεγάλα, οὐ
άνθη λύπης φελεῖρ. οὐδέ τοις παρόντας
οὐ φρεμέναι, καὶ ἐλπίζονταις καὶ μερινημένοις,
ώς ἀδιποθαλύδιο καὶ η ὄργιζεσθαι ήδυ οὐ-
περ οὐ μηρῳ @ εἰσινοσ παθείσιν θυμον, οὐσ
πεπαλὺ ηλυκίωρ μέλιτ @ παταλβομένοιο.
οὐδεις γαρ οὐργίζεται τῷ ἀδυνάτῳ φανωμέ-
νῳ ομφειας τυχεῖρ. οὐδὲ τοῖς παλὺ ήπειρ αὐ-
τοῖς τῇ διωάμει, οὐκ δργίζονται, οὐ δῆδρο. καὶ
αἱ ταῖς πατείσαις ἀδιδυμάσ, αἰσθανθεῖ οις
ηδονή οὐ γαρ μερινημένοι, ως ἔτυχορ, οὐ ἐλπί-
ζοντος, ως τὸ ξένονται, χαίρουσι οις ηδονιῶ.
οὐ δι τοις παρετοις εχόμενοι @ μήταις,

58 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

καὶ μεμημένοι ὡς ἐποιοῦσι τὸ πᾶν
δαιμόνιον· καὶ οἱ ἐρῶντες διαλεχόμενοι ἐ^γ
γέροντες @ ποιοῦτες αὐτοὺς ποιεῖτε ἐρω-
μένους, χαίροντες. οὐτέ πάσι γαρ ζεῖς γεινόμενοι
μεμημένοι, δι' αἰδίνεσθαι οἴονται τὰ δρῶ-
μενούς· καὶ αρχὴ ἐρωτος γίνεται αὕτη πᾶσι,
ὅταν μή μόνον ταχρόντος χαίρονται, δλαγά καὶ
ἀρχόντος μεμημένοι, ἐρεμοι. διὸ καὶ ὅταν λυ-
πηρὸς θύμται δι' μή παρέναι. καὶ οὐ ζεῖς
πού θεοὶ καὶ θρήνοις ἐγγίνεται πις ήδονή· οὐ μὲν
νολύπη, τοσὲν ἂν μή παρχειν· ήδονή δὲ, οὐ τελε^γ
μεμημένης @ ὁραμ πως ἐμένοις, @ αὖτε περιήε,
καὶ οἱ Θεοί. διὸ καὶ ζείται εἴρηται, οὐ σφάτο,
ζεῖσι δὲ πᾶσιν ἐφίμοροι ὄρθροι ζείσι. καὶ τὸ οὐ-
μεροῦθεν, ήδονοῦν δι' μή τυγχάνειν, λυπη-
ρόροι ζεῖσιν τυγχάνειν, ήδον. οἱ δὲ δρεγυλόμενοι,
λυπωμάται ἀντιπρόβληταις, μή τι μερός μενοι·
ἐλπίζοντες δὲ, χαίροντες. καὶ δι' νησῆς, ήδον, οὐ
μόνον ζεῖς φλονίκοις, δλαγά καὶ πᾶσι φαντα-
σίᾳ γαρ οὐ προχθές γίνεται, οὐ πάντες ἐπιστρέψη-
νται θυμίαν, ή θέμα, ή μάλλον. ἐπεὶ δὲ τὸ νη-
σῖσμα, ήδον, ἀναγνη @ τὰς παιδιὰς ήδειας οὐτοί,
τὰς μαχητιὰς καὶ αὐλητιὰς καὶ δριστιὰς,
(φλλάκις δὲ αὐτοῖς γίνεται δι' νησῆς) Σ
αρρωγαλίστεις, καὶ σφαείστεις, καὶ κυθίας,
καὶ πετείας· καὶ τούτη τὰς ἐπευνδασμένας ἐ^γ
παιδιάς, ομοίως· αἱ μὲν δὲ ήδεια γίγνονται,
ἄρτις οὐσιώδης· αἱ δὲ διδύτης ήδεια, δι' ημήν-

γία,

γία, καὶ πᾶσα θηροῦντά. ὅπου τὸ ἄμυλλα, εἴ-
πεῖν τὰ καὶ νίνη δέι. Μήτοκαὶ μηδενική, καὶ οὐ
θρίπτη, οὐδὲντας εἰς θιομέλοις ηγεμαντίνοις.
© Καὶ μὲν τὸ θύμοντας τὴν οὐδέτωρ, οὐδὲ τὸ γίγνε-
θεν φαντασίαν ἐκάστῳ, οὐδὲ τοιόντες © παυ-
σαντα. καὶ μᾶλλον ὅταν φῶσις, οὐδὲ στατεί-
αληθεύεται. Τοιόντοι δὲ οἱ ἔγγυοι, μᾶλλον τὴν
πρέξω. © οἱ Λιβυκῆς, Σοί γνώσειμοι, © οἱ θ-
λίται, τὴν ἀφεδρήν καὶ οἱ ὄντες, τὴν μελόν-
ταρ καὶ οἱ φρόνιμοι, ἀφρόνιμοι καὶ φλαλοί, ο-
λίσωρ. μᾶλλον τὸ έκκος αληθεύει τὸν εἰρη-
μένοις, τὴν σινατίωρ. ἐπειδὴ μὲν οὐς τολύνειται
Φρεοντα, ὁ πατέρας τοῦ θεοῦ Ιησούς, οὐδὲ μέλει
τὸ πούτωρ Καμῆς τὸ δόξης, αὐτὸς γε τὸ δόξης
χάρει. δηλαὶ πορτοὶ δύνονται. καὶ οὐ ωλος, τὴν
άνθεωρ· τό, πε γαρ φιλέμη, οὐδὲν οὐδεῖς γαρ φι-
λοιονος οὐκὶ χαίρων οἴνω. © Βι οὐλέθει, οὐδέν.
Φαντασίαν καὶ οὐταντας τοιόντες οὐ παρέχει αὐ-
τῷ, βι οὐγαθόρ εἶναι, οὐ πάντες οὐδιέντων μον-
σιρ οἱ αἰδηθούμενοι. ή δὲ οὐλέθει, αὐγαπέ-
θει, ζει αὐτὸρ δὲ αὐτόρ. καὶ τὸ θυμαλέ-
θει, οὐδὲν δὲ αὐτὸς τὸ Καμάθει. καὶ τὸ πολα-
κιθεθει, καὶ οὐ πόλαξι, οὐδέν: Φαντόμενοι γαρ
θαυματεῖς καὶ Φαντόμενοι φιλοί, οὐ πόλαξι κόλαξι.
δέι. καὶ τό, παυτά περιει πολλάκις, οὐδέν· τό
ντοι Λιβυκῆς, οὐδὲν ήμ. καὶ τό μεταβάλλει, οὐδέν·
εἰς φύσιν γαρ γίνεται μεταβάλλειν· τό γαρ
αὐτός αὐτός, οὐ παρβολῶ φιει τὸ θυμετώμης εἴξε-

60 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

ως. ὅτινείρηται, μεταβολὴ πάντως, γλυκύ.
 Διὰ τόπου ταφή καὶ τὸ σῆμα χρόνου, οὐδέποτε, καὶ
 ἀνθρώπων καὶ πλεύρατα μεταβολὴ ταφὴ ἐκ
 τοῦ παρόντος δέσποιν. ἀμαρτία δὲ καὶ αἰώνια, τα
 δέ τοῦ χρόνου. καὶ διὰ μανθάνειν καὶ τὸ θω-
 μάζειν, οὐδὲν ὡς ἀδιπολύτερον ἢ γειτονεῖ των
 θωματῶν, ἀδιπολύτερον μαθεῖν δέσποιν· ὡς περ
 θωματῶν, ἀδιπολύτερον μαθεῖν δέσποιν· τὸ
 εἰς τὸ κτήνειρ φύσιμη καθίσασθαι. καὶ τὸ διὸ τοιοῦτο
 καὶ τὸ διὸ πάραφεν, τὴν οὐδέων· τὸ διὸ διὸ πά-
 ραφεν, τυγχάνειν δέσποιν ὡρὴν ἀδιπολύτερον· τὸ δὲ διὸ
 πιεῖν, ἔχειν @ ὑπόρεχειν, ὡρὴν φοτορέων ε-
 φίσται. διὰ δὲ τὸ οὐδὲν εἶναι τὸ διὸ τοιοῦτο,
 ἐπανορθοῦμεν, οὐδὲν τοῖς αἰνθρώποις δέσποιν τοῦ τολμή-
 σιον, καὶ τὸ τὰ ἐλάφην ἀδιπελεῖν. ἐπειδὲ δὲ τὸ
 μανθάνειν περ οὐδὲν, καὶ τὸ θωμάζειν, καὶ τὸ
 γειωτα, ανάγκην οὐδέποτε εἶναι, τὸ περ μεμιμημένον,
 ὡς τοεργαζομένη καὶ αὖθελαντοσία @ δρι-
 Σική, καὶ πάρη ὁ ἄρη ὡμεμιμημένον. @ ἔαρη μή
 ή οὐδέν, οὐδὲ μύμημα· οὐ ταφὴ ἀδιπούτων χαίρει,
 διηγέρει συλλογισμός δέσποιν, δέσποιν ἐκεῖνο, ὡς πε-
 μανθάνειν οὐδὲν συμβαίνει. καὶ αἱ παντεπειαι,
 καὶ τὸ ταφὰ μικρόρηπτα εἰς τὴν κινδυ-
 νωμ. πάντα ταφὴ θωματά ταῦτα. καὶ ἐπειδὲ
 οὐταφένται φύσιμη οὐδὲν, οὐταφένται φύσιμη
 δημήλοις δέσποιν, ἀπανταφένται οὐγγενεῖ @ ὅμεια,
 οὐδέα, ὡς ἀδιπολύτερον ἢ αὖθρωπος, αὖθρωπος· η
 ἵππος, ἵππων· η νέος, νέφ. ὅθινει αἱ ταφοιμάτι-

ερνα.

ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Α. 61

εἴρηντοι. ως ἡλιξ, ἡλιποτέρη καὶ ως ἀστή τῷ
όμοιώθιλορ, τὸ ὄμοιορ καὶ ἐγνώσει δὲ θῆρ,
θῆρα. καὶ ἀεὶ ιολεῖος, παρὰ ιολεῖορ. καὶ ὅσα
δύλια γίγαιτα. ἐπεὶ δὲ τὸ ὄμοιορ καὶ συγγενεῖς,
ἥδιν ἔσω τῷ ἀπαντα, μάλιστα δὲ αὐτὸς πλούτος ἔσω-
χεις ἐνεργειας οὕτως τε πονθεῖσι, ἀνάγκη πάντας
φιλάσσους εἶναι. ἢ μᾶλλον ἡ ἡπειροπάντα πε-
τα γίγαιτα ὑπάρχει πλούτος αὐτῷ μάλιστα. ἐπεὶ
δὲ φιλαργοὶ πάντας, καὶ τὰ αὐτῆς ἀνάγκης
ἥδεα εἶναι πᾶσιν οἷς δρῦα, λόγος. διὸ φιλε-
κόλακες ως ἀδιποτολί, καὶ φιλοράσαι, @
φιλέζειν, @ φιλέπεινοι αὐτῆς γυναι δρῦα, τὸ
πένινα. καὶ τὸ πατέληπτὸν ἀδιπελεῖται, ήδιν αὐ-
τῆς γαρ δρῦσιν ἡ θηγίγνεται. καὶ ἐπεὶ τὸ αρ-
χικόρι, η φρονεῖμ. ἐξη δὲ οὐ φίλα, φιλῶται σοφία.
@ θωματῶν ἀδιτάμην. ἐπεὶ δὲ ἐπεὶ φιλέτι-
μοι, ως ἀδιπολύ, ἀνάπτη καὶ τὸ ἀδιτάμην
τοῖς τόλασι, ήδιν εἶναι. καὶ οὐ φιλέλησος φι-
κεῖ εἶναι αὐτὸς αὐτός, εἰποῦ θα μιατείβειν ὁ-
στερεός Εὐεπίθης φιστί, καὶ ἀδιπέτετ τὸ ἐπείγε-
ται, νέμαρι εἴσισθις ήμορέας άλεστορ μορφό,
ην αὐτὸς αὐτῷ τυγχάνη, βέλπισος οὖμ. ομοιώσ
δὲ καὶ, ἐπεὶ η παιδιά την ἀδέωμ, καὶ πᾶσαι
ἀνεστις, καὶ οὐχέλως την ἀδέωμ, ανάπτη δὲ καὶ
τὰ γελοῖα ἀδέα εἶναι, καὶ ἀνθρώπους @ λό-
γους καὶ δρῦα. ηώεισαι δὲ τοὺς γελοίωμ χω-
εις οὐτοῖς ποιητικῆς. ποιεὶ μὲν οὖμ ἀδέωμ,
εἴρηθα

ετερότοτε τέχνης

ειρήθω ταῦτα. ταὶ δὲ λυπηρά. ἐκ τῆς σφανδάλων
ζύπτοις. φανθρά. οὐ μὲν οὖν ἔνειχε ἀδικίαν,
ποτὲ δέ τι πάσι δὲ ἔχοισι. καὶ Κύνας. λέγει μὲν
νῦν. αὐτὸι μὲν οὖν ὅταν οἱ οὐτεις δικαστοὶ ἔτιν
τὸ πέρι γυμνα περιτίθενται. καὶ ἔως τοῖς δικαστοῖς.
εἴπερ ἂρ λαθεῖρ περιέχειτες· μὴ λαθέντες. μηδ
δικαστοὶ μὲν οὖν ὅταν μὲν δὲν ἐλάττα τὰ
ζημίαν ἔνους τὸ περιθών εἰσι. οὐδὲν οὐδὲν
δικαστοὶ. ωῖα μὲν οὖν δικαστὰ φαίνεται. καὶ
τοῖς αἰδίωσται. οὐ τοῖς ὑπόδροις ἐνθάσται. ποι-
τὰ δὲ τὴν μορφὴν τὸ ἐνθάσιον ταῦτα πάντα.
αὐτοὶ δὲ οἱ οὐτεις δικαστοὶ ἔνοιαι μάλιστα. αὐτοὶ δὲ
μοι αἰδίκαιοι. οἱ εἰπεῖρ δικαστοί. οἱ περι-
τίθεντοι. καὶ οἱ ἐμπειροὶ δολαρῶν αἰτιῶν. οἱ ἐαν-
τολοὶ φίλοι ὡστε. καὶ ἐαντολούστοι. καὶ μά-
λιστα δὲ. αὐτοὶ δὲ σὺν οὐ τοῖς εἰρημένοις. οἱ οὐ-
ται δικαστοὶ. εἰ δὲ μὴ. καὶ ύπορεχούσι τοιού-
τοι εἰσι φίλοι. οὐ πάρεσται. οὐδὲν γαρ
ταῦτα δικαστοὶ. οἱ περιτίθεντοι. οἱ μὲν οὐρ-
ταὶ μὲν δικαστοὶ. καὶ ἐν φίλοι ὡστοῖς
αἰδίκευμένοις. οἱ τοῖς ιριταῖς. οἱ μὲν δὲ φίλοι.
αἴφυλακτοί περιτίθεντο αἰδίκαιοι. καὶ περι-
ταλάπησται. περιτίθεντο οἱ περιτίθεντοι.
καὶ χαείζονται οἱ περιτίθεντοι. οἱ μὲν ιρι-
ταῖς. οἱ φίλοι. οἱ μηροῖς. ζημιούστοι. λαθεπικοὶ. δέ
έστι μηροῖς. οὐτοὶ οὐτοὶ ζημιούστοι. οὐτοὶ αἰδε-
ντοι. οὐτοὶ οὐτοὶ ζημιούστοι. οὐτοὶ αἰδεντοι.
οὐτοὶ οὐτοὶ ζημιούστοι. οὐτοὶ αἰδεντοι.

λαθεπι-
κοί.

μεῖς, ἀφύλακτα δὲ τὸ μηδένα οἴεσθαι. @
 τὰ τηλικῶτα Στοιχάτα, αἱ μὴ δὲ εἰς, ἀφύ-
 λακταὶ πᾶντα πάντας γαρ τὰ εἰωθό-
 τα, ὥσπερ ἀργυρίκηματα, φυλαττένται καὶ τὰ
 ἀστικήματα. οὐδὲ μηδεὶς πω ἡρέωσθοι, οὐδεὶς
 δύλαβεται. καὶ οἵς μηδεὶς ἐλθεὼς οὐδὲν
 οἱ μὲν γαρ, οἵντις λίσται, διὰ τὸ μὴ φυλατ-
 πεσθαι. οἱ δὲ, λατθάνουσι τε, δέ τὸ μὴ δοκεῖν ἀν-
 ὑδικεῖν θεοὺς φυλαττούσις, καὶ διὰ τὸ ἀρ-
 λογίαν ἔχειν, οὐδὲν δὲν ἀδικείνεται. καὶ οἵς
 ὑπὲρ χρυσούς, οὐδὲν τρίπος, οὐδὲ πόσις, οὐδὲ ποιε-
 σις. καὶ οἵς μὴ λαθούσιμοι, οὐδὲ σίωσις
 σίνης, οὐδὲν αἰσθολή χρόνιος, οὐδὲ διαφθοράς ηριθή.
 καὶ οἵς οὐαὶ χέντις ζημία, οὐδὲ σίωσις τὸ ἐπίση-
 ως, οὐδὲν αἰσθολή χρόνιος, οὐδὲν αἰσθρίαν μηδὲν ἔξει,
 οὐδὲν ἀρλέσται. καὶ οἵς τὰ μὲν ιορδικά δρά, οὐδὲ-
 μεχάλαι, οὐδὲν έγγρυς· αἱ δὲ ζημίαι, οὐδὲν ραλλί, οὐδὲ-
 Φανεῖς, οὐδὲν πόρρω. καὶ φῆμι δεῖ ζημφορίαν τῇ
 ὥφελεια· οὐδὲν δεκαὶ ἔχειν τυραννίς. καὶ οἵς
 τὰ μὲν ἀστικήματα, λίμηματα· αἱ δὲ ζημίαι,
 οὐδὲν μένορ. καὶ οἵς τονναντίον, τὰ μὲν ἀστι-
 κήματα εἰς ἐπανόρη θνατα, οὗτοι εἰσι σωέβη ἄμφοι
 ζημφοράδαι οὐπρὶ πατρός οὐδὲν μηδέσ, ὥσπερ
 ζηλώνται δὲ ζημίαι, ὡς χρήματα, οὐδὲν φυγή, οὐδὲ
 ζητεῖται ζημφότεροι πᾶντες οὐδὲν οὐδὲν ζημφο-
 τρόπως οὐδὲν τούτων, οὐδὲν οὐδὲν ζημίαι, διλός οὐδὲν
 ζηλώνται ζημφότεροι. καὶ οἱ θαλάκις οὐδὲν λελιθό-
 τες, οὐδὲν ζημφοράδαι. καὶ οἱ θαλάκις ἀρ-

πετυχηκότθεν· εἰσὶ γαρ πνεύματα οὐδὲ τις Ζεύς·
Ζεὺς, ὁ πάτερ· Οὐδὲ τις φολεμυκοῖς· Εἴδεν αὐταῖς·
Ζεύς τε· καὶ οἱ σὺν αὐτῷ παρχρῆματα· Καὶ τὸν διάφορον·
Λυπητέορ, υἱοφόρον· Καὶ τὸ κέρθος· Ηδὲ ζημία, υἱε-

Αἰγασία ἐρώτε ἀνράτεις. Ζιούζι εἶται δὲ ἀνράσιχ.
ωδή πάντα, ὅσωρ ὁρέγονται. καὶ οἵς ἀμπτού-
νατίοι, τὸ μὲν λυπηρὸν ἡδηνὴ ζημία· τὸ δὲ
ἴδιον καὶ ἀφέλιμον, νῦν δρα καὶ χρονιώτ δρα. οὐ
γαρ ἐγνράτεις καὶ φρεσιμώτ δροι, τοιωτα
σιώκενοι. καὶ οἵς ἀμπτερός διὰ τύχην δέ-
ξεν τέχνην, οὐδὲ ἀνάπτειν, οὐδὲ φύσιμην δέ
θεος. Οὐδέποτε αὔμαρτειμ, δηλαὶ μηδὲπικάρ. καὶ οἵς
ἀμπτερός τε ἀδικιώτερον τυχεῖμ. καὶ οὐδὲ
ἄστικάς δέ εἴσιν αὔδεεις· οὐδὲ αἱσταγκαίου,
ωτερός οἱ πέντε διστοις· οὐδὲ αἱσταγκαίου,
ωτερός οἱ πέντε διστοις, οὐδὲ αἱσταγκαίου,

ποι' οὐς δύτας ἔχοντες, ἀδικηθεοῦσι. Αἱ δικοῦσι δὲ
καὶ πῶς τὸν Ζεὺσον, καὶ τὰ ποιῶντα τὸν ἔργοντας, ὡς
ἔχοντας αὐτοῖς σφέσι, οὐ εἰς τὰ ἀναγκαῖα, οὐ εἰς ὑπέρο-
ἀδικουσι. χιλίῳ εἰς ἀρχὴν αστοῖμ. καὶ τὸν πόρρω καὶ τὸν
ἐγγύς· τὴν μὲν γαρ, οὐ λῆψις ταχεῖα· τὴν δὲ,
οὐ περιφερία βραδεῖα· διὸ, οὐ συλλόγησι τὸν καρ-
χηδονίους. καὶ τὸν μή βλαβεῖσι μή δὲ φυλα-
κίνους, διλαμπτικούς· ἐάσθιον γαρ πάντας
λαθεῖμ. καὶ τὸν φαῦλον μεντητας· ἀδιμελούς
εἰ, τὸν ἐπεξελθεῖ μ. καὶ τὸν αὐτοῦ μεταλλεύς.

ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Α. 65

ταχρικοί πάντες καὶ δρόμοις. καὶ τοὺς ἐνδι-
φλῶποι αἰδίνητας, καὶ μὴ ἐπεξελθόντας,
ώς ὄντας οὐταὶ τὰ παροιμίαι, τούτους μυ-
στῷρι λέγειν. καὶ οὗτοι μηδὲ φάτε, @ οὓς φλάκις
ἀμφότεροι ταχρικοί πάντες μὲν, ως οὐδὲ φά-
τε οἱ δὲ, αἵσι οὐκ ἀμὲν. καὶ τὸν θεατὴν με-
νούσιν, οὐδεὶς αἴσια βόλους οὐδὲ γεινότει ταχρι-,
ομέντων φοβούμενοι τὸν ιριτάς, οὐπε διώκε-
ται τοιίδειρις οἱ μεσούμενοι καὶ φονέμε-
νοι εἰσι. καὶ πρότεροι οὓς ἔχοντες πρόφασιν, οὐ πρό-
σονται, οὐτοῦ, οὐ φλάκας οὐδεὶς αἴσια βόληται οὐ-
καὶ μελιζεύται, οὐτοῦ οὐδεὶς προστένονται οὐρ-
ηδονται. ὁστερεὶ ταχρικοῖς παροιμίαις, προφάσεως
δέεται μένονται οὐκενεία καὶ τὸν ἐκθέουσαν @ τὸν
φίλον τὸν μὲν ταχρικοῖς πάντας δὲ, οὐδέν. καὶ τὸν
ἀφίλονται, καὶ τὸν μὴ διενούσαν τοῦτον οὐ πλάξαι-
νει, οὐκ ἐγχειρίσοις ἐπιτέλαι, οὐταλάθησον-
ται, οὐδὲ προσάνοισι. καὶ εἰς μὴ λυσιπελεῖ
δικτείβειρι ἀδιπηρούσιν, οὐ δίκιω, οὐ ἐκποιεῖ-
σι, οἱ ξένοι καὶ αὐτούργοι οὐδὲ μικρῷ πε ταχρι-
κιαλύνονται, οὐρανοῖς οἱ γεινότει οὐτατακών-
ται. καὶ τὸν φλάκα οὐδινητας, οὐ ποικιτα οἵα
αἰδίνονται. ἐγγὺς ταχρικοῖς δοκεῖ, γεινότει οὐδι-
νετούσιναι, διταν οἱ γεινότειρι αἰδίνηται οἱς, οἱ οἱ
εἰδέσθαι καὶ αὐτοὺς αἰδίνεται. λέγω δὲ δις εἰδέσθαι τοι
εἰδέσθαι οὐβείλημα, αἰκίσαι. καὶ τὸν οὐ περικ-
ηότας οὐκαὶς, οὐ βουληθέντας, οὐ βολομένος,
οὐδεὶς οὐδείντας. εἰχει γεινότεις καὶ τὸ οὐ οκ-
λέμ,

66 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
λός, καὶ ἐγγὺς δῆτο, τῷ μὴ ἀδικεῖν φαίνεται.
καὶ οἵτινες χαρισμένται, ἡ Θύλοις, ἡ Θωμαλο-
μήλοις, ἡ δράμηλοις, ἡ ηγρίοις, ἡ ὄλφης πλέο-
ντος λόγων αὐτοῖς· καὶ πλέοντος οὗτος θύλη, ἀδικεῖ εἰς
τυχεῖς. καὶ οἵτινες ἀριζοκλημότες ὁσιοί, καὶ
περιστατεχρημάτων· ὅτι κάλιππος ἐστι τὸ
τοῦτο δίωνα· καὶ γὰρ ποιῶντα, ἐγγὺς λούσι
ἀδικεῖν φαίνεται. καὶ τὸν υἱόν δηλωρ μέλλον-
τας, ἀριζοκλημότες, ὁσιοί, καὶ αὐτοῖς μέλλων, καὶ οἵτινες
δικαιογέντων, δικαιοσύνης τολλαί σκοτεια πεπτ-
τειρ, ὁσιοί, καὶ αὐτοῖς μέλλοντος μέλλων,
ὅτε παλαιότερος, δικαιομένοις, ὅπως δικαιογέντες
δικαιογέντες, δικαιομένοις, τοιοῦτα· καὶ
τοῦτο πάντες ἡ πολλοὶ^{τοιοῦτα}
ἀδικεῖν εἰώθασι· συγγνώμης γὰρ οἴονται τούτη-
ντα. καὶ τὰ ἔργα μαστίχας, τοιοῦτα
καὶ ταχὺν ἀναλίσκονται, ὅτι τὰ ἐμβάθυμα· ἡ τούτη
μεταβλητά, ἡ φύμασιν, ἡ χρώμασιν, ἡ ιράσε-
σιν· ἡ τοιοῦτα μαστίχας ἀφανίζουσι τὸ φροντίδειν· τοιοῦτα
δὲ τὰ διβάσαντα καὶ σὺ μηροῖς τοποῖς ἀ-
φανίζομενα· καὶ οἵτινες ἀδιάφορα οὐδὲ μοια τολ-
λαί περιπλέχεται· αὐτοῖς καὶ δόσα αἰχθύ-
νονται λέγειν οἱ ἀδικηθεντές· ὅτι γαμικῶς
δικαιογέντες, οὐδὲ εἰσαγόντες οὐδὲ ηγείταις. καὶ
δόσα φιλοθικέμενοι δέξεταις αὐτοῖς ἐπεξιώματοι
δέ ταπε μηρά, καὶ ἐφ οἵτινες συγγνώμη.

μηρά

μὲν οὖν ἔχοντες ἀδικητό, καὶ τοῖα, @ τοῖous,
 Σ διαπί, χειδὸν παῦτα βέτι. τὰ δ' ἀδικήματα αὐτοῖς
 τα πάντα καὶ δικαιώματα διέλογοι, αρξάματα @
 μένοι πρῶτοι αὐτοῦ θεοί. ὁ εἰσαι δὲ τὰ δίκαια δικαιώ-
 καὶ τὰ ἀδίκα, περὶ τε νόμους δύο. @ περὶ οὓς μάτα.
 βέτι, δικῆς. λέγω δὲ νόμοι, πόρ μὲν, διορθώμενοι δὲ,
 νόμοι. διορθώμενοι μὲν, πόροι εἰσαγόμενοι περὶ
 ἐκαπούς καὶ διορθώμενοι μὲν, ἀγραφοὶ πόροι δὲ,
 γνησαμένοι. πονῷροι δέ, πόροι κατὰ φύσιμον, εἴτε ή,
 οἱ μάτιονται οἱ πάντες φύσει πονῷροι δι-
 πονῷροι @ ἀδικοροι, οἱ δὲ μηδεμία πονωνία περὶ^{τοῦ}
 δημόσιας διορθώμενοι, μηδὲ τοιούτους, @ οἱ σοφοκλέες
 Αὐτούντινοι φαίνεται λέγονται, οἱ δικαιοροι ἀπε-
 ργμένοι θάψαι πόροι πολωνεῖσι, οἵ φύσει δι-
 διορθώμενοι. οὐ γαρ οὐδὲν πειράζεται, δημό-
 σιον πειράζει διορθώμενοι οἱ δικαιοροι,
 καὶ οἵ εἰ μετεβοκλῆσι λέγει, πονέτω μηδιτε-
 νεῖν τὸ ἔμφυχον διορθώμενοι, οὐ τοιοί μὲν δικαιοροι,
 τοιοί δέ οὐ δικαιοροι δημόσιοι μὲν πάντων νόμο-
 μοι, διά τ' οὐδὲν εργομέθενται Θεοὶ θέρεται οὐδὲν νέκεως
 πέτακται, διά τ' αὐτοὺς αὐγῆς. καὶ οἵ λέγου-
 οι τοῦ μεσολιακῷ Αὐτοῖς διορθώμενοι. Γρεοὶ οὓς δέ
 διώεισαι, δικῆς διώεισαι, οὐδὲ περὶ τοῦ πονοῦ,
 οὐ περὶ οὐδὲ τοῦ πονωνόντων, αὐτοὶ πέτακται καὶ
 μηδιτενεῖν πειράζει διορθώμενοι, καὶ τὰ
 δικαιώματα δικῆς διορθώμενοι αὐτοῖς δικαιο-
 πειράζει διορθώμενοι, οὐδὲ περὶ οὐδὲ τοῦ πονοῦ,
 πονῷροι οὐδὲ μειχθνῶμενοι @ πομπῶμεν, αὐτοῖς οὐδὲ

τοῖς αὐτοῖς
 καὶ μηδε-
 διορθώμενοι.

68 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

τῇ ὀεισμοίσι ό δὲ μὴ σρατ δύμλινος, τὸ κει-
νόμ. Απάντωρ δὲ τῇ ἀδικημάτωρ διηρημέ-
νωρ, οὐ δὲ μὲν ὄντωρ πρὸς τὸ κεινόν τὸ δὲ πρὸς
δύλιον καὶ πρὸς δύναμιν, αἰσχαλαβόντως οὐ δέ
τι, ἀδι-
κημάτω.
τὸ ἀδικημάτω, λέγωμέν τε λοιπά. Εἴτι δέ τὸ
ἀδικημάτω, τὸ ζωὸν ἐκυντων τὰ ἀδικα πάχη-
τὸ γαρ ἀδικεῖν, ὡς εἰσαι πρότορον ἐκάισιον ἔνι.
Ἐπεὶ δὲ ἀνάγκη, διὰ τὸ ἀδικουμένωρ, βλάπτεσθαι
ἀκούσιος βλάπτεσθαι. οὐ μὲν βλάψαι, ἐπεὶ τὴν
πρετόρωρ φανεραί τοι (τὸ γαρ ἀγαθά) τὸ
κακός διηρηται οὐδὲν αὐτὸν πρότορον καὶ τὸ
ἐκούσιον, οὐδὲ δέ τοι εἰδόπες) ὡς τὸ ἀνάγκη, πάν
τα ταῦτα ἐγκλήματα, οὐ πρὸς τὸ κοινόν, οὐδὲ τὸ
ἔνοιαι, οὐδὲ γονούντων τοι καὶ ακέντες, οὐδὲ σύντονος καὶ
εἰδότος καὶ τούτωρ, τὸ μὲν πρελορίου τὸ
δὲ, μὲν πάθος, τῷδε μὲν οὖν θυμός, ἐνθέσται
οὐ τοῖς τῷδε τὰ πάθη· τοῖς δὲ πρεμοῦνται, οὐ
πῶς ἔχοντες, ἐργάται πρότοροι. Εἴπει δὲ ὁ με-
λοντῶν πολάκις περιστρέψαται, οὐδὲ τὸ ἀδι-
κημα σύνχ όμολοποῦσια, οὐδὲ δὲ δὲ τὸ ἀδι-
κημα (δέ τοι λαβεῖν μὲν, δηλ' οὐ κλέψαι· καὶ
πατάξαι πρότορο, δηλ' οὐχ ὑβεῖσαι· καὶ
συγχειέσθαι, δηλ' οὐ λειχθεῖσαι· οὐδὲ τοι,
δηλ' οὐχ ἵδροσυληθεῖσαι, οὐ γαρ θεοὺς οὐδὲ τὸ πρε-
τόριον πολεμοῖσι, αλλ' οὐ δημοσία· οὐδὲ τοι
ποῦτα δέοι αἷμα, καὶ τῷδε τούτῳ διωεῖσθαι,
οὐ κλοπή, π' ὑβεῖσι, οὐ μοιχεία· οὐπως ἔαν' πε-
παρχεῖν,

ΕΓΚΛΗ-
ΜΑΤΑ.

παρ' χειλί, ἐκρ' πε μὴ ὑπάρχειν θουλόθμετο
δικυνίαι, ἔχω μὲν ἐμφανίζειν τὸ δίκευον. ἐστὶ δὲ
πάντα τὰ Σιατίται, τῶντες αὐτοῖς εἶναι καὶ
φῶληρι, μὴ αὐτοῖς τῷδε οὖν καὶ ἀμφοτεύτη-
σις. οὐ γοῦ τῇ προσέρεσσι δίκειον μοχθεῖα καὶ τὸ
αὐτοῖς εἰρηνήτην σινομάτην, προσ-
μαίνει πάντα προσέρεσσι. Τοῦτο οὐδὲν καὶ κλοπή. Καὶ
γοῦ εἰ ἐπαπτάξει, πάντας οὐδὲν τοῦτον αὐτὸν εἴ-
νειν· διδούσῃ τὸ αἴκινον θεατὴν σκέπανον, μὴ αὐτὸς ήδη λιώσαι.
οὐδὲ πάντας, εἰ λαζαρίας ἔλαβεν, ἔκλεψεν· αλ-
λα εἰ ἡδὶ βλαβῇ ἔκλεψεν, καὶ σφετρόφισμα φέ-
ασθεῖν. οὐδοίς δὲ καὶ τῷδε τὸν δῆλων ἔχει, ὥ-
απερ © τῷδε τούτων. Εἰ περὶ δὲ τοῦ δικούοντος
καὶ τοῦ αὐτοῦ θεατήν, μήδον εἴδητον (τὰ μὲν γένη, καὶ © αὐτοῖς
χρειμάτων τὰ δέ, ἄγραφα). τῷδε ὧδη μὲν οὐ νό τοῦ αὐτοῦ
μοι αὐτοῦ διδούσιν, εἴ τοι τοῦτον τὸν ἄγραφον, μήδον Φον, δι-
δούσιν εἴδητον ταῦτα δέ διδούσι, τὰ δέ μήδοντα προσβολαῖς τῷδε.
αρέτες καὶ ικανίας, ἐφ' οἷς ὅνειρα καὶ ἐπινοι,
αἱ πρύται οἱ ἄντες, οἱ σωρεαίδοι, τὸ χάρεμ ἔχει
τοῦτον τοῦτον τὸν δικευόντα, καὶ αὐτὸν δικευόντα τὸν δικευόντα,
καὶ βοηθείαν οὐδὲν τοῖς φίλοις, © δοκεῖ
δῆλα τοιαῦτα· τὰ δέ, τοι μὲν διδούσινόν τοι εἴγε-
χειρέμένου ἔλληνισκα. τὸ γαρ ἀδικεῖσθαι μηδεπί
δικευόντα εἶναι. ἐστὶ δὲ ἀδικεῖσθαι, τὸ ταράχα τῷ γε-
γραμμένον νόμον, δικευόντα. συμβαίνει δὲ δοῦρο,
τὰ μὲν αἰνόταρα· τὰ δέ, ἐκόντων τοῦτον νόμοντο-
τοῦ· αἰνόταρα μὲν οὐδὲν τοῦτον λαθεῖ· εἴνονταρα δέ, ο-
ταν μήδοντα δισορθούσι. αὐτὸν δέ αναγκαῖον μή

70 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
ἢ ιατρόλου εἰπεῖμ, μὴ ἀδε, ἀλλ' ως ἀδιποθλύ·
καὶ δόσαι μηδέπιοι μὴ οὐδὲ δι' αἴτην· δι',
ἢ τρωτούσι σιδήρων, καὶ πηλίνων, καὶ τοί φυτών·
τετταλέσσαι γει δῆλον αὐτῷ διαειδημούντα. Αὕτη
οὖν γε ἀδιόεισας, δέοι δὲ νομοθετήσαι, ἀνάπτι-
αντλίδες εἰσεῖται. ως πειθαρίστηλοις ἔχειται
ἐπαργηται πλὴν ξεῖρα, καὶ πατάξῃ, πειθαρίστη-
τηλοις μηδέπιοι νόμοι, τοῦχος ἐστι καὶ ἀδιποθλύ·
δέ τὸ ἀληθές, οὐν ἀδιποθλύ. καὶ ἀδιφικής ζυτός
τοῦτο. εἰδέσθαι τὸ ἀργητούσιον ἀδιποθλύ, φαῖ δρόμον ὁ-
δοῖς εἶται τὰ ἀδιποθλύ, καὶ οὐν ἀδιφική, καὶ τοῖς
οὐν ἀδιφικής ἀνθεωστοι· ἐφ' οἷς πειθαρίστηλοις συγ-
γνώμια ἔχειται, ἀδιφική ταῦτα· Καὶ τὸ τὰ αἱ μῆ-
τρίματα καὶ τὰ ἀδιποθλύματα, μὴ τοῦτον ἀξιεῖν,
μὴ δέ τὰ αἱ μῆτρίματα, καὶ τὰ ἀτυχήματα ἐστι
δὲ ἀτυχήματα μηδὲν δόσαι ταράλειται, καὶ μὴ
ἀπομολχεῖται· αἱ μῆτρίματα δέ, δόσαι μηδὲ πα-
ράλειται καὶ μὴ ἀπομολχεῖται· ἀδιποθλύματα δέ,
δόσαι μηδὲ παράλογα, ἀπομολχεῖται τέ τοι. τὰ
ταῦτα δι' ἀδιποθλύματα, ἀπομολχεῖται, καὶ τὸ Ζεῖον
ἀνθεωπίνοις συγγνώμην, ἀδιφικής. καὶ τὸ Βίον, μηδὲ
πειθαρίστηλοις νόμοι, ἀλλὰ πειθαρίστηλοις σημειώσαι· Καὶ τὸ
πλὴν διάνοιαι τοῦ νομοθετίου σημειώσαι· Καὶ μηδὲ
πειθαρίστηλοις μῆτροις, ἀλλὰ πειθαρίστηλοις τοῦ
τοῦτον, μηδὲν δέ τοι λείπομεν, μηδὲν δέ τοι
τοῦτον, μηδὲν δέ τοι λείπομεν, μηδὲν δέ τοι λείπομεν.
Καὶ τὸ μημημονθόφημα μᾶλλον ωρὸν ἐπανθεῖται.

ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Α. 71

καὶ ιαπωνῶν. οὐδὲ αὐταῖς ὁν ἐπισεθε, μᾶλλον, οὐτέ πρίν-
στε. @ τὸ ἀνέχεσθαι αἰδικούμενον. @ τὸ μᾶλλον
λέγει οὐτέ λόγον ιρίνεθαι, οὐδὲ γυψῆν τὸ εἰς δίαι-
ταν μᾶλλον, οὐτε δίπλου βόλεθαι ιούμενόν
διαιτητής, τὸ ἐπεικεῖς οὐραῖς οὐδὲ δινασθεῖς, τὸ ινό-
μορ. Σύντοτε σύνεια διαιτητής θύρευθι, οπως τὸ
ἐπεικεῖς ιούχον. πάλιν μάστιχα τὸ ἐπεικεῖς διογίαθα
τὸ πρόπομφον. Αὐτίκηματα δὲ μεζόνα, Αὐτίκημα
ὅσα ἀμφὶ αἴσῃ μεζόνος οὐδὲ διαιτητής. διὸ καὶ τὰ ἔλατα μεζο-
χιστα, μέγιστοι δέ, μελανώδους καλλίσχονται καὶ ε-
ιαιτητήρει, οὐτε παρελογίσαντείας πίμωβε-
λαστήρον.
λιαὶ δράστικα ναυαριών. Ήδη δικαιοσύνης δέ,
πονηντοροῦ. Εἴτε δὲ τοῦτα, ἐκ τοῦ οὐ πρότερον τῷ
διωάμετρῷ θύρᾳ τεία ή δράστικα ναυαριών κλέψας,
ηὔρι οἴκοιων αδικητειν. οπέ μὲν δὴ, οὗτον τὸ με-
ζοροῦ πέδε, οὐτε τὸ βλάβερον ιρίνεται. @ οὐ μὴ
ἔστι τοι Κηφερία, ἀλλὰ πάσσοντελάσθωρ. @ οὐ
μὴ ἔστι ταῖσις, χαλεπόρη γαρ @ αἰνάζειν καὶ
οὐ μὴ ἔστι δίπλου λαβεῖν τὸ παθόντας, αἰνάζειν
γαρ οὐδὲ δίκην @ ιόλασις, ταῖσις. @ εἰ οὐ πα-
θώρ, @ εἰ οὐ αδικηθεῖς, αὐτοῖς αὐτὸν μετάλλεος
ἐκόλασις. οὐδὲ γαρ μέζοντι οὐτοίσις δικείων @
κολασθῶσι, Σόφοκλῆς οὐ πότε Ευτίκλεος
σιωητοῦν, ἐπειδὴ αἴσθηται έστιν οὐ βελεθεῖσις,
οὐ Κηφερία έφη ελάσθητον, οὐ οὐ παθώρ επί-
μνοστι έκποτοις. καὶ οὐ μόνον @ οὐ πλεῖστος οὐ μετ'
ολίπορη παθούνται. @ τὸ θαλάκιος τὸ αὐτὸν αἱρε-
τάνθη, μέταξις καὶ διώρη αἴρη ζητηθῆ, καὶ οὐρε-

Θὲ τὰ πολύνοντα καὶ ζημεῖντα· δι', οὐ Αἴρει
Ζημιάσοι, δι' ὅμοιόν τοι πετῆ, καὶ δι' οὐς τὸ
δεσμοφέπειορ φοβοδομήθη. καὶ τὸ θηωμάδε-
φορον ἀδίκημα, μείζον· οὐτὲ εἰ πλονοίας, μαλ-
λον· καὶ δοῦλον τοντόν, φοβεῖνται μᾶλλον οὐ
ἔλεοισι. καὶ τὰ μὲν ἔγειραί τοι ζειώτα, οἵτε
πολλὰ ἀνήκεια δίκαια, οὐτέ πορεύεινται οἵτοι
σφρους, μεξιάς, πίσθις, ἐπιχαμίας· πλλαζόντες
ἀδίκηματα μὲν προρχήται τοι ταῦτα οὐ κο-
λάζονται οἱ ἀδικοῦτες, οὐπόροις τοιστοι οἱ τυ-
θομάρτυρες· ποὺς τούτοις ἀδικήσαντες, εἴ γε
καὶ εἰ δικαιηθεὶς καὶ ἐφ' οἵτοις αἱ χρύνη, μαλλιστα-
καὶ εἰ σύνδομη, οὐδὲ οὐδὲν θετελείωνται οὐδε-
ποτέ τε ικανῶς φαῖται, οὐδὲ περιονται οὐδὲν τοι.
καὶ οὐ ποτὲ τὰ γραφόμενα δίκαια· ἀμείνονος τούτων,
μηδὲ δι' ἀνάκτην δίκαιομενονται· ταῦτα μὲν οὖν γε-
γραμμένα, οὐδενάκτην· ταῦτα δὲ ἀγραφα, οὐδὲ
λορδούς φρόνθων εἰς ταράττα τὰ γεγραμμένα· οὐτοῦ
τὰ φοβερά ἀδικῶμεν καὶ ταῦτα ἐπιζήμια. καὶ ταῦ-
τα μὴ επιζήμια αδικήσεις αἱματοφόροις· ποτὲ δὲ μὲν οὖν α-
δικήματες μετέχονται· εἴλατην Θεού, εἴρητο· ποτὲ
δὲ τὰ ἀπέχωμεν καλλημένων πίστεων, εἴ χέρμενόρη
τούτων εἰρημένων επιχαμένων· οὐδὲν τούτοις δι-
καιωνται εἰσι, ταῦτα τούτοις αειθέλει, νόμοι μαρ-
τυρεῖται, Σωτῆρις οὐ, Βασιλεῖοι, οὐρανῷ. περιέλθει
οὖν εἰς παραμένει ποτὲ νόμος, ταῦτα χρηστέοις, καὶ
τούτοις πετρέψονται· οὐτούς φέρεται, οὐτούς φέρεται
χρήσις. ταῦτα ἀπλογονύμενον. φαντρὸν μὲν γαρ, οὐτε
έπειτα

74 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
οἷς πάντη περὶ αὐτόμ. εἴκα δὲ ὁ γεγραμμέ-
νθεὶς περὶ τὸ πλεῖστον, τόπε γνῶμη τῇ σείσῃ
λειπόντων διτί, ὅτι οὐ τόπος παρά τὸν νόμον αἰτεῖσαι
διηγέειν διτί· δλλ. ἵνα εἴκα δύνανθον, ὅτι λέγει
οὐ νόμονθε, μή ἀδιοριστέμ. καὶ δὲ, οὐ τὸ αἰτιώμας
ἀταχθόμ αἰρεῖται οὐδεῖς, ἀλλὰ τὸ αἴτεμ. Σ. δὲ
οὐδὲ μὴ διαφέρει, μή μη οὐδὲ μή χρῆ οὐδὲ. Καὶ δὲ
οὐ τοὺς δῆλας πέριχασι, τὸ λιτόπελεν πρᾶσσον φέ-
ρει δὲ πρᾶτον τὸν ιατρόν· οὐ δὲ ζωγότορ βλάπτει
αὐτῷ πάντη ιατρού, διαφέρει δὲ θεραπείη
τῷ αρρενοπτερού. Καὶ δὲ τὸ τόπον νόμοφορον λη-
τεῖν, τοῦτο ἔστι, οὐδὲ τοις εἰπαντα μηδὲ οἱ νόμοις
ἀπαγγελεῖται. Σ. τοσούτοις δὲ τὸν νόμοφορον, οὗτα διω-
ρίσω. Γροῦ δὲ τὸ μητέρωμα, μαρτυρεῖς οὐτι δι-
ωλοῖσι οἱ ίδιοι παλαιοί οἱ ἄριστοι σφαγοί. Μηδὲ τόπων,
οἱ μηδὲ μετέχοντες τὸ καύματά οἱ δὲ εἰπότες. Λέγω
δὲ παλαιότες, τοις περικτάς, μηδὲ τὸν δῆλον γνω-
ρίμων εἰσὶ οἱ κρίσεις φανδραί· διτί, Αἰθναλοίς
οἱ μηδὲ μαρτυροῦ εχούσαι τοσούτα σαλαμῖ-
νος· καὶ τακέδιοι ἔναγχος Γροῖαν σφαγὴν κο-
εινθίω περὶ σιγεῖσι. Καὶ λεόφρωμικατά κερπίτα
τοις σόλωνθε· ἐλεγεῖσις εχούσαι πολεμούσαι, λέγονται,
οἵτινες πάλαι αὐτῷ λητοῖς οἰκιά οὐ διέλθει ποτε ἐ-
δίκησε σόλων, εἰ πάλι μοι κειπά πυρότειχος
πάτεις αἰτεῖται. προὶ μηδὲ οὖτε τῇ γνομένωμ,
οἱ τοιούτοις μαρτυρούσαι τοσούτοις τῇ γένεσιν
κατέβοις χρηστολόγων· διτί, θεμιστοκλῆς δὲ ναυ-
μαχητέορ, τὸ ξύλινον λέγει τεῖχος. εἰ καὶ αἴτιοι μίσοι,

β'
Μαρτυ-
ρούσαι.

παροιμίαι, ὡς εἴρηται, μάρτυρία δέδειν,
εἰς συμβουλία μη ποιεῖσθαι φίλοις γέ-
γοντα, ρύτῳ μαρτυρίᾳ καὶ παροιμίᾳ, ΜΗ ΔΩΤ'
Νῦν δέδειν γέροντα. καὶ τὸν γούς ἀνερεῖν, ὡς
© τὸν πατέρας, Νήποτος, ὡς πατέρα κατένας,
ποιᾶς καταλίθρι. πρόσφατος δὲ διεγνώ-
μοι, © καιρίασοι οἱ χρόνοι γοῦ, © αἱ τά-
πωρινέται, τοῖς ποιεῖν τὴν αὐτὴν ἀμφοτεβη-
ζούσιν. Εὐθουλθοὺς τοῖς μητροῖσι, ε-
χρίσας ικτάς χάρητες, φίλαττας εἰπε πέρι
Αρχίβιοι, ὅπις ἀδιδέδωκεν τῇ πολει τὸ ὄμ-
λογεῖν πονηρούς ἔτιν. © οἱ μετέχοντες τοῦ κιν-
δυνῶν ἀριστέωσι τὸ δίδεδωμα. οἱ μὲν οὖν Σιον-
τοι, τῆς Σιονταρι μαρτυρέσθαι εἰσιγένεντο, οἱ μὲν
ἔτιμοι, οἱ μη. ποιεῖτε τὰς ποιομ, οὐ μαρτυρεῖσθαι, οἱ ασύμφε-
ροι. οἱ δὲ ἀδικοῦσι, καὶ ποιεῖτε πούταρ ποστατοῖς
ποστατοῖς ταφοῖς οἱ παλαιοί. ἀστιάφλοροι ταφοῖ
πισώμαστα ταφοῖ, παρὰ μαρτυριῶν. μαρτυ-
ρεῖσθαι μὲν μη ἔχοντι, οὐτὲ ἐκ τῆς εἰκότας δεῖ
κρίνειν. καὶ τὸ ζῆται ἔστι, τῇ γνώμῃ τῇ ἀρίστῃ. καὶ
οὐκ οὐκ εἴσι θεαπατῆσαι τὰ εἰκότα εἰπε' αργυ-
ρίῳ. © οὐκ οὐκ αἴλισκεται τὸ διδούμαρτυριῶν
τὰ εἰκότα. ἔργοντες δὲ, πέρις μη ἔργοντα, οὐκ οὐκ
έποιησε τὰ εἰκότα. ©, οὐδὲ μη ἀριέδει μαρ-
τυριῶν, οὐτε τὴν λεγέσθαι οὐκονόμηται θεωρῆ- Διαίρεσις
σαι. Εἰσι δὲ αἱ μαρτυρίαι, οἱ μὲν ποιεῖται τὴν μαρ-
τυρίαν, πορί τῷ ἀμφοτεβηζούσαις. © αἱ μὲν, πορί τυριῶν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
τῇ πλευραῖς· αἱ δὲ, ποιεῖ τῇ ἡδους. ὡς περ φα-
νερόμ, ὅπερ γένεται τῷ μὲν ἀρχῆσθαι ἀρχήσας χρη-
σίμης. εἰ μὴ γάρ ιστάται τῇ πλευραῖς τῷ ἀρχῆσθαι
όμωλογομενίης, οὐδὲ ἀμφισβητήσεις σύνε-
ταις· διὸ καὶ ποιεῖ τῇ ἡδους αὐτοῦ εἰς ἀδιε-
κίαν, οὐ τῇ ἀμφισβητώμενῃ εἰς φανταστικήν.
ταὶ δὲ δῆλα ποιεῖ μαρτυρούσης, οὐ λίου, οὐ ἐθερή,
οὐ μεταξύ, οὐ διδοκιμούντων, οὐ ἀδιδοκιμούντων,
οὐ μεταξύ καὶ οὐδὲ δῆλα τοιαῦται διαφοροί,
εἰπεν τῇ αὐτῇ τοπῷ λειπόντοι, οὐδὲ οἴωμα περ
τὰ σύνδυμάτα λέγομεν. Γροῦ δὲ σωθικῶν,
Ζευσίτη τῇ λόγῳ χρησίς δέδι, ὅστιν αὖτειρ οὐ ισ-
θαιρέειν, οὐ πιστὰς φαίειν οὐ ἀπίστους. ἀλλὰ μὲν αὐ-
τῷδι οὐταρχώσει, πιστὰς καὶ οὐρίας· ἐπὶ δὲ τῷ
ἀμφισβητώμεντῷ, τοννανίορ. πλέον μὲν οὕτω
διαφέρει, πιστὰς οὐ ἀπίστους ισταπιθυάζειν, οὐδὲ δια-
φέρει τῷ ἀδιεκίᾳ μαρτυρας περιγραφεῖας·
ὅποιοι γαρ ἀλλὰ τελεῖσθαι σωθικαί, πιστοί εἰ-
σιν, οὐδολογηψαντείς δὲ ἔνοιαι τῷ σωθικής, οἱ-
καίας μὲν οὐτις, αὖτεποντείς σωθικής, νόμος
δέδι, οὐδεῖσθαι μαρτυρας περιγραφεῖας· οὐδὲ
ιστάται τῷ νόμῳ σωθικαί, καὶ δέλτος αὐτὸς οὐ
νόμος, σωθικής τε δέδι, οὐδὲ περιγραφεῖας· οὐδὲ
αναντεῖται σωθικαί, Ζεὺς νόμοντος αναντεῖται· οὐδὲ
πλευραῖς ταὶ δηλατῇ τῷ σωθικαί, Σωθικαί τοιαῦται, οὐ
τὰ εἰκοσία, ιστάται τῷ σωθικαί, οὐδὲ περιγραφεῖας· οὐδὲ

πρίγ^γ
θηκόν.

εῷ μη γιγνομένῳ, ἀνήρηται οὐ πεὸς δῆμος λευς
 χρεία τῇ ἀνθρώπῳ καὶ τάλαι δὲ οὐσα αρ-
 μέτται, ἡδὶ ωλοῖς ἴδεῖ μέτρη) ἀμὲν δὲ εὐαγγία
 οὐκεὶ μετὰ τὴν ἀμφισβητήσαντην, περὶ τῷ μὲν
 ἄπορον ἀμὲν πεὸς νόμοιν αὐτοὺς μετέλευτον μαχί-
 μετο, παῦθεν αρμόται. ἀπειπούσι, εἰ τοῖς μηδί-
 νόμοις, ἀμὲν μηδὲ θῶσι καί μειοι ὁ στρατηγός τοι
 πατῶσιν οἱ Ιωνεῖοι, οὐκ οὐτε μεθαδεῖ μέτρη
 θεῶν· ποὺς δὲ Λασθάνους, ἀναγκαῖον. εἴ τοι δὲ
 τῷ δικαιούσι βρεβενθήσεται οὐδεὶς συνεγένεται,
 εἰσὶ ψεπέρεον, δηλούσις ὡς δικαιούστορον. καὶ τὸ μηδί-
 νόμοιον, οὐκ εἴσι μεταπροέταν, οὐτ' απάτη, οὐτ'
 ανάτηγον· (περιφύνεις ταχέως οὐδεὶς) Λασθάνοις δὲ γί-
 γνονται, οὐδὲ πατερέντων, καὶ αναπατερέ-
 θην. πρὸς δὲ τούτοις, σινοπεῖρον, εἰ σκαντία Ληνί ε-
 στη, οὐτὶ τὴν γεγραμμένων νόμοφυρον, οὐτὶ τὴν ιονῶν,
 καὶ τοῖς δικαιοίοις οὐκαλοῖς εἰς τε, οὐδὲ μηδε-
 Λασθάνους οὐτερέας οὐτε πετρόμας· οὐτὶ ταχέως οὐ-
 τοφυλακήσαι, απυροι δέ αἱ πετρόμας οὐτὶ πε-
 τρόμας οὐτοι, αἱ δέ οὐτοφυλακήσαι πατηγοστοι· οὐτο-
 πέρεως οὐτοι δέ χρήσιμοι. εἴδεν δὲ, τὸ συμφόροις,
 οὐραῖς εἴπη αὐτοῖσιν οὐτοις ιριταῖς· καὶ δέ
 στε δῆλα ζειωτα· καὶ γαρ ταῦτα, οὐδεώρηται
 οὐμοίως. Αἱ δὲ βάσινοι, μαρτυρίαι τινες εἰ-
 σιας· ξεῖνος δὲ δικαιούσι πίστις, οὐτὲ ανάπτη οὐς προὶ βα-
 πτέονται οὐκονικοῖς χαλεποῖς, οὐδὲν ταῦτα τοις· οὐτοις.
 οὐτοις πενταφρέστης οὐκέται, αὐξένται δέσπις, οὐτοις
 ἀληθεῖς

78 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

ἀληθεῖς μόναι τὴν μαρτυριαδημ ἀσίτος. ἅπε
νύπνωντεις ὁσι, καὶ μηδὲ ποὺ ἀμφισβήτη-
τθ, διαλύοι ἄρης τάληθη, λέγερη πανδόλε
τῆ γενές τὴν βαζελώρ. οὐδὲ μὲν προ αὐτογ-
ναζόμενοι, τὰ θυσιαὶ λέγεται, ή τάληθη. καὶ
διακριτούντες μὴ λέγενται τάληθη, καὶ
ἔφασις παταρθεῖσιν, ὡς πασομένοι θάτ-
τηρ. δέ μὲν ἐχειν ἐπαναφέρειν ἀδίταιων, κα-
κηνηρένα παραδειγμάτα, δισσοῖς οἱ πρίνον-
τες. Δέ δὲ λέγεται, οὐδὲ οὐδὲ εἴσημοι αὐτοῖς
βαζελώντεις πολοί, γαρ σφροί καὶ λιπόδρυμοι
καὶ ταῦς φυχαῖς ὄντες διωατοί, κανακαὶς
ἐγμαρτυρούσι ταῦς ἀνάγκας οἱ δέ διαλοί.
© Σύλο βεβεὶς πέρ τὰς ἀνάγκας ιδεῖμεν αὐτὴν
ιατανθερρέουσιν. ὡς περὶ οὐδέμην τῇ πιστὸτε αἱ βα-
ζελώντες. πρὶς δὲ ὄρην, περιαχθές τῇ διελεῖν· ή
γαρ δίστοι © λαμβάνει, ή οὐδέ τορον· ή τὸ μὲν
ηδὲ οὐ. καὶ γέντων, ή δίστον μὲν, οὐ λαμβά-
νει δέ· ή λαμβάνει μὲν, οὐ δίστοι δέ. έντολής
παρὰ ταῦτα εἰ δύμωμοσται· καὶ οὐτόθ, ή ίψ
αὐτού, ή ίψ εκείνου. οὐ δίστοι χρήματα μὲν
οὖτις, έτις ἔφασις ἀδιορκούσι· καὶ έτις οἱ μὲν
δύμωσται, οὐκ ἀδιορκούσι. τὸ δὲ μὴ οἱ δύμωταις,
οἵται παταμιαρχέται· καὶ οὐδὲ οὐτόθ οἱ κίν-
δυοθ ιρείτων οἱ οὐτείς διατάσσεις· τοῖς μὲν
γάρ, πιστότε· τοῖς δὲ οὐ. οὐ λαμβάνει δέ, οὐδὲν
χρημάτην ὄρκος· καὶ έτις εἰ δέν φαῦλος. ιατα-
μέστε αὖτε ιρείτον γει, αἴειται φαῦλον εἶναι,

πρὶς ὕξ-
κωλε.

η μη-

ἢ μηδενός. ὁμόσας μὲν γαρ, ἔξει μή ὁμόσας δ',
 ψ. ὡς πε, δι' αρετὴν ἀν τοῦ, αλλ' εἰδομέναι,
 οὐ μή. καὶ τὸ ρυμενόφαντος αρμόζει, ὅτι οὐκ
 ἐπιπλεκτοῖς αὐτῇ, ασεβῇ πλεος δύσειν· ἀλ-
 λ' ὁμοία, οὐν ἰδερὸς, ασθενῆ παταξίους ἢ τολμη-
 γιῶν πεσοναλέσσαι. Εἰ δὲ λαμβάνει, ὅτι
 πιστεῖ αὐτῷ, ἐκείνῳ δ' οὐ. @ τὸ ρυμενόφα-
 νους μετατρέψει αὐτα, φατέοις οὐτως, ι"γν θεον,
 ἐαν μὴ ὁ ασεβῆς σιδῶ, ὁ δύσεβῆς δ' ὁμηνύη. με-
 νόν γε, τὸ, μή ἐπέλειν αὐτὸν, οὐ πρὶν οὐν ἐκείνους
 αἴξιοι ὁμοζεντας μηδὲ εἰτ. Εἰ δὲ δίδωσιν, ὅτι
 δύσεβες, τὸ, δέλειν τοῖς θεοῖς ἀδιπρέπειν. @,
 ὅτι οὐδὲ μὴ αὐτὸν δῆμων ιρισθεῖ μὲν θεον· αὐ-
 τῷ γαρ δίδωσι ιρινθει. καὶ, ὅτι αὖτον, τὸ, μή
 δέλειν δύσεννα, τούτῳ δῆμους αἴξιοι ὁμηνύναι.
 Επεὶ δὲ οὐδὲ ἐκαστον δῆλον, πως λειπέον. @
 Καὶ μναζόμενον, πῶς λειπέον δῆλον δι', εἰ αὐ-
 τὸς μὲν δέλει λαμβάνειν, διδόναι μὲν μή. @ εἰ
 δίδωσι μὴ, λαμβάνειν δὲ μή δέλει. @ εἰ λαμ-
 βάνειν. @ διδόναι δέλει, εἴπε μή δέ τοροι. εἰ
 δι' τοῦ εἰρημένων, ἀνάπτη συγκενδήσ. ὡς πε καὶ
 τὸν λέγετος ἀνάπτη συγκενδαῖσιν εἰρημένων.
 Δῆλον δέ, αὖ δὲ πατημένι. @ οὐ πάντας οὐν
 πιστος, ὅτι οὐκ ἀδιορκεῖται· εἰκούσιον πε, τὸ αδικεῖται
 δι'. τὸ δὲ ἀδιορκεῖν, αδικεῖν δι'. τὸ δὲ βίᾳ, καὶ
 τὰ απάτη, ακρόσια. αὐτὰ δια οὖν σωστοίοις
 @ τὸ ἀδιορκεῖν, ὅτι δι'. τὸ, τῷ μικροίσι, αλλ' εἰ
 δι' σόματι. Εἰ αὐτὸν τὸ ἀντιδίκων δὲ ὁμιλοομέ-
 νος, οὐτε

ΒΟ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

νος, ὅτι παντα ἀναιρεῖ ὁ μη ἐμπειρών, οἵς ὡμε-
οῦ. Μηδέ ταχύτερος @ τοῖς νόμοις χρῶνται ὁμοί-
ωντες. Σύμμαχος μὲν ἀξιούμενος εὐμελένεν, οἵς ἀν-
ομογεντες δικαιέντες· αὐτοὶ δ' οὐκ ἐμπειρώ-
μενοι καὶ ὅσαι δύναται, ἀν αὐξών τίς εἴ πειε. Πορί Λ
οῦντα τὴν ἀπέχνων πίσεων, ἐργάθω τοσαῦτα,

Τ Ε' Λ Ο Σ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΗ-
Σεινής τῇ εἰς τεία τὸ δύντορα.

Κ τίνων μὲν δὲ καὶ πετρέπειν
καὶ ἀρθέπειν, καὶ φύγειν καὶ
ἐπαινέν, @ κατηγορεῖν @ ἀρ-
λογεῖδαι, καὶ σῶμα σθέσαι καὶ
πετάσσεις γούσμοι πέδες τὰς
ζύτων πίσεις, τῷ τάξι. πᾶντες γαρ τάχτην καὶ
ἐπ τούτην, τὰ σκηνομήματα λέγεται. ὡς πᾶντες
ἔνας εἰς πεῖν ἴδια τὸ θέατρον τὴν λέγουν. Εἴ πει
δ' αὐτοὶ οἱ ιρίσεως δῖτιν ή ἐντεινή. Σί γαρ τὰς
συμβολὰς οἱ οἰκονομοὶ, @ ή δίκη οἱ ιρίσις δῖτιν) α-
ναγκή μὴ μόνον πέδες τῷ λέγον σφέαν, ὅπως ἀρ-
θεῖται οἱ εἴσαι @ πιστοί, αλλὰ @ αὐτὸν ψεύσα-
τινα @ τὸν ιρίτην ιατασκυνάζειν. πολὺ γαρ
σταφύρῳ πέδες πίστιν μαλίστα μὲν, οὐ τὰς συμ-
βουλαῖς. εἴτα δέ, @ εἰ τὰς δίκησις, πότε ποτίσν
τινα φαίνεται τὸν λέγοντα, καὶ τὸ πέδος αὐ-
τὸν πολλαχούσαν εἰχείν ποτε αὐτὸν πέδος δέ
ζύγεις εἴλι @ αὐτοὶ διακείμενοι πώς τυγχά-
νωσι. τὸ μὲν οὖν ποτε ἐν τινα φαίνεται τὸν λέ-
γοντα, χρηστούς πέροι εἰς τὰς συμβουλάς δῖτιν.
τὸ δὲ διακείδαι πώς τὸ ἀνροστήν, εἰς τὰς δί-
κης. οὐ γαρ ποτα φαίνεται φίλοντος @ με-
γενούς, οὐδὲ ὄργιζομένοις @ περάστας εἰχούσα-
αλλὰ η τὸ πράστατον εἴτορα, η κατὰ τὸ μεγελός
εἴτορα. οὐδὲ μὲν γένες φίλοιστι, πότε οὐ ποτεται

82 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

πών ιρίσιμ, οὐκ ἀδικεῖν, μηρά δοκεῖ ἀδεῖ
καὶ μέρη δὲ μισθῶν, πόνων Κοιτ. καὶ τοῦ μὲν
ἀδικημονίης καὶ ἐνέλπομε, εἰδὼν τὸ ἐσόμενον
ήδην, καὶ ἔσεσθαι, καὶ αὐγανθῷ ἔσεσθαι φαίνε-
ται τοῦ δὲ ἀπειδεῖ. @ συχρείνονται, πόνων.
Κοιτ. τοῦ μὲν οὖν αὐτῶν ἔναι πιστός τοῦ λέ-

ΑΙΤΙΑ Γ' ποντας, τεία εἰσὶ τὰ αἱ παγκοιωτα γαρ δι, δι'
τοῦ πι- αἱ πιθύομεν ἔξω τῆς ἀρχειέωρτος ταῦτα,
ΣΤΟΝ φρόνησις, καὶ αρέτη, @ δύνοια. διατελέοντα. π.
ΦΑΙ' ΝΕ- τούτῳ ὡμιλεῖται, μη συμβάλλουσιν δὲ δι' πάντας
ΣΤΑΙ ποντας, καὶ σχέτων τι· καὶ δι' αὐτοφρόνησις, οὐκ
ΤΟΝ ΛΕ' ὁρθῶς σύγχρονοι συμβάλλουσιν διέπονται, δι'
ΓΟΝΤΑ. Μετρηθένται οὐ τὰ δικαιωτα λέγονται οὐδὲ φρό-
νησις δι @ ἀδικημάτεσθαι, δι' οὐκ δύνοια. διό-
πορ αἴδεχται, μη τὰ βέλτιστα συμβουλ θύμος
γινώσκοντας, η ταράτα ταῦτα οὐδέμιον. ἀνάγκη α-
ρα τὸ αἴσαι τα δικαιωτα τοῦτα ἔχειν, έν τοῖς
αἰρομένοις πιστοῖς. οὐδὲ μὲν τοῖν τοις φρόνημοις
καὶ αποδεῖνται φανεῖν αὐτοῖς, εἰ τοὺς ταῖς αρε-
ταῖς διηρημένων ληπτέοις. ἐπ τῆς αὐτῆς γαρ,
καὶ μέτροις οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν αἴσαι
ζειν γέτε. τούτῳ δὲ δύνοιας καὶ φλιάς, αἱ τοῖς

Η' ΠΕΡΙ' τούτων πατέη λεκτέοριν. Εἴσι δὲ τὰ πατέη,
τὸ πατέωμ δι' οὐσα μεταβάλλοντας, διαφέροντο προ-
πειρημα- τας ιρίσεις. οἱς ἔποι λύπη καὶ οὐδοντος δι'.
τεία. οὐδὲν, ἐλεφθ, φόβος, @ οὐσα δύνα ζειν τας. @
μένοδος. τὰ ζειντας αὐτά. δει διαφέρει τὰ πορί ε-
ιστος, αἱς τεία λέγω δὲ δι', πορί οὐδέν, καὶ
τοῦ

πᾶς διακείμενοι ὁργίζοσι εἰσί, καὶ λίσται εἰσώ-
θασι τὸν ὁργίζειν, καὶ ἀντίθεσις. Εἴ τοι τὸ μὲν
οὐκ ἂν τὸ σύνοχοι μέν τάττων, ἀπαντά δὲ μη,
ἀδικίας ἀλλὰ ἔη, τὸ δέ γλωττιποιεῖν· ὅμοιος
δέ, καὶ πρὶν τὴν δῆλην. ὡστε οὖν @ ἀδίτη
προειρημένων διεγένθαμέν τὰς περιστάσεις,
οὕτω καὶ ἀδίτη τάττων φαντασμάτων, καὶ διέλθο-
μεν τῷ εἰρημένῳ δρόσοις. Εἴτω δέ καὶ ὁργή, ὁργε ΠΕΡΙ
ξις μαζὰ λύπης τιμορούσας φανομένης, οὐχὶ ὁργῆς.
Φανομένων ὄλιγορίαν τὸ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς αὐ-
τὸν τινὰ μὴ προσηκόντως. Επεὶ δέ τοῦτο ἐστι
ὁργή, ἀνάγκη τῷ ὁργιζόμενον, ὁργίζειν αἱ
τὴν καθεύδεσσέν τινι· δι' Κλέωνι, δην' οὐκ ἀν-
θρώπῳ· καὶ ὅτε αὐτῷ, οὐ τὴν αὐτὴν τινὰ οὐ πε-
ρδοίησεν καὶ ἔμελε· καὶ πασιν ὁργῇ ἐπεστοι. Τινες
ἥδονται τῷ ἀλλὰ τῷ ἐλπίδᾳ τοῦ τιμωρούσα-
σθαι· ήδη μὲν γάρ τὸ οἰεῖσθαι τούτους οὐδὲ
φίεται. οὐδὲ τοις δέ, τὴν φανομένων αἰδυνχτῶν
ἐφίεται· οὐδὲ ὁργιζόμενοι οὐ φίεται αὐτοῖς δυ-
νατοῖς. Μίονοι λαλοῦσι εἴρηται πρὶν θυμοῦ, οὐς τε
δολὺν γλυκίων μέλιτος ιατραλειβομελούσιον, ἀν-
θρῷν οὐ σκέψοιτο δέξεται. ἀκολουθεῖ γάρ καὶ
ἥδονή τις, ηλάτη δέσποι, καὶ διότι διατείβοιτο
οὐ τῷ τιμωρεῖσθαι τῇ διανοίᾳ· οὐδὲ τόπε εὐ-
γνομένη φαντασία, ήδονται φαντασίαι, οὐδὲ τῇ
εἰπυπνίων. Εἴ τε δέ καὶ ὄλιγορία δέσποι, οὐδέ γάρ δέ- οὐλιγω-
ζεις πρὶν εἰ μηδενὸς ἀξιού φανομένοντο καὶ τοῦτο εἴσι.
τὰ ιανούσια καὶ τὰ γαθά, ἀξια οὐδέθε πανδήσι

ΣΑ ΑΡΙΣΤΟΤΟΞΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
εἶναι, καὶ τὰ σωτείοντα πλέοντα ὅσα δὲ
μηδὲ μὴ πάνυ μικρά, οὐδὲνος ἄξια οὐδελαμ-
βάνομεν) τελιὰ οὖτις εἴδη ὀλιγωρίας, καταφό-
νησίσ τε, καὶ ἐπιφεασμός, καὶ νίβεις. οὐ περ
καταφένωμεν ὀλιγωρεῖ. οὐτούς δὲ μηδενὸς
ἄξια εἴναι, τόπων καταφένουσι. τὸ δὲ μηδενὸς
ἀξίων, ὀλιγωρούσι. καὶ δὲ ἐπιφεαζώμεν, φαίνεται
καταφονεῖν εἶναι τὸ ἐπιφεασμός, ἐμποδίσμος
ταῦς οὐλήσει σιμούσην εἶναι πιστόν, διὸ δὲν οὐ μη
ἐκείνη γένεται οὐδὲ οὐχ εἶναι αὐτῷ οὐδὲν, ὀλιγωρεῖ.
Μήλορν, οὐδὲ οὐπέρελατόφυροντα βάνθι (ἔφο-
βαντο γαρ καὶ οὐχ ὀλιγωρεῖ) οὐτέ τολμεῖται
αἱρεῖται οὐδὲν μηδὲν ἀξιούσι τοιαῦτας γαρ αἱρεῖται
φύλοις εἶναι. καὶ δὲ οὐ βέβιος τοιαῦτας γαρ
νίβεις, τοιαῦτας οὐ λυπτέμενοι, εἰφορούσι
οὐδὲν πάρονται, μηδὲν εἶναι οὐτούς αὐτοὺς
αλλοι, οὐδὲν εἰλένετο, διὸ δημοσίως οὐτούς
ποιῶντες, οὐχ οὐβρίζοντο, διὸ τοιαῦτας γαρ
αἰτίοις δὲ τοιαῦτας, τοιαῦτας οὐβρίζοντο, οὐτούς
οἰονται κακῶς δεσμούσθιον, αὐτοὺς οὐ πρότεροι
μάλλοντο. διὸ οἱ νέοι καὶ οἱ πλούσιοι, οὐβεισαί
οὐ πρότεροι γονοὶ οἰονται οὐβρίζοντο. οὐβεισαί δέ,
αἰτίας οὐδὲ αἰτίας ψυχῆς, οὐδὲν μηδε-
νὸς αξιούσι, οὐδὲν μηδὲν εἶχε τιμώμενον, οὐτε
αἰτίας οὐδὲν. διὸ λέγει οὐργούσι μελιθούσι
εἰπιμοσιν, εἰλόρη γονοὶ εἶχε κέρας αὐτὸς αἰτίας,
οὐδὲν εἴτε αἰτία μηδὲ μετανάστης οὐδὲν διὸ πα-
τε οὐργούσι μελιθούσι. περισσότερον δὲ οἰονται ψυχή-

γενέθλιον την οὐρανού μετὰ τοῦ Θεοῦ, οὐκτὸν
διάματα μηρού, οὐκτὸν αρέτης, @ δλοφος οὐ φέρει τοι-
νούσιν ὑπόρεχεν πλούτον, οὐ κρήμασιρον ὁ πλούτος,
ἀδιάβατος εἰσεῖρηκοι αρρένων, αρρένων πλείουν· καὶ
αρρένων αἴξιον οὐρανού, που αρρένων αἴξιον.
Μιὸν ἔργηται, θυμὸς δὲ μέγας δὲ διοτροφέως
βασιλικῶν· καὶ, ἀλλὰ γε καὶ μετόποθεν ἔχει
καὶ οὐρανοφρα τελέσεις ἀγανάκτησιν γειτονίᾳ πληθείᾳ
ὑπόροχών. Εἴτε, ἀφ' αὗτας οἵστεται δὲ παύσιχειρ
δέσις. οὐ γάρ εἰσιρη, οὐδὲ δὲ πεφρίνεις ἢ πριεῖς, ἢ
αὐτοῖς ἡ τοῦ αὐτοῦ θεοῦ διάτοιμον, ἢ δὲ αὐτούς ἢ βαλεῖ,
ἢ ἐβουλίθη. Φανδρὸν οὖν εἰπεῖ τούτων ἡ δῆμος, στοιχεῖον
πάσι τῇ ἀντιτίθεται δέργιζονται αὐτοί, καὶ τίσι, πει, δέργη,
καὶ δέργασι αὐτοῖς μὲν γαρ, ὅταν λυπῶνται λύσεις
ἐφίεται γαρ την οὐρανού μετανοία. Εάριτης· λαζαρί,
τ' ἐνθυωρίαι οὖν ἀντιτίθεται θεος, δι', τοι δι-
φῶντι, πρὸς τὸ πεῖμα· εαν' περ μὴ, ὄμοιός τους
φαίνεται πατέσις. καὶ ἀμπελοντες αντιπλέχεται τι τις,
ἄνπε μὴ συμπλέχεται, εαν' περ δύλοτι εἰσοχ λῃ οὐ-
πας ἔχει, τοις πατέσιρον δέργιζεται. Μιὸν ιεράνωντες,
πανόμενοι, ἐρεψυτες, διφῶντες, δλοφος οὐδὲ θυ-
μωντες @ μὴ ιαζερθωτοῖς, δέργηλοι εἰσὶ οἱ
δύνατοι παρόρμητοι μάλιστα μὲν, πρὸς τὸν τὸν παρόν-
τος ὀλιγοφροῦτας οἰοι, ιεράνων μὲν, τοις πρὸς
πλευρῶν δὲ, τοις πρὸς τῷ περιεμονήρεωδε,
τοις πρὸς τὸ δρῶτας ὄμοιός δὲ καὶ τοις δύλοις.

περισσωτέραν τούς ἔναστος πέρις τῶν ἀκάστου ὄρ-
γλω, ἐνδό τε ὑπὸ χοντρού πάντους. ἐτί δέ, ἐστι
τάνακτα τύχη περισσεχέμενον· λυπή γὰρ
μᾶλλον τὸ πλούτον τοῦ προάδοξαν ὥσπερ εἴ τι
περὶ τὸ πλούτον προάδοξαν, ἐστι γενενός ὁ βράλε-
ται. διὸ εἴ ὁργαί, @ χρόνοι, @ σιανθέσεις, οὐ κλι-
κίαι, ἐπὶ ταῦτας φανδραί, θάμαν δύκινοντες πέρις
ὄργων, οὐ πέπε, @ πλούτοις. @ ὅτι, ὅπε μᾶλλον εἰ ταῦ-
ται εἰσὶ, μᾶλλον τὸ δύκινοντοι, αὐτοῖς μὲν οὖτε
τίσιμον εἴσι, οὔτε πέρις ἔργωντες, δύκινοντες πέρις ὄργων. οὐ γρί-
θα σημὸν· λονταὶ δέ, τοῖς πεικταχελώσοι, @ θλυμάζοντο,
γίγνεσθαι. @ σινάπιοντομύνεται; οὐδὲ τοιράντοι
αὐταῖς βλαχίστοι, οὐδὲ ὑβρεως σημεῖα ανάγκη δέ
ζητῶτα εἴναι, οὐ μή περ αὐτὸν τινός, μάτιον ὀφέλιμος
τοῖς φυιούσι τοιράντοι γαρ θόκαιοι διῆνεται. καὶ τοῖς
ιακώς λέγεται @ ιακταφερονυμοῖ, πορί οὐ αὐτοῖς
μάλιστα παρουσιάζοντο μόνοι, οἱ ἀδεῖ οὐλεσφρίζο-
φιλοτιμόμενοι, εανί τις εἰς τὴν οὐλοθερίαν:
εἰ δέ ἀδεῖ πιθέα, εανί τις εἰς τὴν ιδέαν, ἔμοιως
δέ @ ἀδεῖ πιθηνωρ παῦτα δέ πλοφού μᾶλλον,
εανί τε παραπλέοσμενοντες πάντας, οὐδὲ τοιράντοι,
οὐ μή ἰσχεώσοι, οὐδὲ θόκαιοι πεισθέντες δέ σφόδρα
διονταὶ οὐταρχεῖσθαι εἰς τοῖς, εἰ οἵσι σινάπιονται,
οὐ φεροντεῖσθαι. καὶ τοῖς φίλοις μᾶλλον, οὐ τοῖς
μη φίλοις οἴονται πιπεστικαιρού μᾶλλον οὐτούς
αὐτῶν διπάχειρ, οὐ μη. καὶ τοῖς εἰδιομένοις
τιμᾶται μᾶλλον οὐ φεροντιξεῖσθαι, εανί πάλιρ μη
οὔτε αὐτοῖς οὐταρχεῖσθαι. @ γαρ, ἐνδό τοιράντοι
ιακταφερο-

καταφρονέθαι· ταυτὸν γε ἀμ ποιέμ. καὶ Ζῆς
 μὴ ἀνέσθιοι στηρίθ, μὴ δὲ τῷ ἕστε ἀπειδόμενοι.
 καὶ τῆς τάνακτι α φιοῦσιν αὐτοῖς, εἰπεῖται
 θεος ὁσιού πεταφρονέμ ταχὺ πάντες οἱ τιούρω
 φαίνονται· καὶ οἱ μὲν, ὡς ἀπόνωρ· οἱ δὲ, ὡς τα-
 φαὶ ἀπόνωρ. καὶ Ζῆς εἰ μηδεὶ λόγῳ οὐστηρ, αἴρε
 οὐδιηφρέως μᾶλλον· τῶν τοιεπουντος ἡ ὄργη τοῦ
 ὀλιγωρίας πέτρας τὸν πεστικοντας· πεστικει δὲ
 Ζῆς ἀποστηρίσει μὴ ὀλιγηφρέμ. τοῖς δὲ φίλοις, εἰπεῖ
 περ μηδὲ λέγωσιν τηριώστε καὶ ἔτε μᾶλλον, εἰπεῖ
 τάνακτια καὶ εἴσαι μὴ αἰσθάνωνται δεομέλιως·
 ὥστε οὐδὲ οὐδὲ πεφθωνται· πλήξιππος τοῦ με-
 λεάργως ὀλιγηφρίας ταχὺ, διὰ μηδανεμός ση-
 μενοις ὡρὶ ταχὺ φροντίζομεν, οὐ λανθάνει. καὶ
 τοῖς ἀδιχαίρεοι ταῦς ἀτυχίας, οὐδὲ λαζαρίας, οὐδὲ
 θυμοφρενίοις εἰ τοῦς ἑωτῆν ἀτυχίας· ἡ ταχύ-
 ἐχθρού, οὐδιηφρούντος σημείους. καὶ Ζῆς μὴ
 φροντίζοι τοῦτο, εἰπεῖ λυπήσωσι· διὸ καὶ τοῖς ια-
 νοῖ ἀγγέλοις ὄργιζονται. καὶ Ζῆς οὐδὲ πάρα στο-
 ωδεῖ αὐτῆν, οὐδὲ φεμένοις τὰ αὐτῆν φαῦλα·
 οὐδειοι ταχὺ εἵστηρ οὐδιηφρούστηρ, οὐδὲ ξεφροίς. οὐ
 διηφρέωις φίλοι, φίλαλγοισι· θεώμενοι δὲ τὰ δικαια
 φαῦλα, πάντας ἀλαγούστηρ. εἴτε Ζῆς ὀλιγη-
 φρούστηρ, πέτρας πέντε, πέτρας οὓς φιλεῖμοινται,
 πέτρας οὓς θωμάζοιται, οὐδὲ βουλονται θω-
 μάζεθαι, πέτρας οὓς αἰχμάνται, οὐδὲ Ζῆς αἰ-
 χυνομένοις αὐτάς· εἰ τούτοις εἴσαι οὐδιηφρέη,
 οὐργίζονται μᾶλλον. καὶ Ζῆς εἰς τὰ τοικυτα-

ρῆμ. καὶ οἵσις ὁμοληγάσοι @ μεταμελεμένοις·
 ὡς νῦν ἔφυγες δίκιων, τὸ λυπτόντοντος ἀδεῖ τοῖς πε-
 ποιημένοις, παύονται τὸ δέργης. σημεῖοι δὲ ἀδεῖ
 τὸ τὸ οἰκεῖον πολασσεως· τὸν μὲν τὸ αρνυμένους
 καὶ ἀντιλέγοντας, μᾶλλον πολάζομέν. πέρι
 τὸν δὲ ὁμοληγοντας, διπλίως πολάζεσθαι,
 παύομενα θυμόμενοι. αἱ τιοτες δὲ, οἵτινες ἀναι-
 χαπία, τὰ φαινερὰ αἴγανεν δέ τοι δὲ ἀναιχα-
 πία, ὀλιγορία καὶ ιατραφερόντοις· ὡς τοιαν
 λὺν ιατραφερονοῦμεν, οὐν αἰχαπάρομεν. καὶ οἵσις
 παπεινωμένοις πέρις αὐτῶν, καὶ μὴ ἀντιλέπον-
 ται· φαίνονται γαρ ὁμοληγάρηποι οἵτις εἶνοι· οἱ δὲ
 οἵτις, φοβοῦσθαι· φοβούμενοι @ δὲ, οὐδεὶς ὀλι-
 πορεῖ. οἵτινες δὲ πέρις τὸν παπεινωμένοις παύει
 ή δέργη, καὶ οἱ ιακώβοι θηλαστοῖς, οὐ δέκουνται
 τοὺς ιατρούς οντας. καὶ τοῖς απουσέζοισι πέρις
 τὸν απουσέζοντας· θοιεῖ γαρ ἀπουσέζεσθαι,
 διλούντος οὐ ιατραφενεῖθαι. καὶ οἵσις μείζω καὶ χα-
 ειρημένοις, @ οἵσις δεομένοις @ παρατουμέ-
 νοις· παπεινότοροι γαρ. καὶ τοῖς μη ὑβρισαῖς,
 μὴ δὲ ξιθανασαῖς, μηδὲ ὀλιγάρχοις, ή εἰς μηδένας,
 ή μη εἰς χρηστούς, ή μη εἰς οἰστάς, οἵτοι πόροι αὐ-
 τοῖς ὀλφοῖς δὲ ἐπὶ τὴν ἀκαντίων δεῖ σκοτεῖμ τὰ
 περιγύνικα. καὶ οὖς φοβοῦσθαι, @ οὖς αἰσχύ-
 νονται. ἔως γαρ ἂμφοι οὔτες ἔχωσιν, τὸν δέργης οὐν-
 ται· αἰμάτων γαρ, ἄμα φοβεῖθαι @ δέργη-
 τεσθαι. καὶ οἵσις δὲ δέργης θειόσασιν, ή οὐν δέρ-
 γηζονται, ή οἵτοι δέργηζονται· οὐ γαρ δὲ ὀλι-

ΓΑΕΙΑΝ

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

γρείαρ φαίνονται πρόξεις οὐδεὶς γαρ ὁργιζό-
μενός, ἀλιγωρέε. οὐ μὲν γαρ ὀλιγωρία, ἀλιγωρία
καὶ δύση, μηδὲ λύπης. καὶ τοῖς αἰχμαλωνοῖς
αὐτάς. καὶ ἔργοντες δὲ σφαντίως τεθέν ὁργίζειται,
θῆλωρ ὅτι περ ἄστοις· τοῖς δὲ πουστικά, οὐ γέλω-
π, οὐ ἐορτή, οὐ δύναμιδρία, οὐ καζέρθασι, οὐ τσλη-
ρώσι, ὀλφός οὐ ἀλυπία, καὶ οὐδενὸς μη ὑβριστ-
ική, καὶ οὐ ἐλπίδι ἀδιεικά. εἴτε δὲ καχονιό-
τες, καὶ μη ἐπάργυροι τῇ ὁργῇ ὄντες· παίει
ὁργιώ ό χρόνος. παίει δὲ καὶ ἴταρέους ὁργιώ
μείζω, οὐ ταχέων ληφθεῖσα θηρεύια πε-
τοροις· διὸ δύναται φιλοκράτης, εἰ ταντός οὐ ζενός,
ὁργιζόμενός τοις δήμοις, πούκη ἀπλαγῆς; οὐ πα-
γε ἐφηδημάτωπες; ὅταν δήλονται τοι διαβεβλη-
μένοι· πρόσθιοι γαρ γίγνονται, ὅταν εἰς δήλον
τοις ὁργιών ἀνάλογοι φεστιφέντες· τοῖς σωέβηνται εἰρο-
φίλοι· μᾶλλον γαρ χαλεπαίνοντες, οὐ καλ-
λιστέοι, αφῆνεν σῇ. τοις καλλιαρέντοις τῇ πε-
τραιαί ιατρεγνῶναι θάνατομ. καὶ ἐάρι ἐλασσοῖ,
καὶ ἐάρι μετέχοι ιακοῦροι τερανθότες ὁστιμ, οὐ ὁρ-
γιζόμενοι ἐσφραγεῖσι ἄριστοις γαρ ἐλλιφένται
θηρεύειν οἴονται. καὶ ἐάρι ἀδικητῷ οἴονται
αὐτοῖς καὶ δικαιίως πάχειμ· οὐ γίγνεται γαρ οὐ
ὁργὴ περί τοις δικαιομούσι τοῖς παραχρή πε-
τονικοῦ οἴονται πάχειμ· δὲ ὁργὴ πετρών. διὸ δύ-
λογῷ δει πετρολάζειται· ἀγανακτεῖται γαρ
ηὔποροι κολαζόμενοι, καὶ οἱ δυνάτοι. καὶ ἐάρι μη
αἰσθάνεται οἴονται, ὅπερ δι' αὐτῶν, οὐ ἀντ' ἄρι
ἐπανθοῦ.

Ἐπανδρού· γαρ ὁργή, τὴν οὐρανοφόρην δὲ· δῆλον δὲ ἐπ τῷ σεισμῷ. Μήδοι ὁρθῶς περιένται,
Φάσσαι οὐδυσσαί πόλις φρεσσόν· ως οὐ πέπισθε-
ρημένοις, εἰ μὴ γοθετοῦ οὐφ' οὖ, καὶ αὐτὸς ὁ Σεν.
ως τὸ οὔπερ τοῖς δῆμοις, οἵσι μηδεδάνονται, ὁρ-
γίζονται, οὔπετοι τοῖς περιεσθεσιριψί τοῖς, ως περιε-
σθεσι περ τὸ ἔχαρχον, οὐδὲν ἀλλαγήσουσιριψί, οὐδὲν
αἰθισσομένοις, οὐδὲν οἱ ὁργίζομένοις εὐλειπούσι· μήδοι δέ
τοντες τὸ Εὔπορον τὸ διοικητὸς παντελεί βουλό-
μενοι τοις Αὐχελέα τῷ ὁργήσ περιεσθετοῖ,
καφιλαὶ δὲ γαῖαι αἴσκιλοι μηνεαίνωμ. Δῆλον
οὖτε, οὐδὲ τοῖς περιεσθετοῖ βολεμένοις, ἐπ τόπωρ
τὴν τόπωρ λεκπέομεν αὐτοῖς μηδὲ παρασκευά-
ζοσι τοιστάχεισ δὲ ὁργίζονται, οὐδὲ φοβόρους, οὐδὲ
αἰχμάνης αἴξισ, οὐδὲ χαρισμάτων, οὐδὲντας;
Οὐ ποραλγοῦτας τοῖς περιεσθετοῖσι. Τίνας ΡΕΡΙ
δὲ φρεσμοῖς καὶ μετροῖς, καὶ μιατί, πώ φρεσμας.
Λίαν τὸ φρεσμόν σεισμόνοις, λέγομεν. ἔστω
δηλοῦται τὸ φρεσμόν τὸ βολεμένη Σην, οὐδὲ του αὐτο-
τοῦ, ἐπεινά τένειαι, δηλαὶ μηδεπτέ· καὶ τὸ οὐρανό-
μάχαμεν περιπλέκειται τόπωλε. φρέσμες δὲ
δηλοῦται τὸ φρεσμόν τοῖς αὐτοῖς φρεσμοῖς θεοῖς οὐδὲνται
δὲ φρεσμοῖς εἶναι, οἱ οὐτως ἔχειρ οἱ φρεσμοῖς πέριος
ἀλλάλαχε, τόπωρ δὲ τὸ θεοῦ φρεσμόν, αὐτάπικι φρέ-
λορι εἶναι, τὸ σωματόφρεσμον τοῖς αὐτοῖς, καὶ
σωματοφρεσμάτω τοῖς λυπηροῖς, μηδεπτέ· τοροι,
δηλαὶ δὲ ἐπεινόμενοι. γνωμένωμ ταῦτα ωμοὶ βολεμένοι,
χαίρονται πάντες· τὸ φρεσμόν δὲ, λυπηροῦ.

ως τε

ώς πε το βγλήσθως ομεῖον αἱ λύπαι καὶ αἱ
κόδναι. καὶ οἵτινα τὰ αὐτὰ ἀγαθά ή πειραῖς
ἢ ζῆται αὐτοῖς φίλοι, καὶ οἱ ζῆται αὐτοῖς ἐχρέοι-
τωπα τοῦ ζεύσις βγλεθεῖται αὐτοῖς, ως πε ἀπὸ
αὐτῷ η ἀλφιβγλομένος, τοτε φαίνεται φί-
λος ἔτην. καὶ τὸν αεροινήτας δέ, φιλοθυσιοῦ, η αὐ-
τὸν, η ὁλική κόδναιοις η εἰ μεγάλα, η εἰ περιγ-
ματος, η εἰ αἱ τοιχοῖς καρροῖς, καὶ αὐτῆς στε-
νεῖαι, η οὐσία ἀμοιβαῖς βγλεθεῖται τοιχόν. καὶ
τὸν τὴν φίλοφοροφίλος, οἱ τὸν φιλοιωπας τοῖς
αὐτοῖς φιλοιωσι, οἱ τὸν φιλογμονίους τὸν τὴν
φιλογμονίων εἰσαποῖς, η τὸν ζεύσις αὐτοῖς ἐχρέοται,
οἱ μετρητας οὐσία αὐτοῖς μεσοντι, οἱ τὸν με-
τρητούς, τὸν τὴν εἰσαποῖς μετρητούς:
πᾶσι γαρ τοτοῖς, πῶτα ἀγαθά φαίνεται ἔτην
καὶ εἰσαποῖς, ως πε βγλεθεῖται τὰ αὐτοῖς ἀγα-
θά, ὅπῃ η μετρητας φίλος. οἱ τὸν δέ φιλοικούς εἰς
χρήματα οἱ σωτηρίαι· μή τὸν ἐλευθερίας οἱ
τὸν αὐτοφείρεις ιμιώσι, καὶ τὸν μητρικός· ποιού-
τας δὲ τὸν λαμβανοντο, τὸν μή αὐτός· εἰ τοιχόλο-
γοντας· ποιούτοις δὲ οἱ αὐτός τοιχόλογοντας· οἱ
τοτοῖς, οἱ αὐτός γεωργίας οἱ τοιχόλογοντας· οἱ
μάλιστα. καὶ τὸν σώφρονας, οἱ οὐσία ἀδικοι,
καὶ τὸν αὐτοφείρεις, δή η αὐτός. καὶ οἵτις έχ-
αλφέμενα φίλοι έτηναι, εἴημεν φαίνωνται βουλό-
μενοι· οἱ τοιχοῖς οἱ ποιούτοις, οἱ πε ἀγαθοί η πειραῖς
αρετῶν, οἱ δέ φιλοικούς η αἱ πάσιμοι, η αἱ τοῖς βελ-
τίσοις, η αἱ τοῖς θαυμαζομένοις η ποιητῆς, η

οις θωμάζοισι μάτις. Εἰς τὸν δέδεις σω-
θιάγειρ καὶ σωθιμέρει τοιούτοις δὲ, καὶ
οἱ δύνεις, καὶ μὴ ἐλεγοῦσι οἱ αὐτορτα-
νομινάτοις, καὶ μὴ φιλόνικοι, μηδὲ δυστέλεσσοι.
πάντες δὲ οἱ τοιούτοις μαχηταῖς οἱ δὲ μαχό-
μενοι, τάνακτία φάνενται βουλθύεσσαν. καὶ
οἱ ἀδιδέξιοι καὶ τῷ πατέρᾳ, καὶ τῷ ἀπό-
μενοι πάντα γαρ οὐφότροι απεύθυ-
νοι τῷ πατέρᾳ διατίσσομενοι τε σωπήεσσαν, καὶ
ἐμμελῆς σωπήεσσαν. καὶ τὸν ἐπανομάτας
τὸν ὑπαρχεντα ἄγαθα, @ τὸ πατρικάλιστα, αἱ
Φοβωνᾶς μηδὲ πάρεχονται αὐτοῖς. καὶ τὸν ιερα-
ρεῖον πατέρων φίλοι, πατέρων ἀμπελόνων, πατέρων ὅλοι
τοῦ βίορ. καὶ τὸν μὴ ὄντεσσας μὴ τε τῇ α-
μφτημάτῃ, μὴ τε τῇ διαρχημάτῃ οὐ-
φότροι δὲ ἐλεγοῦσι. @ τὸν μὴ μητρόνας,
μὴ δὲ φυλακίους τῇ διατημάτῃ, διη-
δύναταλάκτοις οἵους δὲ ἀμπελοβωσιμ-
έναι πέρις ἄλλοις, καὶ πέρις τὸν αὐτὸν οἴονται.
καὶ τὸν μὴ ιερολέγωντας, μὴ δὲ εἰδότας μὴ τε τὰς
τῇ πατέρᾳ διατίσσομενα, μὴ τε τὰς αὐτήν, διηδύ-
νατάς δὲ ἀγαθάς, τοῦτο οὐδὲ. καὶ τὸν μὴ αν-
τείνοντας τοῖς ὁργιζομένοις ή τοῖς απονθέ-
ζοντος μαχητικοῖ γαρ οἱ τοιχοί. καὶ τὸν πέρις
αὐτὸν ἀσεύτως ἔργοντας, διὸ θωμάζοντας
αὐτὸν καὶ απονθέντας οὐδελαμβάνοντας καὶ
χαίροντας αὐτοῖς. Στῶντα μάλιστα πενθ-
μότας πατέρων αἱ μάλιστα βόλονται αὐτοὶ ή θω-

94 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
μάζεωσι, καὶ απονομῶι σθητῆρ εἶναι, καὶ οὐδὲν;
καὶ τὸν ὄμοιός τοι παυτὸν ἀδιτηθεῖσας, ἐπει-
μὴ παρενοχλῶσι, μὴ δὲ ἀρέπει παύειν ἢ οὐδείς.
γίνεται γαρ οὐτω, οὐδὲ, κραμβής κραματί. καὶ
τὸν τὴν αὐτὴν ἀδιτηθεῖσαν, ὡραῖον
ἄμα μετέχειν ὁμοίους. εἰδὲ μὴ, παύει καὶ τὸν
συμβαίνει. καὶ πέρις οὓς αὐτῷ πάντας ἔχοισι, ὡς περ
αὐτῷ πάντας τὰ πέρις δόξαιν, μὴ ιατροφρονοῦ-
τως. καὶ πέρις οὓς αὐτῷ πάντας, τὰ πέρις ἀλη-
θειαν. τοι πέρις οὓς φιλοτελευτηνται, Σύνφοροι
ζηλούσι τοι βούλονται, τοι μὴ φρονεῖσι τοι, ζεύ-
ζηνς καὶ φιλούσι τοι, καὶ βούλονται φίλοι τοι. καὶ
οἵσις ἀμφι τάχατος συμπλεγμάτων, ἐαν μὴ μέλ-
λοσιν αὐτοῖς ἐσεσθει μετάωνται. καὶ τοῖς
ὄμοιός τοι ἀρέπει τας, μὴ τὸν παρίστας φιλά-
σι. σὺν καὶ τὸν παύει τὸν πεινεώτας ζιάτους,
πάντες φιλούσι. καὶ ὅλως, τὸν σφόρα φι-
λοφίλας τοι μὴ ἐπικαταλέέσθωταις μαλισσα γυναι-
κοφιλούσι τὴν ἀγαθῶν τὸν φιλεῖν ἀγαθῶντας.
καὶ τὸν μὴ παλαιότερον πέρις πάντας τοι
τοι δὲ, τοι πάντας τοι φιλεῖν λέποντας.
εἴρηται γαρ, ὅπερ πέρις τὸν φιλάς, τὰ πέρις δό-
ξαι οὐκ αὐτονόμθα. εἰ οὖν οὐ μὲν φιλόμενος μὴ
φιλεῖ, οὐ μὴ αὐτονόμενος φιλούσης ἔοικε. καὶ
εἴδη φι-
λίας.
ποιητικὴ
φιλίας.
τὸν μὴ φιλεῖσον, τοι οἵσις θαρρεῖσι μηδεὶς πε-
δεῖ φιλεῖται, φιλεῖ. εἴδη δὲ φιλίας, ἐπαργία, τοι πάντας.
ποιητικὴ δὲ φιλίας, χαρεῖσ, τοι μὴ δεκτή.

το

ΤΩΣ ψωπίζει, καὶ θ', ψωπίζεται μὴ διληφθεῖ
 αὐτῷ δῆ οὐ πάς τένει φαίνεται, καὶ οὐ δὲ ἐπε-
 θορ. Γρίς δὲ ἔχεις @ τῷ μισθῷ, Φανδρὸς,
 ὡς ἐπ τῷ φαντίωτι δὲ θεωρεῖμ. ψωπίζει δὲ Αἴγας.
 ἔχεις, σέργι, ἐπηρεασμός, σταθολή οὐργή μὲν
 οὖν δέδηται, ἐπ τῷ πλούτῳ ἀντότα. ἔχεις δὲ, καὶ
 ἀνδρὸν τῷ πλούτῳ ἀντότα. εἰ μὲν γάρ ξυδαίβω-
 μεν εἶναι Σιόνδε, μισθοῦ μὲν. καὶ οὐ μὲν οὐργή,
 αἱρεῖται τὰ ιαθένεια, δέ, καλλίαι, σωκρά-
 τη. θ' δὲ μῖσθος, καὶ πλούτος τὰ λόγια τῷ μὲν κλέ-
 πτῳ μισθῷ @ τῷ συκοφάντῳ ἔναστος. καὶ τῷ
 μὲν, οὐδὲ μέρη χρόνῳ τόδ', ανίαζε. καὶ οὐ μὲν, τοῦ
 λυπτίζει ἐφέται οὐδὲ, τῷ ιακώσαι μᾶλλον.
 αἱρεῖται γάρ βολεται οὐργίζομενος. τῷ
 δὲ οὐδὲ μέρη σταθορός. εἰ δὲ τῷ μὲν λυπτίδῃ, αἱρεῖ-
 ται πάντα ταῦτα μάλιστα ιακά, ιακά αἱρεῖται,
 αἱρεῖται καὶ άφροδιτών. οὐδὲ μέρη γάρ λυπεῖ οὐ πα-
 γουσία τῇ ιακίας. @ τῷ μὲν, μέντοι λύπης. θ' δέ,
 οὐ μέντοι λύπης. οὐ μὲν γάρ οὐργίζομενος, λυπεῖ. οὐ
 δὲ μισθῷ, οὐ. καὶ οὐ μὲν, σταλῶμεν ἀρχηρομενίων
 ἐλεκτησμένος δέ, οὐδὲ στόσος οὐ μὲν γάρ, αντιπαθεῖται
 βολεται οὐργίζεται οὐδὲ, μή τιν. Φανδρὸς
 οὖν ἐπ τόπωμ, δέ, οὐδὲ χεται έχεις καὶ φί-
 λους, @ ὄντας ἀρχηρομενίων, καὶ μή ὄντας ποι-
 εῖται, καὶ φάσκοντας σταλύεις. @ οὐδὲ οὐργίων οὐ
 δὲ έχεις ἀμφισβητάς, εφ' οὐστρός αἱρεῖται
 πειραρταί ίται, ἀγειρεῖται. Γοῖα δὲ φοβούμενοι καὶ ΠΕΡΙ' Φό-
 πνα @ πάσι έχοντας, οὐδὲ δέ Φανδρόν. έσω μή βου.

Φόβος

96 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

Φόβος, λύπη ή ταραχή εἰς φαντασίας
μέλλοντος ή πεικεύνης φθαρτικού ή λυπηρού:
οὐ γάρ πάντα τὰ ικανά Φοβεῖται, διὸ εἴ ἔσται
ἄδικος ή βραδύς δὲλλος οὐκ εἴ λύπας μεγάλας,
ή φθορας δύνανται καὶ πάντα, αἱ μὲν πορρώ,
δημοκρίτειος φαίνεται, ὡς περ μέλλεις. ταῦ
ταρ πορρώ σφόδρα, οὐ Φοβοῦται· οὐκον γάρ
πάντα δέ, οὐκέτι θεονομοῦ· αλλ' οὐκον ἐγγένες,
οὐδὲ φροντιζοιτερού. εἴ δη οὐ φόβος τοτερός εἴτε

Φοβορά.

ἀνάγνη τὰ Γιωτά Φοβορά εἴτε, οὐκον φαίνεται
διωμάτιν ἔχειν μεγάλων τῆς φερίσειρ, ή βλάβης
πειρι βλάβεις εἰς λύπων μεγάλων (ωτει-
νήσας. διὸ εἴ ταὶ σημεῖα τῆς Γιώτης, Φοβορά·
ἐγγένες γάρ φαίνεται τὸ φοβορόν. τοῦτο γάρ δέ

καὶ ιδιωτικός. καὶ φοβορόν τῷ ιδιωτικόν. τοιωταὶ δέ
ἔχειν καὶ σφράγιδα διωμάτιν ωρού ποιεῖν οὐκέτι δηλοῖς
δέ οὐκείται περ διωμάτιν. ὡς περ ἐγγένες
εἰς τὴς φορέις. καὶ ἄδικα, διωμάτιν ἔχουσα. τούτη
πειραρχεῖται δὲ οὐκέτι οὐδεῖκος, οὐδεῖκος. καὶ αρέτη τούτη
εριξομένη, διωμάτιν ἔχουσα δηλορίτη δέ οὐκείται πειρα-
ρχεῖται μηδὲ στοιχεῖται αὐτῇ, δινάτη δὲ νωτί.
καὶ φόβος, τῆς διωμάτιν ωρού ιδεῖται τοιωτηρία. τοιωτηρία
δέ οἱ πολοὶ χείρες εἴτε ηπούς τῆς καρδιάνεις,
καὶ οἱ δειλοὶ εἴτε τοῖς ιδιωτικοῖς, Φοβορόλας οὐκ
ιδιώτωλαν, οὐκέτι δημοκρίτειος εἴται. ὡς περ
ιωτεῖται πειραρχεῖται δημοκρίτειος, Φοβορόλας, ή ια-
τοπεῖται, ή ἐπικεῖται λιπεῖται. καὶ οὐ διωμάτινος
ἄδικος

ἀδικεῖ μὲν, τοῖς διωριζόσις ἀδικεῖται· ὡς οὐ
ἀδικηθαλί, ἀδικεῖται οἱ ἀνθρώποι, ὅταν δύ-
νανται· καὶ οἱ ἀδικούμενοι οἱ νομίζοντες ἀδι-
κεῖται· αὐτὸς δὲ τηροῦσι παιδόν· καὶ οἱ ἀδικη-
κόπες, εἴρη διωριζόμενοι, φοβοῦσι, δεδιότες
ἢ ἀνταπαρέιται· στένεται γαρ τὸ ζειστὸ φοβε-
ρόν· καὶ οἱ τὴν αὐτὴν ἀνταπανταῖ, οὐσα μή αὐ-
δέχεται ἄμα ὑπάρχειν ἀμφοῖν· αὐτὸς δὲ φαλε-
μενοι πέτρας ζιστάει· καὶ οἱ ζειστοί φο-
βοῖ, καὶ αὐτοῖς φοβοῦσι· μᾶλλον τὸν ἀριθμόν
τελείωνται αὐτῶν, οὐδὲν ορέγοντες· καὶ
οὐσι φοβούνται οἱ ορέγοντες αὐτὴν, Διὰ τα-
ποῖς καὶ οἱ ορέγοντες αὐτὴν ἀνηρεντότες· Σ
οὶ τοῖς ορέγοντις αὐτὴν ἀδικηθεμένοις οὐ γαρ οὐδὲ
φοβοῦσι, οὐδὲξηθέντες· καὶ οἱ φύλει τὴν ἀ-
δικημένωρ καὶ ἐθεῶμεν ἀντιπάλωρ, οὐχ οἱ
δένθυμοι καὶ ταρφόνταισιν· διλός οἱ περιφοι· Κ
είρωντες καὶ πανούργων· ἀδηλοι γαρ οἱ ἔγγροι·
ὡς τὸ οὐδὲποτε φοβοῦσι, οὐδὲ ταρφέω· πάντα δὲ
τὰ φοβούσα, φοβούσατορα οὐσα ἀριθμαρτωσιν,
ἐπανορθώσαται μή σεβέχεται· διλός οὐδὲ πο-
λεμάτα, οὐδὲ εὔφειασις, διλός τοι ζειστοί
οὐσι· καὶ αὖτις βούθειται μή εἰσιν, οὐδὲ εὔφεια.
Ως αὐτοίς τοι πάμι, φοβούσασιν, οὐσα εὔφεια
εὐθεωρ γιγνόμενα οὐ μέλλοντα ἐλεύθεντα εἶται· τὰ οὐσια-
μένα οὖτις φοβούσα καὶ φοβούνται, χειρόρως οὐσι μένονται
εἰ πετρα τὰ μέγιστα, παῦτα διέτηρος δὲ μικροί· αὐτοίς φο-
μένοι αὐτοί φοβούνται, νῶν λέγομεν. εἰ δέ βοωταί,

58 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

τέκμ ό φόβος, μή πεισθείας τῇ ταιριάδαι
 Η φραγμοὶ πάντος, Φαντρὸμ ὅτι τούτοις φο-
 βεῖται τῇ διομέλιῳ μηδὲμ ἄρι παθεῖται, οὐδὲ
 ταῦτα ἀμὴ σίονται παθεῖται, οὐδὲ τάτας ὑφ'
 ἄρι μηδὲ σίονται, οὐ δὲ τόπε, ὅπε μηδὲ σίονται. αὐτοὶ καὶ
 πίνων φοβεῖται τὸν διομέλιον Η παθεῖται ἄρι,
 καὶ τὸν τόπον ταῦτα, καὶ ταῦτα, καὶ τόπε, οὐκ
 σίονται δὲ παθεῖται ἄρι, οὐπε διὰ δύτυχίας με-
 γάλαις ὄντες· διὸ οὐθεισαι καὶ δλίγωροι καὶ
 θρασεῖς· πειθὲ δὲ τοὺς Σιάτης, ταῦτα, ισχὺς,
 ταῦλυφειλία, διώχμις. οὔτε διὰ δύτυχίας με-
 γάλαις πάντα νομίζονται τὰ δεινὰ καὶ ἀπεψυ-
 χμένοι πέρι τὸ μέλον, ὡς τερροὶ ἀρτυμπανι-
 λόμενοι ή δη. δηλαὶ δεῖ Σιάτην εἶπον δε
 σωτῆρίας, ταῦται οὐδὲ ταῦτα διηρέψανται
 φόβος· βαλεῖται διετοῖ τοι οὐδὲτοι βου-
 λαδίται ταῦται τῇ ανελπίσωμ. ὡς πειθεῖται
 παρασκευαζεῖται, ὅταν ή βέλτερον τὸ φο-
 βεῖται αὐτῶν, ὅτι Σιάτης εἰσίμι, οἵτι παθεῖται
 καὶ γαῖα δηλοὶ μετέργες ἐπανδρούνται τὸν ὄντος
 δεινωνίαν πάροντας, ή περιθύτας, Καὶ τόπος
 Σιάτης, οὐδὲ σίοντο. Επεὶ δὲ ταῦται φόβοιν φανε-
 ροῦν, πίδη, καὶ τῇ φοβερῷ, Καὶ οὓς ἔνεισι ἐ-
 χοντες μετάστι· Φαντρὸμ ἐπιτάπειρον Καὶ θαρ-
 ρεῖται, πίδη, καὶ ταῦται τοῖς θαρράλεοι, καὶ πῶς
 μιακαὶ μένοι θαρράλεοι εἰσίν. τόπε γαῖα θαρρεῖται
 επαγκόμενος φόβος· Καὶ θαρράλεον, πῶς φό-
 βερῷ,

θαρρεῖται.

βαρφῶς πεμπά φαντασίας ἢ ἐλπίς τῷ σω-
τηρί ωκεῖται, ὡς ἐγγὺς ὄντως· τῇ δὲ φοβε-
ρῶμ, ἢ μὴ ὄντωμ, ἢ πρέπει ὄντωμ. ἔστι δὲ θαρρό-
λεῖα, τάπε ὄντα δεινα πόδεώ, καὶ θαρρόλεῖα Θαρρός·
ἐγγὺς, @ ἐπανορθώσεις ἐάμ αὐτοί, Σ βοηθοί,
τὸ πλλαῖ μετάλλαι, ἢ ἀμφω καὶ μήτε ἡδι-
κημένοι, μήτε ἡδικητές ὁσιοί ανταγωνισταί
τε, ἢ μὴ ὀστρού ὅλος, ἢ μὴ ἔχωσι διώαμιρ, ἢ δύ-
ναμιρ ἔχοντες ὁσιοί φίλοι, ἢ πεπρικητές ὁσιοί
διό, ἢ πεπρικηνάνοι ὄνται @ μὴ πεπρικηνά· ἢ ἐάμ θαρρός·
τα συμφρόδιλνοι, ἢ ιρείθρας, ἢ ἀμφω. Αὐτοὶ γὰρ δια-
ί ὄντως ἔχοντες θαρρόλεῖοι ἐστιν, ἐάμ πλλά καί μένοισι
πεπρικηνάνοι ὄνται @ μὴ πεπρικηνά· ἢ ἐάμ θαρρός·
πολλάκις ἐληλυθτέος ὁσιοί τὰ δινά @ λέοι·
πα πεφυνότεο. Διηγῆς γαρ ἀπαθεῖς γίγνον-
ται οἱ ἀνθρώποι, ἢ τοῦ μη πεπρικηνά, ἢ τοῦ
βοηθείας ἔχειν ὁσιοερει τοῖς ιατραὶ θάλατ-
ταν κανδωμοῖσι· οἱ πεπειροί Χειμῶνθ, θαρ-
ροῖσι τὰ μέλοντα· οἱ πε βοηθείας ἔχοντεο,
ἢ τῷ ἐμπειρίᾳν. καὶ διταν τοῖς ὁμοίοις μὴ ἐ-
σοβρόμ, μὴ δὲ τοῖς ιπποῖ, @ ὁμηρείθρας ὄν-
ται πεπρικηνά· ὄνται διότι μη κακρατήκαστοι, ἢ αὐ-
τῆν, ἢ τῇ ιρεττόνωμ, ἢ τῇ ὄμοιωμ. καὶ ἐάμ
παρέχειν αὐτοῖς ὄιωνται πλειά καὶ μείζω,
τοῖς ὑπότελοντεο, φοβοροί εἰσιν πάντα δ' ὅτι,
σλῆθθ χρημάτωμ, καὶ ἰχύς· σωμάτωμ, καὶ
ψέρας, καὶ φίλωμ, ἢ τῇ πτοει πόλεμορ πα-
κασκηνῶμ, ἢ πασῶμ, ἢ τῇ μεγίστωμ. καὶ ἐάμ

100 ΑΡΙΣΤΟΤΟΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

μή ἀδικηότες ὁσιμ., μηδένα, μή μὴ τολλάχε,
μή μὴ Γιατρός, πατέρι ὡρι φοβοῦται καὶ ὄλως
ἀρ τὰ πτοὺς θεάτροις αὐτοῖς οὐλός ἔχει, τὰ τε
δηλα, καὶ τὰ ἀρ σημείῳ καὶ λογίῳ. Θαρ-
ραλέορ γαρ οὐδεμίᾳ τὸ δὲ μὴ ἀδικεῖν δηλ' ἀδι-
κεῖθε, οὐγῆς φοιτηκέρ· τὸ δὲ θεῖον, οὐσθλαμ-
βάνεται εοι θεῖον Γείσ αδικουμένοις. καὶ ὅταν
προεπιχειρούντες, μηδὲν ἀρ παλεῖρ μηδὲ

ΠΕΡΙ ΑΙ
ΔΙΑΒΗΣ.

μὲν τὴν φοβοῦρι καὶ θαρραλέωλ, εἴρηται
φοιτηκέρι αὐτὸνται καὶ ἀναιρευτόσι, τὸ πτοὺς
Ζένας, καὶ πῶς ἔχοντες, εἰ τῶνδε δῆλοι. ἔστω
δὲ αἱ χώραι, λύπη οὐς καὶ ταραχή, πατέρι τὰ εἰς
ἀδείαν Φαινόμενα Φορέα τὴν ικανῶν, μη πα-
ρεόντες, μη γεννότες, μη μελόντες. οὐδὲ ἀναι-
ρευτία, οὐλιγωεία π's καὶ ἀπάθεια πατέρι αὐτὰ
ταῦτα. Εἰ δὲ δεῖρι αὐχύνη οὐδεμέσσαι, ἀνάγκη
αὐχύνειαν μὲν ἥδη Γείσ Γιατρούς τὴν ικανῶν,
οὐδὲν αὐχύνειναι αὐτοῖς οὐδὲν οὐδὲν φροντίζει. Ζε-
ωτα δὲ δεῖρι, οὐσα ἀρ ικανίας οργαζεῖρ δι', ἀ-
δείαλειρ ἀστίδει φυγήρι· ἀρ δηλίας γαρ.
καὶ τὸ ἀρτοῦσαι πραιαταπάνηλα· ἀπ' αὐτο-
νίας γαρ. καὶ τὸ συγχένειαν οἵσ οὐδεῖ, οὐ
δου οὐδεῖ, οὐδὲ μηδεῖ· ἀπ' ἀκολασίας γαρ.
καὶ τὸ οὐρανίειρ ἀρ μηρῶμ, οὐδὲ αὐχρῶν,
οὐδὲ τὸ αὐτωάτην, οὐδὲ παντίν, οὐτενεώτην·
οὐδὲν τὸ οὐρανούρσιας γράπτην αὐτελθεείας.

ΑΙΓΑΛΕΩΤΗ-
ΛΑ.

αὐχύνειαν μὲν ἥδη Γείσ Γιατρούς τὴν ικανῶν,
οὐδὲν αὐχύνειναι αὐτοῖς οὐδὲν οὐδὲν φροντίζει. Ζε-
ωτα δὲ δεῖρι, οὐσα ἀρ ικανίας οργαζεῖρ δι', ἀ-
δείαλειρ ἀστίδει φυγήρι· ἀρ δηλίας γαρ.
καὶ τὸ ἀρτοῦσαι πραιαταπάνηλα· ἀπ' αὐτο-
νίας γαρ. καὶ τὸ συγχένειαν οἵσ οὐδεῖ, οὐ
δου οὐδεῖ, οὐδὲ μηδεῖ· ἀπ' ἀκολασίας γαρ.
καὶ τὸ οὐρανίειρ ἀρ μηρῶμ, οὐδὲ αὐχρῶν,
οὐδὲ τὸ αὐτωάτην, οὐδὲ παντίν, οὐτενεώτην·
οὐδὲν τὸ οὐρανούρσιας γράπτην αὐτελθεείας.

καὶ

καὶ τὸ μὴ βοηθεῖν διωμένον εἰς χρήματα,
ἢ τὸ πομβοηθεῖν καὶ τὸ βοηθεῖν θεαί παρὰ τὴν
ἡπήρην δύσσωμ· καὶ διανέζεθαι, ὅτε δέξει αἱ-
τάρ· καὶ αἱ τεῖμ· ὅτε ἀπαιτεῖν· καὶ ἀπαιτεῖν;
ὅτε αἱ τεῖμ· καὶ ἐπαινεῖν, ἵνα δέξῃ αἱ τεῖμ· καὶ
τὸ ἀκριπτυχηνότα μηδὲ μὴ πομβηθεῖν πάντα τὸ αὐτε-
λθυνθεῖσας ταῦτα σημεῖα· τὸ δὲ ἐπαινεῖν πα-
ρόντα, κολακείας. καὶ τὸ, τάχα θαῦμα, ὑπόρε-
παινεῖν· τὰ δὲ φωλα, (καλείφερ· καὶ τὸ ὑ-
πόραλγον ἐπ' ἀλγυσθῆναι) τὰ λαταρά πάντα ὅσα
ζεινταχολακείας ήσαν σημεῖα. καὶ τὸ μὴ τῶσ
μελέτην ποδούς, οὓς οἱ πρεσβύτεροι, ἢ οἱ τρυ-
φωντες, ἢ οἱ σὺν ζησίᾳ, μᾶλλον ὡλφος οἱ ἀ-
δυνατώτεροι πάντα τὸ μαλακίας σημεῖα. καὶ
τὸ, ὑφ' ἔτ δρέψει πάχειμ, @ τὸ πολλάκις. @
αἱ δὲ ἐφίσσου, ὄνειδις; φυματροφυχίας τὸ πάν-
τα. @ τὰ πενότηκας σημεῖα. καὶ τὸ ποδούλεω-
τον λέγειν @ ἐπαγγέλμεθ. Σ τὸ τὰ αἱλό-
τεια αὐτὸς φάσκειν ἀλαζονεία γαρ. οἱ οὐρίως
δὲ, @ τὸ τὴν δηλωμ ἐκάστης τὴν τὴν ἡδονας η-
κινθεῖν τὰ δρῦα, @ τὰ σημεῖα @ τὰ ὄμοια· αἱ-
δρα τὸ @ αἱχντηλά. καὶ ἦδι ταχεῖς τὸ τὴν
καλθῷ, ὡρ πάντες μετέχοισιν, οἱ οὗμοιοι πάν-
τες, οἱ οἵ πλεῖστοι, μὴ μετέχειμ. οἷμοίς δὲ λέγω
ομειθνεῖς, πολίτας, ἥλιπες, συγχρεῖς, ὥλφος
τὸν οἴζισυν αἰχρόμ γαρ ἡ δη, τὸ μὴ μετέχειμ, δι
παιδεύσεως, καὶ μὴ μετέχειμ, @ τὴν δηλωμ
οὐμείως. Γάντα δὲ ταῦτα μᾶλλον, εἰμι αἱτεῖς

ἢ αἰ οὐ τῇ ὑπαρξάντω μ., ή ὑπαρχόντῃ, ή
μελόντω μ. πάροχοντες δέ, ή τεθρυδότοις, ή πε-
σόμενοι τὰ θειῶτα, αἰχνόνται οἵσαι εἰς ἀτι-
μάν φρέσι καὶ οὐείδη τῷ ταῖς δέ δέσι, οἵσαι εἰς
ὑπηρετήσεις ή σώματοι, ή δργαριαὶ χρεῶμα, ωμ-
όσι τοις οὐβείζεσθαι· καὶ τὰ μὲν, εἰς ἀκολασίαν,
καὶ ἐκέντα σάκοντα· τὰ δέ εἰς βίαν, ἀκο-
ντα· ἀλλά ανανθεῖσας γαρ ή δειλίας, ή τεθρυδού-
σαι τοις μη ἀμινεσθαι· αἱ μὲν οὖσαι αἰσχυλίαι,

πρὸς πίνας τῶν τὰ δῖτι καὶ τὰ τοιωτά. Εἴτε δὲ τοῖς αὐτοῖς χώροις σδεῖται φαντασία δῆμος ἡ αἰσχύλη, οὐ ταῦτα. αὐτῆς χάρην, δηλαμή τῇ ὀρθούντῃ, οὐδεῖς δέ τη δόξης φροντίζει, δηλαμή τῇ δόξῃ τοῦ δοξάζοντας· ἀνάγκη τότες αἰσχυνέας, ὡρ λέγων ἔχει. λέγοντο δέ τοι θεομαρτύροι, ηγούσι θαυμάζει, καὶ οὐδέ τοι βόλεται θαυμα-
ζεῖσθαι, καὶ πλέον οὓς φιλοτιμέται, καὶ ὡλει-
μή καταφρονεῖ τῆς δόξης. θαυμάζεισθαι μὲν
οὖν βόλονται τοῦτο τάπωρ, οὐ θαυμάζονται
τότες, οἱ ἐδροί τε ἀγαθῶρ τιμώριοι παρ-
ῳ τυγχάνοντο σεβόμενοι σφόδρα θνότος, ὡρ ε-
κένοι κανέοι. δι' οἱ δρῶντες, φιλοτιμούσται
μὴ πλέον οὐδέποτε, φροντίζονται δέ ως ἀλη-
θινόντωρ μητῆρ φονί μερούσι δέ, οἵτε πρε-
σβύτοροι καὶ οἱ πεπαιδευμένοι. καὶ τὰς αὐτο-
φαλμῶν καὶ τὰς αὐτοφαλμῶν δέ τοι οὐδέποτε
μία, πάντα δὲ φαλμέσι ἔνοι αἰσθῶσι. καὶ Δι-
όντος τοῦ αὐτοφαλμέσι μᾶλλον αἰσχυνόν-

ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Β. 103
ται, καὶ τὸν περὶ δευτέρας αὐτοῖς, δέ τὸν ἄλλον
διαλέγεις ἀμφότερα. καὶ τὸν μὴ τῷτο
ἐνόχους· δῆλορ γεράζεις φανομένοις αἱμαρ-
τάνεις, τάνακτία δικαιήματά τοις. καὶ τὸν μὴ
συγγνωμονικούς· ὃ γεράπετος αὐτὸς ποιεῖ, τῷτο
λέγεται γειτονεῖς μὴ νεμεθεῖ· ὃς τε ἄρα μὴ
διηγῇ, δῆλορ ὅτι νεμεσᾷ. καὶ τὸν ἡζαγγελτι-
κεύς διλλοῖς· οὐδὲν γεράπετος αἱμαφόρει μὴ δικεῖ μ.,
ἢ μὴ ἡζαγγελλάφι. ἡζαγγελτικοὶ δέ, οἵτε ἡ-
δικημένοι δέ τὸ παρατηρεῖ μ., καὶ οἱ ικνολέ-
ποι εἴ περ γεράπετον μὴ αἱμαρτάνοντας, εἰς
μᾶλλον τὸν αἱμαρτάνοντας. καὶ οἵτε οὐ διατε-
ῖν, ἀλλὰ τὰς τὸν τελαστάνεις, διὸ γελο-
σταῖς καὶ καρφωθεοῖς· ικνολέγοις γεράπετος
οὗτοι, καὶ ἡζαγγελτικοί. καὶ οἵτε μηδέλε
ἀρτητυχάνεσθαι· ὃς τοι γεράπετος αἱμα-
ρτάνεις. Σιονγειδοῖο τε αἱρέτε βουλέμενοι φίλοι
εἶναι· τὸ γειτονεύσατε δένταται. διὸ δὲ ἔχει
τὸ Εὐεπίθιμον ἀρχήριστον πέδε τὸν Συρακου-
σίας, καὶ τὴν παλαιὴν ωρείμενοι οἱ μηδέλεροι συ-
νειδότες. Αἱσχύλονται δὲ οὐ μένορ αὐτὰ τὰ
ἔνδειτα αἱσχύληλα, δηλαφεῖται τὰ σημεῖα·
διὸ οὐ μένορ ἀφροδισιαζοντες, δηλαφεῖται τὰ
σημεῖα αὐτῆς· Καὶ οὐ μόνορ διοιωάτες τὰ αἱ-
σχύλα, δηλαφεῖται λέγεντες· οἱστίως δέ, οὐδὲ τὸν
εἰρημένοις αἱσχύληνται μόνον, δηλαφεῖται τὸν

104 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

δηλούστοντας αὐτούς· δι), οὐδέποντας καὶ οὐδείς τάχας. οὐλός δ' οὐκ αἰχνόνται, οὐδὲ
ωμόδοις ιεταφρονοῦσι τῷ δόξῃ τῇ ἀληθίνῃ· (οὐδεὶς γὰρ θησία καὶ τὰ παιδία αἰσχυνθεῖται.) οὐπετὰ αὐτὰ σὺν γνωσίμενοι καὶ
σὺν ἀγνώστας δηλατὸν μὲν γνωσίμους, τὰ
πρὸς ἀληθεῖαι μοκαντά· τούς δὲ αἴσθησι, τὰ
πᾶς δια- πρὸς τὴν ψύχην. Αὐτοὶ δὲ οὐδὲ μικροί μένοι, αἰ-
κέμενοι σχαθεῖσι αὖτις. πρῶτον μὲν, εἰς ὑπαρχεῖσι πρὸς
αὐτοὶ αἱ- αὐτοὺς ἔχοντες οὐταῦτα ζενες, οἵους ἔφα μὲν εἶναι
σχαίνοντες αἰσχυνθεῖσι. οὐδὲ οὐδεῖσι, οὐδὲ μαζόμε-
νοι, οὐδὲ μαζούτοις, οὐδὲ οὐδεῖσι, οὐδὲ μαζόμε-
νοι, οὐδὲ μαζεῖσαι, οὐδὲ μέσονται τίνα χρεῖαν, οὐδὲ μή
τελεῖσονται αἴδεσι οὐτούτοις οὐδεῖσι οἱ ὄρθιντες,
ωτερερε κυδίας ποθεὶ τῷ σάλμῳ κληρουχίας ἐ-
δημητρίουσι· οὐδὲ γὰρ λέπτα αβεῖται σὺν Αἴθι-
ναιούσι, πολιεστάναι κύκλῳ φένται Εὐληνας, οὐδὲ
ρεθντας καὶ μή μένονται οὐδεῖσι. οὐδὲ αἱ Φί-
λοισαν· οὐδὲ πολιηστορεῖσιν οἱ Ζειούσι, οὐδὲ μέλ-
λωσιν αἰδησθεῖσι· οὐδὲ οὐρανοθεῖσι· οὐδὲ μαζεῖσαι
μαζασταί οὐδὲ οἱ ληλωταί. καὶ οὐταῦχοισιν αἱ
ιεταισχυνθεῖσιν δῆτα· οὐ πλεγματαί, οὐ εα-
στη, οὐ περγόνωρ, οὐ δηλωτη τινδρ, πρὸς οὓς οὐπρό-
χε πίσις αὐτοῖς αἰγαλεία. καὶ οὐλός οὐπρόχε
αἰσχυνθεῖσιν δὲ οὐτοὶ οἱ εἰρημένοι,
καὶ οἱ εἰς αὐτὸν ἀναφροδίμενοι, οὐδὲ μιθόσια λαγ-
μούμβουλοι γεγόνασται. καὶ εἴρη ωστοι εἴτεροι δ-

λοιοι, πέρος οὐς φλογίμωῶ^τ. ϕλάν^τ αἰχυ-
νόμενοι διατὸν τοιχτοὺς γνοιούσι μὲν τρισθι.
καὶ μέλλοντες ὄρχαδει, καὶ σὺ φανερῷ αἴνα-
ցεφέδι τοῖς λαεισθόσι, μίσχωτηλοι μᾶλ-
λέρι εἰσιρ· οὐδεμὲν καὶ άντιφῶν ὁ τοικῆτης, μέλ-
λερη μάρτυρι μπανίζεισι τοῦ διογυσίου, οὐ-
πον, οὐδὲτοῦ σωαφθνήσιεις μέλλοντας
ἐγναλυπόμενοις ως οὐεγένεσθε τὴν πυλώνα,
τί επικαλύπτεαθε, ἔφη; οὐ μὴ αὖτος θεος οὐμάς
ἴδη τούτων; πορί μεν οὖν αἰσχωνής, τοῦτα
τοῦτο δὲ ἀναισχωτίας, δῆλον, ως ἐπ τὸ στατ-
πώρῳ διαφέρειν. τίσι δὲ χάρειρ ἔχοντο, καὶ ΠΕΡΙ^τ
ἀδιτοῖς, οὐ πῶς αὐτοὶ ἔχοντες, σεισαρμένοις χαρίζει.
πῶς χάρειρ, δῆλον ἔται. ἔται δὲ χάρεις, οὐδὲ
μήρο ἔχοντες χάρειρ τοσούργετη μεομένω,
μή ἀντιτενθε, μή δινέντες τοσούργετην,
δηλοντος τοιχού, μήνθε, μή περτόθ, μή μάλιστα.
δένθετις δέ εἰσι, οὐδεέξεις· καὶ τούτων μάλιστα, δεήσεις.
οἱ μετὰ λύπης τῆς μεταγιγνομέσθ. τοιχοται δὲ
οἱ ἀδιτομέναι, δινέντες τοσούργετην ταῖς τῆς σω-
ματέσι ιακώσοσι, οὐ κανθαρίσοις· καὶ δηλο ὁ καν-
θαρίσων ωραίατετομέναι, καὶ οὐ λυσθύμενοι. διὸ οὐ-
στε τονία παριστάμενοι καὶ φυγαῖς, οὐδὲ μη-
κρά υπηρετήσοις, οὐδὲ τοιχοτετομέναι, οὐδὲ τοιχο-
τετομέναι, καὶ τοῦ πατρόμ, καὶ χαρισμάτων δινέντες, οὐδὲ
τοιχοτετομέναι, οὐδὲ τοιχοτετομέναι.

106 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

εἰς τοιῶντα ἔχειν τὴν ὑπόσυγιαν. οὐ δέ μη, εἰσ-
τίσας, ἢ μείζων τὸ ἐπέλθοντα πάντα καὶ ὅπε, καὶ
ἔφεις γίγνεται χάσις, καὶ πάσις ἔχοις, οὐ-
λορδοῦνται τάχτην παρασκιναστέον τὸν μὲν δει-
κνώντας, ἢ ὄντας, ἢ γέλειν μελέτας αὐτοῖς Σιωπή δει-
κνεῖται καὶ λύτη· τοὺς δέ, ὑπηρητῆς τοις αὐτοῖς Σιωπή^{τη}
χρεία, Σιωπή τοις οὐτικρετούντας. Φαντρός δέ,

Α' Φαιδρ- καὶ ὅτεροι ἀφαιρεῖσθαι σύμβολον τῷ χρήσιμῳ,
σις τὸ χαίρειν ἀχρείσθως· ἡ γαρ δὲ αὐτὴν φένει
ειτερό. ὑπηρεζούσιμον, ἡ ὑπηρέτην τελέσαι δ' οὐκ εἴμι χα-

εις, ή ὅλη ἀλλή τούχης ζωέωσην, ή ηναπικάδιαζεν,
ή ὅλη ἀτελώναι οὐν ἔδωκαν, εἴπει εἰδότες εἴτε
μή· ἀμφοτέρως ταχύνει αὐτή τηνος· ως τὸ οὐ δ'
οὗτος ἀρέτην χαρίσει· τοῦτον ἀπάλλασσε τὰς ικ-
τηγρίας σκεπέσθαι· ή τὸ χάρεις θέτει, ή ὅλη το-
δι, ή ζευγνθή, ή ζειονθή, ή ποτέ, ή ποτι. Σημεῖον δέ,
εἰ ἐλαττῷ μη ὑπηρέτησε· καὶ εἰ ζεῖτε ξερβοῖς, ή
παῦτα, ή ἴσα, ή μείζω· δῆλον γάρ, οὐκ οὐδὲ ταῦ-
τα ή μερισμένα, ή εἴ φαντα λατέστως· οὐδεὶς ταχ-

ΠΕΡΙ¹ Ε²- ὁμολογεῖ δὲ θαυματικά φαινόμενα. καὶ ποὺ μὲν τὸ
λέουν. χαρίζεσθαι καὶ ἀχριστεῖν, ἐργάται· φρίας,
ἐλεεινά, καὶ τίνας ἐλεοντούς, καὶ πῶς αὐτοὶ³
ἔχοντες, λέγω μὲν ἐστιν ἔλεος, λύπη οὐκ εἴδομεν
φαινομένῳ ικανῷ φθαρτίκῳ⁴ οὐ λυπηρῷ γε
ἀναξίου τυγχάνειν, ὅντες αὐτὸς πρωτόδημος εἴη
πατέρηρ, οὐ γάρ αὐτὸς οὐνά⁵: Εἰ δέ τοι, ὅτι ταῦτα
πᾶς ἔχει· σί οὐ φαίνεται. δῆλον δέ, ὅπανάγκην τῷρ μέλ-
τος ἐλε⁶· λονταὶ λειτούσιν ὑπάρχειν τιούμερον⁷, οὐκάν-
οντος.

δαι παθέμι ἄμι οὐκέτι, ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ
 ινά, @ Σιούτηρη ιακώμ, δι' εἴρηται οὐ τεθέω,
 ἀλλοιοι, ἀλλαζόντιοι. Μιὸν οὔπε οἱ συντε-
 λοῦσι ἀρχαλαζέτος ἐλεούσιμονδὲ μηδὲ μηδὲ εἰς
 παθέμι οἴονται, πεπονθασι μηδέ. οὔπε οἱ υπόρ-
 θυμούμονεῖν διόμενοι, διλούθει? οἰστοις. εἰ γαρ
 ἀπαντα οἵ ονται υπάρχειν τάχαθα, δῆλοις,
 οὐκεὶ τὸ μή οὐδὲ χειραπεθεί πιακόλις. @
 γοι ἔστι τὴν ἀγαθῶν. εἰσὶ δὲ Σιούτηι, δια νο-
 μίζειν παθέμι ἄμι, οἱ περουθότοις ἡδη @ δια-
 πεφυγότοις. καὶ οἱ πρεσβύτοροι, καὶ οἱ διά Φρονεῖμ, καὶ διλέμπεινται. @ οἱ ἀθενέας, @ οἱ
 δειλότοροι μᾶλλον, οὐ οἱ τε παιδεῖν μηδενίοις διλέ-
 γοισι γαρ. καὶ οἱς υπάρχοιτι γενεῖς, μη τέκνα
 ή γυναικες· αὐτῷ γαρ τῶν ταὶ καὶ οἱ παθέται
 Διὰ τὰ εἰρημένα. καὶ οἱ μή τε οὐ ἀνορθεῖας πα-
 θεῖ οὗτες, δι' οὐδεγῇ ηθάρροι. αλλά γιναγαρ
 τὸ επομένον πωτα. μητέ οὐ βεβιστική μιαθέσει.
 καὶ δι οὐτει αλλόγιστοι τοῦ περιθεταῖτι, διλού
 οἱ μεταξὺ τύπωρ. μητέ αὖ φοβερόμενοι σφόδραι
 οὐ γαρ ἐλεούσιμοι οἱ ἐπωταζηγμένοι διά τὸ εἶναι
 πλέον δι οἰκεῖα παθεῖται. καὶ οἱ οἰωνται τινας εἶναι
 ἀδικητοῖς. οὐ γαρ μηδενία σιόμενοι, παίντας οἱ-
 ονται αἴσιοις εἶναι ιακον. καὶ οὐλως δὲ διται
 οὐταις ἔχει, ὡς τὸ ἀναμνηθῶν τοιαῦται συμ-
 βεβηκόται, ἀλλαζόνται τὸ αὐτοῦ η ἐλπίζει εἰλεενά,
 ινεόδαι, οὐ εἴσαι θεοῦ η τὸ αὐτό. οὐδὲ μηδὲν οὐδὲ φοιτείσ
 εἴρηται η ἐλεούσιμοι, εἴρηται δὲ η ἐλεούσις, η ἐλεύσις.

108 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
ἐκ τῶν ὀνομού δῆλομ. ὅσα περιήσθη λυ-
πηρῶν @ διδωκέωμ φερτινά, πάντα ἐλεφ-
νά· καὶ ὅσα ἀναιρετικά, καὶ ὅσα μὴ τύχαι
ικά, μέγας θέραντα. Εἰτί δὲ διδωκέα
@ φερτινά, θάνατοι, καὶ αἰκίαι, @ φραστήν
ικάστεις, @ γῆρας, καὶ νόσοι, @ προφῆται
οὐ μὲν οὐ τύχαι αἴτια ικανῶμ, αὐτοίλατα, δὲ Ιω-
φλία. Διὸ καὶ βιταστάσια ἀρχή φίλων καὶ
σινάθρων, ἐλεεινόμ. αἰδος, αὐτένεια, ἀναπηρία,
καὶ τὸ ὄντερ προσῆκερ ἀγαθόντι περιέξαι, ικ-
νέντι συμβίωσιν· καὶ τὸ δολάκις ποιοῦσι· καὶ
τὸ περιστονθότθερανέσαι οὐ ἀγαθόμ. διο-
πειθεῖ τὰ παρὰ βασιλέως, οὐ πενεδεῖ ικ-
πετέμφιη. Καὶ τὸ μηδέρητελέσαι ἀγαθόμ,
ἢ θεομένωμ μὴ εἶναι ἀρχαστηρ. εἴσις μὲν
οὖτις ἐλεούσι, πῶτα καὶ τὰ τοιωτά τοιτοι.

Τίνας ε-
λεούσι.
Ελεούσις δὲ τός περιωρίας, ἐάρι μή σφό-
ροι εὔγενοι ὁσιρ δικότητθερ. πειθεῖ τὸ τέττας,
ῶστερ πειθεῖ αὐτοὺς μέλλοντας ἔχοιτι. Διὸ @
Αἰμασίς, ἀδίτη μὲν τοῦτο οὐτε αὐτοῖς πῶ
φιλοφρεστοῦνται. Στῆσο μὲν τοῦτο, ἐλεφνός·
ἐκεῖνο δὲ, δεινόμ. τὸ δὲ δεινόμ, ἐτρομοῦται
ικαρουστοῦμ τὸ ἐλεύθερον, καὶ δολάκις
δὲ αὐτοῖς χρήσιμορ. Εἰτί ἐλεούσιμ, εὔγενοι αὐ-
τὸν τὸ δεινόν ὄντθερ. καὶ τοὺς ὄμοίους ἐλεύ-
θερούς, καὶ τὰς ιλικίας, ιατρὰς ιδη, ιατρὰς ἔξεις, ιατρὰς
ἀξιώματα, καὶ θεούς εἰπάσι δὲ τάχοις μᾶλ-
λον

λορ Φαίνεται καὶ αὐτῷ ἀμύνπάρξει. ὅλως δὲ κανάκ.
 δέ τι λαβεῖται, ὅτι ὅσα εἰπόντες φοβοῦται,
 ταῦτα ἐπόδηνται γιγνόμενα ἐλεοντοί. εἰπε
 δέ ἐγγὺς φαινόμενα τὰ πάντα ἐλεεπινάειστο· τὰ
 τούτους μυριοστὸν ἔχεις θεούμενα, τούτους εἰπόντες,
 οὐπεμεμημένοι, ὅλως οὐκ ἐλεεπινάειστο
 οὐχ ὁμοίως, ἀνάγκη τούτους (ιωαπρόγχομενοις)
 σχήματοι καὶ φωναῖς καὶ ἐθῆται, καὶ ὅλως τῇ
 θεοντίσει, ἐλεεπινοτοράς ἔναιε. ἐγγὺς δὲ φο-
 οντοί φαίνεται, τὸ ιωκόν πέρι ὄμματη ποιοῦ-
 ται, οὐδὲ μέλορ οὐδὲ γεγνός. καὶ τὰ γεγονό-
 τα ἄρται, οὐδὲ μέλλοντα διὰ ταχέων, ἐλεεφνοτοράς
 οὐδὲ τὸ αὐτό. καὶ τὰ σημεῖα, καὶ τὰς πλαξίεις
 διέ, ἐθῆται τὴν τετρανθόταμ, καὶ ὅσα γίγνο-
 ται, @ λέγεται τὴν οὐ τοῦ πάτετονταμ, διέ οὐδὲ
 πελντάντην· καὶ μάλιστα, τὸ πανθεόν,
 εἰ τοῖς γίγνεται καρδοῖς ὄντας. ἀπαντά δὲ τοῦ
 εορ, καὶ οὐδὲ ἀναξίας πε ὄντας, @ εἰ ὀφθαλ-
 μίας φαινούμενοις τῷ πάνδους. αὐτοῖς εἰπεται δὲ τῷ περὶ τῷ
 λεέμηροις οὐδὲ πρόσφοροι θνάτοις, καὶ ὡς τῷ αὐτῷ
 πανδους, τὸ λυπεῖται οὐδὲ ταῖς ἀναξίαις διπλα-
 γίαις. καὶ ἀμφοτε πάτετοντας χρηστού. δέ
 γινοται οὐδὲ γίγνεται ἀναξίως πλαξίεσι ιωκάς, ιωα-
 πλαξίεσι δὲ, νεμετελέστηκορ γεράτη παρα-
 πλα αξίαις γιγνόμενορ. διό καὶ γίγνεται θεοῖς ἀπόδη-
 μοις

πο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
θεμάτινον νεμεται. δόξει δ' αἱ μηκαὶ ὁ φθόνος, τῷ
ἔλεεμην τὸν αὐτὸν ἀνίκειαν πρόσθιμ, ὡς (ωΐεγ-
γύς πε, @ ταῦτη μὲν τῷ νεμεται. ἐστι δὲ ἔτορον
λύπη μὲν γαρ ταραχόμησι ποτὲ ὁ φθόνος @ τοῖς,
Σεΐς διπλαγία, δηλοῦντας αὐτοῖς αὐταξίοις, δηλατήσ-
ται συμβί-
ασθειαν ἔτορον, δηλατήσθειαν αὐτὸν τὸν ποτηνόν, πα-
σιν οὐδείς δέ εἰ νταρχεῖν οὐ δέ πεπέπειται τὸ μὲν,
νέμεσις τὸ δέ, φθόνος δηλατήσθιμος, αἱ δὲ αὐ-
τὸν τὸν ποτηνόν παραχθήσεται τὸν ποτηνόν αὐ-
τῷ. Οὐ δέσπου φανταστέον τὸν ποτηνόν διπλαγίας.
Φανδρὸν δέ, δηλατήσθειαν καὶ τὰ αὐταῖα
πάρηται τοῖς οὐδὲν γαρ ταραχόμην, ἀλλὰ τοῖς
αὐταξίοις πακοπλαγμοῖς, καθίσταται, οὐδὲν ποτε
ἔσται, ἀλλὰ τοῖς αὐταῖαν πακοπλαγμοῖς διί,
δηλατήσθειαν πατραλειας @ μαϊφόνους, ὅταν το-
χωσι θηρείας, αὐδεῖς αὖτις λυπηθεῖν χρηστός.
δέ γαρ χαίρειν ἀλλὰ τοῖς ποτηνοῖς. οὐδὲ δέ αὐτοῖς
καὶ ἀλλὰ τοῖς διπλαγίοις κατ' αἴξιαν. αἱ μηφω-
γαρ σίκηλα, καὶ τοισιν χαίρειν τὸν ἀδικηνὸν α-
νάγκην γαρ ἐλπίζειν τὸν ποτηνόν αὖτις περ τῷ
οὐδείω, @ έως τῷ. καὶ ἐστι τὸν αὐτοῦ ἀδικηνὸν α-
παντα ποτε ποτε δέ αὐταῖα, τὸ αὐταπίσ. οὐ γαρ
αὐτοῖς τοῖς ἀδικηταρέναις καὶ φθόνορός. ἐφ
αὖτε γαρ οὐδὲ λυπεῖται γιγνομένῳ καὶ τὴν ποτηνόν
αὐτοῦ, ἀναγκαιορ τὸν ποτηνόν ἀλλὰ τὴν ποτηνόν
αὐτοῦ τὴν ποτηνόν. διότι καλυπταὶ μὲν ἐλέους
πονταὶ ποτε τοῦτο τοῖς. μιαφόρος δέ, δηλατήσθειαν

νας αὐτας ὡς πεπόνι τὸ μὴ ἐλεεναὶ φοιτήμ, ἔ-
 παντα ὄμοιως χρήσιμα. Πρῶτον δὲ οὖν πρέπει τίσι καὶ
 τῇ νεμετῇ λέγουσιν, πίσι νεμεσῶσι, @ ἀδίκη- ἐφ' οἵς νε-
 σι, καὶ ὅπους ἔχοντες αὐτοῖς εἴτε μηδὲ ταῦτα μεσῶσι.
 πρότερον τῇ διῃώμενοι φανδρόμ δέ τοι τὴν μηδέλωσιν
 εἰς ταῦτα διῃώμενοι φανδρόμ δέ τοι τὴν μηδέλωσιν
 νομίσω ἀναξίως δύπλεγχεῖμ, περιζημένοι δὲ τῇ
 ληρῷ, ὅτε οὐχ ὅποις τῷ ἀδίκησι τοῖς ἀγαθοῖς
 νεμετῇ οὐδὲν γαρ εἰδίκευθεντος οὐδὲν γαρ
 εἰς ἀρετὴν λήφεται, νεμεσάτα τάχα. οὐδὲν γαρ
 οὐ ἐλεοῖς ἀδίκησις φαντάσιος τάχα, δηλούμενοι
 τοῖς τίσιν, οἷς,
 ὡς ἀπλῶς εἰπεῖμ, ἀναξίοις εἰσιρηταὶ τοῖς
 τοὺς τὰ φύσει ἔχοντες ἀγαθοῖς, διὸ δύτενεται, καὶ
 φίλλῳ, καὶ δοκιμαῖται. εἰ τειμήσῃ δὲ τὸ αρ-
 χαῖον ἐγγύτερον οὐ φαίνεται φύσει, ἀνάγκη τοῖς
 τοὺς τοὺς ἔχοντες ἀγαθοῖς, εἴαρ νεωτὶ ἔχοντες
 τρυγχάνωσι, καὶ διῆται δὲ πλειώσι, μᾶλλον
 νεμετῇ μᾶλλον γαρ λυθεῖσιν οὐ νεωτὶ πλου-
 τιώτες τῇ πάλαι καὶ δέσμοις τοῖς. οἱ νεώτεροι
 καὶ ἀρετῶντες, καὶ διωρύμενοι, καὶ πλούτο-
 λοι, καὶ δυτενοί. Σόλονος τῇ ποιάτῃ· καὶ
 μᾶλλον ταῦτα διηγοῦνται γίνεται αὐτοῖς ὁ-
 αὐτες. καὶ γαρ εἰπανθά μᾶλλον λυθεῖσιν
 οὐ νεόπλετοι αρετῶντες καὶ διῆται πλούτοις
 οἱ αρεχαῖοι πλετοῖς ὀμοίως δὲ, καὶ ἀδίκη-
 ληροι. αἴτιος δέ, ὅτε οἱ μηδὲ δοκούσι τὰ αὐτῆ-
 ληρα, οἱ δέ οὐδὲ γαρ αὐτοὶ οὗτοι φαντάσιοι

εἰχεν

ἔχειν, ἀλλαζέσθαι καὶ ὡς θ' οἱ ἔτροι, οὐ τὰ αὐτὰ ἔχειν. καὶ ἐπεὶ ἔναστοι τὸν αὐγαθῶρον τὸν τυγχάντι οὐδὲν οὔτε ἄξιον, δηλατός τίς οὐδεὶς ἀναλογία, καὶ ταῦτα αἴρεται. (β) ὅταν λύσως ισόλος, οὐ τοῦ μητρός αἴρεται, δηλατός τοῦ αὐτοφεύσεως καὶ γάμου σιαφόροντος, οὐ τοῖς νεαστίς πλατάσσοις, δηλατοῖς δὲ τοῖς διαλέγοντος. γένεται οὖν αὐγαθὸς ὡριμός, μή του αἴρεται. τούτην τηγχανήν, νεμεσητινήν. © διμήτητα ηρείτην οὐδὲν αὔραμβητέρην, μάλιστα μὲν τοῦ τοῦ τοῦ αὐτοῦ. διατάξει © ταῦτα τοῖς εἰρηταῖς, αἴσαντα διαλέγεται μάχην τελαμονίασθαι. Ζεὺς διαρρέει νεμέσησιν, οὗτος αὔμενονι φωτὶ μάχοισι. εἰ δὲ μή, © αὖτις οὐδεσσωμένηταρ τοῦ ηρείτην οἷς, εἰ οὐ μετόγκος τοῦ δικαιώματος πελπίων γαρ οὐ δικαιολογών τηλεστιν. οἵσι μὲν οὖν νεμεσῶσι, καὶ δι' αὐτοῦ ταῦτα δικαιομένητα περγαρέται τὰ τοιαῦτα δικαιώσεις. Αὐτοὶ δὲ νεμεσητοί εἰσιν, γένεται ἄξιοι τηγχανῶσι τὸν μεγίστων αὐγαθῶρον, καὶ παυτὰ κεκτημένοι. διγαρέτην δομούμενοι. Διδούμενοι διπέρημον, αὖτε αὔγαθοι, © αἴσαντα τηγχανῶσιν, ηρείτησι. ήτοι δὲ αἴσιοι μετέρησι. καὶ ἐπειδὴ μηδενὶ πλέξεωρ, καὶ μάλιστα πειπαῦτα φιλέτημοι ὕστοι, ὡριμότεροι αὐτοῖς ὄντες τηγχανῶσι. καὶ διλατεῖται αἴσιοι αὐτοῖς αὐτοῖς, ὡριμότεροι οὐδὲν αἴσιοι, νεμεσητοί τοῦτοις © ταῦτα μήδοι οἱ αὐτοφεύσεως καὶ φαῦλοι μήδιται λέγεται, οὐ νεμεσητοί.

οὐδὲ μὴ ταχέη γεινόμενος, οὐδὲ αὐτὸν ὅτιον-
ται αἴσιος εἶναι. Φανδρόμ δ' εἰπεν τάπας, ἀδὲ
φίοις ἀτυχοῦσι @ ιακε πλευροῦσι μὴ τυγ-
χάνοντι χαίρειν, οὐδὲν πάσι ἔχειν δέ τοι ταχέ-
την εἰρημένωρ τὰ ἀντικείμενα δῆλα δέδιμος. Οὐδὲ
πάρα γάρ τις πειράτας γεινότας παρασκευάσσει
οὐλγάθος, καὶ τὸν αἴσιοντας ἐλεῖθεν θαύμα, καὶ οὐ φέ-
οις ἐλεῖθεν θαύματείξῃ, αὐταξίους μὲν ὄντας τυγ-
χάνειν, αἴσιους δὲ μὴ τυγχάνειν, αδικώσαντο εἰ-
λεῖθεν. Δῆλορ δέ καὶ ἀδὲ ποιοὶ Φιδονοῦσι καὶ περι-
πόσι @ πῶς ἔργοντος εἰπόρειον οὐ φιδονος, λύ- Φιδονος.
πη ποιοὶ ἀδὲ διπλαγήσαντος φαινομένης τὴν εἰρημέ-
νωρ αὐγαθῶρ ἀδίστον ὄμοιος μὴ ἵνα ποιῶει,
δῆλος δὲ επεινούσι. Φιδονοῦσιν μὲν ταχέη οἱ γεινότες
γάρ, οἱ δὲ εἰσινθετοί οὐ φαινονταις ὄμοιούσι δὲ Φιδονοῦσι.
λέγοντες, ηγετά τείθος, ηγετά συγχένειν, ηγετά ή-
λικίαν, ηγετά ἔξιρ, ηγετά δέξαι, ηγετά τὰ υπή-
χοντα καὶ οἱ σικιρσοῦσι ελεύθεροι, οὐ μὴ πάντας
ισταρχεῖν. Διό, οἱ μεγάλα πλεύσοντος @ δι-
τυχοῦσι, Φιδονοροί εἰσιν πάντας ήτοιονται
τὰ αὐτῆς φρέσι. καὶ οἱ Κιμελίνοι ἀδὲ τινὲς
σιαφρόντως καὶ μαλίστας ἀδὲ σοφία, οὐδὲ
δικαιονεία. καὶ οἱ Θελόπεροι Φιδονορώποροι το-
ταφιλοπέριφροι καὶ οἱ διδόσσοφοι Θελοπέριφροι το-
ιδὲ σοφία. καὶ οἱ ὅλως Θελοπέριφροι τοσὲν οι,
Φιδονοροί τοσὲν γένος, καὶ οἱ μικρόφυλοι πάν-
τα ταχέη αὐτοὺς θεικούς μεγάλα εἶναι. Εἴφοις Εἴφοις
δὲ Φιδονοῦσι, τὰ μὲν αὐγαθά, εἰρηται. Εἴφοις οσσοις Φιδονοῦσι.

πατέριστοτε λογίς τεχνής

ταῦτα φιλεσθέντοις οὐ φιλούμενάται ὅποις,
καὶ ὅρε γονταὶ σθέκησ. Οὐ δέ ταῦτα χίματά τι,
φειδόμην ταῦτα πάντα φένται τοι. καὶ μάλιστα,
ωρὴ αὐτοῖς ἡ ὅρε γονταὶ, οὐ διονταὶ δεῖμην αὐτοῖς ἔ-
χει, οὐδὲ αὐτοῖς τῇ πτήσει μικρῷ ὑπορέεται,

τίσι φθο-

ἢ μικρῷ ἐλείσαται. φαντρὸν δὲ οὐσιών φιλο-
νοῦσιν ἀμαρταὶ ταῦτα εἴρηται. Ζεῖς ταῦτα ἐγγὺς καὶ
χρόνω, καὶ τόπῳ, καὶ ήλικιᾳ, Καδόκη, Φλοντό-
στροφήμην εἴρηται, τὸ, Συγγένεις ταῦτα, καὶ φιλο-
νεῦται μάλιστα. καὶ πλέον οὐσιών φιλούμενάται
φιλούμενάται μὲν ταῦτα πλέον τὸν εἰρημένον
πλέον δὲ τὸν μυριοσύνητοντας, οὐδὲ πλέον τὸν
ἔσσο μελίους, οὐδὲ τεθνεώτας, οὐδὲ οὐδὲ πλέον τὸν
ἐφ' Ηρακλέας σκληρας οὐδὲ οὐδὲ αὐλὴν σιοντας
παρὰ αὐτοῖς οὐ παρὰ Ζεῖς δῆλοις λεπτομέναι
οὐδὲ οὐδὲ αὐλὴν ὑπορέχεται. ασαύτας καὶ πλέον
Ζεύτους, καὶ ταῦτα τὰς ζιωτὰς. Επειδὴ δὲ πλέον
τὸν ἀνταπωντας καὶ ἀνταπασάς, οὐ δέλος τοι
τοῖς αὐτοῖς ἐφιεμένους φιλούμενον, ἀνάγκη
Ζεύσις μάλιστα φιλονεῦτηφήμην εἴρηται καὶ, κε-
ραμόντες ιεράμενοι. καὶ Ζεῖς ταχὺ, οὐ μόλις το-
χέντος, οὐδὲ τυχέντος, φιλονοῦσι. καὶ οὐδὲ καὶ
πτημένωμην οὐκαπορθούμενας, οὐδὲ πλέοντας
εἰσὶ δέ καὶ οὖτε, ἐγγὺς ὅμοιοι. δῆλοι ταῦτα,
παρὰ αὐτοὺς, οὐ τυγχάνοντο τὰς ἀγαθούς. οὐ
πεζῶντας λυθρῶν τοις τοις φένονται. καὶ τοῖς
ἐχοντοῖς τοῦτα οὐκαπημένοις, οὐδὲ αὐτοῖς προσο-
νεψεῖς ἐμέντιλα τὸ φόπεδον πρεσβύτεροι, νεωτέ-

ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Β. Ής

ροις. καὶ οἱ πολλαὶ διαπονίγοντες εἰς τὸ αὐτὸν,
ζεῖσθαι, φένονται. Δῆλα δὴ μὴ ἐφ' οἷς χαί-
ρεσσιν οἱ ποιούμενοι, @ ἀδίποι, @ πῶς ἔχοντες
αἵ γαρ μὴ ἔργοντο λυθανάται, οὔτως ἔργοντες
ἀδίποις σιναπίοις μάζης. ὃς περὶ αὐτοῖς μὲν
παρασκιναθῶσιν οὕτως ἔχει, οἱ δὲ ἐλεύθεροι,
ἢ τυγχάνειν ζεῦς αὐτοὺς, αἴξιούμενοι αἴσιμοι,
οἵσι καὶ οἱ εἰρημένοι, δῆλοις αἵσι τούτους
ἐλέου παρὰ τὴν κυρίων. Γέρες δὲ ἔχοντο οἱ
ζηλωτοί, @ τὰ ποῖα, @ ἀδίποι, αἴσιμοι.
δὲ δέ μῆλοι. εἴ ταχέται δέ μῆλοι, λύπη περὶ ἀδίποι
φαινομένη παίρουσια ἀγαθῶν αἴματος @ αἴ-
ματορεμένων αὐτοῖς, λαβεῖται τούτη ζεῦς ὄμοιον
τῇ φύσει, οὐχ ὅπερ δῆμος, δῆμος οὐχί @ αὐτῷ
δέ. Μόνον δέ μῆλοι μάτεικά δέ μῆλοι, καὶ μάτει-
κάδημος δὲ φθονεῖν, φαῦλοι μὴ φαῦλων. οἱ μὲν
δέ, ἐσώμη παρασκιναθῶσι δέ τῷ μῆλοι τυγ-
χάνειν τὴν ἀγαθῶν δέ, δέ μη παλιοτόν μη ἔ-
χειρ σφι τῷ μη φθόνορ. Αὐτάγακι δὲ ζηλωτι-
κούς εἶναι τὸν αἴξιούντας ἐσώμη ἀγαθῶν, αἱρ-
μή ἔχοντο. οὐδεὶς γαρ αἴξιοι τὰ φαινόμενα ἀ-
δικῶστα. Σιὸν οἱ νέοι καὶ οἱ μεγαλότυχοι ζεύ-
ζοι. @ οἵσιν παρέχει ζεῦσ ταῖς αἴγαθαι, ἀ τὴν αἴ-
ματος αἴξια δέ μη ἀνθρώποις τοῖς τοῦτοι, παλι-
τοῖς, καὶ παλινθάλαι, καὶ αρχαῖ, @ δύσα ζεῦσ
τα. αἱρετοῦ προσκεκριμένοις, αἴγαθαις εἶναι,
οἵσι προσκεκριμένοις ἀγαθῶν ἔχοντο, ζηλούσι τὰ
τοιαῦτα τὴν αἴγαθην. Καὶ οὓς οἱ δῆμοι αἴξιοι,

ΠΕΡΙ ΖΗ-
ΛΟΥ.

Πῶς ἔχον-
τος ζη-
λούσι.

πισ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

καὶ ὡρ περιπονοι, ἢ συγχενεῖς, ἢ ἀνεῖσι, ἢ τὸ ἔθ-
νος, ἢ ἡ τάσλις, φύλωντοι λαχοτοί ταῦτα
οἰκῆσαι τὸ οἴοντα μάρτις εἶναι καὶ ἄξιοι ταῦτα.

ἘΦΟΙΣ ΣΗ ΕΙ ΔΕ ζηλοφτὰ τὰ γένη μαρτιών, ἀναγνή-
λοντοι.

ταύτας τε αρέτας εἶναι γειωτας, καὶ οὐα τοῖς
δύλοις ὁ φέλιμα καὶ δύργητηντας γένεσις
τούς δύργητηντας, καὶ τὸν ἀγαθόντας, @ δοσαρ
ἄγαθῶρ ἀρτλωντας γένεις τάλησιον δέσις. οἱ οὐ-
τίσι ζη-
λοντοι.

ταλαζτο, καὶ ισόλαζτο μάλλον ὑγείας. φανε-
ρὸν δὲ, @ οἱ ζελωτοί, πίνεται οἱ γυναῖκες τοῦτα @ τὰ
γειωτακινημάτοις, ζηλοφτοί. Εἰ δὲ τοῦτα τὰ
ερημάτων, διαγένεσια, φερία, αρχήσιοι ταῦτα
χοντες, πολλάς διωμάτους δύο ποιεῖμ. Σεβατη-
γοι, ἐκ πορειῶν, πάντες οἱ τὰ ποιαῖτα διωμάτους,
καὶ οἱ διωλοί δύμοιοι βέλενται εἶναι, διαλ-
λοι γνώριμοι, διόλοι διαλλοι, διούντοι διαλλοι
θαυμάζοσι, διούσι αὐτοῖς θαυμάζοσι. καὶ ὡρ
ἐπιμοι καὶ ἐπιώματα λέγονται, διαδοθι-

καταφρότην, διόλογον χρήστων. καταφρονοῦσι δὲ τὴν
ικοσι.

σύναπτωμαντούμοντος ζηλω, καταφρονησίς δέ
καὶ τὸ ζηλόμ, διειπαταφρονεῖ μ. ἀνάπτη δὲ τοῦτο
οὗτας ἔχοντας, διειπαταφρονεῖ μ. ἀνάπτη δὲ τοῦτο
τούτων πειπονησίς εἶναι τούτων πειπονησίς
τούτων, διοι τὰ σύναπτα κακά ἔχοντος τὸ ἀγα-
θῶρ τὴν ζηλωτὴν. διὸ διαλλάκτει καταφρο-
νησι τὴν δύτυχοισι τὴν, ὅταν ἄνδυ τὴν αἰτί-
σισι. μερι ἄγαθῶρ ὑπάρχῃ αὐτῆς ή πύχη. διὸ ὡρ
μείσι τὰ πάθη εγγίνεται @ διαλύεται, οὐ-
ωρματος.

ΜΕΤΑ'-
σισι.

ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Β. 117

ωράιοις πίσεις γι' ώνται, τούτοις αὐτῷ εἴρηται. τότε
δέ ἡ θηρίοις τινσι, οκτώ τὰ πάντα, Καὶ ταῖς ἔξι,
καὶ τὰς ἱλικίας, καὶ τὰς τύχας, σιέλθω μὲν
μήδη τῶν ταῦτα. λέγω δὲ πάντα μὲν, δέργων, ἀδην-
μίαν, καὶ τὰ ζειωτά, τούτοις ὡράιρηνεμένην πέ-
πορον· ἔξις δέ, αρετὰς καὶ ναικίας. εἴρηται καὶ
τούτων ταῦτα πέπορον, καὶ τοῖς προαιρούνται
ἔναισι, καὶ φίων πρακτικοί. ἱλικίαν δέ εἰσι,
νεότης, καὶ ἀκρία, καὶ γῆρας. τύχας δέ λέπω,
θύλειαν, τολμήρη, διωάμεις, καὶ τάναγτια
τρέψις· καὶ ὅλως δύτυχίην καὶ δυσυχίην. οἱ ΝΕΟΤΗ-
ΜΕΝΟΙ οὖν νέοι, τὰς ἡθηίσιρις ἀδιθυμητοί, καὶ τῷ ἡθῃ.
οἵοις τούτοις ὡράιρις ἀδιθυμήσοι. καὶ τὴν τούτην
εἰσι σῶμα ἀδιθυμεῖρη, μάλιστα ἀκολυθητικοί
εἰσι τὸ τούτον τὰ ἀφροδίσια, καὶ ἀκρατεῖς ταύ-
της· δύμετάξιοι δέ, καὶ ἀλίκοοι πέλες τὰ
ἀδιθυμίας. Καὶ σφόδρα μὲν ἀδιθυμέσι, τα-
χὺ δὲ παίονται. ὁξεῖαι δέ αἱ βελήσεις, καὶ
οὐ μεγάλαι ὥσπερ αἱ τὴν ναικίαντην διταν-
καὶ πείναι. καὶ θυμικοί, καὶ ὁξένθυμοι, καὶ οἵοις
ἀκολουθεῖρι τῇ ὁξείᾳ. Καὶ ἡ θηρίος εἰσὶ τὰ θυμούς·
δέ τοι τοῦ φιλοτιμίαν, οὐκ ἀνέχονται ὀλιγο-
ρέμενοι, δημιούργοι, ἀγανακτόσιμοι, ἀμφούνται αἰσθ-
τοι θεῖ. καὶ φιλότιμοι μὲν εἰσι, μᾶλλον δέ
φιλόνφοι· ὑπεροχῆς δέ ἀδιθυμεῖς οὐ νεότης· οὐ
δὲ νίνη, ύπεροχήντις. καὶ ἀμφοτεῖται μᾶλ-
λον, δὲ φιλοχρήματι· φιλοφεύματι δὲ οὐκιστε,
διὰ τοῦ μη παρέδειας πεπερασθεῖς. ὥσπερ δέ

πιπάκου ἔχει ἀρχέργητα ἐστιν Αὐτοφέρασις,
καὶ οὐ πακούθεις, διὸ τὸν θεῖον δῆμον πατε-
ροδεωρικόν πολλὰς συνηθείας, καὶ τὸν πιστον. Διὰ
δὲ μή πατρὸς τὸν θεῖον πατεροδεωρικόν.
ἄστερες γαρ οἱ οἰνωμάτιοι, οὗτοι διάφοροι εἰσιν
οἱ νέοι τοῦτο τὸ φύσεως ἀρμα δέ, καὶ σὰρξ τὸ μή
πατρὸς τὸν θεῖον πατεροδεωρικόν. Οἱ λόγοι τὰ πλεῖ-
στα ἀλλπίστην μὲν γενεὰν ἔλαπις, τὸ μέλλοντός τοι
ηδὲ μνήμη, τὸ παροιχομένης. Ζεὺς δὲ νέοις, τὸ
μὲν μέλλον, τολμένον δὲ παρεληλυθός, βρα-
χύ. Τῇ γαρ περιθήκη μέρα, μεμνηθεῖς μὲν οὐδὲν
οἴονται, ἐλπίζειν δὲ πάντα. καὶ τὸν εξαπάτη-
τοι εἰσι, διὰ τὸ εἰρημένουν ἐλπίζοισι πτέρ
εσθίειν. οὐπέ γαρ οὐρανόν τε, θαρράλεον τοι.
καὶ ἀνοθειότοροι οὐρανούρας γενεὰν τὴν ἔλπ-
θεις ὡρὴν τὸ μὲν, μὴ φοβεῖσθαι τὸ δέ, θαρρέειν
πριεῖ. οὐπέ γαρ οὐρανόν τε, οὐδεὶς φοβεῖται
πότερον τὴν αὐγαθόντε, θαρράλεον τοι. καὶ
αἰχνητηλοί· οὐ γαρ πατελᾶς ἐτράβοντο τὸν
λαμβάνοντο, διηταὶ πεποιθόντες τὸν τόνον
μετανένορον. καὶ μεγαλέψυχοι οὐπέ γενεὰς το-
τούς οὐπατεπείνωντε, διηταὶ τὴν ἀναγκαῖαν
ἀπαροί εἰσι. Οἱ δὲ ἀξίοις μεγάλωροι αὐτῶν, με-
γαλοψυχία ἔστω δέ, θεοὶ ελπίδες. καὶ μάλλον
αἰροισθαι πλείστεν τὰ πατέλα, τὴν συμφερόν-
την. Ζεὺς γαρ οὐδεὶς διώσι μᾶλλον, οὐδὲ λογι-
σμῷ. Εἴ δέ, οὐ μὲν λογισμός, τὸ συμφέροντες
οὐδὲ αρετή, τὸ πατέλα. καὶ οὐλόφελοι οὐδὲ φιλέ-
ταιροι μᾶλλον τὴν δημορητικῶντας. Διὰ το

xvi

χαιρεῖν τῷ συζητῶν μή πω πλέον τοις συμφέροντας ικτίνειν μηδὲ, ὡς τε μηδὲ τὸν φίλον. καὶ οὐταντα ἀδίκησθαι μᾶλλον οὐ σφοδρότερον αἰσχράντον παρὰ τὸ χιλεύον πάντα γαρ ἀγαντοπλοῖοι φιλάσσοι περὶ ἄγαν, καὶ μισθοράγαν, καὶ τὰ Λα πάντα ὁμοίας. οἱ καὶ

ἴδεντες πάντα οἰονται καὶ μιχηρίζονται. τοῦτο παρὰ δικένοντες οὐ πάντα ἄγαν. καὶ τὰ αἰσχράματα αἰσχρού σιν εἰς ὑβριν, καὶ οὐ νακονεῖσθαι. καὶ ἐλειποίσθαι τὸ πάντας χρείας οὐ πελάγες ἐνδολαμβάνειν. τῇ γαρ αὐτῇ ἀντίστηται, τὸν τελασθεντούσιν οὐτοῖς τὸν αναίξει πάτειν ἐνδολαμβάνοντον καρκίνον. καὶ φιλογένωπες οὐτοις οὐτοις δικαπελία, Εὐραπετεποιεῖν μηδὲν οὐτοις δικαπελία. οὐτοις δικαπελία.

τοις δὲ πρεσβύτεροι καὶ τὰ τὴν σαρκιμακότες, χειδὸν ἐκ τῆς σταθερίας τούτης πρεσβύτοις τὰ τολεῖσθαι ἔχοισιν οὐτοις. οὐτοις δικαπελία τερόν την βεβιωκάναι, καὶ τολεῖσθαι ἔχοντας τὸν θάνατον, καὶ οὐτοις, μαρτικέναι, οὐτοις τὰ τολεῖσθαι φαύλα εἶναι τὴν τοις αγρυπάτῃ. οὐτε μιαβεβαιοῦσθαι οὐδέτερον περὶ ἄγαν αἴσθηται, οὐδὲ καὶ οἰονται, οὐσασθαι οὐδέν, καὶ αἱματοσθεῶστες περιστέσσονται, οὐδὲ τὸ οὐσιόν ταχαῖς οὐτοις πάντα λέτοισιν οὐτων, ταγίως δὲ οὐδέτερον. καὶ νακονέσσις εἰσίται δὲ κακούθεα νακονέσσις, οὐδὲ τὸ χεῖρον ἐνδολαμβάνειν πάντα. Εὖτε δὲ ταχύνθησθαι εἰσι, οὐτοις πώς αἴπειν αἴπεισθαι δέ, δικαπελίαν. καὶ οὐτε φιλάσσοι,

η iij σφοδρα,

120 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
σφόδρα, οὐπε μετροὶ δέ των ταῦτα, διὰ πατέρων
πλειάντων ἐποθίκησαν, καὶ φιλοσοφίας, ως
μητρὸν τούτου, @ μετροῖν αὐτοὺς φιλομητρούσε. καὶ
μητρόφυχοι, δέ τοι πεπεινωθαντες ἐποθίκησαν
βίου· οὐδέποτε δέ μεγάλοι, οὐδὲ πολυτελοί, διὰ πατέρων
τῆς πλειάντην βίον ἀποθίκησαν. καὶ αὐτελεῖ
δέροις σὺν τῇ ἀναγυναιών ὡς οὐσίᾳ ἀμαρτιῶν,
καὶ δέ τῷ ἐμπειρίᾳ ἵσασιν, ως χαλεπότεροι
πατέρων, @ φάσιον διατηρεῖσθαι. καὶ
δειλίᾳ· καὶ γαρ ὁ Φόβος, πατέρων πατέρων
καὶ φιλούχων. @ μάλιστα ἀπί τῆς πελούται
ημέρα, δέ τοι τῷ ἀπόντων ἔνοιαν τὸν ἀπίδειν
μέλαν· οὐδὲν αἰδίστεις, τάχτη μάλιστα ἀπίδειν
οι. καὶ φιλαίκοι μᾶλλον ἢ δέ μητρόφυχοι
γαρ οὐσίας @ αὐτην. καὶ περὶ τοῦ συμφρόνειώδος
διηγήσομεν. οὐ περὶ τοῦ ικαλούν, μᾶλλον ἢ δέ μητρόφυχοι
λαζαί εἴην. τὸ μὲν δέ συμφρόνον, αὐτῷ δέ τοι αὐτόν
τοι δέ τοι ικαλούν, αἰσθαλώσε. καὶ αὐτοὶ τοι μᾶλλον,
ἢ αἰσθατηλοί· δέ γαρ διατηρεῖσθαι μητρόφυχοις
ρόμοις τῷ ικαλούν καὶ τῷ συμφρόνοντος, διλατερούσι τῷ δικέντει.
καὶ δυστέλποντες, διατηρεῖσθαι τὴν περιγραφήν
τῶν φωνῶν τοι· ἀπόβαντες γοῦν τὰ διαλογισμούς
τοι χειρον. @ εἴτε δέ τὸν δειλίαν. καὶ ξέδοι
μηνημη μᾶλλον, ἢ τῇ ἐλπίᾳ· τῷ γαρ βίᾳ διατηρεῖσθαι.

μέλο

μέλλον, ὅλιγον δὲ πρεληλυθός, φαλύ. ἐστι
δέ οἱ μελέλπις, τῷ μέλλοντος· οὐδὲ μνήμη, τὴν
ταχροῖς ομλίων. ὁ προαιτονής τὸ ἀδόλεσσό-
ας αὐτοῖς σιαπελοῖσι γαρ τὰ μελέλπα λέ-
γοντας· ἀναμημνούμενοι πᾶν ἔδονται. καὶ οἵ
δημοιοὶ σέξεις μὲν εἰσιν, ἀφενεῖς δέ. καὶ αἱ ἄδι-
δυμάσι, αἱ μὲν ἐκλελίποσις· αἱ δὲ, ἀφενεῖς.
ὡς τὸ οὔπερ ἄδιδυμάσιοι· τοτε πεικποί οὐταὶ
τὰς ἄδιδυμάσι, ἀλλὰ οὐταὶ τὸ ιδρύθθι. Διὸ
© φρεονικοὶ φαίνονται οἱ τηλικούμενοι· αἱ τε
γαρ ἄδιδυμάσια ἀνείσχοι, καὶ δυλιθόσι τῷδε
καρδεῖ. καὶ μάλλον ζώσι οὐταὶ λογισμός, η
οὐταὶ ἄττα. ὁ μὲν γαρ λογισμός, τῷ συμφέ-
ροντθι· τὸ δὲ ἄττα, τῷ αρέτῃ δέσι. καὶ τὰ ἀδι-
δυμάται ἀδιδυμάται, οὐκ εἰς ὑβερν.
Ἐλειπόντοι δέ Σοὶ γράποντες εἰσιν· ἀλλ' οὐ δῆλο
παντὸς τοῖς νέοις· οἱ μὲν γαρ, σλα φλανθρω-
πίαι· οἱ δὲ, δι' ἀδένθην. πάντα γαρ οἴονται εγ-
χεῖς θεῖν αὐτοῖς παθεῖν· τῶν δὲ οὐκ εἰλειποί.
οὐδὲν, ὁδυρζεῖνοι εἰσι © οὐκ θεράπελοι· οὐδὲ
φιλογέλοιοι, θαυμίον γαρ ὁδυρζεῖν, τῷδε φι-
λογέλων. τῶν μὲν οὖν νέων © τὴν πρεσβυ-
τορίων τὰ ἄττα τοιαῦτα. ὡς τούτους τοὺς
πάντας τὸν τῷ σφετέρῳ ἄττῳ λεγομένες λέ-
πους © τὸν ὄμοιός, οὐκ ἀδηλον, πάντας χρώμενοι
τοῖς λόστοις, ζειούτοι φαίνονται © αὐτοὶ ©
οἱ λόστοι. οἱ δὲ ἀκμάζοντες, φανδρόμη ὅτι ή ΘΗ
μεταξὺ τοτῶν τὸ οὐδος εὑνται, έκατονταρι ἀ-
φιεσσοῦτος ζόντως.

Φαμέρωπες τὸν ὑπόβολικόν· καὶ οὐπε σφόδρα
θαρροῦπες, θρασύτηρος οὐ πάντας· οὐπε λίγον
φοβόμενοι, καλλός πρὸς αὔμφω ἔχοντες· οὐπε
πᾶσι πισένοντες· οὐπε πᾶσιν ἀπισώπτες· δῆλον
καὶ τὸ ἄλλοτες ιρίνοντες λένοις. καὶ οὐπε πρὸς
φέρων, οὐπε πρὸς ἀφοπάν· δῆλον πρὸς αὔμοζόρον.
οἱ μείων δὲ, καὶ πρὸς θυμόριν καὶ πρὸς ἀνθε-
μίαν. καὶ τῶφρονες, μεῖζον ἀνθεῖας· οὐ διαφεῖται,
μέντοι σωφροῦμάντις· οὐ δὲ τοῖς νέοις @ ζεῖς γέροντοι
διήρητοι παῦτα. εἴ τοι δὲ οἱ μεῖζον νέοι, ἀνθρώποι καὶ
ἄνθελαστοι· οἱ δὲ πεισθεῖτεροι, σωφρονες καὶ
δηλοῖ· οὓς δὲ οὐκέπλαντο πάνται, οἵσαι μεῖζον
ἢ νέοτης καὶ τὸ γῆρας τὴν ὥφελίμορφον, παῦτα
ἔχοισμοσα δὲ πάρβαλλοισιν οὐδὲλεπτοτε,
τάπαρ δὲ μέτειον @ τὸ αὔμοζόρον. Αἰματέδος δὲ
οἱ μεῖζοι πάμα, ἀλλὰ τὴν τελάκοντα ἐτάρη, μέχρι
@ τὴν τάντην μή τελάκοντα· οὐδὲ λιχάδι, παῦτα
ἐνὸς δεῖρη παγκάκοντα. Γριβίοις μεῖζον οὖν νεότητος
καὶ γῆρας @ ἀκμῆς, πιὼρ δὲ πάντας οὐδὲν
εἰρηθώ ζεῦτα. πορί δὲ τὴν ἀλλήλην χρήσιμην
γνομένων ἀγαθῶν, δι' οὓς αὐτῷ καὶ τὰ ἄλλα,
δοῖα αἴτια συμβαίνει ζεῖς ἀνθρώποις, λέγωμεν
ἔφεξης. Εὐθενεῖας μεῖζον οὖν δέδοται, οὐ διλο-
γιστόροιν ἔνοιαι δέ μη καπτημένοι αὐτῶν· πάν-
τες γάρ, δόται ὑπάρχουσι πι, πρὸς διῆρη σωρεύειν
εἰώθασιν. οὐδὲ διέλειψα, αἰνιμότης πις περισ-
τωμένοις ζεῖς αὐτῶν· διὰ δέ ταῦτα πολλέρα
μᾶλλον.

ΜΕΤΑΣΩ-
ΣΙΣ.
ΕΥΓΕ-
ΝΕΙΑΣ
ΔΗ.

μᾶλλον ἡ ἐγγύς γιγνόμενα, αὐτιμωτόρ' α
έναι τὸν αλαζόνατα. ἐσὶ δὲ τοῖς μὲν, οὐ-
τὰ πώποτε τελέσειν ἀρετῶν· θεινάδοι δέ, κατὰ τὸ γενναιότερον.
μὴ εἴσασθαι εἰς τὸ φύλακας. ὅπορ ἀδιποθαλύ-
ουσιν μεταβαίνεις δέ τοις τοῖς τελέσειν αὐ-
τὸν τελεῖς. Φορά ταχρὶ δὲ καὶ εἰς τοῖς τελέσειν αὐ-
τῷ αριθμῷ, ὥστε εἰ τοῖς κατὰ τὰς χώρας γινομέ-
νοις ἐνίστηκεν ἀμφὶ ἀγαθῶν τοις θεοῖς, ἐγγί-
νονται διά τινας χρόνος ἀνθρώπους τοις θεοῖς
πεπτα πάλιν αὐτοῦ θεοῦ στηρίξασθαι δέ, τὰ μὲν
δύναμις τοις μανικώπερα ἡ θεοῖς ἐίστηκεν Αλ-
κιβιάδου, τὸν δὲ ἀρχήν διονυσίος τὸ πρώτον δρόνον. ταῦ-
τη δέ στέρισα, εἰς αἰβελτορίαν καὶ νοθρότητα. δέ
οἱ ἀρχῆς κίμονος Σπρικλέας τὸν σωματότονος.
τοῦ δέ ταλούτῳ φέρεται ἐπεται θεοῖς, ἀδιποθαλύτῃ
εἰδέσθαι απαστροφήν. οὐ πρήφανοι, πά-
χοντες οὐτε τὸν ιπτήσαντα τὸν αἷμα. οὐτε
γαρ ἔδεντος απαντα τὰ αἷμα. οὐτε δια-
κεντα. οὐτε ταλούτῳ, δέ τοις θεοῖς τὸν α-
είσιας τὴν δύναμιν φαίνεται πάντας ἐν
αὐτῷ. καὶ τευφόροι, τὸ σαλαίκενες. τευφόροι
μὲν, μετὰ τε τὰ τρυφλὰ Σπρικλέας τὸν αἰδενεῖται τὸν δι-
δαμονίας. σαλαίκενος δέ τοις σόλοικοι, δέ τοις
πάντας εἰσαθέναι στατέλεσθαι πρότερον τὸ φράμενον
καὶ θαυμαζόμενον ύπερ αἰτῶν. καὶ τοῦ, διεθε-
ζηλωσεν τὸν διηγούσα, οὐτε αὐτῷ. ἄμα δέ καὶ εἰ-
πότερον ταῦτα πάραστος. οὐλοί ταχρὶ οὐτοῖς δέσμε-
νοι τὴν ἔχονταρ οὐδενί τοις στιμφονίδους εἴρηται
τοῦτο

ΠΛΟΥΤΟΣ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

τοῦτο

ποτὲ τὴν σφέδη καὶ πλούσιων περὶ τὴν γενναιότερην θεόν, δρῶμοι μείνησαν, πάντες δρόμοι γένεσιν οὐκέτι λέγουσι, πλούσιοι δέ εἰσιν σφόδρα. πλούσιοι εἴπερ τόν γαρ σφόδρας ὄφελον ἔχει ταῖς πλούσιων θύσιαις ἐφιδιατείβοντας. καὶ τὸ οἰεῖται αξίος εἶναι αρχεῖται εἰπεῖν διὰ σίοντας, ὡρὴ ἐνεγκαίριον αρχῆς είλεται. καὶ, ως αὐτοὺς φαλαίρω, ἀνοίγουσιν πλούταίμονθεν πλούτους ὁ πλούσιος τοῖς διαφορέστεροις τοῖς νεωτερούς καὶ πλευράσι, καὶ τοῖς πάλαι, τοῖς πλατινοῖς, αὐτούς μάλιστα φανερότερα τὰ ποικιλέχειρι πλούτους πλούτοντας. πλούτοντας δέ πλούσια πλούσιον τοῦ πλούτου τοῦ, πλούσιον τοῦ πλούτου τοῦ, πλούσιον τοῦ πλούτου τοῦ.

ΔΥΝΑ'- κίαν καὶ μοιχεῖαι. οἱ μοισάς δὲ τὸν διώκειν
μεως ἡ θη. μεως χειδόμη τὰ πλεῖστα φανδρά δέπτη ἡ θη. τὰ
μὲν δὲ τὰ αὐτὰ ἔχει διώκειν τὸν διώκειν τῷ πλεῖστῳ.
τὰ δὲ, @ βελτίων, φιλέζουμοι γαρ καὶ αὐτόρω-
δέσθροι τὰ ἡ θη οἱ διώκειν, τὴν πλουσίων.
δῆ τούτοις δρόψηρος διώκειν τὰ αὐτά τοις πλείσ-
ταιν θιαὶ πλεῖστα διώκειν. καὶ πλουσίων τῷ πλείσ-
τον τοῦτον πλεῖστα διώκειν. καὶ πλουσίων σκο-
πεῖν τὰ πλεῖστα διώκειν. καὶ σεμνότοροι ἡ
βαρύτοροι πλεῖστα γαρ ἐμφανεῖσθρούς τούτοις πλεῖστα
σεμνότης μα, διό μετεπλαύσθησα. εἴτε δὲ ἡ οὐρανότης μα-
λακή @ διχρίμφων βαρύτης. καὶ ἐαν διπλῶ-
ση, ψυκραδικήν καὶ εἰσι, ἀλλα μεγαλασθ-
ηκοί. ή δ' δύτυχα, τὰ μόνα τούτα τοις πλεῖστα

μηνίων τὰς ἔτης γαρ πάντα σωτέοντι μέν αἰ
δοκούσει εἶναι δύτυχαί τοι εἴτε οὐτενίαν,
ηγετά τὸ σῶμα ἀγαθὰ πρασινάξει δύτυ-
χα τολεοντεῖν. ὑπόκριφαντόροι μὲν οὖν @
ἀλεγιστόροι μία τῷ δύτυχαν εἰσίν. Εἴη δέ
ἀκολούθη βέλτιον οὐδες τῷ δύτυχα, οὐ φι-
λόθεοι εἰσιρ @ ἔχοισι πρός τὸ θεῖόν πως, πι-
σθίοντες μία τὰ γιγνόμενα ἀγαθὰ ταῦτα τῷ
τύχῃ. Γρῖς μὲν οὖν τῇ ικανή ληπίαν @ τύ- μετα
χιών οὐδεμιρ, εἴρηται. τὰ δέ οὐκέτι αὐτῇ εἴρημέν σασις,
νωρ, ἐκ τῆς οὐκέτιών φαντρά δέσι δέ τίνητ @
@ αὐτούχους οὐδεσ, @ ἀδιωαμία. Εἴ πει δέ ή τῇ
προτενέρῳ λέπωμ χρήσιμ πρός ιρίσιμ δέσι (ποθεὶ
ῶν γαρ ἵσμα @ καιρίσαμεν, οὐδὲμι εἴτε δεῖ ταῦ
τα λέγων) εῖτι δέ, ἀν τη πρός εἴα πίσ χρώμεν @
ζεῖτι λέγω προτέρη πη, ή ἀπτρέψη, δέ δι' οἱ νηθε-
τικῶν ποιητικῶν διαίθοντες (οὐδὲν δὲ διτέρη
ιρίσιμ δέσιν εἰς· ὃν δὲ τοῦ σου, οὐδέτοις δέσι, ως
ἀπλῶς εἰτεν, ιρίσις.) εαντε πρός αμφισβη-
τώντα, εαντε πρός ενδιδεοντα λέγει πίσ, ομοι-
ωσ. (ζεῖτι γαρ λέγω, οντάπτη χρῆσαι, @ ανα-
ρεῖν τάνατπία, πρός ανταρερ αμφισβητώντα)
τὸν λέγων ποιεῖται.) ασαύπτως δέ, @ εἰ ποιεῖται
διεκπιοῖσις (ανταρερ γαρ πρός ιρίσιμ, τὸ θεω-
ρεὸν οἱ λέγοντες σωεῖτην.) οἱ λέγοις δέ μέν @, ως
ἀπλῶς δέσι ιρίσις, οὐ δέσι τολειποῖσις απω-
σι τὰς ζητέμενα ιρίνων. (τά τε γαρ αμφισ-
βητέμενα ζητέπται πως ἔχει, καὶ τούτη ὡρ
βαλλόντ.)

βουλθόντ.) ταῦτα δὲ τῆς κατὰ τὰς φοιτηίας
καθάριον, οὐ τοῖς συμβουλθέντοις εἴρηται πε-
τορούσ· ὡς πειραιωμάτως ἀμφὶ ἔνα, πᾶς τε, καὶ
ἄλλῃ πίνων τὸν λόγον τὸν ἀδικούς φοιτηίαν.
Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἐναστορι μὲν γένεται τῇ λόγῳ,
ἐπορόμηται τὸ πέλος ἡμῶν, ταῦτα αἱ πάνταρι δὲ αὐτῇ
εἰλημφένται δέξαι καὶ προτάσσεις ἀστέρι, εἴδεις
τὰς πίστεις φύροισι, καὶ συμβουλθόντοις καὶ
ἀδικεινύοντες ηγεμονίαν ποιήσεις. Εἰ δὲ τοῦτο
ῷμον τὸ παραχθέντα μεντενώμενον, τοιούτοις
λόγοιν.

K O I N A' τῇ κοινωνίᾳ. Γάστραρι ἀναγκαῖον, τὰ ταῦτα
A' P A' N- τῷ διωατέρῳ καὶ ἀδιωατέρῳ προσφένται οὐ γίνεται
τῶν γε- λόγιοις. καὶ τὸν μὲν, ὃς ἔσται τὸν δὲ, ὃς γένεται
ἡνων τῷ παραχθέντα μεντενώμενον. Εἰ δὲ ταῦτα μεγέθους,
λόγοιν.

κοινῷ πάνταρι δέστη τῇ λόγῳ. χρῶνται πάντες
τοιούτοις μεντενώμενοι, οὐ τοῖς συμβουλθόντες,
καὶ προτρέψαντες ηγεμονίαν ποιήσεις, καὶ εἰπανοιώτες ηγεμονίαν ποιήσεις, ηγεμονίαν ποιήσεις
τοιούτοις. τάχτη δὲ διωατέντην, ταῦται τε
οὐδηματάτων περιστρέψαντες εἰπεῖν κοινήν, καὶ
ταῦτα σαραδειγμάτην, διπάς τὰ λοιπὰ προσθέντες,
ηγεμονίαν ποιήσεις, ηγεμονίαν ποιήσεις, ηγεμονίαν ποιήσεις
εἰσι δέ τῇ κοινῷ, τὸ μὲν αὐξεντά, διπεπότατά
γίνεται ἀδικεινοῖς, ὁ πατέρες ἔρχεται· τὸ δὲ γενοντός,
τοῖς διηγενενοῖς, τοῖς διηγενενοῖς, τοῖς διηγενενοῖς

α' τὸ δὲ διωατέρῳ καὶ ἐσόμενον, γίνεται συμβουλθό-
Δ Y N A T A' ικοῖς. Γρεβάτη μὲν σῶν ταῦτα διωατέρῳ καὶ
ἀδιωατέρῳ

ἀδωάτωρ λέσπειν. ἀμ δη θύναντίορ διδωά-
τηρ, οὐ εἶναι οὐ θενέθαι. @ τοιαντίορ διδοξει
εἶναι διωατόρ. δι, εἰ διωατήρ, οὐγιαδιώαι αν-
θρωποι, καὶ νοσθίους οὐχι αὐτὴ διωατης τῇ
εἰσαγόμενοι, οὐχι πάντα. καὶ εἰ τοι διμοιορ διωατήρ,
καὶ οὐ αὐτόμορ. @ εἰ οὐ χαλεπώτερορ διωα-
τηρ, καὶ τοι εὔφεροι καὶ απονομεῖορ οὐκελόρ γε-
νέθαι διωατηρ, @ οὐλος θειέθαι διωατότος
χαλεπώτερορ γαρ, καλικιώ δικίαιη, οὐ δικίαιη,
θενέθαι. καὶ οὐ οὐκέχι διωατης θενέθαι, καὶ
οὐ πέλος οὐδὲρ γρίγνεται οὐδὲρ αρχεται γί-
γνεθαι τῇ αδωάτῃ. δι, οὐ σύμμετροι, πάν
διάμεροι εἶναι, οὐτε ἀρχεται γίγνεθαι,
οὐτε γίγνεται. καὶ οὐ τοι πέλος, @ οὐκέχι δι-
νατης απαντα γαρ εἴδερχης γίγνεται. καὶ εἰ
οὐ διδύτερορ τῇ ουσίᾳ οὐ θενέσει, διωατηρ γε-
νέθαι, @ οὐ πέρτεροι τοι οὐδείς οὐδέθαι
διωατηρ, @ ποιδα πέρτερορ γαρ εἰκόνη γί-
γνεται. καὶ εἰ ποιδει, @ ανδροα αρχη γρί^ρ εἰκό-
νη. καὶ οὐρ δριώς οὐδιθυμία φύσει διτίρ οὐδείς
οὐ τῇ αδωάτῃ ερχεται οὐδείς οὐδιθυμία οὐδείς
ανδροασιμειν οὐρ καὶ πειθειμειν ταῦτα διτίρ,
οὐρ ιρείθους, οὐ πύειοι οὐ θίλοι. καὶ οὐρ τὰ μέ-
ρη διωατητα, καὶ δι οὐλορ διωατότος. καὶ οὐρ οὐ
οὐλορ διωατηρ, @ τὰ μέρη οὐδιθυμία. εἰ τε

γαρ πέριχμα Σκυφαλίσ, @ χτώρηνέδει
 διμάται, καὶ ἐποδήματα διωατὸρηνέδει,
 καὶ εἰς ἐποδήματα, @ πέριχμα Σκυφαλίσ
 καὶ χτών. καὶ εἰς τὸ γείθεντος ὅλορην διωα-
 τὴν γενέθαι, @ τὸ εἶδος καὶ εἰς τὸ εἶδος, καὶ
 τὸ γείθεντος, εἰς τῷοῖς γενέθαι διωατόμ, καὶ
 τειχη. @ εἰς τειχη, @ τῷοῖς γενέθαι. καὶ εἰς θάτοροι
 τὴν πεζὸς δύνηκατα φυκέτωρ, καὶ θάτοροι.
 διο, εἰς τῷοῖς γενέθαι, καὶ ἕμους. Σεῖς ἔμους, καὶ
 τῷοῖς γενέθαι. καὶ εἰς αὐτὸν τέχνης ἡ παρασκευῆς
 διωατὸρηνέδει πλαττοῖς μᾶλλον διέπετεχνης @
 ἀδιμελείας διωατόρηνέδει @ Αγάθωνι εἴρη-
 ται, καὶ μὲν τὰ μὲν γένη, τῷοῖς τέχνῃ πετασειρ· τὰ
 δὲ ἔμους αὐτάγακαὶ τῇοῖς τέχνῃ πετασειρ. καὶ
 τὸ τῷοῖς κεφαστρηνέδει ποστρηνέδει ἀφρονετοροῖς συ-
 νατόμ, @ τῷοῖς αὐτοῖς μᾶλλον διέπετεχνης @
 τοσοκράτης ἔφη, δεινόρηνέδει, εἰς τὸ μὲν εὔνυ-
 μεσ ἔμαθεν, αὐτὸς δὲ μὴ διωκεται βιβεῖται.
 Γράπτος δὲ ἀδιωατόρηνέδει μᾶλλον διέπετεχνης
 οὐ τῷοῖς εἴρημένοις ὑπάρχει. εἰς δὲ γένενται
 μὴ γένενται, εἰς τὴν δὲ σκεπτέορ. πεζότηρ μὲν, εἰς
 τὸ ἔζημορ γίνεθαι τεφυκέσ γένονται, @ τὸ μᾶλ-
 λον πεφυκέσ γεγνόται ἀμέτην. καὶ εἰς τὸ οὔτοροι
 εἰωθός γίνεθαι γέγονται, @ τὸ πεταστόροι γέγο-
 νοντοῖ, εἰς ἀδιλέλησται, @ ἔμαθεν τῷοῖς τέχνης
 καὶ εἰς ἐμάθατο @ ἐβάλεται, τέπετεχνης πάντες
 διό, διτακτῶν διωατόμοις βουληθεσται, πετασειροῖς
 ἔμποδῶμ γαρ οὐδέται, καὶ εἰς ἐβάλεται, @ μη-
 δημ τῇοῖς

ΕΙΓΕ'
ΓΟΝΕΝ

δέρ τὴν ἔξω ἐκάλυνε. καὶ εἰ ἐδώλαζε οὐ ὥργι-
ζετο. καὶ εἰ ἐδώλαζε οὐ ἐπενίμετος γαρ ἀδι-
ποστολήν, ὅμηρός τε θυνταί, ὅμηροις οὐται, οὐ διοι-
σιμόις μὲν φαῦλοι, διὸ ἀνρασίαι· οἱ δὲ ἀδιε-
κέσ, ὅτε τὴν ἀδικίαν ἀδικημένοις. καὶ εἰ
ἔμελε γίνεσθαι, καὶ ποιεῖται σὺν τῷ, πόμηλον-
λονταί, οὐ ποιηται. καὶ εἰ προγένεται, οὐ πο-
φύει πολὺ σκέψουν, ἢ ἔνειπε σκέψους· διὸ εἰ ἄρσα-
φε, καὶ ἐβρόντησε· καὶ εἰ ἐπέρασθε, καὶ ἐπέ-
ξε. καὶ εἰ ὅσα ὑπόροι ποέσικε γίνεσθαι οὐ ἔνε-
ικα γίνεται, γένεσθαι εἰ δὲ πρότορον οὐ τά-
χι σκέψη, πρότορον τάχι ταγόνον· διὸ εἰ ἐβρόν-
τησε, οὐ ἄρσαφε. Καὶ εἰ ἐπέρασθε, καὶ ἐπέραστε.
Ἐπειδὴ τάχι πομ απάντωμ τὰ μὲν, οὐταρκῆς τὰ
δέ, οὐτε ἀδιγεωλού οὐτας ἔχοντα. πορί δέ τοι
μή γε τανόνται, φαντρόν ἐκ τὴν σιντίθωμ ποιεῖ,
εἰρημέσιος. καὶ ποτὲ τούτη συμβίται, ἐκ τὴν αὐ-
τὴν δῆλον τόπον γαρ οὐδιώμει οὐδεὶς οὐδεὶς
ἔσαι· καὶ δια τούτην μεταρχείαν οὐδεὶς οὐδεὶς
μηδὲ διώμειας οὐδεὶς ταῦτα, καὶ οὐδεὶς οὐδεὶς
τῷ προτερῷ οὐ μελήσει, ἔσαι· οὐτε γαρ ἀδιγεωλού
γίνεται μᾶλλον τὰ μέλλοντα, οὐτε μή μέλ-
λοντα. καὶ εἰ προγένεται, οὐ πρότορον ποέ-
σικε γίνεσθαι· διὸ εἰ σωεφέ, εἰκός οὐσι. καὶ
εἰ δια σκέψη τάχι ταγόνος, καὶ δια τούτην εἰκός γε-
νέσθαι· διὸ εἰ θεμέλιό τοι, οὐκά. πορί δέ με-
τερόνθιος καὶ μικρότητο τὴν προαγριατων, γέθες καὶ
μείζονός τοι εἰλάπιον τοι, καὶ δια τούτην μεγά-
λωμα τοι.

γ'
ΕΙ ΕΣΟ-
MENON.

δ'

30 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

λορ καὶ μικρῷ, ἐκ τῆς πεσεψημένῳ μήτη
ζῇ φαιδρός. εἴρηται γάρ αὐτὸς συμβουλί^ν
τοῖς τούτοις μεγέθους ἀγαθῷ, καὶ τούτοις
μείζονθε αὐτοῖς οὐ λάττονθε. ὡς τὸν επει-
κεῖνον θεοῦ αὐτοῖς οὐ λάττονθε.

ΣΤ.

λορ αὐτοῖς θεοῖς, οἷς εἰς τὸν συμφόρον καὶ τὴν
περιτροπὴν καὶ σύναπομ· φαιδρός, οὗτος δὲ τούτων
ληπτέορ τὰς αὐξήσεις πάσι. Βούλη παρὰ τούτα
τὰς θεοῖς τούτοις μεγέθους αὐτοῖς οὐ ποδο-
χῆς, κανολεγχεῖρ θεοῖς. κατριώτορα τούτοις πέρι
τὴν χρέων τῆς περιτροπῆς, τὰ περιτροποῦ τῆς

επ' λογος

περιγράψθη. Γροτὶ μὲν οὖν διωαζόντες καὶ αὐτο-
νάτα, ή τόποιορ γένεσιν οὐ γένεσι, ή εἴσαι οὐκ
ούντες, εἴτε δὲ τούτοις μεγέθους καὶ μικρότη-

ΚΟΙΝΑΙ,
ΦΙΣΤΕΙΣ

τοῦ τῆς περιγράψθη, εἰρήθω τούτα. Λοι-
πὸν δὲ τούτοις τῆς κοινῶν πίστεων αὐτοῖς εἰπεῖν,

εἰπεῖ ποτὲ εἴρηται τούτοις τῆς ιδίων. τοσοὶ δέ αἱ κοι-
νῶν πίστεις, δύοτε γένεται, παραδίδεται, καὶ αὐτο-
νάτη μηματα. ή γάρ γνώμη, μάρτυρες οὐδιμήματος

θεοῖς. προδίζει μὲν οὖν τούτοις παραδείγματος λέ-
γει μὲν. σύμεον δὲ εἰπατογή τοις παραδίδεται γράψθη. ή

αὶ

ΠΕΡΙ ΠΑ
ραδείγματα

δέ εἰπετο γένεται, αὐτοῖς. παραδίδεται πάμποτε εἴδη,
δύο δέ τε εἰρηται ίδια παραδείγματα τούτοις εἴδη,

τοις λέγεται παραδίδεται παραδίδεται πάμποτε εἴδη, τοις
αὐτοῖς διατίθεται. τούτοις δέ, εἰρηται παραδίδεται εἴδη
δέ, λέγεται, οἷς οἱ Αἰθροποιοί καὶ Λιβυκοί. δέ τοις
τοις δέ παραδίδεται παραδίδεται πάμποτε εἴδη, τοις λέ-
γοι, οὐδὲ πέρι βασιλεία παραπομνάεισθαι.

καὶ

καὶ μὴ ἄριτον οὐ περίθημα· Καὶ Δασ-
φῆθε οὐ περίθημα διέβη, πειράτον οὐ περίθημα λα-
βεῖται· λαβὼν δὲ, διέβη. καὶ πάλιν εἰρήκεις οὐ
περίθημα ἀδιχείρησε πειράτον, ἀλλαβὼν
δὲ, διέβη· ὡς τε Καίων, ἀμφὶ λαβούσιν αὐτόν·
διὸ οὐν ἀδιγεπέσθεον· παραβολὴ δὲ, Καὶ τὰ σω- παραβο-
ντα πράγματα· Εἰς λέγει, οὐδὲ τόντυ κληρώσαντες λα-

αρχεῖτε· οὐδειορ δέ, ἀστερά τε Καίων τόντυ αὐτοῖς
κληροίν, μὴ διὰ μάρτυται αἴσινί εἰσιν, διη-
σί αἱρατούσι τὸν τολωτικόν, ὅμητα δὲ
καὶ βραχὺν κληρώσαντες· ὡς ἐπειρ λαχόντα, ἀλ-
λὰ μὴ τῷ ἀδισάμενορ. Λόγος δέ, οἵσις ὁ ΣΤΗ- λόγος·

σιχέρε πρὸς φάλακρον· Καὶ ισιώδου, ὑπὸ τοῦ
Δημητρός· ΣΤΗΤΟΙ ΧΕΙΡΟΣ Μὴ δέ, έλεμνίωμα δρα-
τηρού αὐτοκράτερα τὸν τομέαν φάλακροι,
Καὶ μελόντωμ φυλακῶν διδόνται τούτοις σάμαζε,
ταῦλα διαλεχθεῖσι, τε πειρατοῖς λόγοις, οὐδὲ
ἴππω οὐτετέχε λιμῶνα μόνον· έλεθόντε
δέ έλαφος, Καὶ μαφείραντος τὸν νομού, βγ-
λέμενον οὐκερηστασια τῷ έλαφορ, ἔρωτε
τῷ ἀνθρώπομ, εἰ μάσσω μετ' αὐτούτῳ κελά-
σαι τῷ έλαφορ· οὐδὲ φησιμ, οὐδὲ λάβης χα-
λινόμ, καὶ αὐτὸς ἀναβῇ ἐπ' αὐτῷ, ἔχων ἀκέν-
τη· (υωμελεγή) θυτό δέ, καὶ ἀναβάντος,
αὖτις τὸν οὐκερηστασια δοματον, αὐτὸς ἐδόλλυνος καὶ δι-
ζεῖται ἀνθρώπῳ. οὐτα δὲ καὶ ίμενος, οὐστέ φησι,
μὴ τόντυ τολεμίσεις βγλέμενοι οὐκερηστασια,
ταυτα πάθητε ζεῖται ιππα· τῷ μὲν δέ, χαλινόμ

ἢ μη ἔχει, ἐλόμενοι σφραγίδοι αὐτοιράζεια·
 ἐαν δὲ καὶ φυλακῶσθαι, καὶ ἀναβλωσι εἰσ-
 σητε, δύλιθος εἴη μη φαλάσσι. Αὐτῷ τοι δὲ σε-
 σάμφωνος φραγμῷ δημαργῷ ηρίνομενι φέρει
 θανάτου, ἐφη, ἀλλοτεναι στιβαίνουσιν ποτα-
 μῷ, ἀποθλῶσιν τοὺς φάραγγας, οὐ διαφεύγουσι
 δὲ ἐπιβλῶσι, πλαστὸν χρόνον οὐκεπαθεῖσι, καὶ
 κινοροφίσας τὸ λόγον ἔχοδαν αὐτᾶς· ἔχοντο δὲ
 πλανώμενοι, οὓς εἶδον αὐτῶν, οὐ ποιοῦσιν τα-
 δρῶταρ, εἰ ἀφέλοι αὐτὸν κινοροφίσας· πώ
 δὲ, οὐκ ἐάρ· φροντίδοις δὲ στιχοῖ, φάναι, οὐ οὐ-
 γι μὲν, πλιθεῖς μους μηδὲ εἰσι, οὐδὲ οὐ-
 σιρ αἴμα· εαν δὲ τάτους ἀφέλῃ, ἐτροι εἰλ-
 θόντες πεινῶντες, ἐκποιοῦσι μους τὸ λειπό-
 αίμα· ἀταρὸν τοῦ καὶ ὑμάς, ἐφη, ὡς ἀνθροεσ σά-
 μιοι, οὐτούτοι μὲν οὐδὲρ εἴτε βλαστεῖ, πλατύσιος
 γαρ διτέσαν δὲ στροφὴ ἀπεκτένει, ἐτροι μηδου-
 σι πάντες, οἱ ὑμέν μαναλθόσοι πάντοινα κλέ-
 ποντεῖσ. Εἰσι δέ τοι λόγοι, δημηγοροι· καὶ ἔ-
 χοισιν ἀγαθοῖς στροφῇς πέμψαμετα μὲν θυ-
 γεῖν ὄμοιοι γελενημέναι, χαλεπής λογοτε-
 σις. φαίνεται γαρ δέ, ὡς περιποτε παραβο-
 λαῖς, ἃν τις διώκει τούτοιοι οὐδὲν, διπλὸς ἔφαρ-
 δητηρ εἰς φιλοθεούσις. ἔτα μὲν οὖν ποτεσπεισθαι
 πάντες τὴν λόγον· χρησιμοτέρα δὲ πόσις τὸ
 κρητικόν τοι βολθονται, πάντα τὴν περιγράφειν. οὐ μοια
 πραδεί- γαρ ἡδιποτελὺ πάντα μέλοντα, τοῖς γεγο-
 γματοι. νόσοι. δὲ λαβῆσθε τοῖς πραδείγμασι, μηδὲν-

τα μέν αὐθιμήματα, ὡς ἀριθμέστερον ἔχοντα δ',
 ὡς μαρτυεῖσθαι, ἀδιλόγοις χρώμενοι ἀδίποτοις
 αὐθιμήμασι πρετιθέμενα μὲν δ', ἔοικεν ἐπα-
 γγαῖς· (ποῖς δὲ ἐκποεῖσθαι οὐκ οἰκεῖον ἐπα-
 πογή, τολμὴ ὀλίγοις.) ἀδιλεγόμενα δὲ, μαρ-
 τυρίοις· ὁ δὲ μαρτύς, πανταχοῦ πθανός. Μό-
 Ζε καὶ πεζηδένη μὲν, ἀνάπτην πλάκα λέγειτο·
 ἀδιλέγοντι δέ, η ἐμίνεντος μαρτύτου γαρ π-
 σος, καὶ εἰς χρήσιμες πόσα μὲν οὖν εἴδη πα-
 φειδεγμάτων, η πῶς αὐτοῖς, @ πότε χρησέομ,
 εἰρητοι. πορί δὲ γνωμολογίας ἐξελέγει, π'
 β' ζει γνώμη, μάλιστ' ἀρ γένοιτο φανόροις, τούτην ΓΝΩΜΟ-
 ΣΩΙΑΝ ΠΕΚΟΥ ΠΟΤΕ, @ Κέστιν αὔγμετται χρῆσθαι λογίας
 ζει γνωμολογεῖν αὐτοῖς λόγοις. Εστι δὲ γνώ-
 μη, ἀσφαννοις μὲν, οὐ μὲν τούτη τούτην οὐδὲ-
 γνώμη.
 Ιασθούσι, δι' αὐτούς θεοὺς ιψεις φιλοράτης· δῆλα ιασθό-
 λου· οὐ πάντα μαρτύριον δῆλα τούτου
 δέ, τούτη τούτου πάντα μαρτύριον δῆλα τούτου
 αἱ πλεξεῖς εἰσι, καὶ αἵρετα ἦ φθιντά ζει περί^τ
 τούτων· οὓς τ' επει ταῦτα αὐθιμήματα ὁ πε-
 ει τόπῳ, συλλογισμός ζει χειδὸν, ταύτη συμ-
 πράσματα τοῦτα αὐθιμήματαν @ αἱ αἱρέσαι,
 αἱ φαιρεθέντες τούτα συλλογισμού, γνώμαι εἰ-
 σιας· δι', καὶ δ' οὐ ποτέ, οὐ ζει αἱρέτι φέρων πέφυκ
 αντεῖρ, παντεῖς ποδεινῶντες ἐκδιλάσμενοις οὐ φέρεται.
 Εἶτα μὲν οὖν γνώμη· προτετέλειται δὲ τούτης αἱ πλαστικές,
 Στούτης οὐδὲν αὐθιμήματα εἰσαὶ τούτης τούτης δέ, κα-
 εῖς δὲ δῆλας οὐδὲν αὐθιμήματα εἰσαὶ, φθινον περί^τ

134 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

ἀνθρώπων ἀμφανούσῃ μυστην· Καὶ τό, οὐκ ἔστιν ὅσ-

τις πάντες ἀνήρ δύναμενεῖ· οὐκ ἔστιν ἀνθρώπων
ὅσ τις εἴς ἐλαύνει φέρει χρυμάτων γαρ· δι-

γνώμης
εἰδή δ.

λός δέντι, καὶ τύχης· Εἰ μὴ δέντι γνώμη, τὸ εἰρημένον,
ἀνάγκη τε γάρ τιναι γνώμης εἴδη. καὶ τὸ μηδὲ
ἀδιλόγητον· μὴ ἀνδιλόγου· ἀριθμεῖτε αὐτο-

μὲν δέομέναι εἰσιν, αἱ μὲν ἀδιλόγητοι πα-
ράδεξον τὸ λέγοντιν καὶ ἀμφισθετόμενον· δέ τοι
δὲ μηδὲν παραδέξον, ἀνδιλόγητοι. ταῦτα δὲ
ἀνάγκη, τὰς μὲν, μία τὸ πορεγνῶσται, μηδὲν
διαδειται ἀδιλόγητοι· Αὐτοὶ δὲ οὐ γιναντεν, αἱ ει-
σόν δέντι, οἵτις γένεται· φαίνεται γαρ τοῖς
τολμοῖς οὐτω· τὰς δὲ ἄμα λεγομένας, μήλας
δέντι ἀδιβλέψασιν δέντι, οὐτεὶς δράστης οὐκ
αἱ φλεγῆται· τῶν δὲ μετ' ἀδιλόγητοι, καὶ μὲν,
μήματες μέρη εἰσίται· οἵτις εἰσερχεται, καὶ δὲ οὐ δοθεῖ,
οἵτις αρτίφρεων πέφυκεν· ἀνήρ, καὶ δὲ εἰθυμημα-
κεῖται μὲν, οὐκ εἰθυμηματεῖται· δὲ μέρη· αἱ πο-
νηταὶ μάλιστα δύσκομοι σιτούσαι. εἰσὶ δὲ αὐταῖς, εἰ
δέ τοις εἰμι φαίνεται τὸ λεγομένον τὸ αἷζον· δέντι
εἰ τῷ θέτε, Αἴσανταν δέργων μὴ φύλαττε, θνητὸς
δὲντος τὸ μὲν τὸ φάναι, μή δεῖν αἱ φυλαττεῖν τῷ
δέργων, γνώμη· τὸ δὲ προσκειμένον, τὸ, θνητόμ-

χρήσις
τῷ

οὐτω· τὸ Διαπλάκηδεντος δὲ τῷ θέτε, θνατάτη χρή-
μης. τὸ θνατόν, οὐκ αὐταῖς ταῖς θνατοῖς Φρονεῖν. φανε-
ρὸν οὖν εἰ τῷ εἰρημένον, ποσσα τε εἴδη γνώ-
μης. Σὺ πρὶν τοῦτον ἔναστον αρμέτεται. πρὶν γαρ
τῇ αἱ φλεγητόμενοι τὸ παραδέξων, μή ἀνδι-

λόγητοι.

ἐπιλόγη· διη' ἡ περιθέντα τὸν ἀδίλογον, μάθε-
μη χρῆσαι τῷ συμπεράσματι, διὸν εἴ τις εἴπει,
Ἐπώ μὲν οὕτω, ἐπειδὴ οὐτε φιλονίθεα δεῖ, οὐτε
αρχὸν εἶναι, οὐ φημι χρὶ παιδεύεινται· ἡ διῆρο
περιθέντα, ἐπεισειν τὰ ἔμπειραν. Πρὸς δὲ τὸν
μὴ παραδόξων, ἀδίλογον δὲ, περιθέντα τὸ
στατή, τρομηγούσαντα. αὔριον δὲ εἰ τοῖς τοι-
ούτοις, καὶ τὰ λακενναὶ ἀκροφέγγιατα @ αὐ-
τιγρατώδη· διὸν εἴ τις λέγει, ὅπορ στησθέος
εἰς λουροῖς εἰς τῷν, διὸν οὐδὲν δεῖ οὐβειστὰς εἶναι, ὁ-
πας μὴ οἱ πάτηγες χαμέθεν ἄσθωσιν. Αὕτη-
ται δὲ γνωμελοχίρη μήτικα μὲν πεισθετέ-
ροις. μὲν δὲ τάπαρ, ὡρὶ ἔμπειρος θεοί, οἵ τοι
μὴ τηλιορέροντα γνωμολεγεῖν, ἀπέειστε,
ἄπαρε @ βι μυνθολεγεῖν· δέ τοι δὲ ὡρὶ ἀπει-
ρεθε, ἀλίθιοι @ ἀπαίδευτοι. οἷμεν οἱ δὲ ιν-
νότας οἱ γαρ ἀγροῖκοι, μάλιστα γνωμωτύποι εί-
σι, καὶ ἐφαντῶς ἀρχφαιμόνται. καθόλου δὲ μὴ
ὄντεθε, οὐδέλλογε εἰπεῖμ, αὔριον δὲ ψετλιασ-
μῷ καὶ μενώσαι· καὶ εἰ τούτοις, ἡ αὔριονται,
ἡ ἀρχθείξειται. χρῆσθαι δὲ δεῖ, Σ ταῦτα πεθευλ-
λημέναις καὶ κοιναῖς γνώμαις, ἀρὶ ωσι χρήσι-
μοι· σὺ δὲ γαρ τοῦτο, εἶναι κοιναῖς ωσι ὀμολογεώταρ
αὶ πάντων, οὐδέποτε ἔχει μονομορσιμόν· διὸν παρακα-
λοῦσθε εἰς τὸ κυνηγεῖν μὴ θυσσεμένους, Εἰς
οἰωνὸς ἀειστος, ἀμαίναται τούτοις πάτρης· καὶ
ἀδίτην ἀπῆσθε οὐτας, ξινός οὐσάλιθος· καὶ ἀδί-
τον αἰναιρεῖν τὴν ἀθρεῶμη τὰ πείνα, μηδὲν αἴσι-

κοιωτα, Νίπτω, ὃς πατρία η τένειας, παιδεῖς
καταλείποι. Εὐένιαι τῇ παροιμάρη, γνῶ-
μαι εἰσιν, διὸ μαρτυρία, Αὐτοὶς παροιμῶ.
δέ δὲ τὰς γνώμας λέγειν, καὶ ταρά τὸ δε-
δημοσιόν μέν α', (λέγει δὲ δεδημοσιόν μέν α', δῆ
ἡ, Γνῶθι σωτὴρ· καὶ τὸ μηδὲν αὔγαν.) Οὕτων
τὸ ίδιος Φαίνεται μέλλοι βέλτιορ, οὐ παθητικῶς
εἰρημένορ δέξιμ. ἐστι δὲ παθητικῶς μέν, εἰ Καὶ δρ-
γιζόμενως καὶ φαίνεται μήδεια. τὸ δὲ
γνώσματα πάρούστω μέν οὖν εἰ εγίνωσκεν
αὐτῷ, οὐδὲν αὐτῷ δοτε πρατηγεῖ μήδεια. τὸ δὲ ίδιος,
βέλτιον· οὐδὲ οὐδὲν δέ, ωταέρε φασι, Θλεῖρ
ώς μισθωτα. διλαμάλλοι μισθηρώς Θλεῖρ-
ωτα. δέ δὲ τῇ ἔξι, τῷ πρωτάρχεστρῳ Λαυδίλοιω.
εἰ δέ μὴ τῷ αὐτέαν ἀδιλέγειρ· δέ, οὐδὲ τὰς εἰ-
πήντα, οὐδὲ δέ Θλεῖρον, οὐδὲ ωταέρε φασιν, διλ.
ώς αὐτοὺς Θλεῖρωτα· ἀδιβουλία γαρ θάτιροι.
ηδέ· οὐδὲ αρέσκει δέ λει, τὸ λεγόμενον. δέ δὲ
τόνγ' ἀληθινὸρ Θίλορ, ως Θλεῖροντα αἰσι Θλ-
εῖρ. καὶ οὐδὲ τὸ μηδέμην αὔγαν· δέ ταῦτα γε
οὐ φέλειν Ιακών, αὔγαν μισθηρ. Εἴδοτο δέ εἰς τὸν λόσους
τοῦ γνώ- Βοήθειαν μεγάλων μέσαν μέν δέ, διὸ τῷ φορ-
μης. α' Ιακώτητα τῇ ἀνροατῇ· χαίροισι γαρ, εἰσί^ε
τοι ιακώλου λέγομ, ἀδιπύχῃ τῇδε διξώμεν, αἵ
ἔμενοι ιακώλοι μέρος Εἴδοτορ. δέ δηλατέοντος δέ, δηλατέοντος δέ
ἔσται ωδέ· αὔμα δὲ καὶ ταῦτα δέ εἰσιν θηρίαν. ή μέν γαρ γνώμη, ωταέρε εἴρηται, ιακώλος ἀρ-
φασίς εἰς χαίροντος δέ ιακώλου λεγόμενος, δέ
ιατα

ιατά μορθόν τε καθλαμβάνοντες τηγχάνου-
σιν· ὅτι, εἰς γείτοις τύχῃ κακημένοι τε κα-
νοις φωλοις, ἀρδέξαντες αὐτῷ τῷ εἰπόντε,
ὅτι οὐδὲν γειτονίας χαλεπώτερον· ὅτι οὐδὲν
λιθιώτερον πενιονιάς. ὡς περὶ σοχάζε-
σαι, ποία τηγχάνοντες πεφυλαμβάνοντες
οὔτε· εἴ τα, τοὺς τάπαριναθόλα λέγειν. ταῦ-
την δὲ δεῖ μιαν κρήσιμην ἔχειν τοῦ γνωμελο-
γεῖν. @ έτοις ανηρείτικον δικούς γειτονεῖς τοῖς

β'

λόγους· ἥδος δὲ ἐργαστὴ λόγοι, οἵς δηλική
περιεργεις. αἱ γαρ γνῶμαι πατέει τῆτον τοι-
ούσαι, οὐχὶ τὸ ἀρφαίνετες τὸν τὸν γνώμην λέ-
γοντας ιαθόλουν ἄντι τῆς περιεργῆς. ὡς τ'
αὖτις κρηταῖοι ὁ σπασί γνῶμαι, @ κρητονήθι φαί-
νεται στοινοῖς τῷ λέγοντα. τοὺς δὲ οὓς γνώ-
μης @ οὗτοι, @ πόσα ἔιδη αὐτοῖς, καὶ τόπε κρη-
τεορ αὐτοῖς, καὶ πίνα ὠφέλειαν ἔχει, εἰρήσω
τοσῶτα. Γροὶ δὲ σφυμημάτωις, ιαθόλου περὶ εἰν
πε ἔιπαμεν, οὐνα σφόδρη μεῖς ζητεῖσθε· καὶ μαζὶ θυμεμά-
τωτα, τὸν τόπον. δῆλο γαρ εἶδος ιαθόλου των.
τάπαριναθόλα. ὅτι μιν οὖν τὸ σφυμημα συλ-
λογισμές τίς οὗτοι, εἰρηται πετρορο· καὶ πᾶς

συλλογισμός, καὶ τί σιαφόρει τῆς σιαλειτι-
κῶν. οὗτε γαρ πόρρωθεν, οὗτε πάντας δεῖ λαμ-
βάνοντα (ιωάγειτο· τὸ μιν γαρ, ἀσαιφεῖς οὐχὶ^{τὸ} μάνος· τὸ δὲ, ἀδιλεχία, οὐχὶ τὸ φαιδρα' λέ-
γειν. τῆτον γειτοναῖς πορ, καὶ τὸ πιθανωτέρους οὐν
τὸν απαιδεύτας τῆς πεπαιδεύμενοι αὐτοῖς

οὐχοις,

138 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

οὐλοις, ὡς τερόις φωιταί φασι, τοὺς ἀπομένους ταῖς αὐτοῖς μενοικάτοροι λέγειν. οἱ μὲν γοῦ, τὰ κεινὰ καὶ τὰ ικεθόλου λέγοισι τοῖς οὕτοις

ΕΚ ΤΙ'-
ΣΙΝ ΛΕ-
ΑΠΕΙΟΣ.

ἀριστασι, καὶ τὰ ἐγγύτα. ὡς τ' οὐκ ἔχει απαίνπαν
τῆν δημοτικήν εἰπειν μὲν τὸν πειραιῶν λεκτέον·

δι', ἡ ζῆσις καρινούσιρ, ἡ ὄντος ἀκριβεῖλον). @ στόχο
δὲ, οὐκ οὔτα φαίνεται δῆλον εἶναι ἡ πάσιον ἡ
ζῆσις πλείστοις· καὶ μὴ μόνον θωράκην ἐπ τῆν
αναγκαιώρ, δῆλον καὶ ἐπ τῆν ὡς ἀδιέφολν.
πρώτην μὲν οὖν δέ τι λαβεῖν, οὐκέτι δέ τι λέ-
γειν καὶ ουλογίζειν, εἴπει πρλίκι φουλο-

ΖΗ.

α'

β'

γιοφω, εἰς τὸν οὐρανοῦ, αναγκαιῶν ιεπτὰ τάχι-
ζειν τὸν οὐρανόν τοις πάντας, ἡ ἔνια μηδὲν γε
ἔχειν, ἔχειν οὐδέποτε ἀμέτερος σωμάτεον. λέσσα δέ,
δι', πάδες ἀμέτερος συμβελύειν Αἰγα-
ναῖοις, εἰς πολεμητέον ἡ μὴ πολεμητέον, μὴ ἔ-
χοντες, τὸν δινάριμισ αὐτῷ, πότορον ναυτικήν,
ἡ πεζική, ἡ ἀμφωτεῖν αὐτῇ, πόση. @ πρόσθιος
Ζεύς, ἡ φίλοι καὶ ἐλέφοι· εἰς δέ, πίνας πολέ-
μους περιεκτικοῖς, καὶ πῶς, @ ταλλα τὰ
ζιαταῖς καὶ επιπλεῖ μ, εἰ μὴ ἔχει μετα τὸν εἰς σα-
λαμῖνι ναυμαχίαν, ἡ πώλη τοῦ Μαραθῶν μά-
χην· τὰ οὐπέραν ἡ φακλειδῶν πολεμάται, ἡ τῆν
δῆλων τινῶν τριούπωρος γοῦ τῆν οὐπέραν χόντων
ἡ δημοτική οὐπάρχειν ιαλέσι, εἰ παινούσι
πάντες. ὅμείως δέ τοι φέγοισι τὸν τῆν στρα-
τεωρ, σκοτωμέτες Ζεύς οὐπάρχει Ζεύς τοι αὐτοῖς, ἣ
δοκεῖ· δι', οὐκέτι Ελλήνας ιατεθεούλωσεντο·

καὶ

ΙΔΟ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
δε χρησίωμ, καὶ τὴν ἀδικαιοτάτην· πότι· δὲ
τὴν ἐξυποχήν γιγνομένωμ, λητεῖν δὲ μάζη
πρόσφρομ· ἀθεβλέψοντα, μηδὲς αὔσεισαι, δῆμα τὸ
ὑπαρχόντα, πότι· ὡρὸ λέγου· @ πολιχρό-
φοντα, τὰ τλεῖσαι @ ἐγγυτάτῳ τῷ πλεύρα-
τος. δέσσω μὲν γαρ ἀρ τλείω ἔχονται τὴν ὑπαρ-
χόντα, ποσούτα ἁρμονίον διεκνώμενόσσω δὲ ἐγ-
γύτρομ, ποσούτω δικερότρομ, καὶ ἀπομονώμενά.
λέγομεν δὲ κονά, τὸ ἐπανεῖν τὸν Α' χλέα,
ὅτε ἀνθρώπος, καὶ ὅπ τὴν ἄκμαθέωμ, Σ ὅτε εἰς
ἡγείλιον ἐγράχτησατο· πῶτα γαρ καὶ ἄλ-
λοις ὑπάρχει φλοιοῖς ὡς τὸ οὐδέρι μᾶλλον ὁ
ποιούμενος Α' χλέα ἐπανεῖ, ἀπομονώμενος. Ι' δια-
δέ, ἀμεδεῖν δηλαφ συμβεβηκει, ἡ τρέψη Α' χλ-
λέα· δι', τὸ ἀθεκτέναι τὸν ἐκτρόχον αὔσεισον τῷ
τρέψαμ· καὶ τὸν κύκνομ, δές ἐκάλυψε αὔσαντας
ἀποβαίνειν, ἀριστρῶτο γράτην δὲν ενώτατο,
καὶ οὐκ εὔρεγον ὡμού, ἐργάτην δέ· καὶ δέσσαι ἀλ-
λα γιαῦτα. εἰς μὲν οὖν γράφεις τῷ ἐκλογής, @
πέφτει οὗτος ὁ τόπος. ταῖς τοιχεῖαι τὴν αἴθυ-
μημάτην λέγωμεν· τοιχεῖον δὲ λέγει. @ τὸ πον-
εῖθυμημάτο, τὸ αὐτό. πέφτει τὸ δὲ ἐπανεῖν,
πότι· ὡμὸν αὐγακεῖον εἰ πεῖται πέφτει τοι· ἐτί πο-
εῖται τὸ αἴθυμημάτην δύναται· πά μὲν γαρ, διεκάπει-
αθυμί- βειρ, ὅτε ἐτίμη ὡστὸν εἰται τὰ δέ, ἐλεγκεῖσαι. καὶ
μάτο. δικρότη, ὡστερεῖ τοῖς δικλειπονοῖς ἐλεγ-
κεῖσαι συλλογισμός. ἐτί δέ τὸ μὲν διεκτικόν
αἴθυμημα, τὸ ἐξ οὐκετογράμμον συνάγειν· τὸ

δὲ ἐλεκτικὸς, τὸ πὰ αὐτομολογόμενα σωσί-
γρα. Σχεδὸν μὲν οὖτις ήμερος πρὶς ἔνεσε τὴν ἐπίλογον.
Εἰδὼν τὴν χρησμών @ ἀναγνούσιν, ἔχονται οἱ
πόθῳ. ἐξελεγμένοι γαρ πρὶς ἔνεσον αἱ πλο-
τάστις εἴσιν, ὡς τὸ ἐξ αὐτοῦ φέρεν τὰ στυμά-
ματα τὸ πῶν, πρὶς ἀγαθούς, ἢ ικανούς, ἢ ηλικί-
ας αὐχούς, ἢ δικαίας, ἢ ἀδίκης· καὶ πρὶς τὴν εἰδί-
καν παθημάτην· καὶ ἐξ αὐτῶν, ὡσαύτας εἰλυμ-
μένοι ήμεν ὑπαρχοῦσι πλέοντος τῷ ποι.

Ἐν δὲ δύνομος δρόσου παθόλου πρὶς πάντων τούποι
λαβωμένη, καὶ λέπωμένη, παρασημανόμενοι τῇ δι-
πούς περ ἐλεγκτούς καὶ τὸν δεικτούς, @ τὸν πλειστὸν
τῶν φαινομένων στυμημάτων, ὄντων δὲ οὐκ θυμημά-
τιστυμημάτων, ἐπειπρὶ οὐδὲ συλλογισμῶν· πως.
Θηλωθένπων δὲ τάτων, πρὶς τῶν λύσεων @ τὸ
εἰσάθων μιοείσαμένη, πάθεν δεῖ τὰ στυμά-
ματα φρέσκα. ἐντι μὲν εἰς μὲν τοποθετεῖν εἰ-
τερον τοῦτον, αναμετρήνειν μὲν, εἰ μή ὑ-
παρχειντασινάλοντε, τὸ οὐ παρχεινόν,
ὅτε τὸ σωφρονεῖν, ἀγαθόν· τὸ γαρ αἰολαστεί-
ναι, βλαβερόν. ὡς εἰ τελει μεσηνιακῷ· εἰ γαρ δὲ
πόλεμοθετεῖν πάτηταν παρόντων ικανῶν, μετέ
τρεψόντες δεῖ ἐπανορθώσασθαι. εἰ πρὶς γαρ τούτοις
τοῖς ικανώς δεσμακόσιν αἵστιας, μηδεμίου εἰς
οργήν πίπειν οὐδὲ ἕιγεν αναγναθεῖς οὐδὲ δρά-
στι τινά, προσῆκον τούτοις ὁφέλεσθαι χά-
σις. δικαὶος εἰπρὶ τούτοις @ βροτοῖς τὸ θυμόλογεν
πεθανόν,

πιθανόν, νομίζειν χρήγε καὶ τὸν αὐτόν, ἀπό
 αληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βέβοις. Α' ΜΘ.,
 ἐκ τῶν ὄμοιών πάσεων ὄμοιας δῆδε οὐ πάρ-
 χειν, εἰ μὴ οὐ πάρχειν δῖ, οὐκὶ τὸ δικαιον οὐ πάρ-
 χειν δικαιον. Εἰ ταῦτα αἱρέειν τὸ δικαιον οὐχ αἰ-
 φεῖν, δικαιοις αἱρέειν. Α' ΜΘ., ἐκ τῶν
 πολέων δημοκρατίας εἰ γε θατόφερον πάρχει τὸ πε-
 ριφέρον καὶ τὸ δικαιον δικαιον, θατόφερον τὸ πε-
 ριφέρον δημοκρατίας εἰ καλόν γε, καὶ τὸ περιφέρον
 δῖ, οὐδὲ οὐ πελεύθερον διομέδεων τούτον τὸν πελεύ-
 θερόν, Εἰ ταῦτα μὴ δὲ οὐ μῆρον αἴρεσθαι, τὸ παλαιόν
 οὐδὲ οὐ μέμην, τὸ οὐνέθετον. καὶ εἰ τῷ περιφέροντι τὸ
 παλαιόν καὶ δικαιοις οὐ πάρχειν, καὶ τῷ περιφέροντι
 οὐδὲ οὐ μέμην, τὸ οὐνέθετον. εἰ τῷ περιφέροντι τὸ
 παλαιόν εἰ τῷ περιφέροντι τὸ παλαιόν, ποιητεία τὸ
 χρήσαντε, οὐ πάρχειν δικαιοις ποιητεία τὸ παλαιόν
 παραβολῆς τοιούτου, καὶ οὐδὲ μηδὲ λύει, οὐ παρεῖ
 τῷ αἰτιαλογίᾳ τῷ θεοδέκτῳ, μητόρᾳ δὲ
 τὴν σιών, οὐδὲ εἰς εἰσύγειαν βέβοις. Φησὶ δὲ ἀφιρί-
 νόμενος, Α' ΜΑ' δικαιολαβόντας σκοπεῖν δεῖ.
 δρομείης δὲ τὸ Α' λαφεστοίας, πῶς; Έπειδα-
 βώριον φησι, τὸν μὲν θανάτον ἔκρινεν, ἐμὲ δὲ μή
 η τανάτον. καὶ δικαιολαβόντας δίκην, Οὐ τὸ
 αἰτιαλογίαν τῷ Νικάνορῳ. Επειδὴ ταῦτα αἱρέειν

νεῖται. καὶ τὸν τῷ θηβαϊστὶ αὐτοθανόντος, τὸν
οὗ ἐκέλευθεν Κρίναι, εἰ μίσια γράμματα οὐτού
ώς οὐκ ἀδίκορον αὐτοκτήνου προστίκαιώς ἀποθα-
νόντα. Αὕτω, ἐπειδὴ μᾶλλον καὶ οὐτού δι',
εἰ μή δ' οἱ θεοὶ πάντες ἵστασι, χρείαν οἴγεν-
θρωσκούσσιν τούτοις, Εἰ μᾶλλον ἀμύναρχοι,
μή μέν πάρεχεν δῆλομ, ὅτι οὐδὲ φέντομ. τό-
δι, οὐκέτι τολμήσομεν τούτην, οὐδὲ καὶ τὸν πατέ-
ρα, ἐπειδὴ, Εἰ τὸ οὐτοῦ μάρτυραφένται, καὶ τὸ μᾶλ-
λον μάρτυραφένται. Ιατρὸς ὁ πότερον ἀμύνεται,
ἔιδε δὲ οὐ πάρεχεν, ἔιδε δὲ οὐ. Εὖ, εἰ μήτε μᾶλ-
λον, μή τε οὐτολέπεται, οὐτούτοις, καὶ σος μὲν οἰκ-
πρὸς ποιῶντος αὐτολέσσας πατέρος οἰνήν δὲ ἄρετος
οὐχὶ διηγεῖται οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν.
καὶ δὲ, Εἰ μή θησαύρος οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν.
Αλέξανδρος. Ω εἰ μή οἱ τισθείσμα, οὐτ' αὐτέ-
ξανδρος. καὶ εἰ πάροκλον οὐκτωρ, Ω Αχλ-
λέα Αλέξανδρος. καὶ, Εἰ μή δὲ οἱ δῆμοι τεχ-
νῆται φωνῇσι, οὐδὲν οἱ Θιλόστοφοι· καὶ, εἰ μή δὲ
οἱ θρατηγοὶ φωνῇσι, οὐκ αὐτοθανούνται πολ-
λάκις, οὐδὲν οἱ σοφισταί. Ω δὲ, Εἰ δεῖ βριτιώ-
των τῷ ήμετρῷ ας δέξης θημελεῖθαι, καὶ οὐ-
μάς τῷ θῷ Ελλήνων. Αὕτως, εἰς διηγό-
νομον σκοτεῖμας ιστικράτης οὐ τῇ περὶ Αρμό-
διον, οὐδὲ εἰ περὶ δαιμονίου τῆς ἀκόντης τυ-
χεῖται, εἰ μὲν δαιμόνιον, ἔθοπε αὔτοις θυμτιώτερόν
οὐδεποτε; μή τοινα μέλοντες μὲν οὐ παραγεῖσθε,
παθόντες δὲ αὐτομεταθεῖσθε; καὶ πάλιν περὶ τούτων

ΘΗΒΑΙΩΝ,

ΘΗΒΑΙΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΜΙΕΝΑΙ ΠΡΕΣ ΤΩ ΑΠΙΚΛΩ,
ὅτι εί πεῖρι βοηθόσαι εἰς φωκεῖς οὔξις, οὐτέ σχεν-
γάρη ἀπόφοιῶν εἰς μόνον προσέγε καὶ ὑδίσυν-
σε, μή μοισυσιται. ΑΜΘ, εἰς τὴν ἐργμένων
καθ' αὐτὸν, πρέσ τῷ εἰκόντα διαφορέα δὲ ο
πρόσως ὅτι οὐ τελ τενίρω εχθίσαπο ι ωμιρά-
της πρέσ τῷ Αεισοφάντα, επερόμην Θ, ει
πειδούνται τὰς νων ὑδί κρημασιν οὐ φάσ-
κοντας δὲ, εἴ τα, Σὺ μὲν Αεισοφάδηρ ὡρ οὐκ ἄμ
πειδούνται, ἔγα δ' ὡρ οὐ ι ωμιράτης. δὲ δ' ίνταρ-
χειρ μᾶλλον ἄριθμονωτα αδικήσαπιν εκεί-
νοις εἰ δ' οὐ, γελοίοι μὲν φανεῖν, εἰ πρέσ Αει-
σείδην κατηγοροῦσατα Ζεύτης εἴσαιεν αλλα
πρέσ απτίκει κατηγόρησαλλα γαρ βούλετο ο
κατηγορών, βελτίων εἰν τῇ φύλωντος. διῆρ-
οιν ὥζελεγχειρ καθόλου, ο πόδας οὐτός δειν,
ὅταν τις ὑδιτιμά δηλοις, α αὐτός ή μή ποιεῖ
η μή ψωίσαιεν ἄμη προτρέπει φοιει, α αὐτός
μη φοιει, η μή ψωίσαιεν αλλα. ΑΜΘ, εἰς ορι-
μορθού, ὅτι τὸ σαμπόνιον οὐδέν δειν, δημή ή
θεός, ή θεού δημονιαί τοι ὁ τις οιεται θεού
δημον εἶναι, διῆρην ανάγκη οι εδαμι καὶ θεούς
εἶναι. καὶ οὐς ι ωμιράτης, οὐ ληναότατο Θ
ο βέλτιστος οὐδὲ οὐ Αεισοφάδης ο Αεισοφάδης
οὐδέν πειτερον υπῆρχε ληναίον, πεῖρι λη-
ναίον τι πειτερον. καὶ δη συγχειτερο οι α-
τός τα ποιη δημα, συγχειτερο α δειν τα έμα τ
Αεισοφάδης καὶ την Αεισοφάδητον Θ, η τα σε.

καὶ ὡς εἰ τῷς Αὐλεξάνδρῳ, οἵτινες αἱ
όμελοικίσαι μὲν τὸν μὴ ποσμέους, οὐχ ἐνός
σώματος ἀγαπᾶμεν ἀλλὰ σημ. @ διὸ σωμάτι-
της οὐκ ἔφη βαδίζειν εἰς Αὐλέλαον· νῦν βειρυν
ἔφη εἶναι, τὸ μὴ διώσατε αἴρωσατε οὐμεί-
ως διπάθετα, ὡστερεις ισκώς. Γάντες γαρ
οὐδεὶς, οὐεισάμενοι καὶ λαβόντες πέργασον, τί^η
δι, συλλογίζονται τούτοις ὁμοία λέγονται. Αὐλ-
λος, ἐκ τῆς ποσμοχώστης διί τοῖς ποτηιοῖς, τούτοις
τῆς ὄρθως. Αὐλος, ἐκ διαιρέσεως διί, Εἰ πάν-
τες τειρῶνται εἴνεναι αδικούσιμον τοῦ δέ τοῦ εἴ-
κα, οὐδὲν δέ τοῦ διέργα μὲν τὰ δύο, αδικί-
νατοις. Διέργα δέ τοι τείκορον δύο αὐτοῖς φασί.

Αὐλός, ἐκ τῆς ἐπαταγῆς διί, ἐκ τῆς γεπαρη-
δίας, οἵτινες τὴν πέκνωμαί γωναῖκες τον-
ταχοὺς σιορίζονται τὰληθές. Κάτησα μὲν τοῦ Αὐ-
λώνος μαντία τῷ δέρματε εἴηται αἱ μολυσθητοῦτε
πέργασος τῷ μόνῳ μήτηρ ἀπίφηνε. Κάτησα δέ τοι θη-
στηρι, ισμηνίου καὶ στύλων αἱ μολυσθητοῦτε.
ταμη, οὐδὲν διάφορο θεοπαλίσμορος ισμηνίου διμήδιος.
καὶ διέργα πολλοῖς ισμηνίους, ισμηνίους ένόμι-
ζοις. πατέ πάλιν ἐκ τοῦ νόμου τῆς θεοδέκτης,
ὅτι τοῖς ισκώς ἀδιμεληθεῖσι τὴν δημοτείαν
τοῦ ππωματος, οὐ ταρχοδιδάσι τὸν δικαιότας· οὐδὲ τοῖς
αναστρέψασι τὰς δημοτείας ναῦς· οὐδούμη εἰ ο-
μοίως ἐφ' ἀπέντωμ, καὶ τοῖς ισκώς φυλά-
ξασι τὰ δημοτείαν, οὐ χρηστόρ εἰς τὰ δικαιάν
στηθεῖσαν. καὶ ὡς Αὐλικόδεμας, οἵτινες τούτοις

Φοίτ

φοῖς ἐπιφέρτα πὲ μὲν καὶ χρημάτι Θεότε-
μορ οὐλυμπιάσιμ, εἰ αὐτῷ ταῦτα δύνεται πορθῆ-
τατείως αἱ χρέοις ὅρ ταναντία εἰ πεῖμ. ήτι τούτῳ
τῇ ἐλένης ὡς ἐγκράτης ἔχει ταῦτα, οὐτε μου-
λεύει, εἰ θησαύρος ἐκρινεῖται τούτῳ Αἰλεξάνδρου,
ἢ οἱ θεοὶ προέκριναν τούτῳ Εὐαγόρου, ὅτε
πονθεύοις, οὐτε εἰ γράτης φησί· Κόνωρ ποιῶ-
ντος υποχήσας, πάντας σὺν δῆλος παραλιπώμ,
οὐδὲν εὐαγέρων οὐλαζει. Αἴλος, εἰ τὴν μορδμή,
οὐτε εἰ τοῖς ζηποῖς, τοῖα κίνησις, η Φυχή
δε γαρ, η ἡδε παραδειγμάτι τούτῳ σωματά-
τος τὸ θεοδέκτη, εἰς τοῖον οὐδόμησεν θεόντες;
τίνας θεῶν οὐ τετίμηκεν, οὐδὲν τούτοις νομίζει.
Αἴλος, ἐπειδὴν οὐδὲ τὴν πλείστην συμβαί-
ει, οὐδὲ δὲ ἐπειδιάν παύται ἀγαθόμη τούτῳ ισειόμ,
καὶ τὸ άιολογισμὸν προτέτημη η ἀρτρέπειν,
αἱ ιατρηγορεῖμη η ἀσθλογειδαμ, οὐ ἐπανεῖμη η
λέγειμη δι, τὴν παιδίνησι, η φθονεῖμης άιολογ-
τεῖ ισειόμ. διὰ δὲ σοφόμη εἶναι, ἀγαθόμη. οὐδὲν
αἱ δὲ παιδίνειδα, φθονεῖμης γαρ οὐ δεῖδε
τὸν οὖτον παιδίνειδα. σοφόμη δὲ εἶναι δεῖ. οὐ-
δὲν οἱ λόγοι διέτημη καλοί πτυχη, προσλα-
βούσι τούτοις τούτοις μωανόμ, καλίτελλα, ὡς εἴρηται.
Αἴλος, ὅταν τούτῳ δυοῖμη τούτῳ ἀντιεμβλέποιμ
τροφέπειμη η ἀσθλέπειμη δεῖ, τούτῳ τούτῳ προτερομή
ἰσημελίσθροτο, ἐπ' ἀμφοῖμη χρήδαμ. Μιαφέ-
ται δὲ, οὐτε εκεῖ μείζον, τὰ τυχόντα ἀντίθεται· οὐτε
ταναντία δὲ, ταναντία δι, οὐτε εἰσαγόμη ηδί.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
δημητρεῖ μ, Ε αὐ μὲν γαρ, ἐφιστ, τὰ δίκαια λέγεις, οἱ ἄνθρωποι σε μοισσανῷ μ' εἰπὸν δὲ τὰ αἱ θηταὶ, οἱ θεοί. Μὲν μὲν οὖν δημητρεῖ μ' εἴπει μὲν γέ ταὶ αἱδημοι λέγεις, οἱ ἄνθρωποι οὐ ωλεῖσσανῷ μ' εἴπει δὲ τὰ δίκαια, οἱ θεοί· ταῦτα δ' οὐδὲ ταῦτα τοιούτα.

αντίκεινά τούς εἰσαγόμενούς τούς. Α' ΜΘ., ἐπειδὴ
οὐ τὰς αὐτὰς ἐπαινοῦσι φαντρῶς καὶ ἀφανῶς
δῆλον, αἱ φαντρῶς μὲν, τὰς δίκαιας καὶ τὰς ικαλα-
ς ἐπαινοῦσι μάλιστα ἴδια δέ, τὰς συμφρόντα-
μάλλον βουλούται, ἐκ τοῦτων πειραζόμενοι συ-
νάγειν θέστορον. Τῇ γαρ παραδόξων οὗτον Θ.
οἴστος καὶ μισθώτας θέτει. Α' ΜΘ., ἐκ Συ-
ανάλογον συμβαίνειν δέ, οἱ ιψηράτης, πρό-
ηροι αὐτοῦ νεώτορον οὗτα τῇ ήλικια, οὖν μέγα-
νη, λειτουργεῖν αὐταῖς καζόντων εἰπειρ, οὖν εἰς τούς
μεγάλας τῇ πατέρων, αὐνθεας νομιμούς, τούς
μηκρούς τῇ αὐνθεῷ, παῖδες εἶναι τῷ θεῷ τούς
ταῦ. Καὶ οὐθεοδέπιτης οὐ τοῦ νόμου, οὐδὲ τολμή-
τας μὲν φοιτεῖσθε τὸν μιθοφόρον, δῆλον στράβω-
ναι καὶ χαρίδημον σχετικὸν ὕδιανεπαν. Φυγα-
δας δέ οὐ φοιτεῖσθε, δῆλον τοῖς μιθοφόροις ἀ-
νηκαστε πεπλεγμένοις; Α' Λλεσ, ἐκ Συ., τούς
συμβαίνοντας, έπειτα τοῦτον, οὖν καὶ ἐξ αὐτοῦ συμ-
βαίνειν τοῦτον δίειπον φάντης ἐλεγειν, οὖν ὅμειώ-
ας φοιτεῖσθαι οὐ μενείσαν φάσκοντες τοῦτον θεότηταν

τούς Α' ΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
συμβολίσασθαι, σκοπός τα περιέχοντα, ή ἀρχή
ποντα, ή ἀνάστηση ή πλήρηση ή φύσις των ταυτ
χάρεστιν, αὶ εἰνὶ μὲν πάρεχε, δέ πλέοντες δι
δυνατὴν ή φύσιον ή φύσει λιμενὶ αὐτῷ ή φύλαξ
ἢ βλαβερὸν ἐθεοῖς καὶ αὐτοῖς μον, ή ἔλετ
ποντικῶν ή ζημιά το πληγματο. @ περιέχον
παι δὲ ἐκ τοπων, καὶ ἀφρέσονται ἐκ τοπων
ζώντων δὲ τον αὐτον τοπων καὶ ιατρικού
σι καὶ ἀφλεποιώποι. ἐκ μὲν τον αφρέσονται
τον, αφλεποιώποι. ἐκ δὲ τον περιπετεώντων
ιατρικούσιν. Εἰ δὲ ο πόδος οὐδές, ολική πέχη
ἢ περιφύλακαί καὶ καλλιπτε. Αὐλος, ε
τον δοκιματο μὲν γίνεται, απίστων δὲ, οὐδὲ οὐ
δὲν εδοξαν, ή μηδὲν, ή ἐγγὺς δὲν, καὶ δὲν μάλλον
ἢ πτοντα, ή τα είκοτα, ηδελαμβάνονται
ει οὐδὲ πτον καὶ μη είκος, αλληδές αὐτον. ε
γαρ διαγέται είνος καὶ πτερανόν, θνετο οὐ πτερ
οῖ ον Ανδροκλῆς ἐλεγει ο πιτούς ιατρικούσι
το νόμου επει επορύθησεν αυτον επνύνε, δέον
πον οι γόμοι νόμου ζευ μορφωσεντο. ή δι
τούσι, αλλές παι ζει είκος, ου δὲ πτερανόν
αληγεφορμένοις, διεθαι αλέσ. @ τα σέμι
φυλα, ελαιόν. και ζει απτον, ή ξων ελαιον γί^{νεται}, πω τα δει θει ελαιό. Αὐλος ἐλεγικ
πος, η, τα ανομολογυμνασκοπεν, χεις με
αντι το αμφοτεθησιώται, ει η ανομελεγον
μενον εκ πάντοτε χρόνων @ πλέονται λε
ποντον, οι ον, και φησι μὲν φλετιν ιμάς, σαν ωμο

"nB"

५८

σε δὲ τοῖς τελικούτα χρεῖσθ' εἰς' αὐτὸν, καὶ
φησιν εἶναι με φιλόδικον· οὐκ ἔχει γάρ σοδεῖ-
ξαν δεσμηναρμοσίον οὐδεμίαν σίκινη. χρεῖσθ'
επ' αὐτὸν καὶ τὰ ἀμφισβητώμενά, καὶ οὐ-
τῷ μὲν, οὐ δεδένικε πώσατ' οὐδέν· γεγόνεται
πολλὰ λέλυμαν ὑμᾶν. Αὖλος, ποῖς δικ-
βεβλημασίοις καὶ ἀνθρώποις @ πλείγμασιν, οὐ
δικευτοὶ πλὴν λέγειν τὰ αἰτίαν τὰ παραδόξου·
ἔστι γαρ οὐ, μὴ οὐ φαίνεται· οὐδὲν διαβεβλημάτης
ζητῶς πρὸς τὸν αὐτὸν ήδη πλὴν αἰτίας εδέ-
κται σωσθεῖν τῷ μηδεκίφερε λεγομένῳ θεοῦ
αἰτίου, ἐλύθην διαβολή. καὶ οἵτον οὐ τῷ Αἴ-
αντι τῷ Θεοδέκτῃ, οὐδυστεὺς λέγει πρὸς τὸν
Αἴαντα, θιόντεν αὐδεσείτρος ὡν, γένεται Αἴαντος
δοκεῖ. Αὖλος, ἀντὶ τῆς αἰτίου, έσαι τε νπαρχη, οὐ
ἔστι· οὐδὲν μηδὲ παρχη, ὅτι οὐκέτι οὐδέν. οὐδὲν πλὴν
αἰτίου, οὐδὲ αἰτίου, οὐδὲν αἰτίου, οὐδέν διτιν· οἵτον
λεωθέματας αἰτολογίμενος, ἐλεγει πατητορή-
σαντος θρασυράλης, οὐδὲν σταλίτης χειρονῶς οὐ τῇ
αἰκρωτάλφιδῃ· ἐκιθάμει πλὴν τὴν τελικού-
τα οὐκ οὐδέχεδαι ἔφη· μάλλον δὲ ἀν πισθεῖν
αὐτῷ τὸν τελικούτα, ἐγγεγραμμένης τὸν εἰχ-
θρας πρὸς τὸν δῆμον. Αὖλος, εἰ οὐδέχετο
εἴλτιον, οὐδέχεται, οὐδὲν ουμβελανύδη πλείτ-
τει οὐ πλείχει, οὐκο πεν. φαν δρὸν γει, ὅτι εἰ μη
οὐτας ἔχει, οὐ δε πλείχει· οὐδεὶς γαρ οὐκαν τὰ
φαῦλα καὶ γινώσκων πλειστοι. Εστὶ δὲ δέσπο-
τη δῆμος· φαῦλακις γαρ δέσποτη γίνεται οὐδέρον

καὶ ποτε μῆλον,

μᾶλλον τὴν σύνηματων πάλευμέναι, τῷ
ἀρδεκτικῶν· δέ τὸ Κιακογιών μὲν σύνημα
τὸν σὺ μηρῷ τῷ ἐλεγκτικῷ σύνηματι πα-
ραλλήλα δέ, φαντρᾷ ἔναις δὲ ἀκροατῇ μᾶλ-
λον. πάντῃ δὲ καὶ τὴν ἐλεγκτικῶν καὶ τὴν κανάς.

δεικτικῶν συλλογισμῶν, δορυβεῖται μάλιστα
πάλιατα. δόσα αφ' χείμενοι πεσορῶσι, μὴ τοῦ
ἄντηρας ἔναις ἄμα γαρ καὶ αὐτοὶ ἐφ' ἑω-

ζῆς χαίροντες προσαθανόμενοι, καὶ δόσων το-
γενέρους δρίξοισι, ὡς θεῖμα εἰρημένων γνω-
ρίζειν. Εἴ πει δέ αὐτέχεται τὸ μὲν, ἔναις συλ-
λογισμῷ, τὸ δέ, μὴ ἔναις μὲν, φαίνεται δέ· α-

τὴν φα-
νάκην καὶ σύνημα, τὸ μὲν, ἔναις σύνημα· νομένων
τὸ δέ, μὴ ἔναις, φαίνεται δέ· εἴ πει πόρον τὸ σύνη-

ματικα, συλλογισμός οὐ. τόσοις δέ εἰσι τὴν φα-
νάκην νομένων σύνηματάν. Εἰς μὲν, οὐ παρὰ τὸν α'

λέξιν· καὶ τύπου, τοῦ μὲν μόρῳ, ὡστερὲ τοῦ τῆς
διαλεκτικοῖς, διὰ μὴ συλλογισμάτων συμπε-

ρασματικῶς τὸ τελευταῖον ἐπεῖν· οὐδὲ ἔστι τὸ,

καὶ τὸ, ἀνάτην αφ' αὐτοῦ τοῦ γαρ τοῖς σύνη-

ματικοῖς τὸ συνεργαμμένως καὶ σύνειμένως
εἴπειν, φαίνεται σύνηματα. Ηγαρ τοιαύτη λέ-

ξις, ψύχει δέ τοι σύνηματα, καὶ ἔοικε τοῦ το-

ογενέρου ἔναις, παρὰ δὲ σύνημα τὸ λείξεως. ἔστι δέ
εἰς τὸ τῆλεξι συλλογισμῶς λέγειν χρήσιμον,

τὸ συλλογισμῷ παλλαχόρητον καφάλαια λέγειν,
ὅτι τὸν μὲν, ἔσωσθε τοῖς δέ, οὐ μετάδροις ἐπεισό-

δεῖν δέ τοι Εὐλικας, ἐλυθέρωσεν. ἔκεισθι μὲν

154 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
γαρ γέντωμ, ἐξ δὲ ωμοῦ αὐτεθείσης. Συπεδέντων
δὲ, φαινεται τὸ καὶ ἐκ τοτῆς γίνεθαι. Εἴρ
δὲ τὸ πρότιον ὄμφονυ μίαν, ὡς τὸ φάναι, αὐτο-
μάλιον εἶναι μῶν, ἀφ' οὗ γένεται μὲν τιμιωτάτη
πατῶμ πελετή· τὸ γε μυστέα πατῶν πιμω-
τάτη πελετή· οὐδὲ τὸ μικρόν εἰσιν εἰκωμάζων,
τὸ δὲ τῷ οὐρανῷ συμπαραλαμβάνει τὸ γα-
να, ὅτι γίνεται οὐφή, ὁ μάκιας ὃν περιάλλας
θεούν πικάντα πανταχόν ικλέοισθι οὐλύμ-
ποι· οὐτοις τὸ μηδενία εἶναι πικάντα πιμωτάτη
δέται, οὗτος περ τοντὸ δικλονότι οὐμορ. Καὶ τοῦτον
τονικὸν φάναι τὸ μέρον εἶναι μάλιστα τὸν
θεῶμ, μόνον τὸ γαρ ικλέαται κοινὸς οὐρανός.
τὸ δὲ λόγον εἶναι απουσιαστάχιτόν τοις οἷς αὐτοῖς
ανθρώποις, οὐ χρημάτωμ, δημάρτερον εἰσὶν αὐτοῖς·
τὸ γαρ λόγου αὔξιον, οὐχ αὐτοῖς λέγεται.

Α' ΛΩΦ, τοῦ δικριμένου Συπεδέντα λέγεται,
οὐτὸς συγκέμπειν θιαρούντα· επει γαρ ταῦθι
δικεῖ εἶναι οὐκ ὅμη ταῦθι πλαλάκις, οὐτε
εοιρηματεῖτερον, τοῦτο δὲ ποιεῖται δὲ τοῦτο,
εὐθυδίμη λέγεται· τοῦτο εἰδέναι, οὐτε τεκέρης
οὐ παρειλεῖ δέται· οὐτε ποιεῖται γε εἰδέναι. Καὶ τὸν ταῦθι
χειρανθιστέμπειν οὐτοῦ τὸ ἔθος οἰδε· τὸ δὲ ἐπος τοῦ
αὐτοῦ δέται. Καὶ επει τὸ δίς ποσοῦ γε νοσῶθες, μὴ
διαφέναι οὐγενέσθαι· αὐτοῦ γαρ, εἰ τὸ
δύο αὐταῖς, αὐτούριον δέται. οὐτοῦ μὲν οὖν εἰλεγ-
ηται· δέται δὲ δικητέμπειν, οὐ γαρ δέται αὐ-
ταυτοῦ, μήδοικαι· οὐλος δὲ οὐ ποιεῖται παραλο-
γιστικός.

γιστικές πελίρη πολυκράζους εἰς θρασύβε-
λομ, ὅπε τελάκεντα τυράννους ησπέλυσε· Κω-
πίθησι οὐαρή· ἡ δὲ οὐρέας οὐρέας θεοδέκτους (εἰδι
αρέστες γαρέστη) σήκωσάν διν, εἴ τις ἀρητένη
πρώτη, ἀκτιθνήσκεν ταῦτην δὲ πατεῖ καὶ Κυρω-
ρεῖρ τῷ μόλις. οὐκενθρωπαῖτα καὶ τέπλαιται
καὶ πεδέντα γαῖας· οὐκέτι σήκωσάν διν δέ τοι
τοιαύτην ἔλαφον· αὐτοῖς τοιαύτην δέ τοι
τοιαύτην γαρ φαίνεται, καὶ οὐδέ τε πεποιηκότες, οὐταν
οὐτὸν αὐτέναν ἔχον αὐτέναν οὐδέ πεποιηκότες, οὐταν
οὐκτηγορεῖρ οὐραγίζοται. οὐκέτι διπλούμι-
μα· παραλογίζεται γαρ ὁ αὐτοροσπῆς, οὗτοι ἐ-
πρίνοσιν οὐκέτι οὐδείνοσιν, οὐδείνημαίσιον. Αὐτοί
λας, τοι εἰπομέοντας οὐδενιλλογίσορ δέ καὶ δέσπο-
τοι εἴ τις λέγοι, ταῦς τολέσοι συμφορούσορ δέ
ἔρωντεν· ὁ γαρ Αὔρωδίς καὶ Αἴσιογείτον·
ἔρωντεν· κατέλυσε τοῦ πύραντον Γ' ππαρχον. Η δὲ
τις λέγει, οὗτοι κλέπτης διοινύσιος· θυνηρός γαρ·
οὐδενιλλογίσορ γαρ καὶ δέσποτον γαρ πάς πο-
νηρός, κλέπτης· δέ τοι οὐ κλέπτης πᾶς, θυνηρός.

Αὐτοί λας, οὐδὲ τὸ συμβεβηκός δέ τοι οὐ λέγει πο-
λυκράτης εἰς τὸν μύν, οὗτοι εβοήθησαν, Μιαρώ-
γοντες τὰς ιθυράστης· Εἴ τις φαίνη, τοῦ ἀδίδει-
πνοιο κληθῆσθαι τιμωταπτορ· οὐδὲ γαρ τὸ μή
κληθῆσαι οὐχιλλως, έμήνισε τοῖς Αχαοῖς
οὐ τούτοις·

156 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

ει τονέδωρός ὡς αττιμαρόμενος, ἐμήνιστον
νέβη δὲ στέρη, ἵδι γε μη κληθῶσι. Αλλας,
τὸ παραί επίμενον αὐτὸν εἰς τὸν οὐρανόν
φέρει, ὅτι μεταλλέψυχος, ὑποθεσὼν γαρ τῷ
πολλῷρού ὄμηλίατος, εἰ τῇ δημιουρείᾳ
ἐκπολιτεύεται φέρει, οὐ μεταλλέψυχος τοιούτοις, καὶ
οὐδὲς μεγαλόψυχος μόνον αὐτός. καὶ εἶπε
καλλιφοπίνης καὶ νύκταρες πλανάται, μειχός
οὗ τοιούτος θάλαττος ὄμοιος δέ, καὶ οὕτι αὐτοῖς ιε-
ροῖς οἱ πρωτοὶ καὶ αρχαῖοι καὶ θρησκώταις καὶ
οὕτι τοῖς φυγάσιν ἔξεστροικεῖται, οἷσιν αὐτόν
καλλιφοπίνης οὐτανταν γαρ τοῖς δοκοῦσιν μόνους μενεῖ
ινταρχεῖ πανταῖς, καὶ οἵς οὐ παράχει πανταῖς δό-
ξαις αὐτὸν διαμαρτυρεῖται φέρει δέ, πότερος
διὸ καὶ εἰς τῷ ἐλλατικῷ ἐμπίπτει. Αλλά Θεοί,
παρὰ αὐτίτοις, ὡς αὐτοῖς οἴομεν, τοῖς αὔτα, οὐ μόνον
τέρπονται παντοῖς τοιούτοις γαρ μεταλλέψυχοι
λαμβάνοντο. καὶ μάλιστα οἱ εἰς τὰς φορτεί-
ας οἴομεν ως οἱ Δημάδης τῷ Δημοσθένους πο-
λιτέαν, πάντῃ τῷ Ιακωβῷ αὐτοῖς μετέπει-
γοντες τοιούτοις ἐλαύνει τῷ Ελαύνωντος
γαρ αὐτῇ ἐδόθη παρά τοιούτοις παρός. οὐ γαρ
αλείτωσι, δινηὸν τῷ περιφέρει τοῖς γαρ οἱ πατέρες,
μέχρι τότε κύεσσι. οὐτοῖς φαίνεται τὸ πέρι
τούτου ἐλεύθερον, ὑβριν εἶναι οὐ γαρ πάντας,
διηγεῖται αὐτῷ χειρῶν αἰδίνεσθαι. Εἴτι, οὐτερε
οὐ τοῖς

εἰ τοῖς ἐεισινής παρὰ τὸ ἀπλῶς καὶ μὴ ἀ-
πλῶς, δηλατότι γίγνεται φαινόμενος συλλο-
γισμός· οἶον αὐτὸν οὐδὲ οὐδὲ διαλεκτικῆς, ὅτι δέ τι
μὴ ὄν, ὄμνεῖται ποτὲ μηδὲ ὄμνη· οὐδὲ ἀδισκού-
ρη ἀγνωστοῦ· εἰ τοῦτο μηδὲ ἀδισκούτον τὸ ἀγνωστον, ὅτι
ἀγνωστος· οὐτοῦ μὴ οὐδὲ διατριβοῦτος οὐδὲ φαι-
νόμενον αἰνέμενα παρὰ μὴ ἀπλῶς εἴκος,
δηλατότι εἴκος· εἶται δὲ διῆγος, οὐκέπολου, ὡστερ
καὶ ἀγάθων λέγει, τάχαν τις εἴκος αὐτῷ
Ζεύτεντεν λέγοι θροζίσι, πολλακί τυγχάνειν
οὐκ εἴκετα γίγνεται ποτὲ παρὰ τὸ εἴκος ὡς τὸ
εἴκος, καὶ τὸ παρὰ τὸ εἴκος· δέ δὲ Ζεύς, ἔσαι
τὸ μὴ εἴκος, εἴκος, δηλούντος ἀπλῶς. ἀλλ' ὡστε
πρὸς καὶ ἀδί τὴν δριτοῦν, ποιετά τι μὴ πεσ-
τι, @ πᾶν οὐ πεσούμενον, φοιεῖ πώλη συνοφαι-
πάι, Σφι ταῦτα παρὰ τὸ εἴκος εἴναι μὴ ἀ-
πλῶς, δηλατότι εἴκος. Εἶται δέ ταῦτα Ζεύς τόπος,
ἢ Κόρακις πέχη συγκειμένη. ἀντί περιτάξεων
οὐδὲς οὐδὲ τὴν αἰτίαν, οἶον ἀσθενής ὁν, αἰκίαι φθε-
γγει· οὐδὲ ἐμός· οὐδὲν αἰσχεῖσεν ὁν, οἶον ἀντίρρητος
ῶν· οὐδὲ εἴκος, ὅτι εἴκος ἔμελε δόξημ. ὁμοί-
ως δέ, καὶ ἀδί τὴν δηλωντὸν παραστοχον ἀνάγ-
κη, μὴ μηδὲν εἴναι πᾶν αἵπατα· φαίνεται μὲν
οὖσα ἀμφότερα εἴκοτα. Εἶται δέ, ποτὲ μὲν εἴκος· πο-
τὲ δὲ, οὐδὲ ἀπλῶς, ἀλλ' ὡστερ ἔργηται. καὶ τὸ π-
τητο λέγειν ηρείσθω ποιεῖν, Ζεύτεντεν. @ Αὐθοῦ-
δερ δέ, σικαλίως ἐδυνχέρεσσιν οἱ ἀνθρώποι το-
ποτακόρους ἐπάγγελμα· τὸ διδόσ· περιτάξεων

158 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

καὶ οὐκ ἀληθές. Ἀλλὰ φαινόμενοι εἴποις, καὶ
εἰ ὅνδε μᾶτις τέχνη, δλγ' αὐτὸν εἰπεῖν καὶ δριστι-
κῆς καὶ τούτη μὲν αὐθυμημάτων, καὶ τὴν ὄντων

ΠΕΡΙ ΛΥΣΙΑΣ. πορίδε λύ-
σεων, ἐχόμενόν τοι τὴν εἰρημένην αἴπεις. ἐστί^ν
δὲ λύση, ἡ ἀντίουλογίσαμενος, ἡ αὐτασίη
εἰργόντα. τὸ μὲν τοῦ ἀντίουλογίζεσθ, δῆλον
ὅτι ἐκ τὴν αὐτὴν τὸ παρι αὐτέχεται τοιεῖρον
μὲν γαρ οὐλογισμοί, ἐκ τὴν αὐθόξων δο-
κινῶτα δὲ, τολμαὶ εὐαπτία δημήλεις δεῖται. Αὕτη
δὲ αὐτασίεις, φέρονται, κατάπορος οὐ τοῖς ζε-
πικεῖς, πετραχύσ· ἡ γαρ οὐδὲ ἔωτον, ἡ ἐκ τῷ ὁ-
μοίοις, ἡ ἐκ τοῦ σκαντίου, ἡ ἐκ τοῦ κακηριμένων.
λέγω δὲ αὐτὸν μὲν, διότι εἰ τοιεῖ εἴρωτα ἔτι
τῇ αὐθύμημα, ὡς τουτοῖς, ἡ αὐτασίη μήχανος· ἡ
γαρ ιατόλου εἰ πέντα, δὲν πᾶσιν εἴδεια, πονη-
ρόλας· ἡ ιατρὸς μέρη, ὅτι οὐκ ἀμφιλέγετο ιατρό-
λισσος ἡ ιατρὸς ἔρως, εἰ μή ήταν Στονηροί ἔ-
ρωτοι. Εἰ περὶ δὲ τῷ σκαντίου, αὐτασίης φέρεται· διότι,
εἰ τὸ αὐθύμημα οὐ μέγαθος αὐτῆς, πάντας τὸν
φίλας δὲν θαΐστην τὸ δέ μολυβρόν, ιατρώς. Εἰ πε-
ρὶ τοῦ ὄμοιού τοῦ ιατρού, τὸ αὐθύμημα, δὲν ιατρῶς πε-
πονθόπεις αἰτεῖ μισθίσιν, δὲ δλγ' οὐδὲ οὐ πεπονθόπεις
αἰτεῖ φιλάστηρ. Αἱ δὲ ιατρίσεις, διότι τὸ γνωρίμων
ἀνδρῶν διότι, εἰ τες αὐθύμημα τὸν πεπονθόπεις
συγγνωμήν τοι εἶχεν, αὐγνοθντες ή αὐτούς τοὺς
αὐτασίης, οὐκομόριτηστοι, εἰσάγεται μετέπειτα
αὐτούς τοὺς ιατρούς αὐτούς τοὺς.

Εὐτασίης
θεοτοκίας.

αἴματα. Εἰ τοιεῖ εἴρωτα τὸν πεπονθόπεις
αἰτεῖ φιλάστηρ. Αἱ δὲ ιατρίσεις, διότι τὸ γνωρίμων
ἀνδρῶν διότι, εἰ τες αὐθύμημα τὸν πεπονθόπεις
συγγνωμήν τοι εἶχεν, αὐγνοθντες ή αὐτούς τοὺς
αὐτασίης, οὐκομόριτηστοι, εἰσάγεται μετέπειτα
αὐτούς τοὺς ιατρούς αὐτούς τοὺς.

160 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ· ΤΕΧΝΗΣ
κοντρά πανόραμα λύση, ὅτι οὐκ ἀναπλεοντα· ἀλλα
λαὶ δὲ λύειν, ὅτι οὐκ ἐκόσ. Κατὰ δὲ συμβίθισ-
ται, εἰς τὸν δὲ καταστις μᾶλλον ὡς ὑπέρωφλον.
εἰδέχεται δὲ εἶναι ζειώτικα στήχεια, ή τοιχό-
νων, ή τοῖς πλεύραισι. κυριώτατη δὲ, εἰ αἴμασιν,
εἰς τὴν τάξιον τοῦτο, ζεύτην τοῦτον εἰκός
λύσις ζεύτην μᾶλλον. λύεται δὲ τὰ σημεῖα καὶ τὰ Διέ-
σημείουν.
Γαραθεί-
γρατθ. τὰ, ή αὐτὴ λύσις καὶ τὰ εἰκότα. εἰς τὸ δὲ
αὐτοῦ λύγιστον δέ τοῦ παρὸν σημεῖον, δῆλον ή μὲν ἐπί-
την ἀναλυτικῶς. πρὸς δὲ τὰ σαραθείγρα-
ματα· τὰ, ή αὐτὴ λύσις καὶ τὰ εἰκότα. εἰς τὸ δὲ
αὐτοῦ λύγιστον, οὐκ οὖτα λέλυται, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖον,
καὶ εἰ τὰ τολείων ή ταξιονίκις δῆλως εἰς δέ
η τὰ τολείων καὶ τὰ ταξιονίκις οὖτα μαχίτε-
ορ, ή ὅτι τὸ παρὸν οὐχ ὄμιον, ή οὐχ ὄμοιως.
τεκμητεῖς ή σταφοράν γέννατα ἔχει. τὰ δὲ τεκμητα καὶ
τεκμητῶδην σημικάτα, πεταλοῦ τὸ αὐτοῦ λύ-
γιστον, οὐκ ἔσαι λύσαι δῆλον δέ καὶ τοῦτο
ημὲν εἰ τὴν ἀναλυτικῶς. λείπεται δὲ ὡς
οὐχ ὑπέρχει, τὸ λεγόμενον δικιννον. εἰ δὲ Φα-
νδρὸν καὶ ὅτι ηταρχεῖ καὶ ὅτι τεκμητον, α-
λυγνηδη γίγνεται δέσποτον πάντα δὲ γίγνεται
ΜΕΡΙ Λγαραθείγρη δῆλη φανδρά. τὸ δὲ αὔξενον θεον,
ἔνθασις ή οὐκ ἔστι σημικάτες σοιχεῖον. τὸ δὲ αὐτὸν λέ-
μενόσεως. ψυχοῦ, σοιχεῖον καὶ τὸ παλαιόν. ἔστι τοιχεῖον καὶ
τὸ παλαιόν, εἰς δὲ τὸ παλαιό σημικάτα εμπίπτει: τὸ
δὲ αὔξενον καὶ μειον, ἔστι σημικάτα πλειστον
δεῖξει,

δεῖξαι, δὲ μέχεται μηρόν· ὥσπερ οὐ, δὲ αὐτοῦ
αὐτῷ οὐκέτι, οὐδὲ πάντα, τούτοις οὐδὲ οὐ συλ-
λογισμοί καὶ τὰ αὐθυμήματα. ὡς τὸ εἰ μή δε
ζεύπτωρ ἔνειστον αὐθυμήματα θεοῖς, οὐδὲ
τὸ αἴξειρ καὶ τὸ μενοντό. Οὐδὲ τὰ λυτικά αὐθυ-
μήματα, τούτοις πάντα αἷλος θεοῖς οὐτασκνα-
στικῶν· οὐδὲ λεπροί, οὖτι λύει μέλι, οὐ δεῖξες. οὐ-
τασκναστικῶν· οὐδὲ γάρ, οὐτασκναστικῶν· οὐδὲ
μέλιον· οἶοι, οὐδὲ μέλιον· οὐδὲ γέροντος· οὐτοις, οὐπό
γέροντος. Εἰ δέ δὲ οὐδὲ γέροντος· οὐτοις, οὐδὲ γέροντος·
ώς τε αὕτη μέλι οὐκ ἀντίθετα φορά· τοις αὐτοῖς
τοῦ οὐρανοῦ αὔμαφότεροι, οὖτι γέροντος οὐτοις, οὐτοις,
αὐθυμήματα φορούστοις· οὐδὲ αὔτασκναστικῶν· οὐτοις
αὐθυμήματα· αἷλα, οὐδὲ πάντα τοπικοῖς, οὐ
εἰ πᾶτερ οὐδέποτε ζευκτέος οὐτοις, οὐδὲ οὐ συλ-
λογισμοῖς, οὐδὲ τούτοις πάντας οὐτοις, οὐδὲ
τούτοις, οὐδὲ πλευρατοντικῶν· τούτοις οὐτοις
λέγουμεν, οὐ πάτερ οὐδὲ παραδίγματα τούτοις πάντας

λέγειν, όποιος δὲ ταφαδίγματαρ οὐκ
μάρκαινει σύνηματαρ, οὐδέποτε τῶν

ଦେଖିଲୁ ମାନ୍ଦିଲୁ, ଓ ନେହି ତେ ବୁଝା-

ρήΓηλν, καὶ ὡς αὐτὸν λύ-

οομένι, ἐρήθω ήμιται
ποσαντά. λοιπόν μεταστοιχίας

MIEZEL THOMAS

藏文大藏经

ws, © TA-

କୁଳାଚିତ

METHODS

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ
ΤΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΝ.

Μετάστο-
σις.

παῖδες δὲ τεία δῖτηρ, αἵδε πλεγματικούς τείων μὲν μεταθεῶντας τοὺς τείους λέγοντας μὲν, ἐκ πίναραι πίσεις ἔχοντας. δούτοροι δὲ, τοὺς τείωντας. διατί τοσαῦτα μόνα (ἢ γαρ τοῦ, αὐτοῖς περιενθέντας οἱ κρίνοντες. ή τοῦ, φαινόντος θεατῶν λαμβάνειν τοὺς λέγοντας. ή τοῦ, ἀριθμεῖται θεοὶ τοῖς θεοῖς πάντοις.) εὑρετικοὶ δέ τοι εἰς θυμήματα, τῷ δὲρ μὲν τορίζεσθαι (ἔστι γαρ τὸ μὲν, εἴδη τῆς οὐθυμημάτωματος δὲ μὲν, τοῦτο.) τοῖς δὲ τοῖς λέξεως ἐπέμβολορ δῖτηρ εἰς τοῖς τοῖς γαρ αἴπερ χρή τοῦ ἔχειν αἵδε λέγειν. αὐλαῖσιν καὶ παῖται, ωφέλεις, εἰσεῖται. καὶ συμβάλεται τολλαλαὶ περὶ τοῖς φαινούσι τοῖς πναὶ τοῖς λέγοντος. τοῖς οὖσι περὶ τοῦ, ἐκηπήθησαν πεποντοις, αὐτοὶ τοῖς πλεγματαῖς ἐκ πίναρων εἶχεν τὸ πεπονόρθιον τορού δέ, τὸ πεποντα τῇ λέξει διατέθειν. τείπορι δὲ τούτων, ὁ μωάμερος δὲ εἶχει μεγίσημον παῖδα ἀδελφού τοῦ τραγικοῦ καὶ ἔρατοφθιταν οὐδὲ ταρκηληθεῖν. οὐ πειρίνοντες γαρ αὐταῖς

αὐτὸς τὰς πραγματίας ὁ φιλότατος περιέλασ-
θῆλορ σῶν, ὅτι καὶ τοὺς πάντας ἐντορητικῶν δὲ τοῦ
ζεύοντος, ὡσπερ καὶ τοὺς πάντας ποιητικῶν· ὅποι
ἔτεροι πνοῖς ἐπειγομένοι θηράμενοι, καὶ γλαυ-
κοφόροι τοῖς Θεοῖς. Εἰσὶ δὲ αὗται μὲν ἀντὶ τῆς φωνῆς, πῶς
αὐτῇ δὲ φρήνας πρὸς ἔκαστον πάλιθες, διὸς
πόπε μεράλη, καὶ πόπε μικρῷ καὶ μέσῃ· καὶ
πῶς τοῖς τοῖς, διὸς δέξιᾳ καὶ βαρεταῖᾳ καὶ μέ-
σῃ· καὶ ἐνθεμέτοις οὐσι πῶς ἔκαστον. Τείχα γαρ
δέουται, τοὺς ὡρὴν σκοτεῖν τοῦτα δέ τοῖς, μέγενος Θεοῦ,
οφελεῖα, ἐνθεμός. Τὰ μὲν σῶν ἀνθλα χειδόνες
ἐπ τῆς ἀπόνωρος ὄντοι λαμβάνουσι. καὶ οὐδέτε-
πορ ἐκεῖ μεῖζον διώμαται τὸ φιλητήν οἰνωδο-
ντιταὶ οὐτα δικλινοῦν, καὶ οὐτα τὸν πολιτι-
κῶν ἀπόνας σῆμα τὸν μελεθρίαν τῆς τολμίτε-
ων. οὐπο δὲ σύμετατο πέτυχε τοὺς αὐτοὺς· εἰ-
τοι καὶ τὸ τοὺς πάντας λέξιν ἐψέπει πεντάλητος. @ οὐ-
κέ φορέντερος εἶναι, οὐκέπος οὐδελαμβανόμε-
νορ· ἀλλ' ὅλης ὁ νοῦς πρὸς δύξαν τὸ πραγμα-
τείας τὸ τοὺς πάντας ἐντερικῶν, οὐκ ὁρέως ἐργα-
τοῦ, ἀλλ' ὡς ἀναγκαῖον, πάντας ἀδιμέλειαν ποι-
πέομεν πετεῖ τὸ γε δίκαιον, μηδὲν τολεῖται
τοὺς τοὺς λέγοντας, οὐδὲ μή τε λυπεῖται, μή τ' οὐ-
φράνεται· δίκαιοιον γάρ τοις αὐτοῖς αὐτοῖς τοῖς
πραγματοῖς πεταῖται· ὡς πεταῖται ἐξω τὸ ἀκριβεῖται, το-
ποὶ δρυαῖς δέριται· ἀλλ' ὅκαστος μέρα διώμαται, καὶ θά-
πορ εἴσονται, σῆμα τὸν τοῦ ἀντροατοῦ μελεθεί-
ν. τὸ μὲν σῶν τὸ λέξεως, ἔχεται μικρὸν ἀλλά λέξις.

164 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

ταχινῶν εἰ πάση μίδεοι αλία· μίαφθεται ταχινῶν περὶ τὸ μηλοφέρει, ὡδία ἐπεινόν· οὐ μὴ γε γεσούτην αλλὰ παντα, φαντασία τωνται θεῖ, καὶ περὶ τῷ αὐτροστηλῷ μίδης ὄντων γεωμετρῶν μίδεοισι. ἐπεινόν μὲν οὖν ὅταν ἔλθῃ, ταῦτα φαίσει τῇ Στατικῇ. ἐπειχεργίασθαι δὲ εἴσεστιν οὐδέποτε τοῖς αὐτῆς ἐπεινόντος, οἷος θρασύμαχος οὐ γε τοῖς εἰλέσισι. καὶ θεῖ φύσισι, τὸ Στατικόν μὲν καὶ απέχνοτερον· τοῦτο δὲ τὴν λέξιν, ἔνπεχον. μίδης καὶ τοῖς διῆροι μιαροῖσι, γίνεται πάλιν ἀελα. Ικατάποροι καὶ τοῖς κατὰ τὴν Στατικήν εἴπερσι. οἱ γοῦν φύσιοι μηλοφέρει λέγουσι, μετροῦσι τὸ μέρος τὴν λέξιν, οὐδὲ τὴν μιάνοισι. οὐδὲ μὲν οὖν οὐκινότα, ζεπτῷ, ὥστε πέφυκε, οἱ φοιτοῦσι· τὰ δὲ δύο διόματα, μημήματα δέ τινα. ὑπῆρχε δὲ καὶ οὐ φωνὴ πάντων μημήκωτά την μορίων μέλος. μίδης καὶ αἱ πέχαι σωμένησι, οὐ πέραν φθία, καὶ εἰ Στατική, καὶ αλλαγή. Εἰ τοὺς δὲ οἱ ποιηταὶ λέγοντες θύμηται, οὐδὲ τὴν λέξιν ἐδύκοντες φερούσαι τὰ δέ τὰ δόξαν, οὐδὲ διῆροι φοιτοῦσι πλεύτη εἰλένει λέξισι οἰον καὶ Γοργίου. @ νῦν δέ οἱ φοιτοὶ τὴν αποιδήματων, οὐκ ψιουσίς οὐνται μιαλέγεσαι ιάλισται. διῆροι δέ οὐκ εἴσισι, αλλὰ έτερον λέγουσι, καὶ φοινικώσι λέξις θεῖ. διῆροι δὲ τὸ συμβαῖνον οὐδὲ ποτὲ οὐ τὰς φραγμάτιας φοιτοῦσι, έτι φραμνται τῷ αὐτῷ τρόπῳ αλλὰ οὐσιεροὶ καὶ τὴν πετραμέτρων εἰς τὸ ίαμ

βενον

Βέον μετέβησιν, οὐδὲ ποτε λέγει φίλος τῆς
μέριων ὄμοιότατον εἶναι τὴν ἀλωνὸντα καὶ
τὴν ὄνομάτων ἀφίκεσθαι, δόσα παρὰ τῷ μία-
λειτού διπλῶν. οἱ δὲ οἵ περ γειτούσιν, καὶ ἔτι
καὶ νῦν εἰς τὰ ἐξάμενα τοιούτα διέ, ἀφίκε-
σθαι. Μόλις δέ τινας, μικρὸν δὲ τούτους, οἱ αὐτοὶ δικ
ἔτι ἀφένται εἰπέντων τοῖς πρόπτεροι. ὡς τε φανε-
ρὸν, ὅτι ὁυχ ἀπανταῖσαν ποτὲ λέξεως διπλῶν εἰ-
πεν, ἀκριβολογήτεον ἡ μὲν ἀλλ' οἵσα πορίζει
αὐτῆς, οἵας λέγομεν ποτὲ δὲ εἰπεῖνται, εἴρηται
εἰς τοὺς ποτὲ φιλίκης ἐτῶν οὖν εἰπεῖνται περιεώ-
ρημένα.

Καὶ ὧδιαδὲ λέξεως αρέτη, σαφῆ ή τῆς
εἶναι (σημεῖον γαρ, οὐδὲ λέγος ἐάμμινοι μηλοῖ, λεέεως
οὐ φιλέσι τὸ εἰστοῦ δρῦν) καὶ μή τε ταπει- πλεγμα-
νῶ, μή τε ὑπὸ τῷ ἀξίωμα, ἀλλὰ περ ἐφυσαν· ή τείσ.

Γὰρ ποιητικὴ, εἴσας οὐ ταπεινή, ἀλλ' οὐ περέφου-
σται τοῦ λέγει. ταῦτα δὲ ὄνομάτων καὶ ἔνοματ-
ων, σαφῆ μὲν φιλέσι, τὰ μέρια μή ταπεινῶ δέ,
ἀλλὰ κακοσμημένω, τὰ μὲν ὄνοματα, οἵσα εἴ-
ρηται εἰς τοὺς ποιητικῆς. τὸ γαρ ἡχαλαπά-
ξιον, ποιεῖ φαινεθεῖν αὐτούτῳ δρῦν· οὐτοὶ γαρ
περὶ τοῦ ἔργους οἱ αὐτοῦ φιλέσι ποτὲ τὸν φα-
λίτας, τὸ αὐτὸν πάροχυνται καὶ περ τὸν λέξια.
Μίον δὲ φιλέσι μέριλα ποτὲ μίαλειτορ. Θαυμα-
στὸν δὲ τὴν αἴπανταρ διπλήνδιν δέ, τὸ θαυμα-
στὸν διπλη. Επὶ μὲν οὖν τὴν μέτρων, πολλά τε
φαινεῖται, καὶ αἴματηται εἰκῇ· πολλοῖς δὲ ἔξει-
κας ποτὲ, καὶ ποτὲ μίαλειτορ δὲ λέγεται. οὐ δέ τοις φι-

λοὶς λέγεις, φαλλῷ ἐλάζοσιν· οὐ γαρ τὸ
θεοῖς, ἐλάζωρ. επεὶ καὶ ὅταν θεοί, οὐ δύναται
καλλιεποῖετο οὐ λίαν νέθε, ἀπειπέτεροι τοι
οὐ τῶντελιανοῦται μητρόμ. ἀλλ' εἴ τι καὶ οὐ ζεῦται,
ἀδιονυσελόμενοι καὶ αὐξανόμενοι τὸ πρέσφατο.
τιὸ δὲ λατανάνειρ φοιούντας, καὶ μὴ μοκεῖται
λέγειν τεταλασμένως, ἀλλὰ πεφυκέτως. τότε
ταῦτα πεπονόμ. ἐμένο δὲ τούτων Κύρος. οὐδεὶς δῆλος
πρὸς ἀδιβουλὸν ταῦτα σιαβάλλονται, οὐδὲ ταῦ-
πορ πρὸς τοὺς ὄντος τοὺς μεμιγμένους. καὶ διον
οὐ θεοσέργεου φωνῇ πέραν δὲ πρὸς τὰ τὴν ἀλ-
λαχοῦ ταῦτα κρίται. οὐ μὲν γαρ, τοῦ λέγοντος
ἔοικεν ἔννοιαν αἱ δὲ, ἀλλότεραι. κλέπτεται δὲ δια,
ἔαντος εἰς τὸ εὐθυγάτιον σιαλέντου ἐμπλέγωρ
ζωῆς τῇ. ὅποι εὐρυπίδης ποιεῖ καὶ ὑπέμειξε
πλέοντος. οὕτων δὲ ὄνομάτων οὐδὲν μάτωρ,
εἴκων ὁ λέγος σωέσκει, τὴν δὲ ὄνομάτων γε-
σαμέντ' εὔρενται εἴδη διαφέροντα τοις τοῖς πε-
ρὶ φρίσσως, τούτην γλώσσας μὲν οὐδὲντοις
ὄνόμασι καὶ τεσσαρημένοις, δλιγάντις καὶ ὀλι-
γαχούς χρηστούς δέουν δὲ, νετεροῦ δροῦ μὲν, τόπε
σιαλέντεται. ἀδι τῇ μετρῷ γαρ εἴκαλλαζει
Ζεύς πρέσφατος. τὸ δὲ κύριον καὶ οὐδὲντοις
καὶ μεταφορᾷ, μόναι χρήσιμοι πρὸς τὰ τὴν
μελῳδροῦ λόγων λέξειν. ομηροῦ δὲ, ὅτι τούτοις
μόνοις πάντοις χρῶνται πάντοις γαρ μετα-
φοραῖς σιαλέγονται καὶ τοῖς δικείοις καὶ τοῖς
κυρίοις. οὐδὲ δῆλομ, οὐδὲ ἀντί τοις, ἔται

Εὐλογή
Χριστού
την ονο-
μάτων.

Τὸ κύριον

φόροντος, καὶ λαμπάνειν αὐτὸν ταῖς, καὶ συ-
φιλισθεῖν τῷ δὲ λόγῳ τῷ ἐντομοῦ λόγου αρέ-
τῇ. Τὴν δὲ ὄνομάτων, τοῦ μὲν Θεοῦ ὁμονού-
μιαι χρίσιμοι (τοῦτο τούτας ταῦταις οὐκονεγγένει) μία.

Τελ θωητή δὲ, Συνωνυμίαι. Λέγω δὲ κύριοι περὶ συνωνυμα, ἐπομ, ότι φρεσκέστατοι περὶ τὸ βασί- μιαι.

Ζει· ταῦτα δὲ ἀμφότερα, καὶ οὐδέποτε καὶ τινά
υμφατίλλεται. Οὐ μὲν οὖν τούτων ἐκεῖνον ἐ-
στι, καὶ πόσα ἔδη μεταφορᾶς, οὐδὲ τι γένος ταλαι-
πον διώναται καὶ οὐδὲ φοίσει καὶ οὐ λόγοις, αἱ
μεταφοραὶ, ἔργηται, οὐδέποτε ἐλέγομεν, οὐδὲ τις
ταῦτα φιλοτικῆς ποσού γεράθει λόγοις δέηται
μᾶλλον φιλοτικῶν τινῶν ταῦτα αὐτὴν γένος τούτην
τούτων φιλοτικάτερην οὐ λόγῳ τούτῳ μετραμένην.

καὶ δὲ σαφὲς ἡ τὸ οὖν Κόστος ἐχει μάλιστα φο-
σεῖ μεταφορά, καὶ λαβεῖ μου ἔτιμην αὐτὴν πρέπει.

άλλου. δεὶ δὲ καὶ τὰ ἀδίδετα καὶ τὰς μετα-
Φορὰς, αἱ μετῆσθαις λέγειν· Γένορ δὲ ἔσται ἐκ
τῆς ἀναλόγου. εἰ δὲ μὴ, ἀπειπεῖτε φανεῖται, δι-
αὶ τὸ πατέρα ληλα τὰ σύναψία μαλισκα φαι-
νεθεῖται· ἀλλὰ δὲ οὐκεπεῖμ, ως νέφος, φοινικής ὄν-
των γέροντι, π. ὃν γεννήσατο περὶ ἑσθίας. καὶ
ἔάν τε πειραμένη βούλη, ἀκτῇ τῆς βελτίουνται
τῆς εἰς τῷ γένει φορεῖται πώποτε μεταφορᾶς.
ἔάν τε λέγειν, ἀκτῇ τῆς χειρόνωρ. λέγει δὲ οἴ-
οις, ἐπει τὰ σύναψία εἰ τῷ αὐτῷ γένει, τῇ
φάναι τῷ μεταφορᾷ δύονται τῷ χειρῶ, τῷ δὲ δὲ
χειρῶν τῷ μεταφορᾷ δύονται τῷ αἵματος, τῇ ε-

ειμένοις δι' αριθμούς καὶ τὸ φυγάτης καλί^α
αν μιτραχύρτων, ἀλλ' οὐδεδού χρόνον, ἐφη,
ἀμύνηριν αὐτῷ εἶναι οὐ πᾶς ἄρι μιτραχύρτων αὐ-
τὸν ισχλέπι, ἀλλὰ δεδού ψευδομάρφων θρῆνος
οὐνός ἀλλά τὸ μὲν Κύμιον τὸ δέ, ἀπειπορκεῖσι οἱ Μ.,
Διονυσοικόλακες, αὐτοὶ δέ αὐτὸν τεχίτας ισ-
λεύσοι. τῶν ταῦτα δέ ἀμφω μεταφοραὶ οἵ μὲν, ἐν-
παινόντων μὲν δέ, τούναντίον. καὶ οἱ μὲν λιγαῖαι,
αὐτοὶ δέ αὐτὸν τρεῖσις ισχλεύσοιτο γεννήσε-
στι λέγειν, τῷ μὲν ἀδιηγεῖται μὲν, ἀμαρτάνεται
τῷ δέ ἀμαρτάνοντα, ἀδιηγεῖται· καὶ τῷ κλέ-
πταντα, καὶ λαβεῖν καὶ τρεψθεῖν. τὸ δέ, οὐδε
τίλεφθεῖται· Εὐριπίδου φησί, καὶ πάσα ἀνάστειρ
ἀστραβάς εἰς μυστὴν, ἀπέτετος, οὐδὲ τὸ ἀνάστειρ
μετροῦντος οὐκτὸντος αἴσιον· τὸ κακλεπταμοῖσι. ἐστι δέ
καὶ οὐ τοὺς συλλαβαῖς ἀμαρτία, ἐάρι μηδὲ οὐδείς
ακμήτα φωνῆς· διορ Διονύσοις· πρεσσαρο-
ρεβούντος καλκούς οὐ τοῖς ἐλεγχοῖσις, ηρωαγίλε-
καλιώπης τὸν φρίνοις, οὐδὲ ἀμφω φωναῖ· φωνή
ληδὲ οὐ μεταφορὰ, ταῖς ἀστήμονις φωναῖς· οὐ δέ
οὐ τοδέρρωθεν δέ, δηλ. ἐκ τῆς συγγραφῆς καὶ
τῆς ὀμειθῶμη μεταφρέτη τὰ ἀνώνυμα ὀνοματ-
ομείωσις· οὐ λεζαφρὸν λόρον δέ, οὐ συγγράφεται· δι-
ορ, οὐ τοῦ αὐτούς μαζαὶ διαδοκιμευτέναι, αὐτοῖς δέ
δομη πυρίχαλκον, ἐπ' ἀνδρὶ κολλήσειται· α-
νώνυμορ γε τὸ πάλλος. ἐστι δέ ἀμφω πρεσσαρο-
τεῖς· οὐδὲ ληστής ἐκ τῆς διηγημένων, ἐστι με-
ταφορά;

ταφοράς λαβεῖρ ἐπεικεῖς αἱ μεταφοραι δρῦ,
 αἰνί πονται· ως τε δῆληρ, δὲν δι μετεννεκται,
 καὶ ὀξὺναλθῷρ. καλλώρ δὲ ὄνοματός, τὸ δὲ καλλώρ
 ὥστερ λυκίμνιός λέγει αἱ τοῖς θόφοις, οὐδὲν δὲνόματος.
 σημανομένων· καὶ αἴρεις δὲ, ὥστετως. οὐδὲ δὲ τει
 τομ, οὐδένι τομ σφιστομ λόγοι· οὐδὲ, ως ἔφη
 βρύζομ, οὐδένα αὐχοιλογεῖμ, εἴ ποτε το αὐτό ση
 μαίνει τόδε, ἀντὶ τούτου τοδέ εἰ πεῖμ. γάρ το γεράτη
 φευδότ. οὐτι γαρ ἀλλο ἀλλουκιριώτοροι, καὶ
 ωμειωμένοι μᾶλλον καὶ δικειότοροι, τοι
 φοιεῖρ δι πλέγμα πε δύμαται. οὐτι οὐχ όμοι
 ως ἔχομ σημαίνει τόδε καὶ τοδέ· ως τε καὶ οὐ-
 τως, δῆλο δῆλον οὐλιοι, καὶ αἴρειοι θεπεοι.
 ἀμφα μὲν το, τὸ ισελόμ, δὲν αὐχορ σημαί-
 νουσιμ· αλλ' οὐχ οὐχ οὐχ οὐχ οὐχ οὐχ οὐχ οὐχ
 τῶτα μὲν, αλλα μᾶλλον καὶ οὐχ οὐχ οὐχ οὐχ
 ταφοράς αὐτενθεμ οὐτεορ ὀξὺναλθῷρ οὐτι φω τῆν μετε
 νή, οὐτι φωτάμει, οὐτι οὐτει, οὐτι αλλη οὐτι αλλη φορώλ.
 σει, σιαφορέε δ' εἰ πεῖμ, οἷομ ἁρδομάκτυλος οὐχ
 μᾶλλον, οὐτι φοινικομάκτυλος· οὐτι φωλότοροι
 δρυθρομάκτυλος. καὶ εἰ τοι εἴπεθείσι, οὐτι μάται εἰ πιθετα.
 οὐδιπέσεις φοινικός ὀξὺ φωλός οὐτι φωλότοροι, οὐ
 μητροφόντης· οὐτι δ' ὀξὺ τούτων οὐτι φωλότοροι, οὐτι φωλότοροι
 παρός ἀμιώτωρ, καὶ οὐ σιμφονίδης, οὐτι μὲν ε-
 σίδην μιθόρ οὐλίγοι οὐτι φωλότοροι οὐτι φωλότοροι τοῖς ο-
 φευθημ, οὐκ οὐτει φοινικός, ως μηχ δραίνωμ εἰς
 οὐμένους πριεῖρ επει δ' οὐχορ ἁδωκερ, επρίησε,
 καὶ επε αελλωδόμων θυγατρός οὐτι πρωμ· καὶ

170 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

ζει καὶ τὴν ὄντων θυματέρες ή γε. εἴ τι ποιῶνται
τηποκορίστεροι· εἰτε δὲ οὐτικερίστεροι· οὐδὲν
μός.

ζει ποιεῖ καὶ ποιοῦνται καὶ ποιαθόρ. οὐτερ
καὶ Αριστοφάνης σκωπεῖ τοῖς βαθυλαγνίοις,
αὐτὸν μὲν χρυσού, χρυσιθάριον· ἀντὶ δὲ ιματίου,
ιματίδαριον· ἀντὶ δὲ λειθρίας, λοιθρίματιον,
καὶ νοσημάτιον. εὐλαβεῖσθαι δὲ δεῖ, καὶ πα-
ρατηρεῖν εἰδέμετειοι.

Ψυχρά.
α'

ταῦτα δὲ φυ-
χρά, οὐ τέπειροι γίνονται κατὰ τὰ λέξιμα· οὐ τε-
ζίς μνηστοῖς ὀνόμασιρ· διορ Λυκόφρωμ, πόροι
λυπεῖσθαι ποιοῦνται, τῷ μεγαλοκερύφου γῆς,
καὶ ἀντὰ δὲ σενοδόχου· οὐδὲ γοργίας ὀνόμαζε,
πάντα δὲ κόλαξ, ἐμπορικέντας καὶ πα-
τηνορικέντας· καὶ οὐδὲ Αλκιδέμας, μελίσσης
μὲν τὰ φυχήτω πληρουμένω, περίχωροι δὲ
τὰ ὄψιμη γινομένω, καὶ πελεσφόροις ὀνόματι τὰ
πενθυμίαι αὐτῇ τελείσθαι, καὶ πελεσφό-
ρον τὰ παντὸν τῇ λόγῳ πατέσκαθε, καὶ πα-
νόχωροι δὲ τῷ θεράποντι ἔθαφοι. πάντα δὲ τὰ
ταῦτα, φινιτικά δέ τοι μνηστοῖς φαίνεται. μίση
β' μὲν οὖν αὐτῷ αἰτία μία δέ, πολύθειροι πλάνωται
οἰορ Λυκόφρωμ, οὐρέξιω, τὸν πελεσφόροις ἀν-
θρα· καὶ σκίρωμ, σίννις ἀνήρ· καὶ Αλκιδέμας,
ἀπθυμικα τῇ φρίσται· καὶ τὰ τῷ φύσεως ἀπα-
θαλίαν· καὶ ακράτωρ τῷ θεραποίας, καὶ οργῆ
πενθυμένωρ. τρίτοι δὲ οἱ ζεις ἀδιάθετοις, τοῖς
μακροῖς, ἀκαίροις, πυκνοῖς χρήσθαι. οὐδὲ
ζει φινιτοι πρέπει, γάλα ληκόμετειρ· οὐδὲ

γ' μακροῖς, ἀκαίροις, πυκνοῖς χρήσθαι. οὐδὲ
ζει φινιτοι πρέπει, γάλα ληκόμετειρ· οὐδὲ

λογιφ

λόγῳ, τὰ δὲ ἀπειπέτερα· τὰ δὲ ἄριστα κακο-
ρην, οὐελέγχει καὶ φαινόρομ, ὅτι φοίσ-
ως ζῇμ. ἐπειδεῖ γε χρῆθαι αὐτῷ (ὑβαλλάζει
ταῦτα εἰωθός, @ ἔκπικτον φοίστη πώλεξι.) αλλ
λαδεῖ συχαλεωταῖς μετειπουν· ἐπειδεῖ μετὰ τοῦ
φοίστη ισημόν, τὸ οὖν λέγειν. οὐλιντοῦ
θεοῦ· δὲ τὸ ιατρῶς. Μόνον τὰ Αἰλισθέματα Θεοῦ φοί-
χαρα φαίνεται. οὐ δέ μήδομασι χρῆται, αλλα
ως ἐδέσμασι τοῖς θεοῖς θεοῖς. οὐτα πυνοῖς τοῖς
μείζοις καὶ οὐδὲ μάλοις οἷοιρ, οὐχὶ διεστα, αλλ
λαδεῖ τῷρ θύρορι διεστατήσκεις ἵθμια, αλλ' εἰς
τὸν τοῦ ιατροῦ πανύγχιρον· καὶ οὐχὶ νόμεν,
δημαρχὸν τοῦ θολεωρ βασιλεῖς νόμονται. καὶ
οὐ διεμέλαι, αλλαδεῖ διεμέλαι τῷ Φυχῆς ὁρ-
μῇ· καὶ οὐχὶ μενσεῖορ, δημαρχὸν τῷ Φύσιος πα-
ραλαβώρ μενσεῖορ· καὶ συνθρωτὸν τῷ φον
τίθεται τῷ Φυχῆς· καὶ οὐ χαρίτω, αλλαδεῖ παν-
δημον χαρίτω θημιονερτεῖς, καὶ οἰκονόμω
τῷ τοῦ θεονταντῆν οὐδενῆς· καὶ οὐ κλάδοις, αλ-
λαδεῖ τῷ θύλης κλάδοις απειρνυτεῖς· καὶ οὐ τὸ σω-
μα ταφήμπτεχε, αλλαδεῖ τῷ σωματωθεῖ αι-
χώλαι· καὶ πίμον τῷ τῷ Φυχῆς θεοῖς θυμίαν.
Εἶτα δὲ ἄμα, καὶ μεταποιητή, καὶ οὐδὲ θετορ. ὡς
τε ποιημα γίνεται, καὶ οὗτας οὐδὲντος τῷ
μολυθρίας οὐ πρεβολαί. Μόνον φοίστης λεγεν-
τεῖς, τῷ ἀπειπέτερα τὸ γελοῖορ καὶ τὸ Φυχόρ
εμφοιοντοι, @ τὸ ἀσυφές σφέτην αδθλεζει αν.
ὅταν γε γιγάντοις εἰσεμβαλῃ, διαλύει τὸ σα-

ΣΗ. Φέρεται ἀδισηστέρ. οὐ δ' αὐθεντικοί τοις μηταλοῖς
χρωνται, ὅταν αὐτόνυμον ἐστι, καὶ οὐ λόγος θύ-
τιώντες θύται, διορ τὸ χρονοτειβάμ. ἀλλ' ἀντί-
λαντας, ποιητὴρ, σιδήρου, μητρού, μηταφορά
τοις μηταλοῖς οὐδὲν γάρ, οὐδὲν τοις μηταφορά-
τοις γάρ, καὶ αὐτόντος μηταφοράς τοις μητα-
φοράς τοις μητροῖς. Εἰ δὲ γάρ τοις μηταφορά-
τοις μητροῖς γίνεται, εἴ τοι γάρ τοις μηταφορά-
τοις μητροῖς μητροῦ, μητροῦ τοις μητροῖς μητροῦ
καὶ οἱ καμψθεοί μηταφοράς. αἱ δὲ μητροῦ τοις μητροῖς
σεμνοῦρ ἄγαν, καὶ τραγιόρ. ασαφές δὲ, ἀλλ
πόρρω δενδρίον Γοργίας, κλωφόρα Σαμια τὰ
πλευρατα· σὺ δὲ τῶν αἰχθάλεων μητροῦ μητε-
ρασ, καὶ μᾶς δὲ ἐνέεισας. φοιτητὴρ γάρ τοις μητροῖς
καὶ αἱ Αἰγαίας, τὰς φιλοθείας μητροῦ γάρ τοις μητροῖς
χρησια τῆν νόμων· καὶ τὰς οὐδετερας, ιχθύορ
αὐθεντικίου βίου κατόπιν. καὶ οὐδὲν τοις μη-
τροῦ μητροῖς τῇ φοιτητῇ προσφέρωμ. ἀπαντα-
γάρ τῶν τα, ἀποθάνατος τοις τοις τοις μητροῖς τοις μητροῖς
γίους εἰς τὰς κελιδόνας, ἐπὶ κατ' αὐτοὺς τοις τοις μητροῖς
μητροῖς, ἀφήκε τὸ περιπλάνα, αρίστα τῆν τραγι-
κῶν, εἴπε γάρ, αἰχθάλεον γε ὡς φιλομήλα· οὐνιτε-
μητροῦ τοις τοις μητροῖς, οὐνιτεμητροῦ τοις τοις μητροῖς
μητροῦ τοις τοις μητροῖς, παρθένος, αἰχθάλεον.
οὐνιτεμητροῦ τοις τοις μητροῖς, παρθένος, αἰχθάλεον.
οὐνιτεμητροῦ τοις τοις μητροῖς, παρθένος, αἰχθάλεον.

Εἰκὼν.

Αχλ

Αχιλέα, ος δὲ λέωφ επώρουσε μ, εἰκὼν διηρ.
 ὅτε δὲ, λέων επώρουσε, μεταφορά. Άλλα γαρ τὰ
 αὐτοφω ανθρέοις εἶναι, πεισμόροθισε μετενεγ-
 κώμ λέοντα τῷρι αχιλλέα, χρήσιμοι δέ, οἱ ει-
 κώμ καὶ τὸ λέγω, διλοχάκις δέ ποιητικόν γαρ.
 Οἰστέα δὲ, ὡς τεραί μεταφορά· μεταφοράν γάρ
 εἰσι, θιαφόροις τῷρι εἰρημένω. Εἰσι δέ εἰκόνες.
 οἷοι, λω ἀνδρέων εἰς ἑρεύεα, οἵτινες οὐλοις τοῖς
 εἰς τὴν δεσμῶμην κακιδίοις ἐκεῖνά περὶ πε-
 ατιποντα σάκεναι, καὶ τὸ ἑρεύεα λυθέντα ἐκ τῆς
 δεσμῶμην, εἴναι χαλεπόμ. @ οὐδεδέμας εἰ-
 ιαζειν αὐτοχθόνιοι εὐξένω, γεωμετρεῖν οὐκ εἰ-
 πιστεύειν. καὶ εἰς τὸ ἀνάλεγον. ἐστι γαρ καὶ οὐ
 δύξειν αὐτοχθόνιοι γεωμετρεῖν. καὶ τὸ αὐ-
 τὸ διλιπέται σχέτιστον. γλάτων. οἵτινες οἱ τε-
 θνετοῖς σκυλίοντες, εἰσίασι τοῖς κακιδί-
 οις, ἀ τοῦ λίθους σάκεναι, τὴν βαλεντορούχη
 αὐτούμενα. καὶ οὐδεδέμας εἰς τὸν δῆμορ, οἵτινες
 οἱ δύοις τοικληρώ, τοιχεῖν μὲν, τοιδοιώφει
 δέ. καὶ οὐδεὶς τὸ μετρα τὴν δικτήν, ὅτι ἔοικε
 τοῖς αὐτοῖς οὐδέλλοις. οἱ μὲν γαρ, δύπα-
 θιστοῖς τὰ δέ θιαλυθέντα, οὐχ δύοισι φαῖ
 νεται. καὶ οὐδεὶς πορικλέους εἴσι σαμίους, εἰσιν δέ
 αὐτοῖς τοῖς παιδίοις, ἀ τῷρι φωμόρι δέχεται μὲν,
 κλαιοντα δέ. @ εἰς βιοτόν, ὅτι δύοισι τοῖς πει-
 νοις. γένες περιγένεται οὐ πάντη κατακίσ-
 πεδαι, καὶ τοῦ βιοτόν πεινεῖ δημηλευς μαχο-
 μένους. καὶ οὐδεδέμας εἰς τὸν δῆμον, οἵτινες δ-

μοιό

174 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
μείος δὲ τοῖς ἀγαθοῖς τολμοῖς νωπιῶσι. καὶ αἱ
όδημον ράτης ἔπαιστε τὸν ἐνέργειαν, ταῦς πί-
θαις, αἱ τὸ φῶμα σφικταπίνουσαι, τῷδε στά-
λῳ τὰ παιδία παραλείφουσι. καὶ αἱ ἀντι-
θέντις κηρυσσόμενη λεπτῷ λιβανωτῷ ἐ-
παλέψῃ, ὡς ἀριστερή θύμην. πάσις πᾶ-
ταὶ ταῖς καὶ αἱ ἀπόνεας, οἱ αἱ μεταφορὰς ἐ-
ξεῖται λέγεται. ὡς περὶ ὅτι τὸν δοκιμῶσιν αἱ με-
ταφοραὶ, λεθεῖσαι, δῆλοι ὃντες τὸν εἰκ-
νόντος ἐντοποῖαι αἱ εἰπόντες, μεταφοραὶ λόγου
δεόμεναι. αἱ δὲ δεῖ πών μεταφοραῖς, πών ἐκ
τῆς ἀνάλογοι, ἀνταρθρίσθαιναι ηὔτε θαυμάσιοι, οἱ
αὐτοὶ τὴν ὄμοιων ἀντίστοιτον, εἴ καὶ φαλάκροις διο-
νυσοῦν. καὶ πών αὐτοῖς αρμόζειν λέγεσθαι, φα-
ΠΕΡΙ ΕΛΛΗΝΙΟΜΟΥΝ.
α' άλλως ἀριστερή. οἱ μὲν οὖν λόγοι, οὐ πά-
ληνισμοῦν. θετοὺς ἐν τούτῳ. ἐστι δὲ αρχὴ τῆς λέξεως, ταὶ ἐλ-
λωίζειρ. τοῦτο δὲ ἐστιν, αἱ πέντε πλευραὶ τον μὲν ἐν
τοῖς σωματίσμοις, ἀριστερῶν ιτε, αἱ τε φύγα-
σι πλευροῖς καὶ ὑπεροι γινεσθαι δημηλον, διον,
εἴτοις ἀποποντιστον. αἱ πλευραὶ μὲν, καὶ ὁ ἔγω μὲν,
ἀπαλλετὸν δὲ, καὶ διὰ δὲ δὲ, ἔως μέμνη-
ται, ἀνταρθρίσθαιναι δημηλοις, καὶ μή τε μα-
κρὰν ἀπαρτᾶμ, μήτε (αἱδεσμον πλευραὶ με-
μεν αριστερῶναι τὸ ἀναγκαιόν. δημηλον) ταῦ-
τα αρμόζει, εἴ τω δὲ ἐπειδειστοι εἴ τε τατε (μήδε περ γαρ
κλέων, δεόμενος τε οἱ αξιῶν.) ἐφρυσόμενα πα-
ραλαβὼμ αὐτούς. αἱ γένεις ταῦτα στάλλοι πε-
τον αἰσθανθιστομένου σωματίσμον, πλευραί-
βλακτη

Ελωταὶ θεόσιοι ἀν δὲ φλὺς πεταξύ γένεται τὸ εὐρεῖον ὄμβριον, αὐτοφές· αὐτὸν δὲ, τὸ διαδίδοντας σωθῆσθαι· διαδίδοντας δὲ, τὸ γένεται οὐδέποτε μάκρη μή τοι ποδείχυναι· τελετον, μὴ ἀμφιβολοις· ταῦτα δὲ, ἀν μή τὰ σύντα παί προαιτηταὶ, ὅπερ φαινοιται, ὅταν μηδέπειται πάλιν ἔχοι λέγειν, προσωσιδνται δέ τι λέγειν.

β'

γ'

οἱ δὲ θεοί τοι εἰπεῖν λέγουσι ταῦτα, οἵοις εὐμετεκλῆται. Φυγακίζει ταῦτα τοῖς πάλιν ἐν, καὶ πάρχουσιν οἱ αἰροαται, ὅπερ οἱ φλόγοι παρατίθεισι μάνπειν, ὅταν λέπτωσιν ἀμφιβολα συμπαραγόντες· κροῖσος Αἴλιος διαβάσις, μεγάλων αρχῶν καταλύσει. καὶ σφί τὸ σλαστικαίαι φρέσκα ἔλαστημα, σφί τὴν θεξων γενετήρα λέγουσιν οἱ μάνπεις. τούτοις ταῦτα πάλιν μᾶλιν, ἢ πόση ἔχειν; ὅτι ἔσται, ἢ διπλά περιπολούγοι, οὐ πλεούσονται, πάντα δὲ ταῦτα διαδίδονται· οὐδὲ τὸν μή τοι συντινόντες ἔνειπε, φυγιπέονται. τέταρτη δὲ προταγόρας, τὰ γένεται τὴν ὄνοματων διηγεῖ, αὐτοῖς να, καὶ θηλεα, καὶ σκεύη δεῖ γενετήρας διδόναι ταῦτα σφέδως, ἵδη ἐλαντοναὶ τὸ μαλεχεῖσσα, φέρεται περιπολον, οὐ τοῦ τὰ πολλὰ καὶ σφέδως ὄνοματα τοις οὐδέποτε οὐδέποτε οὐδέποτε με. οὐλαρτὸς δὲ δεῖ διακατεγνωσθαι τὸ εἰρημένον, καὶ ἐνφρεστον, (εἰτι δὲ διαποτο) ὅπερ οἱ πολλοὶ θεόσιοι οὐκ ἐδεν-

δ'

ε'

στατούδ' αἱ μη ἐφίσιοι στατέξαι, ὡς τερε τὰ Ἑρακλεῖαν· τὰ γαρ Ἑρακλείου στατέξαι, δῆ
γνω· εἴτε τὸ ἀδηλον ἔναιμι, ποτὲ φέρειν σκεπται,
ζῷη ὑπερομήνιον, οὐδὲ περτόροις· οἰομένη τῇ αρχῇ
αὐτοῦ ζεῦ συγγεράμιατθε· φησὶ γαρ, τὰ λέ-
γου τὰ ὄνταθε· αἵτινες ἀξιώσι τοι ἀνθρώπῳ γίγνον-
ται· ἀδηλοι γαρ, τὸ αἷτιν, πλέον ὅποτε δῆρα στα-
τέξαι· εἴτι τὸ φαινεῖσθαι στολοικήσειν, τὸ μὴ ἀπρεθίδναι,
ἔαν μη ἀδηλούντινος αὔμφοι μή, οὐδὲ μοτίζει· οἰομ,
οὐδὲ φόνον, οὐδὲ χρεματον, τὸ μὲν ἴστωλα, οὐν ποινόν· τὸ δέ
αὐτούμβηνθε, ποινόμ· οὐδὲ φησὶ, οὐδὲ μη προ-
σθεῖσαντης, μέλλοντο μεταχειν ἐμβάλ-
λειν· οἰομ, ἐμελλοντὶ σταλεχθεῖσαντης τά-
δε καὶ τάδε, καὶ ἀδεῖ, πορθεῖσθαι· δῆλοι μη, ἐ-
μελλοντο γαρ σταλεχθεῖσαντης πορθεῖσθαι, εἴτα τα-
ΠΕΡΙ ὁ γὰρ δὲ καὶ τάδε, Σῶμα ἐπλέον. Εἰς ὄντοι δέ τὰ
καὶ τὸ λέξεως συμβάλλεται τάδε, ζῷη λόγῳ χρη-
ζεισ. οὖντοσατθε· οἰομ, μη κύκλοι, δῆλοι επί^τ
πεδομήτε τὸ ὄντοσι θεομ. εἰς δέ Σωτερίαν, τὸ
εὐαντίον αὐτοῦ τοῦ λόγου, συνομα. καὶ ἔαν αἰ-
δρον οὐ αἴπειτε· ἔαν μη τοῦ λόγου οὐ μίδρον,
τοῦνομα λέγειν· ἔαν δέ οὐ ζῷη ὄντοσατη, τὸν λό-
γον. καὶ μεταφοραῖς θηλοι, καὶ τοῖς ἀδι-
δέσισ, δῆλοι βούμβηντο τὸ φαινεῖσθαι, καὶ τὸ φα-
λαῖσθαι, ὅποι οἱ φιλταῖ φοιτούσιν· οὐδὲ ὄντοσ
λιμένθε, δῆμος λέγουσι, λιμένας εἰς ἀχαιού-
κούσ· καὶ δελέγεινται δέ φαλιθροὶ σταπτι-
χαι· καὶ τὸ μη ἀδηλούντινον, δῆλοι εἰκατόρφε·
καὶ περού

καί τόπορον, τῆς γυμνικῆς τῷ ήμετρῷ ας. ἐάρ μὲ σωτήριος, τὸν αὐτόπιον, τῆς ήμετρῷ ας γυμνικός. καὶ μηδὲ σωθέσμου λέγειν· ἐχών δὲ σωτήριος, ἀνὴν μὲν τούτῳ σωθέσμενος, μηδὲ τούτῳ σωθέσθαι, πορθεντήσις καὶ σιαλεθερίς· πορθεντήσις σιελέχθια. καὶ τοῦ Αντιπαλάχου χρήσιμορ, οὐδὲ ὡριμός εἴη λέγειν, οὗτος ἐκεῖνος ποιεῖ δὲ τὸν μητρόν, Εἰσὶ πάντες λιγότεροι οἱ λίγοι Θεοί λόφοι Θεοί. αὐτοὶ εἰταράντως τοῖς αὐτοῖς οὐ πειρούσι. ἐστι δὲ τοῦτο καὶ ἄλλο ἀγαθῶρ καὶ ιησαχῶρ, ὅπως δύνηται εἶχεν σῶτρον δρόσος αἵματος χρήσιμορ. οὐδὲ μη τὰ ὄνοματα οἱ ποιοτοί φέρουσι, οὐδὲ τούτοις καὶ οὐδὲ τοῖς λιγότεροι μέλοι Θεοί. εἰ τοσερήθεωρ ταῦτα ἀδιφεύγοντιν. θύμοκρατεῖ δὲ τοῦτο μὲταφοράσιος λεγέμενορ, ποιεῖς αὐτά λογονταῖς αὐτάλογοι· οἷοισ, τὸ Φάναι τὴν σάλπινγγα εἶναι, μέλοι Θεοί λιγότεροι. τὸ δὲ πρέσβορον περιττόντος οὐδὲ οὐδὲ τοῖς παθητικοῖς πειράντοις περιγραφούσιν αὐτάλογορ. οὐδὲ αὐτάλογον δύνιν, εἰσὶ μηδὲ τούτῳ δύναμικορ, αὐτοκινηθήτωρ λέγεται· μηδὲ πειράντος δύναται φαινεται· οἷοις ποιεῖται κλεοφάρη. ὁ μοίσιος ταῦτα εἴλεγε καὶ εἴποιεν ἀν, πάστυνα σύνη. παθητικόν δὲ, εἰσὶ μὲν τούτῳ οὐδὲ βέρεις, οὐδὲ γιρομένου οὐδὲ εἴσις· εἰσὶ δὲ αστεβῆ καὶ αὐτορά, θυμῷ δρανόντως οὐδὲ λαβθομένως λέγειν. εἰσὶ δὲ επικεντρών, καὶ ἄλλη ἀλλαγὴν δέ, ομοίως. παθητικόν

178 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
δὲ διπλέγματα, καὶ οὐκέται λέξις. παραλογί-
ζεται γαρ ἡ φυγὴ, ὡς ἀληθῶς λέγεται, ὅτε
ἄδι τοις τοιούτοις οὗτως ἐλεύσονται, ὡς τὸ οἰνοτάται,
εἴ καὶ μή οὗτως ἔχει, ὡς ὁ λέγοντα πλέγμα-
τα οὗτως ἔχει. καὶ τοιούτοις παραλογί-
ῶμεν παθητικῷ λέγονται, οἷον μηδὲν λέγει. στο-
όντελοι πατατάτοις οὖν ἀνηροατάτοις θεού-
βούντοις. καὶ ἡδικὴ δὲ αὕτη, ἡ ἐκ τῆς σημεί-
ων διέξις, δὲν ἀκολουθεῖ ή αρνεῖται οὐδέποτε
γένεται καὶ ἔξει. λέγεται γένος μὲν, πατέρων
αρδιοι πατέρων καὶ ἄνθρωποι γένεων καὶ γυναι, καὶ ἀνήρ
καὶ λάκων καὶ Θεταλάτες. ἔξεις δὲ, πατέρων
οὐδὲν βίφύον γαρ πατέρων ἔξεις, οὐδὲν ταῦτα,
οὐδὲν ὠσαύτως ἀγροτοί. ἀντὶ καὶ πεποιηθεί-
μενοί εἰσιν. πάροντος δὲ οὐδὲν αἱροαταί, Σ
ῳ παταπόρως χρωμένοις λογοτεχνέσι, τις δὲ
οὐκ εἶδεν, αἱ πάντας ἵσταται; ὅμολογοι δέ τοι
κούνων αἰχνόμενοί, ὅπως μετέχῃ οὐ πᾶς καὶ
οἱ δῆλοι πάντες. τὸ δὲ δύναμις καὶ τοῦ μηδὲν
χρησταί, καὶ νὸν ἀπάντων τῆν εἰδώλῳ διτρ. αἱρε-
σθεῖσι πάσης ὑπόρβολης, τὸ θευλούμενος;
Δεῖ γαρ αὐτῷ μετεπαθεῖται· δικεῖ
γαρ ἀληθές εἶναι. επειδὴν λατταίνει γε, δια-
τοντας λέγονται. εὖ, τοις ἀνάλογον μὴ πάσιν
ἄμα χρίσασθαι· οὗτοι γαρ κλέπτεται ὁ αἱρο-
ατης. λέγω δέ, εἰς τὰ οὐράτα σκληρά ἦν, μη

καὶ τῇ φωνῇ καὶ τῷ προσώπῳ τοῖς αριστοῖς τουτοῖς δὲ μὴ φαινόν γίγνεται εἰκόνα, ὁ δὲ οὐδὲν δὲ τὸ δέ μή τοδέ μὴ λαλένη τοιάν, διὰ αὐτοῦ. έαν δὲν οὖν τὰ μαλακά σκληρῶς, καὶ τὰ σκληρά μαλακῶς λέγηται, ἀπίθανον γίγνεται. ταῦτα δὲν ὄντα τὰ ἡδὺτακή μισθῶται, τολείωται. Στὸ ταξίδια μαλλισα αρμέζει λέγον· Οὐ παθητικῶς, συγγνόμην δῆδργιζομένω, καὶ οὐδὲν φάναι οὐρανόμην δῆδργοιον εἰσθεῖν. Στὸ ταῦτα δὲν ἔχει τὸν ἀκροατὰς καὶ διηκόνησιδουσιάσαι, δὲν εἰπανοιεῖ, δὲν ἀγοιεῖ, δὲν θελίασιον Καὶ σκηνωτῆς τοιεῖν δὲν πανηγυρικῷ εἰπεν πέλει, φέρμη δὲν Κανάριν Καὶ οἱ Κανθάροις ἔτλησι. Φέργυρονταί πενταρχεῖται τὰ σκληροὶς αὐλοντοῖς, ὡς πεκτὸν ἀστρεῖχονται, δῆλον δὲν τοιούτων εἴρηντοι. διὸ Καὶ τὴν διηκόνησιν δῆλονται οὐδεῖν γυναικῶν διηκόνησι. Ηδη δῆλονται δεῖ, δημετρίειρωνται, ὡστερεροὶ Γοργίας εἰδούσι. Καὶ τὸν δὲν φαινόμενον. τὸ δὲν χλίμα τὸ λέξεως δεῖ μή πεντεμετροῦ εἶναι, μή πεντεμετροῦ μηδὲν δῆδργον, ἀπίθανον γυμνοῦ πενταρχεῖται δῆδρη μηδενεῖ, Καὶ αὕτη καὶ τὸ λέξεως προσέχειν δῆδρη τῷ οὐλοφανέστερον, δῆδρη παλαιότερον. τὸ παλαιότερον τὸν καρύκευμα πενταρχεῖται βάνουσι τὸ παλαιότερον, πίνα αἰρετοῦ ἡδύτροφον, ὁ ἀπελθερεούμενος Καὶ τὸν κλέοντα.) τὸ δὲν ἀρρένεστμον, ἀπόρειντον δὲν τετερεστμονούμενον, μηδὲν μέτρων δέ (ἀνδρὸς δῆδρη καὶ ἀγνωστοῦ τὸ ἀπειρον) τετερεστμονούμενον, δὲν αριθμῷ πάντα, οὐ δὲν τὸ χλίματος τὸ

ΠΕΡΙ Α-
ΓΙΩΜΑΣ ΤΥ
ΛΕΞΕΩΣ.

τη̄ γε λέξεως

λεξεως αριθμος, ρυθμος διημ. δν και τα μετρα, τμητα. οιο ενθρεψει εχει τον λεγοντα,
μετρον δε μη ωντα παντα εστι.

Ριθμος ιερωσ. ενθριμων, ο μην, Ηρωις, σεμνος @ λειτουργος, @
αριθμον απομνημονος. ο διαμετρος, αυτη βιβλιο
η λεξις η την πολλον. οιο μαλισκα παντων
την μετρων ιαμβεια φθεγγονται λεγοντες.
δει δε σεμνοτοριαν θνετων και επιτηναι. ο δε
τροχαιος. ροχαι, κοροβεκιωτορ Θ. μηλοι δε τα πε-
ραμετρα. ειτε ροχοριος ρυθμος, τα πετροι-
γαμάτι. μετρα. λειτουργον δε πουλαν, φεγγων μηνιν αιτιον
αρρεγντων αρρεγντων θρασυμαχου αρρεγντων. δηλονται λεγειν,
και εχει μην η ειρημενων. τειν δε περισσον
διετην διετην η, ο μην, απειρος αποτελεσματος, διετην
ειχεται δε την λογιαρη γύνων ο μηλοι Θ.
διντ Θ διετηρη, ο πουλαν. οι μηνοι οιων διλησιοι δια-
γει τα ειρημενα, αφετεροι, και οιο μετεπικοι. ο
δε πουλαν, ληπτε Θ. αρρεγντων μονον γαρ οικισται με-
τροφη την ειδεντων ρυθμων, αις πεμαλισκα
λανθανειρ. νων μην οιων χρωνται τελον
ανη. Σ αρρεγντων. δει η διαφορειη την πελον-
την, την αρρεγντων εισι δε πουλαν Θ μηνοι ειδη αντικει-
μενα διλησιοις. οντα τη μην, αρρεγντων αρρεγντων, οντα-
πορ και χρωνται. (αντει διετηρη, δηλονται αρρεγντων μην
η μηλορα, πελοντων δε την θραχεια. οι λα-
λοζενες, ειπε λυκει, και χρυσονομα εκαιετε

πολι διός.) ἐτρώ δ' οὐδὲν πάσι, οὐ βραχεῖ-
α αρχοντι τρεῖς, οὐδὲ μακρὰ πελονταία, με-
ταὶ δὲ γαρ οὐδαταὶ τὸ ἀκελαθόν οὐφανισθεῖται. οὐ-
τας δὲ πελοντῶν φοιτηί. οὐ γαρ βραχεῖα Δῆλοι θι
ἀπλήσιεναι, ποιεῖται καλεβόις· αλλα δέ τῇ μα-
κρᾷ ἀπτομέθαι, καὶ δηλίλων εἶναι πώ πελο-
τῶν μηδέ τῷ μη γράφοντα, μηδὲ σχέτλω πα-
ραγραφών, αλλα Δῆλοι οὐδὲν ποιεῖται. οὐ μὲν δὲ
οὐδεντμορ δέ τοι λέξιν καὶ μη ἀρένθμοις·
ποιεῖται δὲ οὐδεντμορ ποιεῖται, καὶ πῶς
ἔχοντος, εἴρηται. τῶν δὲ λέξιν ἀναγύνειν
οὐδεομένων οὐδὲ σωδέσμων μίσην, ὡστεροὶ αἱ
οὐ τοισι οὐδεράμβοις ἀναβολαι· οὐδεπερδραμ-
μένων καὶ οὐδεντμορ ταῖς τοῦ αρχοσίαις ποιεῖ-
ται οὐδερόφοις. οὐ μὲν οὖτις εἰρομένη λέξις, οὐ
αρχοσία δέηται, οὐδεδέζου θουρίου, οὐδὲ εἴτη από-
δειξις. ταύτη γαρ περτοροι μὲν, απαντούντων
δέ, οὐ πολοὶ χρωμέναι. λέγεται δὲ εἰρομένων, οὐ δέ
δέηται πέλοι οὐδετούσι πάντων, αὖτις δὲ περιγ-
μα λεγόμενον πελειωθεῖται δέ ακιντεῖς, σχέτλω
απειροι. τοι γαρ πέλοι πάντοτε βουλονται οὐ-
δοράται. διόποτε καὶ οὐ δερμέναι οὐδὲ τοισι οὐρ-
πηροι οὐ πνέουσι οὐδὲ κλύνονται. περιορῶντες πέλο-
τερας, οὐ καύματοι περτοροι. οὐδὲ εἰρομένη τοῦ
λέξεως, εἴτη οὐδὲ κατερδραμμένη τοῦ, οὐδὲ ποιεί-
θαις. λέγω τοῦ ποιεισθομ λέξιν εἴρηναι αρχήν, οὐ πορημέ-
πελοντῶν καθ' αὐτῶν, οὐ μέγενθος οὐδεποτίοις. ηλεξίς.
οὐδεία δέ οὐδειάτη, οὐ δηλιμαθής· οὐδεία μητι, σχέτλω

ἢ αὐτῶν ἔχειν τοῦ ἀπόρωντος καὶ ὅποι
τοῦ ἔχειν σύεται ὁ αὐτοκρατής, ηδὲ πεπόρων-
ται οὐκ ἀπόρος· τοῦ δὲ μηδὲν πενοσθεῖ εἶναι, μηδὲ
αὐτοῦτον ἄκαθητος. θύματάς δὲ, οἷς δὲ θύμημάν δονται Θεοί·
τοῦ δέ, ὅποι αριθμὸν ἔχει οὐκέτι θεούσθις λε-
ξίς· ὁ πάντων θύμημάν δονται ταῦτα. Διὸ οὐ τοῦ
μέγαρη πάντες μημενούσι μᾶλλον τοῦ χύ-
του· αριθμὸν ταῦτα ἔχει, φέρεται τοι. δέντε τοῦ
περιόδου η τῆς σιανοίας πεπλειώσθαι η μη σια-
νοπρεπεῖσαι, ὡστερ τὰ σοφοκλέους ιαμβέα· κα-
λυθὼν μὲν, οὐδὲ γαῖα πελοπείας θεονός. Σύναν-
τορον ταῦτα τοῦ θεοῦ μημενούσθαι, ὡ-
στερ οὐδὲ τοῦ θεοῦ μημενούσθαι, τὸν καλυθῶντα εἴη
τοῦ περιόδου τοντούσιν. θεούσθις τοῦ μηνού, οὐ καλοῖσται
οὐδὲ, αὐτοὶ οὐδὲ. Εἰσὶ δέ οἱ ηλοίσι μηνόν, λεέξις η πε-
πλειώσθαι τοιούτης θεοῦ μημενούσθαι, οὐ δύναται πάντων
μη οὐ τῆς σιαρέσται, ὡστερ η η τοῦ μηνού περιό-
δος, αλλὰ οὐδὲν, οὐδὲλοις δὲ τοῦτο, τοῦ θεοῦ μόσει-
ορι τούτης. Αὐτοὶ δέ λέγονται, πών μονόκαλοις.
δέντε καὶ τὰ ηλοία, οὐ τὰς πολύμοδους, μη τε
μειούσους εἶναι, μη τε μηνάρας· οὐ μηνόν ταῦτα μη-
νόν, περισπάσθαι τοῦ μηνούς τοιούτου αὐτοκρα-
τιών· (ἀνάγκη δέ οὗτον εἶναι οὔτις μηνός τοῦ πόρ-
έων καὶ τοῦ μέγαρου, οὐ τοῦ ἔχει οὐδὲν τοῦ θεοῦ αὐτοῦ
πανσαμένου. δέ) περισπάσθαι γί-
νεσθαι οὐδὲ πών αὐτούρουσιν.) τὰ δέ μηνά, α-
πολειπόμενα τοιούτα, ὡστερ οἱ οὐρανοτόπων αρχιερεί-
ς θίουνται τοῦ πέριματος· ὡριλειψαντοι ταῦτα οὐ

πριόδου
εἴδη.

καλοῖς.

οὐχὶ τὸν συμπολεπτοῦντας. ὅμοιως δὲ @ αἱ
πολέμοι αἱ μακρὰι οὖσαι, λέγος γίνεται καὶ
ἀναβολῆς ὁμοιοράς περιγένεται, διέσκαψε ΔΗ.
μόνιμος ὁ κῆρος εἰς μελανιππίδην φιλέμ-
τα αὖπερ τὴν ἀντισχόφωμαν ἀναβολῶν· οὗτοῦ τοῦ
τοῦ ισημερινοῦ τύχει αὐτῷ, ἀλλὰ ισημερινοῦ τύχου.
Ηδὲ μακρὰ ἀναβολῆ, τοῦ φιλέμην ισημερινοῦ
αρμόζει γαρ τὸ τοιοῦτον, καὶ εἰς τὸν μακρο-
πολοντας λέγει· αἴ τε λίαν βραχὺνθελοι, οὐ
πολέμος γίνεται προπετῶς οὕτω ἄγε τὸν α-
νροατηνό. Της δὲ οὐκώλφ λέξεως, οὐ μὲν, διὰ τῆς αὐτῆς
ηὑμελήν διτήμηδὲ, αὐτέντειμελήν. Μηδέ μελήν μὲν, λφ λέξε-
σιον, Εὐθαύμασσαν φλάκην τὴν τὰς πανηγύ-
ρεις ἀγέντων, καὶ τὸν χρυσικοὺς ἀγωνας ιστά-
ση γενέτων. Αὐτέντειμελήν δὲ, οὐδὲ, οὐκετέρων τοῦ
κώλφ, οὐ πρὸς οὐκέτειμελήν οὐκετέρων σύγκειται, οὐ
ταυτὸν επειδιντα τοῖς οὐκετέροις· διό, Αὐμφο-
τέρους δ' ὥντειμην καὶ τὸν οὐκετέρων οὐκε-
τέρων αἴκολου θήγεντας· τοῖς μὲν γαρ πλείω, τὴν
οἰκείην προσειπήσαντο· τοῖς δὲ οὐκετέροις, πλὴν οἰκείης
ιστέλεισθαν, οὐκετέροις δὲ, οὐτεμογῇ οὐκολου-
θία· οὐκετέροις, πλείονος δὲ περικείμενοις,
θεομελήοις, καὶ τοῖς ἀκρατεῖσι βουλομελήοις·
ἀκρατεῖσι, ηπειροῖσι ἀντίκειται. @ ἔνι, συμβαί-
νει πλείους αἱ πλείους περικείμενοις, @ τὸν φρε-
νίμους ἀτυχεῖρ, @ τὸν ἀφονας ιστόρεθαντας.
Θεούς μὲν τὴν αριστείαν πέντε θηγενεῖς οὐ πλείους
ησεροις, πλὴν αρχικῶν τοῦ θαλάσσιης ἐλαφον.

384 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
πλευραὶ μὲν ἀφετέονται τῷ οὐ πείρου· περὶ δὲ τοῦ
ἀφετέοντος τὸν τοῦ θεάτρου. τὸν μὲν εἰ μή αὐτονόμη τὴν
ἔξαστον δέ τοι δέ τοι τὸν στοργύξας. καὶ φύσει πολίτας
οὗτοι τοι, νόμῳ τῷ πόλεως σέρεδασ. οἱ μὲν γαρ αὖ
τῆς, οἷς αὐτοὶ πάλοντο, οἵδιοι μίσχωσις ἐστίνται,
καὶ οὐδὲ μὲν τοῖς βαρβαροῖς οἰκεῖται χρή-
μα· ποιηθὲν δέ, τοιλοὺς τὴν συμπλακὴν πολε-
ρεῖται θεοὶ θύνονται· οὐδὲ τὸν τελευτὴν
τηγανίτας ιατρεῖται. καὶ δεῖς πειθόλαός
τοις εἴπει καὶ λινόφονα φύσιν αὐτοῖς σηματεῖσθαι· οὐδὲ τοι δέ
ἥματος οἴκοι μὲν εἰώντες, επάλουνται· ἐλθόντες
δέ τοι τοῖς οὐδὲντος, εἰώντες. ἀπαντάνται τοι ταῖς
εἰπομένοις. οὐδὲντος δέ τοι τοῖς ζιαύτη λέ-
γεται, δεῖς τὰ σφαίραν μωρομάστατα· τοι παράλ-
ληλα, μᾶλλον γνώριμα· καὶ δεῖς οἰκεῖ συλλο-
γισμόφ. οὐ γαρ ἔλεγχος Θεοῖς, σωματική τῆς ἀνθε-
μεμένωρ δεῖται. Αὐτὸν δέ τοι τοῖς ζιαύτη λέ-
γεται· παρίσωσις δέ, εἴτε οὐ τὰ καύλα· πα-
ραρμομότοις· παρίσωσις δέ, εἴτε οὐδεις τὰ εἴχαται εἴχη εἴ-
πει τελευτὴν εἴχειται. καὶ αὐτοῖς μὲν, αὐτοῖς τὰ οὐ-
ματα· δέ τελευτὴν, τὰς εἴχατας συλλαβαῖς,
δέ τοι μὲν οὐδὲν οὐδόματος πρώτεις, δέ τοι μὲν τοῖς
οὐδεις. εἰ αὐτοῖς μὲν, τὰ ζιαύτα· Αὐτοὶ δέ τοι
αὐτοῖς παρίσωσις μὲν. μωροὶ τοῖς οὐ πελοντο
παραρμομένοις τοῖς οὐ πελοντο· μῶνται τελευτὴν δέ· οὐκ
οὐδέται μῶνται πουσίον τελευταῖσι, δέ μὲν τοῖς
μῶνται τοῖς οὐ πελοντο· εἰ μὲν τοῖς οὐ πελοντο·

εὐέλαχίσαις ἐλπίσ. πῆδοις δὲ ταῦτον, οὐδὲ ξιοῖς
δὲ σαφῶσι χαλκοῦ, οὐκ ἄξιος οὐδὲ χαλκοῦ.
ταῦτο δὲ ὄνομα, σὺ δὲ αὐτὸν καὶ γῶντα ἐλεγεῖς
κακῶς, καὶ νῦν γράφεις κακῶς ἀλλὰ συλλαβῆς
δὲ, τί ἀντίπαθες δεινόμ, εἰ ἄνθρος εἴδετο αργεῖον.
Εἴτι δὲ ἀμα πάντα ἔχει ταῦτο· καὶ ἀντίθεσις
εἶναι δι' αὐτὸν, καὶ ταχιέρη, οὐδὲ οὐδεποτέ λύσει.
αὐτὸν δὲ αρχαὶ τὴν πολεοδομήν, ψευδόμενοι τοῖς θε-
οῖς αὖτε διέσποιτοι, διορ Καὶ πίχαρμος ἐπώνιμος.
τόποι μὲν, οὐ τίνων γενῶνται πόνοι δὲ, ταραχαὶ τη-
νοῖς ἐπών. Εἴ περ δὲ σιωπεῖσαι τούτοις τούτων, τούτοις
λέγεται τὰ ἀστεῖα καὶ τὰ διδίκια μεμνητα,
λεκτέον. ποιεῖν μὲν οὖν, τοῦτον δὲ φυουσί πάντες.
γεγονυμασμένου δὲ οὐδὲν δέ, τῷ μετέσθιτον ταύτης.
εἰ παρείη οὖν Καὶ διαγιέθμενοι μὲν. Αὐτοὶ δὲ ἔσται
καὶ μὲν αὐτὴν τὴν γαρ μανθάνειν ἐκδίδωσι, καὶ μὲν πά-
σῃ φύσει τούτην τὰ δὲ ὄνοματα, σημαίνει τις αὐτοῖς
τε ὅσα τὴν ὄνοματὴν ποιεῖ καὶ μὲν μάθησι, καὶ
διστα. αἱ μὲν οὖν γλώσσαι, αἱ γνωτότεραι τὰ δὲ καὶ
εἰσαὶ σμένει δὲ μεταφορά, φαινεῖται μελισσα. μεταφο-
ρταν γοι εἴτε καὶ, ποιεῖται μηδέποτε μάλιστα.
διστα. γνωστοι μὲν οὖν καὶ αἱ τὴν φοι-
τικήν εἰκόνας οὐτός διό πόρος αὐτοῖς φαι-
νηται. εἴτι γαρ καὶ εἴπωμ, οὐδέποτε εἰς τούτην πέσει. εἰκάν.

Ε'νθυμητα τὰ δέσποινον οὐδὲ ἔκτει δέσποινον καὶ φυχή. Α' -
ναύτην δὴ καὶ λέξειν @ αἰθυμημάτα, παῦτα εἴ-
ται αἰστεῖσα, δόσα διαίσθησιν ήμεν μάθησιν ταχέως.
αἰστεῖσα. Σιὸν οὐπε τὰ ἐπιπλάσια τοιαῦτα θυμημάτην διέβα-

στο οὐτε τα επικλαία· τι σύνηματα την ουδε-
καμέν· (Ἄνθι πόλαις τὸ λέγομεν, τὰ πανὶ δῆ-
λα, καὶ ἄμιδὲρ μεῖ ζητή(ζει.) οὐπέ δύο εἰρη-
μένα, ἀγνοούμενά τεστι· ἀλλ' δύορη ἡ ἄμα λε-
γομένων, ή γνῶσις γίνεται, καὶ εἴ μη πλέον
ὑπῆρχεν· ἡ μητρὸς υπερίζεται στάνοια. γιγνε-
ται γαρ διορη ή μαθήσεται εἰναίος δέ, οὐδέπερον.
ιατελ μὲν οὖν τὰ στάνοιαν γένεται λεγομένου, τὰ
ζιαντα διδοκομένη τὴν σύνημημάτην· ιατελ
δέ τὰ λέξιμ, τοι μὲν αριματι, εἴηρι αὐτοιμε-
νώς λέγηται· διορη, καὶ τὰ τοις ἄλλοις κοινής
εἰρηλίων νομιζόντων, τοις αὐτῇδι ιδίοις πολε-
μερ· αὐτοιμεται πολεμόθιαφ, εἰρηλίη· τοις δι
σύνομασιν, εἴηρι ἔχει μεταφοράμ· Ταῦτα, μη
τ' διλοτειαρ, χαλεπήρ διατιθεται· μητ' ε-
πιπλασιορ, οὐδὲρ γει ποιεται πάχεμ. Ἐτε, ει περ
διψατ τῇδι ποιεῖται ἡδη φροντούσαι· ορέφηρ γαρ
δια τὰ πεπόμενα μᾶλλον, ή μέλλοντα. ἔτι
δέ τειών συχάζεται γέντη, μεταφορᾶς, αὐ-
τοιδέσσας, εὐχρυσίας. τῷδη δέ μεταφορῶν πετ-
ταρφωρ οὐτῶν, διδοκομονοι μάλιστα μη ιατελ
ΜΕΤΑΦΟ- αναλογιαν· ὥστερ περικλῆς ἐφη τὰ νεότητα
ροι αἱ α- τὰ ἀπλουμενίων αὐτοῖς πολεμω, οὐπις ήφα
σεια. νιόδη εἰπη τῷ πλεωσ, ὥστερ εἴ τις η ἔστρει τὰ
αφιαντες εξέλη. καὶ λεπτίνης ποιει λακαστιμό-

ναρ, οὐκ ἐάρ πολεισθῆ μητῶ εἰλάται εἴ τροφ-
δαλμορ θενομένω. καὶ κηφισόδετῷ, αὖτις
δέ χονται τοῖς καρπίτος διδαχώνται θειώνται τὸν
ὅλων θανατοῦ πόλεμον, ἀγανάκτει, φάσις
εἰς πνίγμα διημορτούχοντα, τὰς διδυνάς
πειράδαι δούλους. καὶ ταραναλόροις τοῖς
Αἰθωνίοις εἰς Εὔβοιαν ἀδιστησαμένους, ἐφη,
δεῖρον ἔξισται τοῦ Μιλησίου τίθεται. καὶ τοῦ Θε-
μαράτης, αἵτοι μέντοι Αἰθωνίων πέρις Επί-
θεμνοντοῦ τὴν παραλίαν, ἀγανάκτει φάσικαν,
αὐτῶν τοῦ θαλέμου τὸν ἐφόδια ταρηθεῖσα.
καὶ πενθόλατο τὸν ταραλορούζοντο μήδουντο
δὲ στηθόρ τηλείαρούζοντο γεραμέως. καὶ πρι-
κλῆτο τῷ λιγυωμῷ ἀφελέτηρον εκέλουσε, τῷ λι-
μνῷ ζοντο γεραμέως. καὶ μιροκλῆς, οὐδὲρ ἐφη τῷ
νηρότεροροι εἶναι, ὄνομάσις τινὰ τοῦ ἀδιει-
κῶμ. ἐκείνον μὲν γάρ, ἀδιτείτωρ τοικων θρη-
ψθεῖσαι αὐτὸν δέ, ἀδιτείτην. @ τὸ Αἰεξ-
ανδεῖν τοιμβεῖον ὑπὸ τοῦ θογατροφώροι πέρις
τοῦ γάρμορ ἐγχρονιζούσωμ, τούτοις μοι τῷ
γαμφοροῖ ταραθεῖσοι. @ τὸ πολυθύνειον εἰς α-
πρωληνικόν θενα σταθμοῖς ππορ, δι', μὴ δύνα-
θαις ἀσυχίᾳ ἀγειρεῖσθαι τὸ τύχης, οὐ τείνετε συ-
ρίγγωμ νόσῳ μεθεμένορ. @ κηφισόδετῷ τὰς
τειχέταις ἐκαλλει μύλωνας ποικίλους. οὐ κύωμ
δέ, τὰ ιαπηλεῖα, τὰ ἀττικά Θελίταια. Αἱ στολέ-
σθούσαι εἰς σικαλίαι τῷ πληρούμενον τοῖς πε-
γάρ μεταφορά, καὶ πέρι θύματα. καὶ, οὐσια

188 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

Βοήθει πώς Ελλάδαν καὶ στόχο πέδο ὄμματων
γρόφωμ τινά, μεταφορά. καὶ ὡσπερ κηφισόθ-
τῷ δύλαβεν θάσιονέλ θνε. μηδελλάς τοι-
σασι τὰς θυραδομάς εἰκλησίας. © Ισοκρά-
της πέδος τὸν θυραδεντας αὶ τὰς τανηγύ-
ρεσι. καὶ διορθῶν ἀδιπαρίσις διότι ἀξιολ
ῶν ἀδιτῶν ταφων τῶν αὶ σαλαμῖνι πε-
πλωντικότην, περαθέτην Ελλάδας συγ-
ιατα. θαπομένης τῇ αρετῇ αὐτῇ τῇ ἐλυθε-
ρίας. ἐ μὲν γαρ εἴτεν, οὐδὲ ἀξιομάκρυσι συγ-
ιατα. θαπομένης τῇ αρετῇς μεταφορά καὶ
πέδομάτην. δὲ τῇ αρετῇ τῇ ἐλυθερίας,
οὐδὲντοι τινά ἔχει. © Ισοκράτης εἴτεν, ή
δῆδός μοι τὴν λέγουν σόλι μέσαν τὴν χαρί-
την πεπλαγμάτων διί μεταφορά ηγετὲ ἀναλο-
γίαμ. καὶ διὰ μέσωμ, πέδομάτην τοιε. ©
ἢ φάναι, παρακαλέμητον κινδυώσις τοῖς κιν-
δυώσις βοηθεύτας. πέδομάτων μεταφο-
ρά. ήτοι λυκολέων ὅπερ χαρεῖσι, οὐδὲ πώς ίκατε-
ρίαν αἰχνύντητε αὐτῷ πώς εἰνόνα πώς χαλικῶ.
μεταφορά, ήτοι δηπόνη, αλλὰ οὐκ αἰτεῖ. δημά-
πέδομάτην. κινδυνοντην τοῖς αὐτῇ, ικα-
τούσι εἰκὼν διαφυχομ, δημέμψυχομ, δηντο-
μηματην τῷ πόλεως δρῦσιν, καὶ πάντα πρό-
φωμελετῶντος αἰτιμηρά φονεῖμ. δη γαρ
μελετᾶμ, αὕξειρ πίστι. καὶ, οὐδὲ ποιῶ ο θεός,
φάσι αἰνῆφερ αὶ τῇ φυχῇ αἴμφω γαρ, θηλοῖ
ζι, οὐ γαρ διαλυόμενα τὸν ψαλέμους, δηλ
αναβαλ

ἀναβαλόμεθα· ἀμφω γαρ ὅτι μέλλοντα,
ἅναβολή, ἄντικα τί εἰρων. καὶ τὸ τὰς
αιωνίας φάναι τρόπους εἶναι, δολὺ πελ-
λιού, τὴν σὲ τοῖς δολέμοις γνομένως· τὰ δὲ
ὑπὸ, ὑπὸ μηροῦ καὶ μᾶς τύχης· αὖται δὲ,
ὑπὸ παντὸς τοῦ πολέμου. ἀμφω δὲ νίκης οἱ
μεῖα. ἔτι καὶ αἱ τοσλεις ὥρῃ λέγω τὴν αὐθεός
πωρ μεγάλας θυσίας μιδόντερον· γαρ θυσί-
νη, βλάβη τῆς μικαίας θείας.

οὕτι μὲν οὖν
τὰ ἀσεῖα ἐπι μεταφορᾶς πε τὸ ἀνάλογο λέ-
γεται, @ τῇ πε όμητήν δοιειρησθηται. λεκ
πέον δὲ, πι λέγω μὲν πε όμητωρ, @ τὸ ποιοῦσι τῶν δοιειν

γίνεται δῆμος. λέσσω δὲ πε όμητήν, τῷτα
δοιειρησθη, ὅσα εἰργούντα σημαίνεται· διορ, ωρ αὐτα
διορ ἀνθρα, Φάναι εἶναι περιάπωνος, μεταφο-
ρᾶ· ἀμφω γαρ πελλα, δημοσίη σημαίνει εἰργί-
γειαι. δηναρίῳ, Αὐτὸν γενέσθαι εἴχοντα τὴν αἱματίων,
εἰργίας. @ τὸ, σὲ δὲ ὡς περιάφετεορ, εἰργίας
καὶ τὸ, Ελανθέριοι δημοσίης ελανθέριοι δο-
στόν, αἴξαντος, εἰργίας γε καὶ μεταφορά· ταχύ-
γαρ λέγεται. καὶ ως κέρχητος οὐ μηδεσ πολλαχτί,
δη τὰ ἀψυχα ἔμπυχα λέγεται, δητὸς πεταφο-
ρᾶς. Εὐ πάσι δὲ τὸ σφαργεῖσι δοιειρησ, διδοκημε-
διορ, εἰ τούτοις, Αὐτὶ δὲ ἀδιπέτεοδην δη πολιν-
δεῖτο λάσις ἀναιδήσ· @, εἴπατο δισός· @, εἴπι-
πάδει μενεαίνωρ· @, εἴ γαγητο σεντος λιλαιο-
μενα χροὸς αἴσαι· Στοχαστικοί στέρεοισι πολιν-

προί τῷ,
πε όμητ

190 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

χα εἶναι, αὐτὸιον τα φαινεταὶ ρ., ἀναιρευ-
τεῖν γαρ καὶ μουμάν καὶ τὰλα, αὐτόγενα.
ταῦτα δὲ προσῆγε Δῆμος πατέλ ἀναλογίας
μεταφορᾶς. οὐδὲ γε ὁ λίθος πέλος τῷ σίσιν-
Φορῷ ἀναιρευτὴν πέλος τῷ ἀναιρευτούμενον.
Γοιαὶ δὲ καὶ οὐδὲ δοκιμεῖται εἰκόστη ἡδὶ τὴν
ἀτύχημα παντάκιρτα φαληρίωντα, πέλος ἢ
τὰλα αὐτὰρ εἴτε δῆμα. κινούμενα δέ @ ?ών-
τα φει πάνταν δὲ αὐτόγενα, μίμησις. δεῖ δὲ
μεταφρέτει, οὐδὲ πέρ εἴρηται πέλος, ἀλλὰ
δικείωρ @ φαντράμ' οἵοις @ αὐτοτοφέλαι ρ.
οἱ μετοργοὶ καὶ οὐδὲλν μιέχουσι θεωρεῖν διότοιχον.
ῶστερ Αρέχυταις ἔφη, παντίν εἶναι διατητήν
@ βαρόμ. εἴτε αὔμφω ταφρὸν αὐτοκούμενον οὐα-
ταφεύγει. Εἰ οὖς φαίνεται οὐκενάπερ αὐτῷ πρεμά-
τσοιν τὸ αὐτὸν εἶναι αὔμφω ταφρὸν παντός δηλα-
διαφρέτει τὸ αὐτονόμενον @ ικέπαθεμ. Εἰ, τὸ ἀνωμα-
λεῖθαι τὰς τολειταὶς οὐδὲλν μιέζουσι παντὸν,
οὐδὲδιφανέστα καὶ διωάμεσον τὸ ιστότι. Εἰ δέ
επάνοδος
πέλος τὰ
αὔμφων.

Επάνοδος
πέλος τὰ
αὔμφων.

καὶ τὰ αὔμφων, καὶ τὰ τολείταις Δῆμος μεταφορᾶς,
@ ἐπὶ τοῦ προσθέτα πατάρη μάλλον ταφρὸν γί-
νεται δηλωρ, ὅτι ἔμαδε ταφρὸν φαντίως ἔ-
χειν, καὶ ἔοικε λέγειν ή τυχεῖ, οὐδὲ αὐληθῶς, ε-
ποδὲ ημαρτηταις. καὶ τὴν ἀρφεγρατὴν δὲ,
τὰ αὔτειά δημιούρηται τοῦ μηδὲ φησι, λέγειται. διοιαί
το τοῦ στησιχόρου, οὗτοι πέτηγες εἰσαποιοῦνται χα-
μόδιαι διαντοι. καὶ τὰ διαντοι μάλιστα, δῆμος τὸ αὐτὸν
καὶ διαίθησις δέ, @ λέγεται μεταφορᾶς. καὶ δέ
λέγει

λέγει θεόδωρος, ποιηταί λέγειν γίγνεται δὲ
ὅταν παράδοξοι ἦσαν μή αὐτοῖς ἐκεῖνοι λέγει,
πλέον τὸν ἔμπροσθετον δύξαν· δηλοῦσσιν δὲ εἰς
τοὺς γελάσιους τὰ παραπεδοιημένα, διότι διώσα-
ται, καὶ τὰ παραχρήματα σκάψαμεται. Η-
απατᾷ γαρ καὶ οὐτὶς γένει μέτροις· οὐδὲ διότι διώσει
οὐκούσωμεν πέλαβοι· Εἴτε χεὶς δὲ ἔχειν διώσθε
χειρεπλανῶδεις φέρει, πάσηλα διέβατον τούτου δὲ αὐτοῦ
μαλεγένειον, δεῖ δὲ λέγειν εἶναι. τὰ δὲ παρα-
χρήματα ποιεῖ, οὐχ δὲ λέγει, δηλοῦσσιν μεταχρέ-
φειν οὐνοματίοις, ποιηταί οὐτὶς Νίκωνα πάρι καὶ
θεραπόνην, θεραπεῖσε πρεσβυτεῖται γαρ λέγειν
ἢ, θεραπεῖσε οὐτὶς καὶ ἐξαπατᾷ. δηλοῦσσιν δὲ λέγει. διότι
μαλάντιον δέπει εἰ μὴ τοῦτο λαμβάνει θρη-
πεῖα εἶναι, οὐδὲ δύστειοι εἶναι, Καὶ πούλει αὐ-
τῷ προσέλθει. δεῖ δὲ ἀμφότερα προσκινέντως λε-
χθῆναι. οὗτοι δὲ Καὶ τὰ ἀστεῖα, δίοις δὲ φάναι Α'-
θηναίοις τὸν τολάσσην αρχιλί, μὴ αρχιλί^{την}
εἶναι τὴν ιακώδρην ναυάθαι γαρ. Ή, διώσει ισο-
κράτης τὸν αρχιλί τῇ πλει, αρχιλί εἶναι την
ιακώδρηματος δίοις γε, δὲ οὐκ αὖ φάνταζε ε-
ρεῖν, τοῦτο εἴρεται· καὶ ἐγνώσῃ, δηλοῦσθε.
τό, παρὰ τὸν αρχιλί φάναι αρχιλί εἶναι, οὐ-
δὲροι σοφόροι. δηλοῦσσιν τούτῳ λέγει· καὶ μὴ αρ-
χιλί οὐχ δὲ τοῦτο αὐτόφθοι, δηλοῦσσιν τούτῳ λέγει·
οὐδὲ τούτοις, εἴαμ προσκινέντως τὸ οὐνοματέγγο-
νη ὄμφατον μεταφορά, τόπει ποτὲ δέσιοι, Α'-
γαρχεῖται οὐχ αναρχεῖται, οὐδεινούμενοι απέ-

Φησει,

Φησερ. δέλμα περικόντως, ἐάσθισ καὶ σκηνή
 θεόντο μᾶλλον τοῦ σε δέ, ξένος ξενός. ή, δὲ μᾶλλον
 λεπτός αὐτός τοῦ, καὶ οὐδεὶς τοῦ ξενού, ξε-
 νοῦ αἰεὶ εἴναι δικτύοις φύει καὶ στέρετο. τὸ αὐτόν
 καὶ τὸ Αὐταξιαδέλμον τὸ ἐπουνούμενον, καλέργυ^{γ'} ἀρθατέμη, πεῖται θεατῶν οφεῖται αἴξιον· ταν-
 τὸ γάρ δέ τοι εἶπεν, Αἴξιον γαρ ἀρθατεῖται,
 μὴ ὄντα αἴξιον ἀρθατεῖται. ή, Αἴξιον αἴσαθα-
 νεῖται, μηδὲ θεατῶν αἴξιον ὄντα. ή, μηδὲ ποιο-
 νται τὰ θεατῶν αἴξια. τὸ μὲν οὖτα εἴδεθε τὸ
 αὐτὸν τῷ λέξεως τούτῃ· διὸ δέ αὐτὸν ἐλάτην
 μὴ ἀντικείμενός λεχθῆ, ζεύπτω δύσθηκε μᾶλλον· τὸ δὲ αὐτὸν, δὲν καὶ μάθησις διέτα μὲν τὸ αὐ-
 τικόνθατο, μᾶλλον διέτα δὲ τὸ εἰδῆ λέγεται, θεατορ
 γίνεται. δέ δὲ τὸ οὐρανόντων λέγεται, τὸ περὶ δὲ λέ-
 γεται, μηδὲ τὸ οὐρανός λέγεται, τὸ λεγόμενον αἱ
 ληθεῖς. Καὶ μηδὲ τὸ σόλαμον, ἔτι γαρ ταῦτα χρ-
 εῖται εἶχεν· διορ, Αἴρθησκειρ δέ, μηδὲν αἱ μη-
 τάνοντα δέλλονται, τιλία αἴξια δέ τοι με-
 μένη τοῦ αἴξιον. δέ δὲ οὐχ αἴξιον δέλλονται αἱ μη-
 τάφορα εἴχη. Αἴξιον γαρ ἀρθατεῖται, μὴ αἴξιον
 ὄντα τῷ αἴρθησκειρ. δέ τοι δέ αὐτοῖς τοῖς εἴχη,
 ζεύπτω αἰσθότορον φαίνεται· διον εἰς τὰ σ-
 νόματα μεταφορά εἴη, καὶ μεταφορά τοια-
 δι, καὶ ἀνπίσωσις τῷ αριστοῖς, Σὲ εἴχοι αἱ δρ-
 γητα. Εἰσὶ δὲ καὶ αἱ εἰκόνες, ὡς τερεψεῖται μή
 τοῖς αἴναι, αἰεὶ δύσθηκεν τοιούτῳ ιναὶ με-
 ταφοραί. αἴτι γαρ εἰκόνειν λέγονται, αἱ τοια-
 δι-

ανάλογον μεταφορά· διον, ἡ αὐτίς φαμὲν Θε-
αλη βέβηρ Αἴρεθε· καὶ τόξον, Φόρμυγξ ἢ χρε-
δθε· σύντα μὲν οὖν λέγουσιν ὅνχας ἀσθλούς·
τὸ δ' εἰπεῖν, τὸ τόξον φόρμυγξ, ἡ πὲν αὐτίδε
Θεαλη, ἀσθλούν. καὶ εἴη ζωνοι ἢ σύντας· διον,
πιθήνω αὐληίκηφ, λύνω φενεζομένω εἰς μύ-
ωπα· ἄμφω δὲ σωματίται. τὸ δ' δύν δέτιν, ὅταν
μεταφορά ἡ· εἴτιναρ εἴησθαι πὲν αὐτίδε Θε-
αλης Αἴρεθε· καὶ τὸ δρεπόν ράκει δικεῖν· Σ-
τὸν Νικήρατον φάναι φιλοκτήτῳ εἶναι θεόν-
την οὐδὲ πλέον θεόν· ὡστὸρ εἴησθε Θρασύ-
μαχ Θ., ιδὼν τὸν Νικήρατον ήττημένοις οὐδὲ
πλέον θεόν· ράκει φθείρνται, κομῶνται δέ @ αὐ-
τοῦ μηδὲν εἴτι. αὐτὸς μαλίστρος πίπονον δια τοι-
ηταί, εὖν μὴ δέ, @ εὖν δέ δύδοκει μᾶστις λέγω δ'
ὅταν ἀπρίθιστον, οὐτὸρ σέλινον δύλα τὰ σκέ-
λη φορεῖ· ὡστὸρ φιλάμψιν ζυγμαχῶν θεῷ
κορύνω. καὶ τὰ γιαντά πάντα εἴκονες εἰσιν·
αἱ δὲ ἀκόνθες, διέμεταφοραὶ, εἴρηται ταλάκις.
καὶ αἱ παροιμίαι μεταφοραὶ αὐτοῖς εἰδούσες εἰσ-
εῖθες εἰσιτούσιον, ἀντίσις ὡς αὔγαλδη πεισσόμενος,
αὐτὸν ἐπαγγέλται, εἴτα βλαβεῖ, ὡς ὁ καρπά-
θίος φησι, τὸν λαχώ· ἄμφω γάρ τὸ εἰρημένοις
πεπόνθασι. οὐ δέν μὲν οὖν τὰ αὔγεῖα, λέγε-
ται· καὶ μότι, χειδὸν εἴρηται τὸ αὔτιοις. εἰσι
δέ καὶ δύδοκει μῶσις υποβολαι, μεταφο-
ραὶ διον εἰς υπωπασματίον, οὐδὲ τε γάρ αὐτὸις
εὑημείνων τάλαρον· δρυνθρὸν γαρ τὸ υπώπτη-

194 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
ον διηγέτω τὸ φαλὺροφόρα. τὸ δὲ, ὡς φέρετο, καὶ τὸ, ὃ προβολὴ, τῷ λέξει μιαφρόνουσα· ὡς φέρετο, λάμψεων λυγμαχεῖ τῷ κορύνῳ, οὐ δέ τοι δὲ ἀλλὰ αὐτῷ φιλάμψεων εἴναι μαχόμενον τῷ κορύνῳ· ὡς φέρετο, σέλινον οὐλα τὰ σκέλη φορεῖ· ὡς δέ τοι δὲ οὐ σκέλη, ἀλλὰ σέλινα ἔχειν οὗτως οὐλα. Εἰ δὲ ὑπρεβολαὶ μεραρχίας· σφοδρότεροι γάρ θαλοντοί σιν· σιδὸν δρυγάριοι λέγουσι μάλιστα, οὐ δέ εἰ μοι τόσα δοίκη, οὐσα τοιχοθός τε κόνις πεκούσια δέ οὐ ταρέων άγαμέμενον. Οὐτέ τρεῖσιν, οὐδὲ εἰ χρυσεῖν αφερούσης οὐλας δρίζει, δρυγάριον άθλωσιν λαμπτήρισσαρι. χρωμένται δὲ μάλιστα τούτων οἱ άγκοι ρηγέρεις· σιδὸν πρεσβυτόρων λέγεται, ἀπερπέτεις. Δεῖ δέ μην λεληθέναι, ὅτι δῆλη εἴκαστα μεντεία αρμόσσει λέξις. οὐ γοῦ ή αὐτῇ γε φυτῇ καὶ ἀγνοιστική· οὐδὲ μημητορική καὶ μηνιγική. ἀλλα μέρη ἀνάγκην εἰδέσθαι· τὸ μὲν ταχρόνιον, ἐλλιστέρην οὐδὲ σαδαῖ· τὸ δὲ, μηνίαν μάζεωσιν κατασιωπέμεν, ἀντί τοι γένοιται μεταδένουν τοῖς δύνοις· διπορ πάροχυσιν οὐ μηνίαδεσμοί γράφεται. Εἴτε δὲ λέξις γε φυτική μὲν, ηδὲ ιριβεστή· ἀγνοιστική δὲ, ηδὲ παντορίζοντατη· ποιήτης δέ, θύρος ἐσθίην μὲν ταχρόνιον, ηδὲ παθητική. Σιδὸν καὶ οἱ ξανθορίται, τὰ γειαντά τῆς φραμάτων μιώνονται, καὶ οἱ ψεικταὶ τῶν γε οὐζεῖς. βασάλονται δὲ οἱ ἀναγνωστικοί· οἵον καὶ γέμωρ (ἀκριβῆς γοῦ; ὡς φέρετο λεγομένοφθορος).

ΑΕΞΙΣ
περὶ ἔντο-
σον μενος.

λέξις αὔρη
ντική.

καὶ λυκύμηι Θ τῆς θεραμβοσιδηρίου. Επειδὴ παρεβαλόμενοι, οἱ μὲν, τὴν γενεθλιῶν αὐτοῖς σενοὶ φαινονται· οἱ δὲ τὴν ἑητέρων οὐλας θεοὺς, ιδιωτικοὶ εἰ τοῖς χερσί. οὐδὲν δὲ
δῆν, οὐ τοῦ αὐτῶν αρμόσθαι. Μηδομένοι τὰ Κάστρα-
Παταρίας αὐτημένης τὸ Κάστρον οὐδεις, οὐ τοις ζων-
ταῖς αὐτὴν δρύσι, φαινεται δικήθη διορ τὰ πε-
αζεύδεται, καὶ δολλάκις τὸ αὐτὸν εἰπεῖν οὐ τῇ
γενεθλιῇ, οὐδὲ τῶς αὐτονιμάζεται· οὐ δὲ αὐτ-
οινικῇ, καὶ οἱ ἑητέρων χρωνται εἴτι δῆ τὸ Κάσ-
τρον ικανή. Αὐτῷ γυν δὲ μεταβάλλει τὸ αὐτὸν λέ-
γοντας, ὅποι ὁδὸς τοιεῖ τὸ Κάστρον οὐδεται. Οὐ-
τῷ δὲ ὁ κλέφτας οὐμάρη, δυτός δὲ τοιούτου οὐ εξαπα-
τήσας, διπτῷ ὁ τὸ ἔχειν προσθύνεις ἀδιχθί-
σιος. διορ καὶ φιλήμφωρ οὐ Κάστρον τῆς ἐποίει
οὐ τε τῇ Αὐταξιανδρίσθιν γεροντομανίᾳ, οὐ τε λε-
γει τοιαύτην διατίθεται, καὶ παλαιμάδης· καὶ οὐ τῷ
περιλέγειν τὴν δύσει βάδη, διατίθεται. Εὔχη γαρ Κάσ-
τρα Ζιανταμινία Κάστρον ικανή, γίνεται οὐ τοῦ δο-
κοῦ φρέσι. καὶ τὰ αζεύδεται ωσαύτως οὐλαδηρίο
απώλετησι, εδεόμελι. ἀνάγνη γαρ Κάστρον οὐδεται,
καὶ μηδὲ οὐ λέγεται τοῦτο τοῦτο οὐδὲ οὐδεις τοι
τοιούτων εἰπεῖν. Εἴτι εἴχει οὐδεις τι τὰ αζεύδεται· οὐ
τοῦτο γαρ χρόνῳ πολλαῖς διηκέπειραθεῖ· οὐ δῆλο
δεσμεῖται οὐδὲ τὰ πολλά. οὐτε περιεργεθῆ,
δῆλορ οὐτι εἴσαι τὸ οὐδειλον. τούναντομορούσια
εἴχει αὖξιοις οὐλαδηρίοις, διελεύθερης, οὐκέτη διασταθε-
λαδηρίοις οὐδὲ πολυδηρίοις, οὐδεις οὐδεις φημι.

τρῶα δὲ βούλεται τοιέπι καὶ οὐ μηρός, οὐ τῷ,
 Νιρθὺς δὲ αὖ σύμμετερ, Νιρθὺς ἀγλαίης, Νι-
 ρθὺς ὃς καλλιστ. πολὺ δὲ γὰρ τολμάει εἴρηται,
 οὐνάπικα καὶ τολμάνις εἴρηθαι. εἰ δὲ οὐ τολμάνις
 ή τολμά δικεῖ, ὡς τε ἔνεχον ἀπαξ μηδεῖς δῆ-
 το πραλεγοισμόν, καὶ μηδίλω πεφίκειρ, θ-
 θεμοῦ γένεθρον αὐτῷ λέγοις φρίσαμεν. Η-
 Δημητρο- μὲν οὖν θημητορίκη λέξις, καὶ παντελῶς ἔοι-
 ρική.
 Διαγνική. τῇ σημαχεῖται. ὅφε γὰρ ἀμφὶ τολμέων δὲ ὁ ὄ-
 θλος, πρέπει τοροῦν θέα. Μήτο τὰ ἀκριβῆ τολμέ-
 οργα καὶ χείρω φαίνεται αὐτὸν φόροις. Η δὲ
 Διαγνική. θημητορίκη διορού. εἰ δὲ μᾶλλον εἰσὶν ιρι-
 τῆς. εἰ λάχιστον τοσούτοις αὐτοῖς θημητορίκης. Μήτων π-
 Ζηρ γὰρ μᾶλλον τὸ δικεῖον τὸ πρόγραμμα, μὴ τὸ
 διλότερον, καὶ οὐτὸν ἀπειπεῖν, ὡς τε ικεθαρεῖ
 ή ιρίσις. Μήτο οὐχ οἱ αὐτοὶ εἰ πάσοι γένοτοι θημη-
 θημητορίκης. Εἰ δὲ οὐχ οἱ αὐτοὶ εἰ πάσοι γένοτοι θημητορί-
 κης, οὐταῦθα θημητορίκης. Εἰ δὲ οὐ-
 θημητορίκης. Καὶ μᾶλλον, οὐθημητορίκης. Η μὲν
 οὖν θημητορίκη λέξις, γραφειωτάτη. τὸ
 γὰρ δρῦον αὐτῆς, ἀνάγνωσις. Θυτόρα δὲ, η η
 ιανική. τὸ δὲ προσθητικόν τοις πάντας λέξιμη, οὕτι
 οὐδέποτε δέ καὶ μεγαλοπρεπής, πολύτιμη. πίπε-
 μᾶλλον, η σφρονα καὶ ἐλθητική. Βι γὰρ οὐδεὶς αὐτὸν μετένει,
 θημη-
 θημητορίκης τὸ εἴρημέν αὐτοῖς. εἰ πορθεθώς οὐρισα-
 η αφετή τὸ λέξεως. πίπε γάρ αὐτοῖς δέ εἰ σα-
 φή καὶ μηταπεινωτὸν εἶναι, ἀλλὰ πεπονθε-

ἄμπεγαρά αδηλεχῆ, οὐ σαφής, οὐδὲ ἄμπεγ-
μοις· δῆταί σηλονόπω μέτρῳ αρμόσθεται. καὶ
τὸ οὐδεῖσι, τὰ εἰρημένα ποιήσει, ἄμπεγ μιθῆ δι-
εισθέσι, καὶ ἔστικρ, καὶ ὁ ἑνθρός, καὶ τὸ π-
θανόμετρον πρόποντος. πορί μὲν οὖν τὸ τ' αΞΙΣ
λέξεως ἔργονται καὶ κοινῇ ποιεῖται πάντωμ, @ i-
δίᾳ ποιεῖται ποιητὴ μερῶν γε μερῶν
αἱ πάνται. Εστι δὲ τὸ λόγου, θύρος μορφή· αὐτοποιοῦ πο-
τόπε πλεγματικόν περιποιεῖται, η τότε ἀρθρόντεξαι.
διὸ εἰπόντα μὴ ἀρθρόντεξαι, η ἀρθρόντεξαι μὴ ποιει-
πόντα, αδημάτημό, περιφέρειν πάντα, ποιεῖται πάντε-
ξαι προλέγει. πούπωρ δὲ, τὸ μέν, περιθεσίς δι-
τὸ δέ, πίστις. ὁ πάντερ αὖτε εἴτε σιέλοι, οὔτε διέλοι, τὸ μέν,
περιβληματό δέ, ἀρθρόντεξαι. νῦν δέ σιαυροῦσι
κελοίως· σινήγησις ταχὺ που γεννήσινται λό-
γου μόνου διέταξε. ἀδιθεικένεστι δέ καὶ σημειώ-
σικον, πῶς αὐτέχεται σινήγηση εἶναι. οἷαν λέ-
πουσιν, η τὰ πλεῖς τῷ μὲν τίτικοις, η ἀδιλογοῖς
τῇ διαρθρέντια. προοίμιον δέ καὶ αντι-
παρχβολή, καὶ εἰπάνοδος. εἰ ταῦς σημειώ-
σιας τόπε γίνεται, ὅταν αὐτοπλογία ἐστι. καὶ ταχ-
ηστητορία @ η ἀρθρογία, πλάκις· δὲ δι-
εισθέσι ταντός διορέαται μικρὸς ὁ λέγως, η
τὰ πλεγματικούς μνημόνημάρματα. σημειώσεις,
μήκους ἀφαιρεούμενον, αναγκαῖα εἶναι μόρια. Μόρια τὰ
περιθεσίς, καὶ πίστις. ιδίᾳ μέν οὖν ποιεῖται τὰ δέ λόγοι.

598 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
τολεῖσα, προοίμιον, πρόθεσις, πίσις, ἀδιλο-
γία· τὰ γαρ πέρ τῷ ἀντίμιον, τὴν πίσεων
δέ. καὶ ἡ ἀντίπαραθολή, αἴγαστη τὴν αὐτόν
πεμφότελον πίσεων ἀρθεῖνοντο γαρ οὐκ, οὐ
τοιαῦτη δῆλον· διὸ οὐδὲ προοίμιον, οὐδὲ ὁ ἀδι-
λογία, ἀλλ' ἀναμημνήσονται οὖταν ἃντα
τοιαῦτα σιαμένη, ὅπερ ἐποίουν οἱ θεοὶ Θεόδω-
ροι, μηδέγασις ἐτόροι, οὐδὲ ἀδιμημνήσοις, καὶ προ-
μημνήσοις· οὐδὲ γέλεγχος, καὶ ἐπελεγχος· δεῖ
δεῖ δέδος τι λέγοντας οὐδαφοράμ, οὐδοματί-
θεδαι· εἰ δὲ μή, γίνεται ηονόμην καὶ ληρωδόση-
σιον λυκίμνιος· φοίει οὐ τῇ πέρχῃ, ἐπερβάσην οὐ-
νομάζωμ, καὶ ἀπετάλανησιν, Σόζους. τὸ δὲ
οὖτα προοίμιον δέηται, αὐτῷ λέγειν· ὅπερ εἰ φοί-
σει, πρόλογος· καὶ εἰ αὐλανθει, προσαλλοται.
πάντα γαρ αρχαὶ τῶν τε εἰσι· καὶ διορ οὐδέφοι-
νοσις τῷδε ἀδιόντι. τὸ μὲν οὖτα προσαλλοται, οὐδει-
ορ τῷδε ἀδιδεινηιδημπροοίμιος· καὶ γαρ
οἱ αὐληταί, ὁ πάρεξ χωσιν αὐληταί, δῆλον προ-
σαλλογεύται, ζωηταρι τῷδε αὐτῷ σύμφωνοι· καὶ εἰ το-
τοῖς ἀδιδεινηιδημπροοίμιοις λέγειν δεῖ οὐπα χράφειρ.
ὅτε γαρ ἡν βούληται διδύνει τὸντα, αὐθού-
ναι καὶ σωάται· ὅπερ πάντοτε φοίσοι· τα-
ράθειγρα δὲ τοῦτο οὐδεῖται προοίμιον· οὐδέρει γαρ οἰκεῖον τὸ αρχεῖον τοῖς δριτοῖς
καὶ εἰλεύηται· ἀμαρτεῖται· Σέαρι ἐμπλοιη, αρμόσθει
μηδέλορη τῷ λόγον ὁμοφθῇ θίναι. λέγεται
τοῦτο προοίμιον τὰ τῷδε ἀδιδεινηιδημπροοίμιον, εἰ ε-

ΠΡΟΟΙΜΙΑ
ΟΥ ΤΑΞΙΔΙΩΝ.

πολίου

παινούντος διορ. Γοργίασ μὲν εἰ τεθ όλυμ μίου δι-]

παν φλόγω, τὸν φλλοῦ ἄξιοι θαυμάζε- βεσι.

δέ, νῶν ποστούς Ελλών. ἐπανεῖ γαρ τὸν τὰς α'

πανηγύρεις (ωάριστας). συνράτης δὲ φέγγι,

δὲ τὰς μὲν τὴν σωμάτωρ αρετὰς, θερετικές ε-

ζημιζειν ποιεῖ δ' οὐ φρονούσιμοι, οὐδὲ μᾶλιστα

ἐποιηθει. καὶ ἀρ συμβουλῆς διορ οἵτι δεῖ τὸν

ἀγαθὸν τιμᾶται. διὸ καὶ αὐτὸς Αριστέλεως ε-

πανεῖ, οὐ τὸν τοιούτους, οὐ μή τε θεοκτιμούσι,

μή τε φαῦλοι· ἀλλ' ὅτις ἀγαθοὶ οὗτοι δέ, ἀλλ-

λοις ὁπερερ Αλέξανδρος οὐ πριάμου· τὸν γαρ

συμβουλούσι. ἔτι δὲ τὴν μητρικινῶρ πε-

οιμίωρ διττοῦ δέσποιν, εἰ τὴν περὶ τῷ μάντροι-

πλῶ, εἰ τῷν παραθέξου λέγουν, οὐδὲ χαλε-

πων, οὐ τῷν πεφυλιμενούν τολλοῖς, οἵτις τε

συγγνώμην ἔχειται· διορ χορίλογος. νῦν δὲ ὅπε

πάντα μένεσται. τὰ μὲν οὖν τὴν ἀθιδητι-

κῶρ μετομένα προσίμα, εἰ τούτωρ, εἴ εἰπαί-

νουν, οὐ φόγου, εἰ πετροπῆς, εἴ ἀρτροπῆς, εἰ

τὴν περὶ τῷ μάντροιτῶ δεῖ δέξαται δικαῖο-

εῖναι τὰς ἀθέστημα τοῦ λόγου. τὰ δέ τοι μη-

τηνικού προσίμα, δεῖ λαβεῖν, οἵτι τοι δι- Διηγενικός

ναται ὅπορ τὴν φραμάτωρ οἱ πέλλειοι, καὶ προσίμα.

τὴν ἐπωρ τὰ προσίμα τὰ μὲν γαρ τὴν μητρι-

κῶρωρ, οἷμεν τοῖς ἀθιδητοῖς διορ, οὐ λ-

λέπει εἰς σέ, διά τοι τοῦτο γε τὸ θερμοτή-

ματα, τὸ τα σκύλα ωδε διόνυσο, οὐδὲ τοῖς λό-

γοις τὸ ἔπεισον, δεῖ γράψαι τοῦ λόγου, οὐα περ-

200 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

φίδωσι παύειν λιβό λέγου, καὶ μὴ ικέρματας
ἢ στάνοια· τὸ γαρ ἀσέρισμ, πλανά. ὁ δοὺς οὐλα
ῶστε εἰς τὴν χεῖρα τὴν αρχὴν, παιτὶ ἐπεμε-
νορ ἀκελουθεῖται λέγω. Μέτρο, μηνιν ἀ-
εὶδε θεά· Αἴνορα μετὰ φύνετε μετ' αὐτῷ γέρο μοι
λέπωρ δῆλωμ, ὅπως ἀστας ὡρὴ γαίης ἀλθεται
ἐς Εὔρωπην πόλεμον μέγας. Καὶ οἱ φραγικοὶ¹
δηλώσι παῦειν τὸ φρέγυμα, πάρη μὴ δύναται, ὡστε
Εὐριπίδης δὲ τὸ πελοπόννησον πέτραν δηλεῖ, ὡ-
στὸρ καὶ σοφοκλῆς, ἐμοὶ πατήρει λιβύη.
Καὶ ἡ ισημερία ὠσαύτας. τὸ μὲν οὖν ἀνα-
τίθιον περιγραμμότατον δῆγον τοῦ περιομίου καὶ ἴδιοις
ριμίους.

ΚΟΙΝΗ ἐπιπεριγραμμότατον δῆγον τοῦ περιομίου, @ τὰ
περιομία περιγραμμότατον δῆγον τοῦ περιομίου. πρὶν αὐτὸν μέν
βῆτεσις.

α' Καὶ περιγραμμότατον δῆγον τοῦ περιομίου, @ τὰ
περιομία περιγραμμότατον δῆγον τοῦ περιομίου. πρὶν αὐτὸν μέν
βῆτεσις.

β' Καὶ περιγραμμότατον δῆγον τοῦ περιομίου, @ τὰ
περιομία περιγραμμότατον δῆγον τοῦ περιομίου. πρὶν αὐτὸν μέν
βῆτεσις.

οργιζει και ανίστη δὲ εἰπε προσεκτικόν, ἢ γένος
ναυπίον. οὐ γαρ ἀεὶ συμφέρει φιλίη προσεκτικότες· θιόδε τολμή εἰς γέλωτα πειρῶνται προάγειν. εἰς δὲ δύμακας αἴπαντα ανάξει, εὖν οὐκέτη,
μᾶλλον τούτοις. προσεκτικοί ἢ γένεις μεγάλοις προσεκτοῖς οὐδεῖσι, γένεις θαυμαστοῖς, καὶ οὐδέποτε θιοί.
ἐμφύτευτος, ὡς τοιούτων ὁ λέγος. εὖν ἡ μή προσεκτικούς, ὅτι μηδέροι, ὅτι οὐδὲν πέλει-
νους, ὅτι λυπηρόι. δεῖ δὲ μή λανθάνειν, δὲ πάντα εἴχω τὴν λέγου τὴν τιαντα· πέλεις φαῦλοις
γαρ ἀκροατής καὶ τὰ εἴχω γένεις πρέγματα
ἀκούοντα. εἶπεν ἀηδὸν μή τοιούτος ἦν, διδέρη δεῖ προσεκτικούς δὲ, δέρη δέρη προσεκτικούς, ἔτι δέρη προσεκτικούς. τὸ πρέγμα εἰς ταῦτα καφαλαιώδεις, ἔτι δέρη προσεκτικούς. τὸ πρέγμα εἰς ταῦτα καφαλαιώδεις, λειτέορ, καὶ μοι προσέχετε τὸν νοῦν· οὐδὲ γαρ μᾶλλον ἐμόλις,
ἢ ύμετροι. καὶ εἴρω γαρ ύμερ, σίσιον διεπάθετε αἰνιόσατε δενδρόν, ἢ δύντα θαυμασότες. δέρη
δὲ τοῦτον, ὃ σπέριμον ἔφη πρόστικός, ὅτε νυστάζεται
οἱ αἰροαται, ταφερεμβάλλειν τὸ πεντηκόντερον πράγματος αὐτῆς. ὅτι δὲ πέλεις τὸν αἰροατής,
οὐχ ἐπέρι οὐ αἰροατής, δῆλον· πάντα δέ γαρ διαβάλλουσιν, ἢ φόβους αἰφλύονται εἰς
προσεκτικό-

λεπτη

dia-

β'

2

5

5

24

204 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
διαβάλλει το διαβάλλειται αἰχμή γαρ,
εἰς ὁ αὐτὸς ἀπτος, οἱ τούτου ἐσονται λέγοι πτοι.
Αἴλιος, εἰ μέγονε κρίσις· ὡς πόρος Εὐριπίδης
πρέστις θυγατρίνονται εἰς τὴν Αἴτιοθεσιν κατηγοροῦν-
τα, ὡς αὐτοβῆς, ὃς γ' ἐποίησε καλύπτων ἀδιορ-
κέμη, ή μὲν γλώσσαν ἀμοδεῖ, ή δὲ φέλων ἀνώμο-
τος· ἔφη γένεται αὐτῷ αδικεῖμ, τὰς εἰς τὰς διανυ-
στακούς αἰῶνας ικρίσεις, εἰς τὰς διακτίκτηρας αἴ-
γνοντα. εἰκῇ γαρ αὐτῷ μεσωκέναι λέγειν ή μά-
στηρ, ή ἐβούλεονται κατηγορεῖμ, ή λίκον ή δίστρο, ή οὐδὲ-
λας ικρίσεις ταῖς, καὶ ὅτι ὃν πικεύει τῷ πλεύ-
ματι. κοινὸς δὲ ἀμφοῖμ ὁ τόπος, η σύμβολα
λέγομεν· διον, εἰ τῷ τε νήκρῳ οὐδὲν, ὅτι οἰ-
κεῖος τῷ πειάμωρί γαρ ή σίση, αδελφή· οὐδὲ,
οὐδὲ ὁ πατήρ εἰλέξει τῷ πρειάμωρ, οὐ τελαμώρ.
Οὐδὲ τὸν ικτεῖται τὴν κατασκόπωρον. Αἴλιος,
τῷ διαβάλλοντι, τῷ εἰπανοιῶν μικρόμ, μα-
κρώδες φέξαιμένα, σωτήμως· ή τολλάδα ἀγα-
θα προθέντα, εἰς τὸ περιγμα πεφρότε, εἴτε
φέξαι· ποιούμενος δὲ οἱ πεχινώταποι καὶ αδικιώ-
ταποι· τοῖς ἀγαθοῖς γαρ βλαπτεῖ πειρεώνται
μιγνώτες αὐτοὶ τῷ ικανῷ. κοινόρ δέ, τῷ δι-
αβάλλοντι καὶ τῷ αἰσθαλογουμένῳ· εἰπεῖ τὸ
αὐτὸν αἰδέχεται τολεόνωρ φένει πλευρῶν, οὐδὲ
μὲν διαβάλλοντι, οὐκενθιτεόρ οὐδὲ τὸ κεῖ-
ρον εἰλαμβάνοντι· τῷ δὲ αἰσθαλομένῳ, οὐδὲ
τὸ βέλτιον· διορ, ὅτι οὐ διομήδης ποὺ οὐδενέα
προείλεο

προείλθο^{τέ} μὲν ὅτι, οὐχὶ τὸ αρίστον τοσοῦτον
λαμβάνειν τὸ μὲν συνέα. δούλης δὲ τὸν δικαίον, δικαιολόγον.
τὸ μένον μὲν ἀνταγωνιστὴν τὸν φανταστὸν. καὶ πε-
ρὶ μὲν σταθμῶν εἰρήνητα τροπῶντα. Διηγήσεις
δ' αὖτις μὲν τοῖς ἀδιδεικνυοῖς δικαιούνται εὐεξῆς,
δικαιοποιοῦσι. δεῖ μὲν γὰρ τὰς πρέξεις
στιελθεῖν, οὐδὲ μὲν ὁ λέγοντος σύμμετου γνωμένος.

οἱ λόγοι, τὸ μὲν ἀπελεγον· (οὐδὲν γνωμένος ὁ λέ-
γων τὴν περιέξεων.) διὸ δὲ, εἰ τὸ πέριχνες. διῆρε
δούλης δικαιολόγος, οὐδὲ δικαιολόγος δικαιολόγος,
οὐδὲ δικαιολόγος, οὐδὲ δικαιολόγος. δικαιολόγος δὲ,
ποικίλος, καὶ ὁ λόγος δικαιολόγος. εἰπεντος δὲ,
μους ἀναμμινθήσεται· διὸ δὲ δικαιολόγος δικαιολόγος.
εἰπεντος δικαιολόγος δικαιολόγος. εἰπεντος δὲ,
τὸν τοιαῦταν τὸν πάντοτε τὰς περιέξεις· αἱ λόγοι
χρῆσται αὐταῖς δεῖται μὲν κριτίαι, δεῖται δὲ γὰρ
πολλοῖς ἵστασθαι· δεῖται δὲ εἰπαντος. λόγον δὲ
νίκωμ μέγεθος αρετῆς· δεῖται δὲ εἰπαντος.
δικαιολόγος, οὐδὲ τοιαῦται. τὸ δὲ ἐγκώμιον, τὴν ἔρ-
γην δικαιολόγον, τὸν κύκλον, τοὺς πίστας· διορθώσας,
καὶ ποιεῖται. εἰπεντος γὰρ, οὐδὲ μέτωπον ἀναθεῖται,
καὶ διὸ δικαιολόγον τοιαῦτα, τοιαῦτα. διὸ δὲ
ἐγκώμιον μέτωπον περιέχεται· τὸ δὲ δικαιολόγος, ση-
μεῖα τὸ περιέχεται δικαιολόγος. εἰπεντος δὲ εἰπαντος μὲν, αἱ λό-

τος.

χρεῖ

205 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ
καὶ μὴ τε πλαγάτα, εἰ πισθύομέν εἶναι γειού-
ζηρ, μακαρίους καὶ διδαχμονικούς αὐτοῖς ἡ
ταυτά, τούτοις δὲ ὃν ταυτά· διὸ ὥσπερ οὐ δι-
δαχμονία, τὸν αρέτιον καὶ διδαχμονικούς, τα-
τι κοινόλας φέρεται ταῦτα. Εἴτε δέ οὐ κεινόμενό εἴδει Θεός εἴ τι παινος
τῆς εἴ παινε καὶ αἱ συμβουλαί. ἀλλὰ φέρεται θεός συμβουλού-
πος τῆς συμβουλής οὐδέποτε ἄλλο, ταῦτα μεταπεδεύνεται τῇ λε-
ξίᾳ εἰ γνωμία γίνεται. εἰ περ οὖν ἔργονται, ἀλλὰ
πρᾶξης, καὶ τοῖς Ἰηταῖς δὲ εἴναι, ταῦτα αἱ ν-
τοῦ θηταὶ λέγοντα, τῇ λεξίᾳ μεταπεδεύναι δὲ οὐ
τρέφεται· οἶομεν, οὐδὲ οὐ δὲ μέγα φρονεῖν οὐδὲ γίνε-
ται τούτων, διλαχθεῖσι δι' εἰσαπόμ. οὗταὶ μὲν δι-
λεχθεῖρ, ξωδήκια διωιάπαι· οὐδὲ δέ, εἴπαινοι.
μέγα φρονδητοὶ γίνεται σφέτεροι τούτων, διλαχθεῖσι δι'
αὐτόλα. οὐδὲ περ ὅταν περ εἴπαινεται θεούληθης, ο-
ρεταί τι ἄλλο ξωδήδιον καὶ ὅταν ξωδήθωται, οὐδει-
αί οὖν εἴπαινεσται αὐτός. οὐδὲ λεξίς αὐτούντιμον εἴται
εἰς ἀνάγκης, ὅταν τὸ μὲν, κορλύνοντο. δι' δὲ, μηδεὶς κα-
λύνονται μεταπεδεύῃ. Νῦν δέ γε λειώσας τὰ διήγηστα
φαστοῖς δέπερ εἴναι ταχεῖται· καὶ τοις ὥσπερ οὖθι μάτι-
ζοντεῖσι. οὐδὲ ἐρρόμενοις, οικληροῖν δὲ μαλακοῖ μαλέσι,
οὐδὲ δινέφη, ἀδιωάζειρ, καὶ εἰ τῶν θαρροῖς αἱ όμοιοις.
δὲ ταχρὶ μηδεὶς δικηγορεῖται. ὥσπερ οὖν δέ
προσομιάζεται μακρώδεις, οὐδὲ τὰς πίστεις λέ-
γεται. οὐδὲ ταχρὶ εἰ τῶν θαρροῖς οὐδὲ δινέφη, οὐδὲ ταχρὶ,
οὐδὲ γειζούσις, οὐδὲ μετεπίστεις. Γάρ δέ
τοῖς, τὸ λέγεται, οὐσα δικλιθάσαι τὸ περίγραμα, οὐδὲ οὔσα
δικιστεῖσι ξωδολαβεῖν γεγονέναι, οὐδὲ βεβλαχεῖ-

ναν. Η ἡδικησάμι, η τηλικούτα, η λίγα βουλή·
 Τοι δὲ σφαντίως τὰ σφαντία. Γαραθηγένθαι δὲ παραδικό-
 σσα εἰς τὸ σωλαρετήν φορέας οἱον, Εἴ τα δύνου μνοις.
 Νέζων αἰσι τὰ διποια λέπωρ, μη τὰ τέκνα ἐγ-
 ιαταλεῖ πειρ, η θατέρου κακίας· οὐδὲ ἀπειρί-
 να τὸ λει, οὐτὶ οὐν ἀν χωτὸς ἡ, ἔσαι δῆμα παιδία.
 Η, οὐδὲ ἀφιεμένους Αἰγύπτου ἀκηρίναθαι
 φησι μόνον οὐδέδοτθε. Η, οὐδεκάτεταί σεις διηγεσταις.
 Αὐτολογουμένῳ δέ, ἐλαπήωρ ηδικήσσις. αἱ δὲ
 ἀμφιθεάτρους, η μη γεγονέαι, η μη βλα-
 βορὸν θέν, η μὴ ἀδικερ, η μη τηλικούτης. ὡς
 πειραὶ τὸ ὄμολογουμένου οὐ διατρεπέορ, ἐάρ
 μητε εἰς ἐκεῖνο σωτείνη· οἷοις, η τεπλακται,
 ἀλλ’ οὐκ ἀδικεται. Εἴτη τεπλακται δὲ λέγεται,
 οὐδε μη πλεκτόμεναι, η διπλού, η δείνωσιν φορέα-
 ταραδίφυμα οὐλακνόν ἀπλαγθε. οὐτε πέρις
 τὸ πικελότικα φένειοντα ἔτεσι πεδίνται·
 καὶ ὡς φαύλος θηρ κύκλωπα· καὶ οὐ τῷ οι-
 νᾷ πελογθε. Η θικῶ δὲ δεῖ τὸ δικήσιμον εἶ-
 ναι. ἔσαι δὲ ζεύς, ἀλλ’ εἰδώμεν τί, οὐδετερον. Εἴται
 μηδὲ δὴ, τὸ πειραίσμην δηλούμενον δὲ τὸ οὐδεκάτε-
 την ποιαὶ ταυτικῶν οὐ πειραίσμησις, ποιαὶ τῷ τέ-
 λει. διατέλει ταχρ’ ἀκ ἔχουσιν οἱ μανθηματικοὶ λό-
 γοι ηδη, οὐτὶ οὐδὲ πειραίσμησις· ταχρ’ δὲ φε-
 νειούντες οὐκ ἔχουσιν. ἀλλ’ οἱ σωκρατικοὶ, ποιαὶ τοι-
 ούτην ταχρ’ λέγουσιν· δηλαδὲ ηδη οὐδετερον, τὰ έπο-
 μενα ἐκάστω ηδε· οἰον, οὐτὶ ἀμαλέψημεν, εβά-
 δητερον δηλοῖ ταχρ’ θρασύτητα, καὶ αὔροικάμ-
 η θευς.

ἡ θεος. καὶ μὴ, ὡς ἀπὸ διαινοίσθαι λέγεται, ὡς πόρος
εἰ τινῶν ἀλλ’ ὡς ἀπὸ προαιρέσεως, ἐπειδὴ εἴδου-
λόμενοι καὶ προφλόμενοι γένοσθαι, ἀλλ’ εἰ μὴ ὡ-
νήμενοι βέλτιον. ὃ μὲν ταῦτα, φονίμους δὲ, ἀγα-
θούς. φονίμους μὲν τούτους, αὐτοὺς δὲ, τὸ ὀφέλιμον διαι-
νεται· ἀγαθούς δὲ, αὐτοὺς δὲ, παλαιότεροι. ἀνδρίσκοις. ἀν-
δροῖς, τόπε τὰς αἰτίας ἀδιλέγεται· ὡς πόρος σο-
φοκλῆς φοιτητὴ παράδειγμα τὸ ἐπειδὴ τὸ Αἰτιολό-
ντος, διὰ μαλλούρι τοῦ ἀδελφοῦ ἐμήδεια, ἢ ἀν-
δροῖς, τὸ πεντακότερον τὰ μὲν ταῦτα ἀνθενέωσε, ἀλλ'
λόμενοι· μητρὸς δὲ αὐτὸν, καὶ πατρὸς βεβη-
κότην, οὐκ ἔτι ἀδελφός ὁς οὐσιαναβλάστοι φα-
πε. Εἴρηται δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν, ἀλλὰ ὅτι οὐκ αἰγνο-
εῖς ἀπιστα λέπτωρ, ἀλλὰ φύσει τοιούτος εἰ. ἀ-
πιστούσι ταῦτα προάγειν εἰκόνας ταλίτες
τὸ συμφρόνορ. ἔτι ἐπειδὴ πατέτηται μὲρος λέγεται
διηγούμενορ, καὶ τὰ ἐπίμενα, καὶ ἀϊστοι, @
τὰ ἰδία ἔως τοῦτο, ἢ ἐμείνω προσόντα· δοξάω χειρό-
μεταποβλέψασθαι. καὶ ὡς παθεῖ κρατύλου Αἰ-
χίνης, ὅτι διασίζωμεν, καὶ ταῦτα χροῖμεν διασεί-
ωμεν. πιθενὰ ταῦτα, διότι σύμβολα γίνεται ταῦ-
τα ἀϊστοι, ἐμείνωμεν ὡς οὐκ ἀϊστοι. παλεῖται δὲ
τοιαῦτα λαβεῖται ἐξ οὐκέτου τοτε· ὡς ἀρρέφει,
γρῆνται δὲ πατέχεται χροῖμεν περιστοπα. οἱ ταῦτα
διεκρίνεται αρρέφεινοι, ἀθηλαμβάνονται τοιαῦτα
τοιαῦτα οὐκα, ἵνα ὡς τοιούτοις θεωρώσι καὶ ποτε
ἀντιδίκοις· λαλιστάνωμεν δὲ ἐφαίδησθαι. ὅτι δὲ ἐφαίδησθαι

δέραμ δέ εκ τῆς ἀπαγγελούτην· τῷδε διὰ τὸ
μηδὲ μέσην, δῆμος λαμβάνομέν τοι πάλιν
τινα. πολλαχοῦ δὲ διηγένθαι, καὶ σφίσταις οὐκ
οὐκ αρχῆς· οὐ δὲ διημηγορία καταδιήγησίς δέσμη,
ὅτι τῷδε τῇ μελλόντῃ οὐδεὶς διηγεῖται·
αλλ' εἴρη περ διηγήσις ή, τὴν χειρότερην ἔσαι,
ίνα αὐταρμηδέντες εἰσίνωρ, βέλτιον βουλὴν
φονται τῷδε τὴν υπερομήνην, ηδίαβαλλοντες η
ἐπαινούντες· αλλα τοτε οὐ τὸ τοῦ συμβού-
λου φοιτούσιν δρύγορ. ἀν δέ οὐδὲ πιστορ, οὐ προνει-
δαί τε καὶ αἰτίαν λέγειν δύνεταις, καὶ διατάτ-
τειμ, οἷς βουλονται· οἷοι, η Γοκάστη καρκίνου
οὐ τελοῦσιν, αἱ εἰς υπρεψεῖται, ταυθανο-
μένους τούτους τοὺς μόρους· καὶ οὐδὲ μετέ-
σοφοκλέους. τὰς δὲ πίσεις δέδει προδικητι· ΠΕΡΙΠΤΑ-
ΧΑΣ ΕΓΓΟΝΩΝ· απροδικηνώματα δὲ χρή, ἐπειδὲ τῷδε περία-
ΣΤΕΩΣ.
φωμή ἀμφισβήτησις, τῷδε τούτῳ ἀμφισβητου-
μένου φέρονται πλὴν ἀρρεφέριμην οἷοι, εἰ δέ τι οὐ γέ-
γονεν ἀμφισβητεῖται, οὐ τῇ ικρίσει δεῖ τούτους μα-
λισσα πλὴν ἀρρεφέριμην φέρεσθαι. εἰ δέ δέ τι οὐκ εἴλεται
τούτους, οὐ δέ τούτους δικαιώσει, οὐδὲ μετέπειτα
καὶ, εἰ τῷδε τούτῳ γενέθαι δέσμος, οὐδὲ μετέπειτα
μηδὲ λανθανέται δέ δέ τι άναγκαιορ, οὐ ταύ-
τη τῇ ἀμφισβητήσει μόνη τὸν εἰ τορον θεον τῷ
υπερομήνην τούτην ἄγνοια, αἵπα, ωσπρὸς ἀν εἴ-
τεν δέ τούτῳ δικαιώσει, οὐδὲ μετέπειτα
οὐ τούτῳ, χρονισέον· οὐ δέ τοις δέλτοις, οὐ. εἰ δέ Αὐτοδικη-
τοις ἀδιδίκητοις, τούτων, οὐτι ικλαὶ οὐ φέ-
ται.

210 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

λιμα, ή αὔξησις ἔσαι. τὰς ταρ πέντε μάτας δε τησενεθαι· διλιγόνις ταρ καὶ ζύπαρ ἀρδεί-
ξις φορουσιμ, εἳκρ αἴπισα ἦ, ή εἳκρ δῆν Θ αἰπί-
αν ἔχη. ΕἼμ δὲ ζήσ δημηγοριοῖς, ή ως οὐκ ἔσαι
ἀμφορισθήσειερ ἄν Ζες· ή ως ἔσαι μὲν αἱ κα-
λοί, δὴν ὅν μέλεσατο οὐκ ὠφέλιμα, ή οὐ τη-

λιμαστα. Δεῖ δὲ καὶ δρᾶμ, η ζε φεύδεται εκ-
τὸς ζει πελγματ Θ· πειρίρια ταρ τῶν τα
φάνεται καὶ τὴν δῆλων, ὅτι φεύδεται. Εἴσι δὲ
τὰ μὲν ταρχαδείγματα, δημηγορικῶτατα· τὰ
δὲ σύνδυμάτα, δημηγορικῶτρα. ή μὲν ταρ πε-
ρὶ τῷ μετ' λορ, ως τὸ εκ τῶν ξενομελῶν αναίγει
ταρχαδείγματα λέγεται· ή δὲ ταῦτα τὴν ὄντην
η μὴ ὄντην, οὖν μᾶλλον ἀρδεξίσ δέται καὶ α-
νάπην ἔχει ταρ βι γεφνός ανάπικα. οὐ δεῖ δὲ

ἐφεξῆς λέγεται τὰ σύνδυμάτα· ἀλλ' αναμι-
γνύναι. Εἴ δὲ μὴ, ιατραβλάπτε δῆληλα. Εἴτε
καὶ τὸ περιστορούσθι Θ· οὐδὲ φίλε επειτοσ εἶται,
οὐδὲ αἱ πεπνυμέναι Θ ανήρ δῆλον ζιατα. καὶ

μὴ ταῦτα πάντην σύνδυμάτα γιτεῖν· εἴ δὲ μὴ
ποιήσεις, διπόροισι δοιούσι τὴν φιλοσοφον-
την, οἵ συλλογίζονται τὰ γνωριμάτερα καὶ
πιστόρα, ή οὐδὲ αἱ λέγουσι. καὶ ὅταν πάτε Θ
δοιῆς, μὴ λέγε σύνδυμάτα· ή ταρ ἐκιρούσφ τὸ
πάντος, ή μάτειν εἰρημένοις ἔσαι βι σύνδυμάτα·
ἐκιρούσονται ταρ αἱ κινήσφ δημίλατος αἱ αἴματα·
καὶ η αἴφανί ζουσιμ, ή αἴθενεις ποιούσιμ. οὐ δέ
ὅταν οὐδικέμ πομ λόγημ, οὖν δεῖ σύνδυμάτα Ζε-

τεμ

ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ Γ. 21

τέτρα ἄμας· οὐ γάρ ἔχει, οὐτε ἡδος οὐτε προσθέτη,
οὐτι, οὐ δικτύον. Γνώμαις δὲ χρησέομ, καὶ τὸ μή - χρῆσις τὸ
μήσι· @ τὸ πίστειν θεωρεῖ γάρ· Εἰ τῷ δέδοκε, καὶ γνώμης.
ταῦτ' εἰδὼς, οὐ διπλανεύειν. Εάρι δὲ παρθη-
πικῶς, καὶ οὐ μεταφέλαφοι μοι καὶ πόροι μηκινέ-
υφοι· τούτῳ μὲν γάρ, ποσθεῖστι τὸ κέρδος· εἰλιγίδε,
τὸ μηκεῖον. τὸ δὲ δημηγορεῖν, χαλεπώπερος σύγκρισις
τὸ μηκέσθια εἰκότως· μήτι τοσούτοις μέλλον· δημηγορεῖ-
σκει δὲ, ποσθεῖ τὸ γενονός· οὐ μηδιστήν τὸ μηκεῖον τοῖς ικανοῖς
μάντεσσι, οὐδὲ ἐφή εἰ πιλιγίδης οἱ κέρδες· εἰκάνθρωποι ικανοί.

ζῆται τὸν ἐγενέρων ὄντα ἐμάντιλον, καὶ λαβῶντα τὴν γεγονότην μὲν, ἀδίκλορον δέ. @ οὐ νόμος, τὸ δέσμος, οὐ τοῖς διναινοῖσι· ἔχοντα δὲ αὐτὸν, ἑδῶν διέπειρον ἀρθεῖται. @ οὐν ἔχει τῷ λαοῖς διατειχάσθιοι, πλέοντες αὐτὸν, καὶ τῷδε αὐτῷ, καὶ παθητικὸν τοιεῖν. δῆλον γάρ τα πάνταν, ἐὰρ μή ἔχεινται. δέ οὖν ἀρροώτα, δέσμος τοιεῖν, ὅπορο οἱ Αἰγαῖοι οὐδέποτε τοιούτοι, καὶ τοιούτοις ιράτης· καὶ γε συμβουλίῳρι ιστηγορεῖν· δίοιο, λακεδαιμονίῳρι μὲν, εἰ δέ τι πανηγυρικῷ· καὶ ερντῷ δέ, εἰ δέ συμμαχικῷ. εἰ μὲν τοῖς ἀδεικνυοῖς, δέ τοιούτῳ λέγοντος ἐπεισθιούντοις ἐπει-
νοις, δίοιο τοιούτῳ Σκράτης τοιεῖ· αὐτὸν γερήτινα εἶσαι-
γει. καὶ δέ ἐλεγει Γεργύιας, ὅτι οὐχ τὸν λαόντες πει-
ασθέντος λόγῳ, τοπόδεσσι. εἰ δέ τοιούτῳ λέ-
γει, γηλάει ἐπινεῖ, εἰ ταῖς Αἴακερν, εἰ ταῖς θεόν.
ομείως δέ καὶ ἀνδεῖσιν· καὶ τὰ τοιαῦτα οὐδείς τοιούτῳ δεσμόνται. ἔχοντα μὲν οὖν ἀρθεῖσκες, καὶ οὐδε-

o ij nās

212 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ

μες λειπόμενοι καὶ ἀφθανίκητοι· εἰδὲ μὴ ἔχεις αὐτούματα, οὐδινῶς. καὶ μάλιστροι τῷ
ἀδικεῖ αὐτούτους, χρηστὸς φαινεθεῖ, οὐ τὸν λόγον
αὐτούτους. τὸν δὲ αὐτούματην τὰ ἐλεγκτέα
καὶ μάλιστροι δύο θυμητοῖς δικτιώμενοι στοιχεῖσι
ράλληλα ταῦτα μάλιστροι τάνακτα γνωρίζε-

ΤΑΓΡΟΣ
τὸν αὐτόν
ρικορ.

ταῦτα. τὰ δὲ πέρι τοῦ αὐτού δικοροῦ, οὐχ ἐτόρον τε
ἔιδος, δῆλα τὸν πίσεών τοι, τὰ μὲν, λύσους συ-
στάσει· τὰ δὲ, συλλαγογισμῷ. δεῖ δὲ οὐ συμβου-
λῇ οὐδεὶς, αὐτούς τοι πίσεων δικοροῦ δικτιώμενον μὲν λέγει τὰς ἑω-
τῆς πίσεις πρότορον ὕστερον δὲ, πέρι ταῦτα πίστα
απαντᾶν λύνοντα καὶ περιδιασύροντα. οὐν δὲ το-
λύζεις οὐδὲ σύναπτωσις, πρότορον τὰ σύναπτα·
δικοροῦ ἐποίεις καλλιδροτεῖς οὐ τῷ μεσωιακῷ
ἐπικλητίᾳ. αὐτῷ δροῦσι πεσοκελέσθη, ὅντες τό-
ποι αὐτοῖς εἴσερηστοροῦ δὲ λέγοντα, πέρι τοι
τὰ πέρι τοῦ σύναπτον λόγον λειπόμενον, λύνοντα
καὶ αὐτοῖς οὐλαγήσθησαν, καὶ μάλιστας οὐν δύ-
δοκομηταῖ, ὡσπότεροι γάρ τοι αὐτούς περιδια-
βεβλημένοι οὐδέχεται οὐδεῖται. τὸν αὐτὸν δρό-
μον οὐδὲ λόγον, οὐδὲν οὐσίας πόστοις δύοδοι οὐδεῖται.
δεῖ οὖν χωρίσαι τοιεῖν οὐ τῷ αὐτού τῷ δρό-
μελοντι λογῳ· εἴσαι δέ, οὐν αὐτελέκης. διό δὲ πέρι
πάντα, οὐ τὰ μέγιστα, οὐ τὰ δύοδοι μοῶτα, οὐ τὰ
δύελεπτα μαχησάμενον, τὰ τὰ αὐτῷ πιστεῖσι
ητέον· τοῖς θεοῖς πέρι τα σύμμαχος Μήνη Θμοι·
εγὼ γάρ οὐδεις. οὐ τούτοις οὐταρ πέρι τον τὰ δύ-

ηθεσάριν. τούτοι μὲν δὲ πίσεωμ παῦτα. εἰς δὲ τὴν
ἡδονή, ἐπειδὴ σὺντα τούτοι αὐτῆς λέγεται, ἡ ἀδίφοδος ηδονή τῆς
νούσου, ἡ μακρολογίαν ἡ ἀνίλογίαν ἔχει, @ περ λόγου,
εἰς ἄλλουν, ἡ λοιδορίαν ἡ ἀγροκίαν, ἐπόρον χρήσιμον
λέγοντα τοισιέρι, ὁ πόρος τοῦ θεοράτης φοιτῶντος
φιλίππων @ αὐτῷ ἀντεσθώσῃ, καὶ ὡς οὐτοῦ ἀρχίλοχος
ψέγχοντας γάρ τὸν πατέρα λέγοντα τούτον τὸν θυ-
ταρίον αὐτῷ ἱστορεῖ, χρημάτην δὲ αἰελπίοις
οὐδέν τετριμονίον, οὐδὲ ἀπώλειαν. @ τὸν χάρωνα διατί-
πεντανα αὐτῷ ἱστορεῖ, οὐδὲ οὐρανὸν, οὐδὲ μοι τὰ γέ-
γων. @ ὡς σοφοκλῆς τῷ αἴμονα ὑπὸ τοῦ Αὐτοφίλους πρὸς τὸν πατέρα, ὡς λεγόντην ἐπέρεων.

Διῆδὲ @ μεταβάλλει τὰ αἰθυμήματα, @ μεταβο-
γνώματα φοιτῶν αἵστοπεῖδι, καὶ δὲ τὰς διαλλα-λὴς, τῆς λό-
γιας πρετεῖν τὸν νοῦν ἐδοντας διτυχοῦντας οὕτω γου.

τὸν ἀνμέγειαν τολεοντοῖς. αἰθυμηματικῶς δέ
εἰς γάρ δῆ, ὅταν ἀφελιμώταται ὁ σ. @ τολε-
ονειλειώτατου αἱ ιατραλλαγαὶ, τόπεια ιατραλ-
λαξήθει. Γροτὶ δὲ δρώσισες, δικαιογένειοι διοι-
εῖ θαυματίσας μὲν, ὅταν πότερον δρώσινώς περί ε'-
η, ὡς περὶ διατερερωτικέντες, συμβαίνει τὸ αὐτοφίλον.
Ζεφύρῳ πορικλῆς λάμπανα ἐπίρετο τούτον τὸν α'
πελεπῆς τὴν τὸν θοησίας ιδρῶμ. εἰ πόντος δέ,
ὄτι οὐχ διόν πετέλεισθο αἰτάειμ, ἢ βετο, εἰ διέδει
αὐτός φασκοντεῖ δέ, @ πῶς αὐτέλεισθος ὥμ. Διδύ-
περον δέ, ὅταν τοι μὲν, φανερόν ἡ, τὸ δέ δρώσι-
ταιλλομένη, ὅτε δέδει πυθόμενον γάρ δεῖ τὸν
μίαν πετασμήν, μηδὲ πετερωτάθμην φανδρόις.

οὐδὲ αλλαζ

Σ. II.

β'

Richardi Hodgson. EN TĀ EU ḥoyea.

E 538

Quaedam

Eu dñs poyd 25 ian 1570 a mērā a mērā

qua de causa hōjā. Hōjā
īs methodoate.

de cōnūnibz & cōsidēcibz & pālōrbz
& pālōrbz cīviliōrū rei quam hoc quis
q̄ntinot diff.

Foto " Dem Br.

05.05

μετορθός τραπέται

Zrox. *microscopically*

Digital images

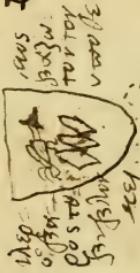
Wyllyam Newfome

quidam

φιλαρά

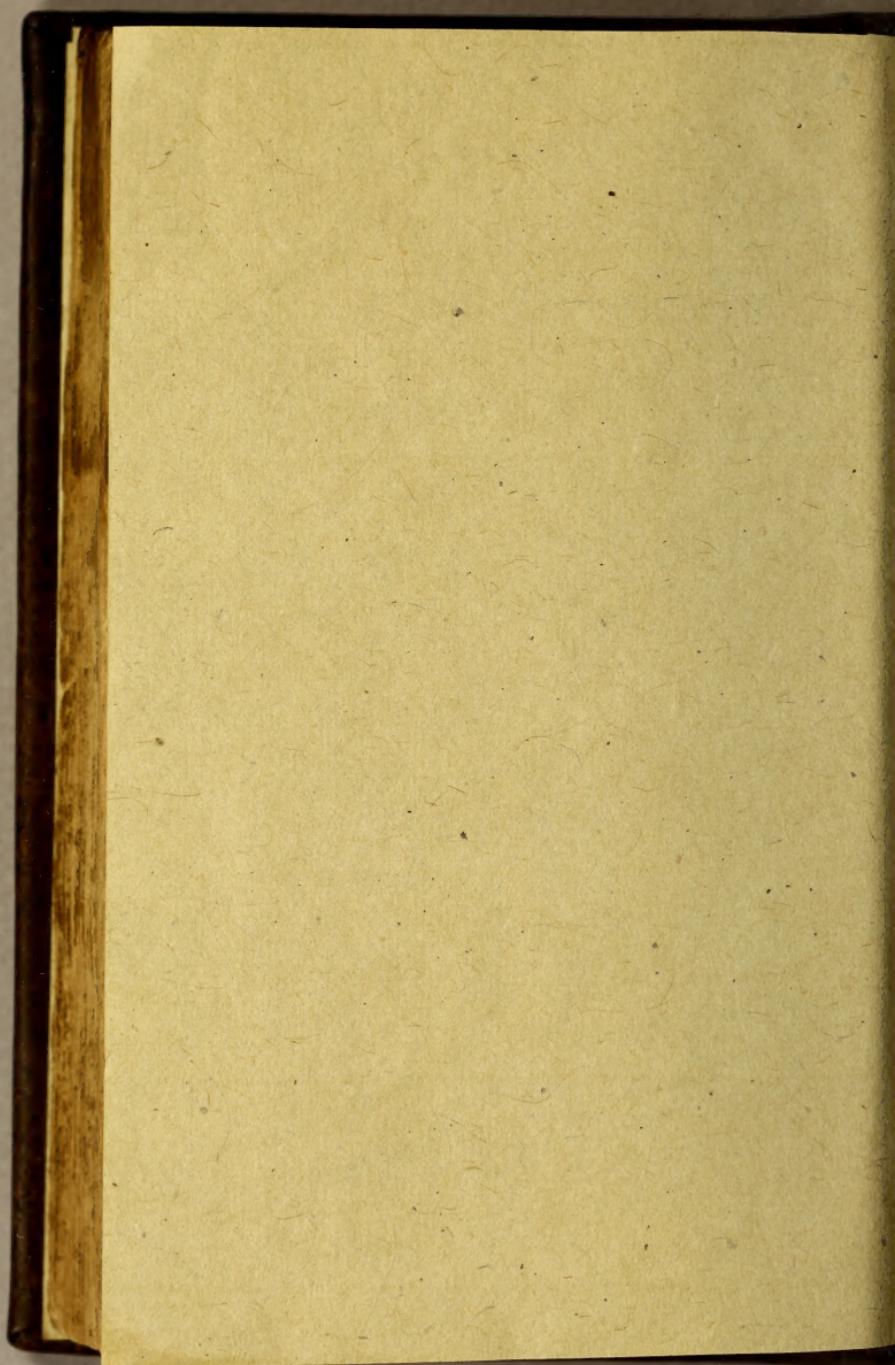
Φ φ

1770
Royal
Society
London

190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

Ex 6 ex 6 ex 6 ex 6
vij 6 vij 6 vij 6 vij 6
vij 6 vij 6 vij 6 vij 6

A538
A454

C. A. CARPENTER, JR.
BOOKBINDER
SHREWSBURY, MASS.

